B.R. 342/20

Al manoscritto è allegata una busta contenente due piccolissime schede, contenenti annotazioni di G. Leopardi autografe

1838. N°. 20.

Dictionnaire Biblio=
graphique par Duclos
et Cailleau Paris 1790.
trois vol. in 4. vol. 2.
pag. 171. article Lun=
dius. Iulii Africani
Cesti, seu de Apparatu
tu bellico de re mili=
tari cum Leidensi Testa
ti, Meursii, et inter=
dum Meibomii atque
Grimani Codicibus ad=
spersis hinc inde notu=
lis et conjecturis Meur=
sii, contulit, latine ver=
tit, notisque illustravit
Zacharias Lundius.
gr. et lat. 2. vol. in
4. Très-beau et très-
précieux manuscrit
sur papier, qui n'a
jamais été imprimé.
Vendu 134. liv. à
l'Hôtel de Bul=
lion, en 1786.

Africanum cum fuisse putat Basna=
ge cum Iuda. Verum colligo ex
his quae habet Till. 255. fin. et
ex eo quod Abgarum (male Evan=
γέλου v. Grabe t. 1. not. init.) nomi=
net C. 30. itaque Bardesane Parth.

Primus Chronographiam scripsit
Isidor. ll. sup. cit. ex Ronc. et
t. 3. ejus op. Ado init. Fab. latin.
l. c. Till. 256.

Cest. v. Cod. de quo Bandini. 2. 226.
ad Cap. 7. 21. 25. 42. et alium de quo 228.
fin. et 229. usque ad num. XVI.

De Susanna Hieron. praef. in
Daniel.

Consule Chron. Georgii Hamartoli
de quo Bandini. 2. 671.

Pro Emmaunte legatione functus
est Bed. 2. 111. fin. Ado 297. b.
Till. Chr. 214. a. Ronc. 461. Sync. 286.
a. Basnage.

Scripta ejus damnata Lab. 4. 1265. b.

Epist. ad Arist. Bed. 5. 255. Sync.
236. c. et Fab. Cod. Apocryph. N.
Test. quem citat. 3. 170. lin. 3 ult.
Hieron. 6. 1. d.

Testimon. Sync. 259. a. 4. Cedr. 2. c.
7. b. Max. 313. Chr. 131. d. 133. a. Ronc.
461. bis. Sync. 52. a. 56. c. 118. b. bis. 157.
e. Cedr. 139. c. Sync. 16. b. 75. a. 92. a.
64. c. 42. c. d. 49. b. 46. e. 74. a. & 79. d.
84. d. 55. a. c. 56. b. c. d. Mal. 25. b. Ronc.

Aelius quidam Africanus Cos. fuit
a. Chris. 236.

De 70. hebdom. scripsit Sync. 288.
b.

Itinera Sync. 17. d. unde argum. pro
Cestor. γνησιότ. desumptu ex loco de
Bardesane. Sync. 45. a. 80. d.

Bis Chronograph. edidit Sync. 44. c. Till.

Testimon. ~~Ronc. 11. 451. bis. 2. 462. Mal.~~
~~Cedr. 2. c. 7. b.~~ Sync. 244. a. Chr. 13. a.
~~Fab. 6. 505.~~ Suid. art. Κεστοί
Collect. Histor. Fab. lotor. art. Unde gar.

Testimon. Willelm. Tyr. de bel. sac. X.
14. c. 12. Socrat.

Testimon. Fab. 6. 506. lin. ult. 503.
med. 5. 82. init. Sozom. Cap. 1. Fab.
178. forte, 7. 765. lin. quartult. ubi
forte addend. = prooem. = Fab. 10. 487.
lin. 20. Hamartol. in Joseph. Fab.
lat. 2. 369. Euseb. pa. 6. Sync. 49. b. 50.
bis. 54. c. 55. a. c. 56. e. 57. a. 58. c. 64. c.
84. d. 96. e. Castorum 185. d. 199. b. bis. 246. b.
Fragm. Fab. 6. 506. 494. Meurs. Bi-
bl. Graec. Lambec. VII. 222-224. Fab. 12.
780. lin. 11. nisi spectant ad eum de quo
ib. 779. 12. 124. lin. 2. 594. lin. 26.
De heres. Praedestin. 468. 501. a.
Sexti nomen Meur. 7. 902. not. col.
2.
Var. lect. ad pag. 293. b. edit. Pa-
ris. Castor. Fab. 6. 494. Fab. 2. 596. not. b.
ad Cap. 46 Span. 192. Cap. 1. ib. 249.
Cap. 75. 76. Cange.
Chronic. fragm. Nicolai 3. 244. not.
2. Fab. 10. 487. lin. 20. Le Quien
3. 594. Mai Philo p. xxxix. lin. 1.
Chronograph. Lib. 3. Fab. 6. 38. incert.
6. 139. 160. 178. 205. 6. 758. 9. 842.
Lib. 3. Fab. 6. 178. Lib. 5. 6. 178. 8. 758.
incert. Ado 345. b. Bed. 112. init
Lib. 5. Basil. 3. 61. e. Canis. 4. 203.
incert. ib. 202. med. circ. bis. Lib. 5. Ill.
256. incert. Bed. 2. 111. circa fin.
Lib. 5. Hieron. 4. 690. c. Bed. 2. 104. med.
Ado 319. b. simul et c. incert. ib. 319. e. 348.
c. Bed. 108. Init. bis. Lib. 5. 63. 2. 4. 1240. d.
Aetas Fab. 6. 160. 178. 205. Canis.
4. 211. Zonar. 471. a.

Chronic. Lib. quinq. complecteba-
tur Fab. 6. 178. usque ad Anto-
nin. progrediebatur. ib. Josephum
in compend. redigebant. ib. citatur
Bonc. 2. 419. Isidor. 3. 232. Ado
297. b. 344. e. commendatur Bed.
3. 492. Lib. citatur Fab. latin. 3.
70. init. Hieron. 2. 251. b.

Casti citantur Fab. 6. 188. 9. 426.
Meurs. 10. 550. a. Meurs. 11. 420. f.
Fab. 12. 312. 2. 571. init. Bandini 2.
21. not. 2. adhuc vidend. cum 163. nu-
m. 14.
Fragm. Commentar. in Matthaeum
Fab. 7. 772. 787. Le Long. 2. art.
Julius African. (ubi de fragm. quod
est in Bd. Paris. Colleg. J. J. 45.)
Julius Syrus. Quien 3. 594.
African. a Castor. auctore distinct.
Meurs. 11. 226 a. Basnage. ...
Liber est Castorum. 7. qui extat. Fab.
5. 271. lin. 10. Meur. 7. 902. not.
col. 2. init.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE - FIRENZE

B.R. 342. 20

Giacomo Leopardi

2 piccole schede autografe; tra le pp. del ms.
In Julium Africanum ... Deuta et scriptis Sexti Julii
Africani annotationum - (segnato) B.R. 342. 20

1838. N°. 20.

B. R. 342

In Julium Africanum Jacobi Leopardii Recanatensis Comitis Lucubrationes.

Manca la prima parte (vedi la Nota di Sinner nel 1° f° non numer.^to) il quaderno incluso comincia a pag. 49 e séguita fino alla pag. 87.

20 Luglio. 1870.

Dei MSS. Leopardiani, la prima parte del Giulio Africano, e più una terza parte contenente le Note sul medmo Autore, furono recuperate per cura del Sig. Comm. Correnti Ministro della Pub. Istruzione e del Bibliotecario della B. Nazionale Comm. Giuseppe Canestrini. Da Nota autografa del Sig. De Sinner rilevasi che egli fino dal 1837 aveva rimesso al Sig. Thilo e dipoi questi al prof. Haase, i quaderni mancanti. Nel 1858 il De Sinner cedette al Granduca i MSS. del Leopardi contenuti in questa Cassetta, lasciandovi la sopradetta Nota. Morto ultimamente il prof. Haase e posti in vendita i suoi libri e mss. il Bibliotecario della Naz. Fior. sull' invito del prefato Ministro acquistò questi quaderni che mancavano nei quali si tratta delle Op. di Giulio Africano, che erano stati posti in vendita dal Sig. Schletter Libraio a Breslavia, I Quaderni ricuperati sono Otto. Il Primo di pag. 37 contiene: De Vita et Scriptis Sexti Julii Africani. Sono in questo Quad. Tre Note volanti unite con uno spillo. Il Secondo di pag. 48, contiene: Africani Opera Varia. I quattro altri di pag. 169 contengono il Testo di G. Africano.

I 87 complessivamente Ti Terzo

Julius Africanus

Introductio

[illegible] — Januar [illegible]

Cfr Codex Vaticanus Cestorum.

De Vita, et Scriptis Sexti Julii Africani Commentarius.

§. I.

Africani nomina, et Patria.

Sextus Julius Africanus, simplici licet Africani nomine a veteribus communiter designari soleat, Julius tamen dicitur ab Eusebio in Chronico, ab Hieronymo, Isidoro Hispalensi, Adone, aliisque, ne dicam de Cestorum inscriptione, in qua Julius itidem Africanus adpellatur. Gentile igitur nomen, et cognomen Scriptoris nostri habemus, Julium nempe, et Africanum. Prænomen dabit Suidas. = Ἀφρικανὸς, ait ille, ὁ Σέξτος χρηματίσας = Africanus, dictus Sextus. = (Suidas, Lex. art. Ἀφρικανὸς.) En Africani praenomen, Sextum scilicet. Rectissime animadvertit Lambecius, (Lami 499.) Sextum Julium Africanum unam, eamdemque personam esse, nec duos ex eodem Scriptore viros esse fingendos, Sextum nempe, et Julium Africanos. Non illud tamen praetereundum, legi apud Suidam: Σέκτος, non: Σέξτος, ideoque Valesio (Valesius, ad Euseb. Hist. Eccl. Lib. 6. Cap. 31.) in mentem venisse, rectius apud Sui eumdem scribi posse: Κέστος = Cestus =, quo nomine ob conscriptum Cestorum opus, dictum fuisse Africanum haud improbabile duxit ille, cum et Clemens Alexandrinus ob edita Stromata, Στρωματεὺς dictus fuerit, et Hermas ob scriptum Ποιμένα, Pastoris nomen tulerit, et Gregorius Magnus ob elucubratos Dialogos, Dialogus cognominatus fuerit, et Joannes Scholasticus ob conscriptum Paradisi Κλίμαξ, Climacus, et auctor Christianae Κόσμου Topographiae, ab illo opere, ut suspicantur eruditi, Cosmę nomen acceperit. Sed hoc Valesii cogitatum,[+] etsi ingeniosum fatear, verum tamen esse non crediderim. Nam, ut taceam quod si opinionem illam probaremus, Κεστεὺς, potius quam Κέστος scribendum nobis esset apud Suidam, illud sane non praeteream, alibi quoque apud eumdem, Sexti nomine Africanum adpellatori, (Suidas, Lex. art. Σωσάννα. Till. not. 1.) quod non observatum Valesio; rem tamen quantum fieri potest, conficere videtur.

[+] quod et Labbè (Labbè, De Scriptor. Ecclesiast. Tab. 2. 597.) placuisse video,

§. II.

Africani Patria.

Quanam ex gente oriundus fuerit Africanus, nemo e veteribus diserte dixit, pręter Suidam, (Idem, l. c. art. Ἀφρικανὸς) qui eum ex Lybia ortum ait. Basnage, (Basnage, Thesaur. Monument. Ecclesiast. et Histor. Observation. in Anon. Collection. Chronologic. §. 2.) dum Suidae testimonio adquiescit, Scriptorem nostrum, ex eo quod ex Africa esset oriundus, Africanum dictum ~~esse~~ fuisse addit. Ego sane, quemadmodum Suidae testimonium falsi convici non posse fateor, ita ejus auctoritatem, minimam hac in re esse et nulli faciendam autumo. Vix enim dubito, quin Auctorem nostrum ex Africa ille ortum dixerit, eo quod Africani nomine ~~ipse~~ fuerit adpellatus. Et fuerunt re quidem viri, nomine pariter, ac genere perinde ac nomine Africani, quemadmodum Africanus ille episcopus, qui Carthaginiensi Concilio, contra Pelagium, Cęlestiumque hęreticos, sub Innocentio I. p Pon=

tifice habito, interfuit; ut patet ex inscriptionibus, quas Epistola Episcoporũ Africae ad Innocentium, atque hujus ad easdem responsio praeseferunt. Africani quoque Martyris, qui sub Decio Imperatore cum Terentio, Pompejo, et sociis in Africa passus est, memoriam celebrant Martyrologia, quarto idus Aprilis, atque habentur eorum martyrum Acta apud Surium, aliosque. Sed Africanus, Romanorum quoque nomen fuit, postquam Scipio ille magnus, illud hoc debellatę Africae μνημόσυνον obtinuit. Africani cognomentum Gordiano seniori ~~[illegible]~~ inditum fuise autumabant nonnulli, = non quod in Africa imperare coepisset, sed quod de Scipionum familia originem traheret, = inquit Capitolinus, qui deinde de Gordiano filio loquens haec ait: = Siquidem argumento ad probandam generis qualitatem alii hoc esse dixerunt, quod Africanus, Gordianus Senior appellatus est, cognomine Scipionum. = ✝ Africani duo ~~quidam~~ bis consules sub Trajano ~~fuit~~ fuerunt, alter ~~semel~~ quidem cum Crispino, alter ~~semel~~ vero cum Trajano Cos. VI. ~~vel VII.~~ (Ronc. 144. lin. 7. t. 2.) Bis Consulem ~~eum~~ fuisse ~~dixi, eo quod~~ Equidem in incerti Auctoris Chronico, sive Consulum Catalogo veteri, quẽ e Cęsareo Codice vulgavit D. Thomas Roncaglia in secunda ~~veta~~ Collectionis vetustiorum latinorum Chronicorum parte, numero IX. ~~haec legerim~~ legitur: = Africano, et Crispino..... Trajano VI. et Africano II. = ✝ Alii, ut Cassiodorus, Cuspiniani Anonymus, auctor Chronici Paschalis, et ille, qui Idatius vulgo dicitur, Africanum cum Trajano, II. Consulem fuisse expresse hand notant, et duos Africanos, alterum, qui cum Crispino consulatum gessit, dictum praenomine Cajum, gentili autem nomine Julium; alterum, qui Consul cum Trajano ~~Consule~~ fuit, cui T. Sextii nomina adsignantur, recte distinguuntur ~~distingui~~ ~~video~~ in Fastis Consularibus, ✝ Africanus alius, ~~at~~ eodem, quo noster, tempore vixit, et Consul fuit anno Christi 236. Hunc absit quod cum Africano nostro confundam. Idem fortasse cum Africano illo, qui cum ~~Trajano~~ Crispino Consulatum gessit, existimari debet Julius ille Africanus, ✝ Orator vat celebris, Quintiliano laudati, qui ejus meminit, (Quintilianus, Institut. Orator. Lib. X. Cap. 1. Lib. 12. Cap. 10.) ~~coaevum~~. (Fab. lat. 1. 547. 5. 271.) coaevus. ~~Non alius ab isto fortasse fuit Africanus Comicus, cujus mentio occurrit in Scholiis veteribus ad Horatium: = Praetextatas et togatas (Comoedias) scripserunt Aelius Lamia, Antonius Rufus, Cn. Melissus, Afranius, Africanus, Pomponius. =~~ (Fab. lat. 1. 273.) ~~Africanum Oratorem~~ Hunc ~~commemorat~~ memorat etiam auctor Dialogi de caussis corruptę eloquentiae, sive de Oratoribus, Capite XV. ~~Hunc~~ eumque se vidisse scribit Quintilianus, ✝ ~~sed~~ Julium quem ~~[illegible] Africanum = e Santonis Gallica civitate =~~ ~~[illegible]~~ sub Tiberio capitis damnatum scribit Tacitus. ~~[illegible] jam senem modo idem [illegible] [illegible], qui sub Tiberio adcusatus [illegible] etiam damnatus fuit, [illegible] Tacito.~~ (Tacitus, Annal. Lib. 6. Cap. 7.) ✝ ~~Hic porro non ex Africa, sed ex Gallia oriundus fuisit, ut diserte scribit Tacitus: = Tractique sunt in casum eumdem Julius Africanus e Santonis, Gallica civitate, Sejus Quadratus: originem non reperi. = Attamen cum non dicat Tacitus, hunc poenam, qua damnatus fuerat evasisse, probabilius fortasse videbitur, cum~~ fuisse ~~Africani Oratoris~~ patrem. ~~fuisse~~. (Tiraboschi utrumque confundit) Pactum, et (Idem, Histor. Lib. IV. Cap. 41.) et Sextium Africanos, quorum uterque (Idem, Annal. Lib. XIII. Cap. 19. Lib. XIV. Cap. 46.) quorum uterque sub Nerone vixit, commemorat Tacitus. In indice Jurisconsultorũ veterum, Pandectis Florentinis praemisso, memorantur Ἀφρικανοῦ Quaestionon βιβλία ἐννέα. Hunc Africanum, eumdem cum Sexto Caecilio Juriscon-

[Left margin notes:]

✝ Julius Antonius Africanus, ~~quem Fabium vocat Cassiodorus~~, sub Augusto anno X. ante Christi nativitatem cum L. Fabio Maximo Consulatum gessit.

✝ quasi unicus sub Trajano Africanus, bis Consul ~~fuerit~~ fuisset; sed Africani duo, ut dixi,

✝ quos edidit Stampa. Titi illius Sextii meminit Phlegon. (Phlegon, de mirabil. Cap. 25. p. 107. t. 7. Meur. Til. Empereurs.)

+ Plinio juniori memoratus, (Plinius junior Epist. Lib. 7. ep. 6.) nepos Julii alterius Africani,

+ Hinc patet eum diversum fuisse (etsi Tiraboschi utramque confundat) ab Julio illo Africano = e Santonis Gallica civitate = quem

✝ Hujus patrem fuisse censet vir doctus C. Julium Africanum Libertum, ut ille quidem existimat, C. Julii Octaviani Augusti, ab eoque Santonis civitate donatum, cujus mentio fit in inscriptione Muratoriana. Filios Africanum iterum quinque saltem habuisse idem vir doctus autumat, quorum primus fuerit Fidus Africanus Augusti altera Libertus in Muratoriana inscriptione, ~~[illegible] quam Veronense Museum repraesentat~~ commemoratus; secundus, Africanus ~~anno aetatis XIV~~ Fidi frater, anno aetatis ✝ XIV. vita func-

tus, cujus mentio occurrit in eadem inscriptione; tertius Julius Africanus sub Tiberio damnatus, idem, ex laudati viri sententia, cum C. Julio Africano, cujus nomen in Veronensis Musei inscriptione legitur; quartus, C. Africanus Capito, quem ex Muratoriana inscriptione flaminis munere functum ~~fuisse~~ constat; quintus denique L. Julius Africanus, qui ex inscriptione, in Tridentino colle, qui nunc = Dos = dicitur, ubi quondam fuit Verucae castellum Cassiodoro memoratum, (Cassiodorus, Var. lib. 3. Ep. 48.) anno 1813. effossa, nobis innotescit. Ea autem inscriptio, quam ~~ad~~ Augusti tem[pore] saeculo ~~referendam esse~~ laudatus vir doctus pluribus ~~adserere~~ vindicare contendit, hujusmodi est. (Ea describatur eadem eurythmia qua hic subjecta est, nam sic in marmore reperitur. Giornale Italiano 1813. n. 234. p. 940. n. 229. p. 919.)

MERCVRIO
Q. IVLIVS
AFRICANVS
V. S. L. M.

Africani cujusdam liberti notitiam nobis suppeditat ~~[illegible]~~ Inscriptio Gruteriana, pertinens ad Caracallę tempora. (Gruter. p. 1108. num. 6. ita Giornale Ital.) Africani Comici mentio occurrit in Scholiis veteribus ad Horatium: = Praetextatas et Togatas (Comoedias) scripserunt Aelius Lamia, Antonius Rufus, Cn. Melissus, Afranius, Africanus, Pomponius. = Africanum quemdam divitem, et pecuniae captatorem perstringit Martialis in Epigrammate. (Martialis, Epigram. Lib. 12. Epig. 10.)

[Notes in the column:]

+ nisi respexerit Isidorus ad Scipionem Africanum, quem paulo postea laudat. Extat denique fragmentum metricum incerti auctoris de M. Aurelio Africano Musico a Bonada editum: (Collect. Pisaur. tom. 4. 462.) et memoratur M. quidam Laelius Africanus in inscriptione, quam in museo Veronensi edidit Maffei. (Giornale ital. Maffei p. 294. num. 7. ital. idem Giornale.)

✝ Valesius, (Valesius, ad Euseb. Hist. Eccl. Lib. 6. Cap. 31.) Cousin, (Cousin, avertissement préposé à l'Hist de l'Eglise par Eusebe.)

sulto, cujus meminit Gellius, (Aulus Gellius, Noct. Attic. Lib. XX. Cap. 1.) existimant, praeter Cujacium, qui ejus Fragmenta illustravit, (Fab. 12. 321. not. Heinec. 316. not.) Reinold, et Heineccius. (Heineccius, Histor. Jur. Civil. Rom. et German. Lib. I. Cap. 4. §. 306.) Africanum, Pannoniae secundae Rectorem, virum disertum, et causarum in urbe defensorem adsiduum, Valentiniani jussu peremptum memorat Ammianus Marcellinus. (Ammianus Marcellinus, Histor. Lib. 15. Cap. 3. Lib. 29. Cap. 3.) Ad hunc, vel ad Julium Africanum Oratorem supra laudatum, referendum fortasse est fragmentum istud, quod servavit S. Isidorus Hispalensis: (S. Isidorus Hispalensis, Origin. Lib. II. Cap. 21.) = Ut est illud Africani: „ Ex innocentia nascitur dignitas, ex dignitate honor, ex honore imperium, ex imperio libertas „ = + Ex tot igitur Africanis nemo, aut saltem non nisi ~~uti~~ pauci ~~omnes~~ ex Africa ortum habuerunt, indeq. id quod erat ostendendum patet, Africani nempe nostri nomen, patriam ejus minime prodere. Forte etiam, quę acutissimi Tillemont (Tillemont, Mem. pour serv. à l'Hist. Eccl. Not. sur Jule Afric. Note I. Qu' il peut avoir écrit des Cestes étant encore payen.) conjectura est, Sextum Julium Africanum ideo Libycum fecit Suidas, quod eum cum Sexto antiquiore Sceptico Philosopho, quẽ revera Libycum fuisse putavit, oscitanter confuderit, etsi ~~de hunc~~ quoque Sextum seorsim commemoraverit. Porro Africanum nostrum, philosophum ~~[illegible]~~ vocat Suidas. ✝

De ejus igitur patria adhuc investigandum est, quam in Libya quaerendam non esse mihi persuadeo. Equidem si conjecturis uti vellemus, ea nobis in Palęstina statuenda videretur. Et sane, ibi eum quam diutissime versatum esse dubitare non possumus. Ait ~~se~~ revera Africanus ipse apud Syncellum, se ~~in~~ maris mortuai mirabilia plurima observasse, quę singillatim recenset. Terebinthum, sub quo Jacobus idola Mesopotamiae sepelivit, adhuc suo tempore extitisse refert idem apud Syncellum, et Pastorale ejusdem Jacob tentorium, Edessae servatum scribit, ~~a~~ usque ad Antonini Heliogabali tempora, cujus sub imperio, illud fulmine dejectum addit. Praeterea, quod maxime notandum, pro Nicopoli, quę olim Emmaus dicta est, Palęstinae civitate, legatione ad Heliogabalum functus est Africanus, atque ab eo instaurationem urbis obtinuit. Quod cum animadverterent, illudque, quo Julius noster functus est munus, ~~a~~ civis potius, quam hospitis esse arbitrati, Nicopolim Africani patriam fuisse, docti viri complures existimarunt, imo eum Nicopolitanum diserte, et sine ulla dubitatione adseruerunt ✝ Cardinalis de Fleury, (De Fleury, Hist. Eccl. ~~Lib~~ Liv. VI. §. 8.) et Fabricius, (Fabricius, Biblioth. Graec. Lib. 5. Cap. 1. §. 32.) ut de aliis taceam. Attamen nihil certo statuere licet, ~~cum~~ nec legatio, qua pro Nicopoli, sive Emmaunte functus est Africanus, patriam ejus satis manifeste designat. Pari ratione, Aristidem Oratorem ~~Ad~~ Hadrianensem, qui Smyrnae terremotu eversae, a Marco Aurelio Antonino, et Commodo instaurationem obtinuit, dignusque a Smyrnensibus habitus est, quod statua illi poneretur, cum inscriptione: Σμύρνης οἰκιστῇ = Smyrnae conditori; = Smyrnensem nonnulli e veteribus existimarunt; qui et nos in errorem induxissent, nisi certam de vera ejus patria notitiam alia ~~nobis~~ suppeditassent. Inde cautiores facti a statuenda Africani patria prudentius abstinebimus. Eum tamen Asianum fuisse, tum ex

Giulio Africano è citato insieme con Varrone da Gio. Lido nel principio del libro de magistratibus.

Julii Africani quae supersunt, nella B. Patrum del Gallandi Tom. 2. Consistono nell'Epistt. ad Origene e ad Aristide e in alcuni frammenti della Cronografia raccolti dal Sincello, dalla Prep. ev. e Dimostr. ev. d'Eusebio e da S. Basilio. Il tutto con note del Goar dello Scaligero, del Valesio, del Viger, del de la Rue editore di Origene; pochissime del Gallandi, se pur ve n'è alcuna. Nei prolegomeni al detto tomo v'è un Capitolo sopra Giulio Africano che può meritare d'esser veduto. Vi si riporta un piccolo passo pubblicato dal Montfaucon Collect. nov. patr. Paris. 1706. t. 2. da una Catena ms. ~~(mi pare)~~ della Bibl. regia di Parigi in Joannem (se non erro); nel qual passo si dice semplicemente che Atanasio e Africano parlarono della sepoltura d'Adamo. Nella medesima Bibl. Patr. sono ancora gli Atti di S. Sinforosa dall'ediz. torinese del Ruinart, con prolegomeni copiati dal medesimo; e il primo libro della Collez. storica e cronologica Basnagiana attribuito ad Africano, secondo l'ediz. Labbeana, conferita qua e là colla Canisiana e colla Cangiana, sotto il titolo di Anonymi Chronicon, con prolegomeni da vedersi, nel principio del tomo.

I Cesti d'Africano si citano una volta specificatamente un'altra implicitamente (se pur quivi non s'ha riguardo alla Cronica) nella Ἐξήγησις sull'Iliade di Omero ~~pub~~ di Gio.

Tzetze pubblicata per la prima volta dall' Hermanno insieme con Dracone περὶ μέτρων Lips. 1812. 8.vo in greco. V. quivi l'indice degli autori.

Il Poliziano nelle Miscellanee, libro (o capo) 15, cita quel luogo dei Cesti di Africano che parla dei Sibariti.

Fatemi il piacere, caro Conte Leopardi, di rimandarle domattina di buonissim'ora.

Vostro Servo

Romani

ris, [illegible] ex iis omnibus, quae de ejus vita comperimus, [illegible]

§. III.

Africani aetas.

Secundo jam exeunte saeculo et tertio ineunte, Africanum vitam [illegible] est quam ut rationibus, et veterum testimoniis demonstrare [illegible]. Quo tamen aetate maxime floruerit, haud supervacuum erit investigare. Risum quidem movent quae habet Godefridus Viterbiensis in saeculi duodecimi scriptor, qui in praefatione ad Pantheon, sic Chronicorum [illegible], ait se usum esse auctoritate Julii Africani, = qui prima Cronica conscripsit sub Marco [illegible] - vixerat vir bonus, Africanus scripsisse sub Marco Antonino [illegible] philosopho, quem [illegible] pro Antonino Heliogabalo sub quo vixit Africanus, oscitanter [illegible]. Marcum igitur cum dixisset, de Marco Crasso cogitavit. Ita et = sub Marco Bruto, vel: = sub Marco Antonio = scripsisset, si horum nominum prius meminisset. Africani aetatem ad seriora justo tempore rejecerunt, praeter alios + Hermannus Contractus, (Hermannus Contractus, in Chron.) qui loquens de junioris [illegible] imperio ad annum 240. ait: = Hoc tempore Julius Africanus Chronographus [illegible] clarus habetur. = Similiter et Zonaras [illegible] de duobus Gordianis, patre, et filio loquutus esset, (Zonaras, Annal. Lib. XII. Cap. 17.) τότε δὲ, ait, καὶ Ἀφρικανὸς ὁ συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο = tunc autem Africanus quoque historicus claruit. = Multo rectius Syncellus, (Syncellus, Chronograph.) ad Pertinacis, et Severi temporis, Africani aetatem [illegible] scribit. ὁ Ἀφρικανὸς, ait ille, ἱστορικὸς Χριστιανὸς ἤκμαζεν = Africanus Christianus historicus florebat = Syncellum sequutus est Cedrenus, qui de Pertinace loquens, (Cedrenus, Histor. Compend.) ἐπὶ τούτου, ait, ... ἦν... καὶ Πορφύριος ὁ φιλόσοφος, ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας, καὶ Ἀφρικανὸς ὁ Χρονογράφος = Sub hoc.... vixerunt... Porphyrius philosophus, qui contra Christianos scripsit, et Africanus Chronographus. =

+ Beda, Ado Viennensis, et

§. IV.

Africani Epistola ad Origenem.

De Africani aetate aliquid distinctius indicare videtur ejus Epistola de Susannae historia ad Origenem scripta. Ab hujus inscriptione, Origenes, [illegible] nomine Africanum compellat [illegible] Deo [illegible], Origene seniorem existimarunt, praeter alios + (Bellarminus, Bellarminus, de Scriptor. Ecclesiastic. saec. III.+) Fleury, (Fleury, Hist. Eccl. Libr. VI. [illegible] 4.) Tillemont, (Tillemont, Mem. pour servir à l'Hist. Eccl. Jules Africain, Historien Ecclesiastique)+ Natus est autem Origenes juxta Auctorem Chronici Paschalis, anno 187. juxta Tillemont, (Tillemont Le même, l. c. Origene Prestre et Confesseur Art. 2. et Not. sur Origene Note 1. Qu'il est né en l'an 185.) aliosque, anno 185. Africanum rescripsit Origenes, dum Nicomediae versaretur, ut ipse in epistola sua testatus est. In Graeciam bis ille iter instituit est, primum nempe, anno 228. secundo autem, [illegible] post annis. Ad pri horum itinerum pri=

+ [illegible] viri docti, inter quos
+ De Jul. Afric.
+ De la Rue.

mum ejus ad Africanum epistolam refert Tillemont, (Le même, l. c. Origene Prestre et Confesseur art. +) quam ad secundum potius iter remittendam [illegible] [illegible], a. de la Rue. Ex horum utitur sententia, mutuae Africani, et Origenis epistolae circa annum 240. exaratae fuerint, quas juxta Tillemont, anno 228. conscriptas ensit Tillemont. Porro, in epistola ad Africanum, ait de la Rue, = narrat in Origenes, se ingenti labore Hebraici textus, et LXX. Interpretum varias [illegible], aliarumque collatione [illegible], [illegible] causa varias omnes editiones examinavisse. Quod si Hexapla sua indicare voluit quibus edendis manum admovit postquam sextam editionem, [illegible] Epiphanio teste, anno Alexandri Severi septimo, id est Christi 228. reperit, non potuisse videtur hoc eodem anno tam arduum tamque immensum opus Hexaplorum concinnasse atque edidisse. = Haec de la Rue, ex quibus merito sibi videtur colligere, Origenis epistolam ad secundum ejus in Graeciam iter rejiciendam esse. Sed Origenis verba si quis accuratius expenderit, facile cognoscet, id tantum ex iis deduci posse, Origenem ipsum magnam variarum lectionum copiam, ex pluribus multis editionibus congestam amplissimi aedificii materiam, in promptu habuisse, non vero Hexaplorum opus, quod aggressus erat, jam cum scriberet absolvisse. Id tantummodo de Septuaginta[illegible] [illegible] sermone dicere videtur Origenes, nec inverisimile est primum scripturae librum quoad unicam alteram Septuaginta interpretatione [illegible] translationem, ab ipso jam eo tempore recognitam. Taceo quod Epiphanii auctor testimonium, cui tota nititur [illegible] de la Rue argumentatio, [illegible] non caret [illegible] eodem loco ait Epiphanius, Origenem [illegible] annos octo, et viginti, post [illegible] persecutionem, dum Tyri commoratum, Hexaplis concinnandis vacavisse, quod falsum est [illegible] tionem ne [illegible] annis vixit Origenes. [illegible] octo, et viginti Tyri agere non potuit. Porro si demus Africanum annis [illegible] Origene seniorem fuisse, ejusque nativitatem [illegible] anno 170. [illegible] 70. nec [illegible] Origenem [illegible] daevum idest, eo tempore, Christianis praesertim hominibus [illegible], confidenter dilectum fratrem, sine ulla submissionis [illegible] [illegible] quod videre est [illegible] epistola ei. XI. juxta editionem supra laudati eximii viri, Caroli de la Rue. Nec puto quempiam dubitaturum quin post annum 170. statuenda non sit Africani nativitas, nam si [illegible] Origenes [illegible] aetate [illegible] hunc, re- potuit? [illegible] Syncellum [illegible], qui Africani Chronographiam [illegible] auctoris aetatem [illegible], accuratius evolvi, [illegible] annum 170. Africani nativitatem ponemus. Ab eo enim anno usque ad Pertinacis imperium, sub quo [illegible] scriptorem nostrum floruisse ait Syncellus, anni excurrunt duntaxat tres, et viginti, qua potissimum aetate Africanum viguisse, et praecipuam doctrinae famam obtinuisse, nemo credet. Probabilius igitur censeo, non diu post annum 160. Africanum in lucem exiisse; mutuas autem ejus, et Origenis epistolas ad primam [illegible] fectionem in Graeciam referendas puto, existimo esse, idest, ad annum circiter 228. [illegible] Tillemont, [illegible] potius quam Hexapla [illegible] Epistola ad Africanum,+ [illegible] notae de la Rue.

+ [illegible] not sur Origene not. 9. [illegible] fait [illegible] Hexapl. [illegible]

+ historiae non congrue=re =

Qua occasione scriptae fuerit epistolae de Susannae historia, ipse docet Africanus initio epistolae suae. Interfuerat ille cuidam disputationi, ab Origene habitae cum heretico cuius nomen ex Origenis responsione, Bassum [illegible] esse cognoscimus. [illegible] inter disputandum Susannae historiae, tamquam canonicae, auctoritatem Origenes adlegasset, hanc se pro apocrypha habere, Africanus eo tempore dissimulavit, ne disputationis cursum abrumperet, et arma haeretico praebere videretur. Absoluta autem disputatione, cum discessisset Origenes, Africanus, datis ad eum litteris, quae etiamnum extat, Susannae historiam apocrypham omnino esse variis argumentis demonstrare contendit. Rescripsit Origenes, Africani objectiones prolixa epistola diluens et Susannae historiam valide propugnans. Modestiam vero, + et comitatem quae sive in objiciendis, sive in dissolvendis argumentis uterque se gessit [illegible] omnibus [illegible] opinionis diversitatem in [illegible] proponendam, una celebrant pii viri. Africanum Hebraicae linguae notitiam habuisse ex epistola eius colligi posse notat [illegible] (Le Nain, [illegible] Jule Afric. Histoire Eccl. [illegible])

[illegible] epistolae, quae nunc sub Africani nomine habetur, [illegible] dubitare non licet, [illegible] reperiantur, quae veteres in Africani epistola legerunt. Hanc his verbis memorat Eusebius: (Eusebius, Hist. Eccl. Lib. VI. Cap. 31.) Ἐπιστολὴ τούτου Ὠριγένει γραφεῖσα φέρεται, ἀποροῦντος ὡς ἂν νόθου, καὶ πεπλασμένης οὔσης τῆς ἐν τῷ Δανιὴλ κατὰ Σωσάνναν ἱστορίας· πρὸς ἣν Ὠριγένης ἀντιγράφει πληρέστατα. = Extat ejus epistola, ad Origenem scripta, in qua Susannae historiam, quae apud Danielem legitur, spuriam et confictam esse conjicit. Ad eam plurima respondit Origenes. = Ejusdem epistolae meminit et Hieronymus (cf. Hieronymus, Catal. Script. Eccles. Cap. 63.) cujus haec sunt verba: = Hujus est epistola ad Origenem [illegible] super quaestione Susannae, eo quod dicat in Hebraeo hanc fabulam non haberi, nec convenire cum Hebraica etymologia ἀπὸ τοῦ σχίνου σχίσαι, καὶ ἀπὸ τοῦ πρίνου πρίσαι: contra quem doctam [illegible] scribit Origenes. = De epistola ipsa haec habet Photius: (Photius, Biblioth. Cod. 34.) Οὗτος καὶ πρὸς Ὠριγένην γράφει, περὶ τοῦ κατὰ Σωσάνναν διηγήματος, ὡς οὐκ ἦν αὐτὸ ἐν τοῖς ἑβραϊκοῖς ἀναγνωσμένον, καὶ ὡς οὐκ ἀκόλουθον τῇ ἑβραϊκῇ ἐτυμολογίᾳ οὔτε τὸ, ἀπὸ τοῦ πρίνου πρίσαι, οὔτε τὸ, ἀπὸ τοῦ σχίνου σχίσαι· ἃ καὶ ἐπιλαβόμενος Ὠριγένης, ἀντέγραψεν = Hic scripsit etiam ad Origenem, de historia Susannae, quod in Hebraeorum libris non legatur, quodque nec cum Hebraica etymologia conveniat illud, ἀπὸ τοῦ πρίνου πρίσαι et ἀπὸ τοῦ σχίνου σχίσαι: Quae diluenda sumens Origenes, ad Africanum rescripsit. = Suidas de Africano agens (Suidas, Lex. art. Ἀφρικανός.) κατὰ τούτου, ait, ἔγραψεν Ὠριγένης, ἔνστασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου, τοῦ εἰς τὸν Δανιὴλ = Contra hunc scripsit Origenes, Susannae historiam, quae in Danielis libro habetur, propugnans. = Similiter et alibi, (Idem, l. c. art. Σωσάννα.) κατὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ Σέξτου, inquit, ἔγραψεν Ὠριγένης, ἔνστασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου, τοῦ εἰς τὸν Δανιὴλ = Contra Sextum Africanum scripsit Origenes, Susannae historiam, quae apud Danielem legitur, ab ejus objectionibus vindicans. = Recentiores praetermitto, ut Nicephorum (Nicephorus, Hist. Eccl. Lib. V. Cap. 21.) et Gobelinum Personam, qui epistolae Africani ad Origenem meminit in Cosmodromio. (Gobelinus Persona, Cosmodrom. aetat. VI. Cap. 10.) Trithemius quoque memoratur Africani = ad Origenem de Susanna librum unum. = (de [illegible]) et Freculphus idem, (Freculphus, Chron. tom. [illegible] Lib. III. Cap. 8.) = hujus, inquit, est epistola ad Adamantium super quaestione Susannae, eo quod dicat eam in Hebraico fabulam haberi, nec convenire cum Hebraico: contra quam, epistolam doctam scripsit Adamantius. = Ubi pro: = fabulam haberi =, patet legendum esse: = fabulam non haberi. =

§. V.

Africani itinera.

Chronographiam suam nonnisi ultra annum [illegible] perduxisse Africanus, ideoque ad Heraclam videndum, qui postea Alexandriae episcopus fuit, antequam ad Origenem de Susannae historia scriberet [illegible] eum [illegible] in Chronographia ipse meminerit. Idem testatur Eusebius, cuius verba haec sunt, quae sequuntur: (Eusebius, Hist. Eccl. Lib. VI. Cap. 31.) ἐν οἷς (Χρονογραφικῶν βίβλοις) φησὶν ἑαυτὸν πορείαν στείλασθαι ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, διὰ πολλὴν τοῦ Ἡρακλᾶ φήμην, ὃν ἐπὶ λόγοις φιλοσόφοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἑλλήνων μαθήμασιν εὖ μάλα διαπρέψαντα, τὴν ἐπισκοπὴν τῆς αὐτόθι ἐκκλησίας ἐγχειρισθῆναι ἐδηλώσαμεν = In quibus (Chronographiae libris) se Alexandriam profectum testatur, propter [illegible] Heraclae famam. Hunc philosophicis [illegible] cum primis [illegible] Alexandrinae [illegible] episcopatum [illegible] supra [illegible] [illegible] Africani iter [illegible] II. imperii loquens: (Ado, in Chronic. Breviar.) = Julius Africanus inter scriptores ecclesiasticos clarus habetur. Qui in Chronicis suis refert, se Alexandriam venisse, Heracleae opinione celeberrima provocatum, quem et in divinis, et in philosophicis studiis, atque omnium [illegible] doctrina instructissimum fama loqueretur. = Eadem fere scripsit [illegible] in [illegible] de [illegible] aetatibus: = Julianus Africanus inter scriptores ecclesiasticos [illegible] habetur. Qui in Chronicis, quae conscripsit, refert se Alexandriam propter Heraclii opinionem celeberrimam provocatum, quem et in divinis, et in philosophicis studiis, atque omni [illegible] doctrina instructissimum fama [illegible] retur. = [illegible] ea occasione [illegible] venisset, ἱερὰν βίβλον, ut [illegible] quidam [illegible] comparavit, nam [illegible], [illegible] ipse in Alexandria [illegible] se scribit apud [illegible] (45. a.) καὶ τὴν ἱερὰν [illegible] βίβλον [illegible] Αἰγύπτῳ γενόμενος [illegible] = Sacrum [illegible] librum conscripsit [illegible] cum in Aegypto versarer [illegible] comparavi. = Parthiam quoque, et Phrygiam Africanum petiisse patet ex hisce ejusdem verbis, quae servavit Syncellus: ὡς δὲ ἔληξε τὸ ὕδωρ, ἡ κιβωτὸς ἱδρύθη ἐ=

πὶ τὰ ὄρη Ἀραρὰτ, ἅ τινα ἴσμεν ἐν Παρθίᾳ· τινὲς δὲ ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίας εἶναι φησίν. Εἶδον δὲ τὸν τόπον ἑκάτερον = Subsidentibus autem aquis constitit arca in montibus Ararat, quos in Parthia esse novimus, licet nonnulli Celenis in Phrygia eos esse dicant: quorum locorum utrumque vidi. = Edessam itidem Africanum profectum esse licet ~~ex~~ conjicere ex iis, quę cum de Cestis ejus sermo fuerit opportune observabo.

§. VI.

Legatio, qua Africanus pro Emmaunte, sive Nicopoli functus est.

+ Palestinę,

Pro civitate + quae ~~[illegible]~~ Emmaus ~~Emmaunti~~ olim audiit, deinde Nicopolis ~~appellata est~~, ad Heliogabalum legationem obiit Africanus, et voti compos dimissus est. Hoc diserte testatur Eusebius in Chronico ad annum Christi, juxta aliquot Codices, 224. juxta alios, quos magis probo, 221. (Tit.) = in Palestina Nicopolis, quę prius Emmaus vocabatur, urbs condita est, legationis industriam pro ea suscipiente Julio Africano, Scriptore temporum. = Rem confirmat Hieronymus. (S. Hieronymus, Catal. Script. Eccl. Cap. 63.) = Julius Africanus, ait ille, ..sub Imperatore M. Aurelio Antonino, qui Macrino successerat, legationem pro instauratione urbis Emmaus suscepit, quae postea Nicopolis appellata est. = Id igitur, quod adserui, manifestum est, et in re, de qua nunc loquendum, intricatissima, pro certo haberi debet. Equidem Syncellus non ab Heliogabalo, sed ab Alexandro Mammeae filio, Emmauntem, Nicopolim adpellatam fuisse dicit, et credi posset, innuit Tillemont, (Tillemont, Mem. pour serv. à l'Hist. Eccl. Not. sur Jule Afric. Histor. Eccles. Note III. Sur le retablissement de Nicople par Afric. en l'an 221.) legationem apud Heliogabalum gestam, nonnisi sub successore ejus Alexandro exitum habuisse ~~[illegible]~~; sed Syncelli recentis nimis scriptoris auctoritas, haud tanti facienda est.

Nunc quęrendum, quęnam fuerit illa Emmaus, pro qua legationem suscepit Africanus; quidnam hic ~~ab~~ Imperatorem petierit; utrum antequam Africanus pro ea legationem obiret, Emmauntis nomen, in illud Nicopoleos, urbs, qua de agitur, commutaverit.

Emmauntem nostram eandem esse cum illa, quam versus iter faciens cum duobus ~~[illegible]~~ cum discipulis, ~~in~~ post resurrectionem suam ingressus est Dominus, existimavit Syncellus: Ἐμμαοῦς ἡ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ κώμη, περὶ ἧς φέρεται ἐν τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις, Νικόπολις ἐτιμήθη καλεῖσθαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου αὐτοκράτορος, Ἀφρικανοῦ πρεσβευσαμένου, τὰς ἱστορίας ἐν πενταβίβλῳ συγγραψαμένου = Emmaus, Palęstinę vicus, cujus mentio fit in sanctis Evangeliis, Nicopoleos nomine ab Alexandro imperatore decoratur, legationem pro ea gerente Africano, qui libris quinque historias digessit. = ~~(Ad)~~ Nec aliter sensit Ado, qui de Heliogabali imperio loquens ait: = In Palestina Nicopolis, quae prius Emaus vocabatur urbs condita est, (haec est Emaus, quam Dominus post resurrectionem suam suo ingressu sanctificare dignatus

est, legationis industriam pro ea suscipiente Julio Africano, Scriptore temporum. = Ita ~~et~~ # Beda: (Beda, de sex aetat. mundi) = In Palęstina Nicopolis, quę prius Emmaus vocabatur, urbs condita est, legationis industriam pro ea suscipiente, Julio Africano, Scriptore temporum. Hęc est Emmaus, quam Dominus post resurrectionem, sicut Lucas narrat, suo ingressu sanctificare dignatus est. = Sed Haec isti, quibus ~~[illegible]~~ suffragatur ~~[illegible]~~ Hieronymus, in libro de locis Hebraicis ita scribens: = Emaus, de quo loco fuit Cleophas, cujus Lucas meminit Evangelista: haec est nunc Nicopolis insignis civitas Palaestinae. = Alibi itidem ait Hieronymus (S. Hieronymus, Epitaph. Paulae, Cap. 3.) = Repetito itinere Nicopolim, quae prius Emmaus vocabatur, apud quam in fractione panis cognitus Dominus, Cleophae domum in Ecclesiam (Paula) dedicavit. = # Cum his e recentioribus innumeri ~~senserunt~~, senserunt, inter quos + Tillemont, Cellarius, (Notit. Cellarius, Notit. Orbis Antiqui Lib. III. Cap. 13. §. 140.) Valesius. (Valesius, ad ++ Doleamus oportet doctissimorum virorum ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~ passim laxius ~~[illegible]~~, e. operas has ~~[illegible]~~ de ~~hac~~ re commentationes ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~ [illegible] futuras ~~[illegible]~~.

Tres in Palęstina civitates, ‡ ~~fuisse~~, Emmauntis nomine insignitas, prodidit [illegible], alteram, quae postea Nicopolis dicta est, alteram, cujus Divus Lucas meminit in Evangelio, tertiam, Tiberiadi proximam, ~~cujus~~ quã memorat Josephus. (Josephus, ‡ de bello Jud. Lib. IV. Cap. 1. p. 264. Martiniere. Cellar. not.) Emmauntem nostram, eam scilicet, quam Nicopolim deinceps appellarunt, ab illa quam post resurrectionem ingressus est Christus omnino distinguendam esse ostendit Reland ex veter. Palaestinae itinerario, ex Josepho, Talmudicis, atque ex ipso Hieronymo. (iid. ll. cc.) Emmaus nostra, ut patet ex Itinerario veteri Palęstinę Burdigalensi, sive Hierosolymitano milliaribus Romanis duobus, et viginti ab Hierosolymis distabat. Lyddae, Joppi, aliisque locis in campestribus sitis positis vicina fuisse colligitur ex Plinio. (Plinius, Hist. Nat. Lib. V. Cap. 14.) Josepho. (Josephus, ± de bello Jud. Lib. II. Cap. 20 Lib. III. Cap. 3. p. 206. 224.) et Hieronymo. (S. Hieronymus. Commentar. in Abd. vers. 19.) cujus haec sunt verba: = Qui autem habitant in Sephela, in Sephela, idest, in campestribus (Lyddam, et Emmaus, Diospolim scilicet, Nicopolimque significans) possidebunt Palaestinos. = Ex loci Emmauntis proximis montana Judaeae consurgere incipiebant, eodem teste Hieronymo. (Idem, Commentar. in Daniel. Lib. 1. ad Cap. 11. vers. 45. Not. ad Cellar.) = Quod veniens, ait ille, qui cum magna multitudine, ut conterat, et interficiat plurimos, figat tabernaculum suum in Apadno, juxta Nicopolim, quę prius Emmaus vocabatur, ubi incipiunt Judaeae provinciae montana consurgere. = In tribu Dan fuisse Emmauntem nostram, sive Nicopolim, ipse notat Hieronymus, ita scribens: (Idem, Commentar. in Ezechiel. Lib. XIV. ad Cap. 48. vers. 22. Not. ad Cellar. p. 472. lin. 2. ult.) = Septima (tribus) Dan usque Joppen, ubi sunt turres Hailon, et Selebi, et Emmaus, quae nunc appellatur Nicopolis. = Haec est igitur Emmaus, Nicopolis postea dicta, pro qua, legationem ad Heliogabalum ~~functus~~ obiit ~~est~~ Africanus.

Quid vero ~~ab~~ Heliogabal Imperatorem ille petierat, ~~haud~~ satis ~~[illegible]~~ aperte non indicat Eusebius. Quippe ~~ex~~ ejus verbis haud licet perspicere

Marginal notes:

jam ante Adone ~~scripserat~~

+ Adrichomius,

++ [illegible] Hist. Eccl. Lib. V Cap. ult.)

‡ sive vicos

‡ Antiquit. Jud. Lib. 18. Cap. II. 2.

* [illegible] Libro primo, (c. 9.) ex

± Antiquit. Jud. Lib. 14. Cap. 11. p. 716 [illegible]

[illegible] utram nova, Africano impetrante, urbs condita fuerit, an tantummodo Emmauntis civitas restaurata: ad hoc potius ex Eusebio deducendum esse ignat ex Hieronymo, qui Africanum pro instauratione Emmauntis, [illegible] munus suscepisse [illegible]. [illegible] jussu, Emmauntem [illegible] fuisse [illegible] Josephus: Josephus, [illegible] lib. II. cap. [illegible] Ἐμμαοῦς Οὐάρου κελεύσαντος, ἐπ' ἐκδικίᾳ τῶν τελευτησάντων, προενεπρήσθη ὑπὸ τῶν [illegible] = [illegible] etiam [illegible], ab ipso [illegible], ab incolis prius derelicta, concremata est [illegible]. [illegible] de iis, qui [illegible] occisi fuerant vindictam sumeret. – [illegible] quoque rem commemorat Josephus: [illegible], de bello [illegible] lib. II. cap. [illegible] Κατέφλεξε δὲ καὶ Ἐμμαοῦς, φυγόντων τῶν οἰκητόρων, Οὐάρου, [illegible] τῶν περὶ Ἀρειον, ἀποσφαγέντων. κελεύσαντος = Post incolarum fugam, exusta est Emmaus [illegible] propter [illegible] caesi sunt [illegible] correpti. = [illegible] igitur potest, Emmauntem incendio destructam, multoque quam antea debiliorem, [illegible] excitatam, nunquam ex obscuro, humilique statu, in quem inciderat emersisse, donec ab Heliogabalo [illegible] precibus [illegible], in pristinum splendorem restituta, ac Nicopoleos nomine donata fuerit. Sed minus verisimile est, duorum saeculorum spatium inter destructionem inter, et instaurationem intercessisse: immo ex Plinio, (Plinius, Hist. Nat. lib. V. cap. 14. et Josepho, (Josephus, de bello Jud. lib. II. cap. 20. lib. III. cap. 3.) contrarium omnino colligitur. Necessario igitur ad novas Emmauntis aerumnas recurrendum, quas reparaturus Africanus ad Heliogabalum missus fuerit.

Porro civitatem nostram nonnisi post eius instaurationem, Africano curante, factam, Emmauntis nomen in illud Nicopoleos mutasse puto. Hanc sententiam tuentur Eusebii, et Hieronymi verba, si in sensu, qui naturaliter obvius est, accipiantur. Equidem ait Sozomenus, (Sozomenus, Hist. Eccl. lib. V. cap. 21.) Emmauntem post excidium Hierosolymorum, a Romanis Nicopolim appellatam esse. Ejus haec sunt verba: Πόλις ἐστὶν ἐν Παλαιστίνῃ ἡ νῦν καλουμένη Νικόπολις. Ταύτην δὲ ἔτι κώμην οὖσαν οἶδεν ἡ θεία τῶν εὐαγγελίων βίβλος, καὶ Ἐμμαοῦς προσαγορεύει. Ῥωμαῖοι δὲ μετὰ τὴν ἅλωσιν Ἱεροσολύμων καὶ τὴν κατὰ τῶν Ἰουδαίων νίκην, Νικόπολιν ἐνόμασαν ἐκ τοῦ συμβάντος οὕτως ὀνομάσαι = Urbs est in Palaestina quae Nicopolis hodie dicitur. Hanc, cum adhuc vicus esset, sacer Evangeliorum liber commemoravit, [illegible] Emmauntis nomine commemoravit. Post captam autem Hierosolymam [illegible] superatis, Nicopolim Romani vocaverunt[+], ex eventu illi loco nomen imponentes. Sed [illegible] erravit Sozomenus, Nicopolim confundens cum Emmaunte, cuius Divus Lucas meminit in Evangelio, ita, ni fallor, lapsus est, Nicopoleos nomen civitati de qua loquitur, a Romanis impositum dicens post excidium Hierosolymorum. Mirum profecto esset, si Sozomeni testimonium veritati responderet, Josephum in libris de bello Judaico, Emmauntem pluries, Nicopolim nunquam nominasse, Plinium que, (Plinius, Hist. Eccl. Lib. Nat. Lib. V. Cap. 14.) et Ptolemaeum, (Ptolemaeus, Geograph. Lib. V. Cap. 16.) civitatem illam, nonnisi veteri Emmauntis

nomine designasse, neglecta recenti, eoque tempore, celebriori denominatione [illegible] et Cedar, cum eo omnino nihilominus [illegible] vertit[+] [illegible] Eusebio Hieron.) quem sequutus est [illegible] Et si [illegible] lib. V. cap. [illegible], putans [illegible] Nicopolim suo [illegible] tempore tum conditam esse cum Aelia [illegible] est. = [illegible] tum ergo, [illegible] quando [illegible] Nicopolis [illegible] incepit. Neque enim pro vico [illegible] obiisset Africanus: ac [illegible] vici in [illegible] decernere [illegible] ad [illegible] nuncupare [illegible] aspirarent. = Sed hec [illegible] perperam exsumens Nicopoleos nomen [illegible] obtinuisse [illegible] post [illegible] omnino duo discipuli contendunt. Porro [illegible] nostra nobilis [illegible] civitas vertit ut constat ex Josepho, (Josephus, Antiq. [illegible] lib. XIV cap. [illegible]) qui [illegible] quatuor urbes a [illegible] [illegible] Γόφνα καὶ Ἐμμαοῦς = quarum potentissimae erant [illegible] et [illegible] = Hoc pro rem exposituri, [illegible] difficultates expandemus, quas Tillemont, doctissimus licet, ac vere [illegible] antiquitatis investigator, de Emmaunte, ab Heliogabalo restaurata [illegible] [illegible] implicasse videtur.

[illegible] Africanum ad Heliogabalo [illegible] imperatore, [illegible] restituendae [illegible] accepisse [illegible] e veteribus [illegible] primum [illegible]. Africanum tamen operi praefuisse [illegible] auctor [illegible] [illegible] verba [illegible]: [illegible] Νικόπολις ἡ πρότερον Ἐμμαοῦς, [illegible] πόλις, [illegible] ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ προϊσταμένου Ἰουλίου Ἀφρικανοῦ τοῦ τὰ χρονικὰ συγγραψαμένου = [illegible] urbs Nicopolis, quae prius Emmaus vocabatur condita est legationem pro ea suscipiente, atque opus moderante Julio Africano, qui Chronica conscripsit. = Haec recta hujus loci versio est. [illegible] πρεσβεύοντος ὑπὲρ αὐτῆς καὶ προϊσταμένου Ἰουλίου Ἀφρικανοῦ [illegible] vertit [illegible]: = legationem pro ea obeunte [illegible] Africano. =

[+] tum vetus auctor recudeque ex [illegible] Villoisoni Episcopi [illegible] chstadiani, a Carolo [illegible] in quarto [illegible] Lectionum Antiquarum tomo, (Basnage [illegible]) atque ab Jacobo [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] Nicephori [illegible] (ap. 13.) tum

§. VII.

Africani fama.

[illegible] natum [illegible] a vero [illegible] esse supra [illegible] §. IV. [illegible] pro [illegible], quae anno, ut videtur [illegible] 222. [illegible] est [illegible] obiisse reperiemus. [illegible] Africanum [illegible] ipsi [illegible] Africani mor[illegible] sub [illegible] Alexandr. [illegible] diu post ejus necem statuenda videbitur. Qui auctorem nostrum sub [illegible] ano tertio vixisse dicunt, Ado Viennensis, et Beda, aliique [illegible] compertam habuerunt. Porro quecumque de Africano novimus, [illegible] illi tempore [illegible] [illegible] qui [illegible] [illegible] putant [illegible] in sacra [illegible] libros, Africano [illegible] plures fuisse ait, qui hanc opin. tenuerunt)

[+] anno nam circa annum, ut videtur, [illegible] Origenem scripsit, immo,

Africani non frequens apud vetustiores mentio est. Eum tamen Scriptoris vere docti famam apud veteres obtinuisse liquet ex pluribus. Eusebius Africanum cum adlegat, οὐχ ὁ τυχὼν δὲ, ait, (Eusebius, Hist. Eccl. Lib. I. Cap. 6.) καὶ οὗτος γέγονε συγγραφεὺς = nec vulgaris hic auctor fuit. = Chronographiam [illegible] quanti fecerit Eusebius ex eo conjicere licet quod saepissime plurima illius operis loca fere ad verbum exscripserit in Chronico suo, ut videre est apud Syncellum. Neque ullus fere post Africanum fuit vetus Chronographus, qui non ejus auctoritatem adlegaverit, quoad ejusque operis de temporibus [illegible] superfuerunt. Africanum, sapientissimum non semel dicit Malalas; nobilissimum vocat Julianus Toletanus Archiepiscopus (S. Julianus Archiepiscopus Toletanus, Contra Judaeos Lib. I.) cujus haec sunt verba: = Septuaginta hebdomades 490. annos efficiunt. Septuagies enim septeni, 490. sunt anni, quas septuaginta hebdomadas aliqui a vigesimo anno regni Artaxerxis, quando erat octuagesimae, et tertiae Olympiadis annus quartus, computare incipiunt, et usque ad ducentesimam secundam Olympiadem, et secundum ejusdem Olympiadis annum, Tiberiique Caesaris annum decimumoctavum, supradictarum hebdomadarum numerum extendunt, volentes infra earumdem hebdomadarum numerum et natum Christum ostendere, et passum in fine septuagesimae hebdomadis approbare, sicut Africanus, scriptor nobilissimus temporum refert. = Respicit Julianus ad illum Africani locum, quem ex quinto Chronographiae libro Graece refert Eusebius in Demonstratione Evangelica, et latine Hieronymus in Commentariis in Danielem. Chronographicum Africani opus magnifice, immo praeter modum laudat auctor operis de duodecim Doctoribus, sive de luminaribus Ecclesiae, qui modo sub Hieronymi modo sub Bedae nomine prodiit, neutri tamen tribuendus est. (De luminar. Eccles. Cap XII. Doctor. Cap. 11.) = Julius Africanus, ait ille, cujus vestigium omnes Australes Orientales diligenter, unanimiterque in Danielis hebdomadibus investigant, universa temporum spacia cum omni peritia, rigidoque sermone construxit, et nulla omnium, quae scripta sunt per eum, in toto orbe unquam data est contradictio. = Nihil fere Africano honorabilius his, quae sequuntur Socratis verbis, quibus Aëtium + perstringit, eo quod Clementis Alexandrini, Africani, et Origenis libros neglexerit: (Socrates, Hist. Eccl. Lib. II. Cap. 35.) Οὕτω δὲ ἦν ὀλιγομαθὴς ὁ Ἀέτιος, καὶ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀμύητος, τὸ ἐριστικὸν δὲ κατωρθώκει μόνον, ὅπερ ἂν καὶ ἀγροικός τις ποιήσειεν, ὡς μήτε τοὺς ἀρχαίους τοὺς τὰ χριστιανικὰ λόγια ἑρμηνεύσαντας ἀσκηθῆναι, πολλὰ χαίρειν φράσας τοῖς περὶ Κλήμεντα, καὶ Ἀφρικανὸν, καὶ Ὠριγένην, ἄνδρας πάσης σοφίας ἐπιστήμονας. = Adeo mediocri autem doctrina gaudebat Aëtius, sacrarumque litterarum imperitus erat, et contendendi scientia duntaxat instructus, quam et rusticus quivis adsequeretur; ut ne in studio quidem veterum, qui Christianae Religionis libros interpretati sunt, se ipsum exercuisset, atque Clementi, Africano, et Origeni, viris

+ haereticum

in omni doctrinae genere versatis, valedixisset. = Recentiorum de Africano sententias referre, longum esset, nec valde utile, cum hi ut plurimum, [illegible] de ejus operibus judicare potuerint. Nemo profecto fuit ex eruditis, qui deperdita Africani monumenta, Chronographiam praecipue, quovis pretio redimere se posse non peroptaverit.

§. VIII.

Africani Chronographia.

Primum e Christianis Africanum Chronica scribere adgressum esse, notat Isidorus Hispalensis initio Chronici sui. = Brevem temporum seriem, ait ille, per generationes, et regna, primus ex nostris Julius Africanus, sub Imperatore Marco Aurelio Antonino, simplici historiae stilo elicuit. = Alibi quoque ait idem auctor: (S. Isidorus Hispalensis, Orig. Lib. V. Cap. [illegible]) = quarum (aetatum) decursus, per generationes, et regna, primus ex nostris Julius Africanus, sub Imperatore Marco Aurelio Antonino, simplicis historiae stilo elicuit. = Isidorum exscripsit Ado Viennensis initio Chronicorum breviarii. = Brevem temporum per generationes, et regna, primus ex nostris Julius Africanus, sub Imperatore Marco Aurelio Antonino, simplicis historiae stilo elicuit. = Godfridus item pariter Viterbiensis in praefatione ad Pantheon ait = Julium Africanum prima Chronica = conscripsisse. Eodem, quo Africanus tempore, vel paulo postea, Chronologiam scripsisse traditur Hippolytus Portuensis Episcopus.

Magnum Africani opus Chronicum, quinque libris constabat, ut testatur Eusebius: (Eusebius, Hist. Eccl. Lib. VI. Cap. 31.) τοῦ δ' αὐτοῦ Ἀφρικανοῦ καὶ ἄλλα τὸν ἀριθμὸν πέντε Χρονογραφιῶν ἦλθεν εἰς ἡμᾶς ἐπ' ἀκριβὲς πεπονημένα σπουδάσματα = Ejusdem Africani alii quoque numero quinque ad nos pervenerunt Chronographiae libri, diligenti studio elaborati. = Hieronymus pariter, (S. Hieronymus, Catal. Script. Eccl. Cap. 63.) Africani, ait, = quinque de temporibus extant volumina. = Syncello quoque Africanus dicitur, (Syncellus, Chronograph.) τὰς ἱστορίας ἐν πενταβίβλῳ συγγραψάμενος: (p. 286. a.) et Photio (Photius, Biblioth. Cod. 34.) τεύχη .. τοῦ βιβλίου πέντε = operis .. volumina quinque = fuisse traduntur. Canonis nomen operi suo Africanum dedisse censet Scaliger. (Ill. p. 254.) Illud, Ἱστορικὸν, vocat Photius. (Idem, l. c.) ἀνεγνώσθη Ἀφρικανοῦ Ἱστορικόν = lectum est Africani Historicon. =

Quousque Chronologiam suam perduxerit Africanus ex Syncello et Photio definiri potest. Ait Syncellus, Africanum, historiam suam usque ad Antoninum, Heliogabalum scilicet, deduxisse: ὥς φησιν ὁ Ἀφρικανὸς, ἕως τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀντωνίνου ἱστορήσας = quemadmodum ait Africanus, qui usque ad ejusdem Antonini aetatem, historiam produxit. = Alibi ait, Africanum, Grati Severiani, et Seleuci Consulatui annum mundi 5723. adsignasse. Totidem prorsus annorum spatium Africani Chronographia comprehendebat, teste Photio: (Idem, l. c.) ὅτε αὐτῷ, ὥς φησι, καὶ ἥδε συγγραφὴ συνετελεῖτο ἐτῶν οὔσα ͵εψκγʹ = quo tempore, ut ipse ait, opus illud absolvit, quod annos complectitur 5723. = Consules fuere Gratus, et Seleucus, Heliogabali

anno tertio, Christi anno 221. Manifestum est igitur Africani Chronographiam, quam ἀπὸ τῆς Μοσαϊκῆς κοσμογενείας initium sumpsisse auctor est Photius,+ usque ad annum Heliogabali tertium Christi 221. complexam esse. Nec obstat quod apud Photium legitur, nempe, ~~usq~~ Chronographiam suam usque ad Macrini imperium μέχρι τῆς Μακρίνου τοῦ Ῥωμαίων Βασιλέως βασιλείας, Africanum perduxisse. Nam procul dubio vel erravit Photius, vel librarius, ~~ma~~ ~~de Max~~ quod suspicatur Petau, (Petau, Var. Dissert. ad Auctar. Operis de Doctrina Temp. Lib. VIII. Cap. 2.) male Μακρίνου scripsit pro Μ. Ἀντωνίνου. Porro quod annos ~~17~~ a mundo condito ~~17~~ 5723. non usque ad Macrinum, sed usque ad tertium Heliogabali annum Africanus computaverit, igitur etiam ex temporum enumeratione quadam ad Africani mentem, ^elaborata^ quae in+ Chronici Eusebiani+ codicibus occurrit, et edita est ad calcem [illegible] [illegible], eidem Chronico praemissae. Ibi n.242. anni numerantur ab Adamo usque ad Diluvium, ~~sed~~ sed legendum: = 2262. = ut constat ex Syncello,# qui totidem annos Africanum ante Diluvium computasse scribit. Deinde ab initio mundi usque ad Salvatoris resurrectionem anni numerantur 5773. sed ex errore librarii, ^nam^ ex praecedentibus ~~enim~~ numeris summa colligitur annorum 5546. ~~g~~ Ab anno igitur ~~ss~~ mundi 5546. ~~in eadem~~ ~~suppu~~ usque ad imperium = Moricaviti = ut in eadem supputatione legitur, idest, M. Aurelii Aviti, sive Heliogabali, anni ibidem censentur 174. qui si addantur annis 5546. supra memoratis, fiet summa annorum ab ~~initio~~ ~~m~~ Adamo usque ad initium imperii Heliogabali ~~ss~~ 5720. His si anni ejusdem Heliogabali tres adjiciantur, Africanus ab initio mundi, usque ad Heliogabali annum tertium, annos computasse reperietur 5723. Inde id, quod supra dixi, egregie confirmatur, Africanum non usque ad Macrinum, sed usque ad ^annum^ Heliogabali tertium,+ ~~5723.~~ annos ^5723.^ numerasse.

+ temporum historiam,

+ pluribus

+ [illegible] partis

et auctore Chronici Paschalis,

+ Christi scilicet 221.

Bis Chronographiam Africanum edidisse putat Scaliger, ~~quod~~ cujus sententiam tueri videtur haec Syncelli verba: (p. 44. c.) ὁμοῦ πρώτης, καὶ δευτέρας δυναστείας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη φνε. κατὰ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν Ἀφρικανοῦ = primae, et secundae post Diluvium dynastiae anni summatim sunt 555. juxta secundam Africani editionem, = sive = expositionem. = Sed vocem illam δευτέραν delendam censebat Soar. Tillemont (Tillemont, Mem. pour serv. à l'Hist. Eccl. Jule Afric. Historien Eccles.) (nescio an et Scaliger) suspicatur Africanum, usque ad Olympiadem 247. qua Antoninus Caracalla imperare coepit, anno Christi 211. Chronographiam suam primum perduxisse, deinde vero eam usque ad annum 221. Heliogabali tertium continuasse.

Brevis quidem+ fuit Africanus, quod notant Isidorus, et Ado locis supra adlatis, non ita tamen ut de eo dici potuerit quod scribit Basnage: (Basnage, Thesaur. Monument. Ecclesiast. et Histor. Observat. in Anon. Collect. Chronolog. §. 2.) = brevitate laboravit maxima. = Porro cum ~~nihil~~ diligenter ἐπ' ἀκριβὲς opus ~~suo~~ illud

+ in Chronico

elucubrasse ait Eusebius, (Eusebius, Hist. Eccl. Lib. VI. Cap. 31.) idque satis ostendunt fragmenta, quae ex eodem opere supersunt, ea praecipue, quae ex tertio, et quinto ~~ipsius~~ ^ii^ libro servavit Eusebius ^ipse^ in Praeparatione, et Demonstratione Evangelica. Nihil ~~memoratu~~ ^dictu^ dignum ^necessarium^ ab Africano fuisse praetermissum expresse dicit Photius, cujus haec sunt verba: * ἔστι δὲ σύντομος μὲν, ἀλλὰ μηδὲν τῶν ἀναγκαίων εἰς ἱστορηθῆναι παραλιμπάνων· ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς Μοσαϊκῆς κοσμογενείας, καὶ κάτεισι ἕως τῆς Χριστοῦ παρουσίας. Ἐπιτροχάδην δὲ διαλαμβάνει ~~τὰ~~ καὶ τὰ ἀπὸ Χριστοῦ, μέχρι τῆς Μακρίνου τοῦ Ῥωμαίων Βασιλέως βασιλείας = Brevis est,+ sed nihil eorum, quae scitu necessaria sunt praetermittit. Orditur autem a mundi creatione, per Moysem explicata, atque et usque ad Christi adventum progreditur. Summatim quoque perstringit quae a Christi temporibus, usque ad Macrini Romanorum imperatoris regnum adciderunt. Ex his verbis colligitur, Africanum in narrandis iis, quae post Christi tempora evenerunt, breviorem fuisse quam in praecedentibus exponendis. Nihilo tamen minus eum Ecclesiasticae historiae Scriptoribus connumerat Sozomenus, initio historiae suae. (Sozomenus, Histor. Eccl. Lib. I. Cap. 1.) Καὶ ἄλλοι, ait ille, ταύτης ἐπειράθησαν (τῆς πραγματείας) μέχρι τῶν κατ' αὐτοὺς χρόνους, Κλήμης τε, καὶ Ἡγήσιππος ἄνδρες σοφώτατοι, τῇ τῶν Ἀποστόλων διαδοχῇ παρακολουθήσαντες, καὶ Ἀφρικανὸς ὁ συγγραφεὺς, καὶ Εὐσέβιος ὁ+ Παμφίλου, ἀνὴρ τῶν θείων γραφῶν, καὶ τῶν παρ' ἕλλησι ποιητῶν, καὶ συγγραφέων πολυμαθέστατος ἵστωρ = Alii quoque id usque ad sua tempora praestiterunt, Clemens scilicet, atque Hegesippus, viri sapientissimi, qui Apostolorum aetati proxime successerunt; itemque Africanus historicus, et Eusebius cognomento Pamphili, vir tum in Divinarum Scripturarum, tum in Graecorum poetarum, scriptorumque [illegible] [illegible] studio versatissimus. = Porro Ecclesiasticam historiam a Christo usque ad sua tempora, libro Chronographiae quinto et ultimo totam complexus est Africanus, nam de passione Christi in eodem libro locutus est, ut constat ex fragmento, quod ex libro ipso profert Eusebius in ~~Praeparatione~~ ^Demonstratione^ Evangelica.

+ quidem,

+ ἐπίκλην

Chronographiam scripsit Africanus stylo simplici, ut ajunt Isidorus Hispalensis, et Ado, quorum verba superius exscripsi. Auctor libelli de luminaribus Ecclesiae, loco, quem supra itidem retuli,+ Chronica sua rigido sermone Africanum scripsisse ait.

+ §. VII.

[illegible] opere, quarto saeculo, praeter Eusebium usus est [illegible], (Basilius de Spiritu Sancto Cap. 29.) sexto item vel septimo Joannes Malalas sexto item vel septimo auctor Chronici Paschalis, septimo rursus Maximus Abbas, octavo Georgius Syncellus. Africanum deinceps adlegarunt etiam Suidas, [illegible], in ~~Lex~~ art. Ἰουδίθ. [illegible] 9. 842. et [illegible], sed neutrum [illegible] auctoris nostri Chronographiam vidisse. [illegible] Africanum laudat Cedrenus, et bis quidem Syncellum exscribit, semel vero eum adlegat, ut Clementem Alexandrinum sub Commodo floruisse probet, quod [illegible]

minus rectum est, nec ab Africano fortasse dictum fuit.

Chronographiam Africani ‡ latine versam fuisse, antequam Eusebii Chronicon Hieronymus interpretaretur, eique addita fuisse consulum nomina, et cum continuatione usque ad annum 252. ac deinde e usque ad annum 349. tandemque usque ad annum 362. indeque omnes veteres omnes Latinorum fastos derivatos esse censet Dodwell. (Dodwel, Diss. de Successione Pontif. Pearson posthumis addita. Tab. 263. Till. 255)

‡ aeve

§ IX

Africani Cesti.

Chronographiam, quae in Heliogabali anno tertio desinebant, e vestigio excepisse videtur non minus amplum Cestorum opus, quod Alexandro Mammaeae filio Africanum nuncupasse, Syncellum auctor est. Libris hoc opus constabat novem, si eidem Syncello fides; quatuordecim, si Photio credimus, (Photius, Biblioth. Cod. 34.) quatuor, et viginti si Suidas. (Suidas, Lex. art. Ἀφρικανός.) Photium vero, et Suidam conciliari posse arbitror, si apud illum legatur: κδ' pro: ιδ' vel apud hunc: ιδ' pro κδ'. quod magis probarem. Quid nam Cestorum opus complecteretur his verbis docet Syncellus: Ἀφρικανὸς τὴν Κεστῶν ἐννεάβιβλον τῶν Κεστῶν ἐπιγεγραμμένην πραγματείαν, ἰατρικῶν, καὶ φυσικῶν, καὶ γεωργικῶν, καὶ χυμευτικῶν περιέχουσαν δυνάμεις Ἀφρικανὸς ‡ τούτῳ προσφωνεῖ = Africanus libros novem, qui Cestorum inscribuntur, et Medicorum, Naturalium, Rusticorum Agrariorum, Chymicorumque virtutem exponunt, Alexandro isti nuncupavit. = Nec dissentit Suidas. Εἰσὶ δὲ (Κεστοὶ) ‡ Κεστῶν βιβλία, ὡς ... ἔχοντα ἐκ λόγων τε, καὶ ἐπαοιδῶν, καὶ γραπτῶν τινῶν χαρακτηρικῶν ἰάσεις τε, καὶ ἄλλοιων ἐνεργειῶν.

‡ Ἀλεξάνδρῳ

‡ ait ille,

Κεστούς, non aliter ac ‡ Στρωματεῖς, Varias, et amoenas lectiones, cum Fabricio (Fabricius, Biblioth. Graec. Lib. III. Cap. 24. § 7. in not.) exponi posse censeo. Κεστὸς dicebatur Zona Veneris acu picta, de qua Eustathius, (Eustathius, ad Homer. Iliad. Lib. 14. vers. 214.) et Hesychius in Lexico. Τῆς Ἀφροδίτης τοὺς Κεστοὺς ipse memorat Africanus in fragmentis, quae ex Cestorum opere supersunt, Capite 24. Sunt, qui Κεστῶν titulum ex loris pugilibus derivatum dicant, quibus pugiles, manus, et brachia ad feriendum im... solebant, quique Cesti, vocabantur, sive Caestus vocabantur, ut constat ex Virgilio, (Virgilius, Aeneid. Lib. V. vers. 401. 404.) aliisque. Pezron in libro, cui titulus: = Antiquité de la nation et de la langue des Celtes, = ait: = Cestu, ceinture du ventre. Ce mot vient du ... cest, qui signifie le ventre. = Quem locum cum adlegasset Andreas Norrelius in Epistola, quam edidit Lami Operum Meursii Volumine septimo, atque annula, et baltheos fuisse veterum militarium insignia animadvertisset, = Hinc, ait, conjecturam consequi possimus, Africanum respectu ad habitum illum militarem, suos libros de bellico apparatu Κεστῶν titulo insigniuisse, quos in aliis Codicibus Πολέμων παρασκευαὶ, et πρὸς ~~παρ~~ πολέμους παρασκευαί, immo etiam πολεμικῶν παρασκευαί, inscriptos fuisse accepi. = Sed Africanus non ~~modo~~ libros illos ‡ in quibus ~~egit~~ agebat de re militari, sed totum opus in quo de medicis, et physicis, et rusticis agrariis, Chymicisque loquebatur, Κεστῶν

‡ duntaxat libros,

titulo insignivit, ideoque Norrelii conjectura locum non habet.

Magnum Cestorum opus intercidit. Supersunt ex illis fragmenta quaedam, duos in libros distincta, quae sub Cestorum titulo circumferuntur. A capitibus constant 78. alias 77. quorum prima [illegible] ... fragmenta Africano tribuenda videntur, sequentia [illegible] ... ‡ ex Aenea Tactico manifeste desumpta sunt. [illegible] reliqua deinceps ad finem usque libri, inquit Boivin, horum fragmentorum solertissimus editor. (Boivin, ad Jul. African. Cest. Cap. 66.) non esse Africani, vel stilus ipse prodit, simplexque illud, et inornatum dicendi genus, a quo multum videtur abhorruisse is, qui prima hujus libri capita scripsit. Porro ea, vel saltem eorum partem ex auctore Africano longe recentiore petita esse, ut ex eo liquet quod Belisarii mentio fiat capite LXVII. alias ~~LVI~~ LXVI. Itaque persuasum habeo libros illos duos, qui Cestorum titulum praeseferunt, nihil aliud esse quam excerpta ex variis ex variis auctoribus atque ex Africano praecipue, de re potissimum militari; nec placet quod ... [illegible] Africanum semper ex Aenea Tactico tot capita ... [illegible] ... re militari agebat ... [illegible] ... aliisque Tacticis multa, ab ~~exscriptore~~, quae ad eamdem rem ~~explica~~ ... illustrandam facerent, ‡ adjuta fuisse. ‡ ~~Capite~~ ... ~~exscriptorem~~ ultimum, περὶ ... [illegible] ... quae extant in codice Colbertino 1996. et Heroni juniori tribuuntur a nonnullis. Id ut credam, subjungit viri doctissimus, facit stilus, et adverbium illud ὅτι, quod et hic, et apud Heronem juniorem initium est omnium sectionum. = Fragmenta illa, de quibus agitur, quae Cestorum titulo ... [illegible] ... non dubito quin revera ex Africani Cestis, quoad majorem illorum partem petita ... [illegible] ... quam in lucem publicam prodirent, plerique scriptores adduxerunt, ac praeter alios Isaacus Vossius, qui ... [illegible] ... fragmenta, sextum, et septimum Cestorum librum constituisse ait ... ut (Fab. 5. 271.) Nec aliter referre oportet quod apud Morhof. legitur, (Morhof, Polyhistor. Lib. I.) ... Holstenium nempe ... [illegible] ... habuisse manuscriptum. In Bibliotheca etiam Vaticana inter codices ... olim Christinae Suecorum Reginae fuerunt, extare fertur liber septimus Cestorum Julii Africani. ‡ Haec Cestorum excerpta tam adeo corrupta in manuscriptis ... reperta sunt, ut nacterus Latinum interpretem nactis ... [illegible] ... requirerint.

vulgo

‡ omnia, uno excepto,

‡ ab exscriptore

‡ Et prima quidem quatuor, et quadraginta Africani sunt. Sequentia quindecim, uno, ut minime dempto, ~~excepto~~, ex Aenea Tactico derivata esse modo animadverti. Alia deinceps tredecim a LXI. usque ad LXXIII. petita esse censeo ex Tractatu Tactico auctoris cujusdam incerti, et Christiani quidem sed antiqui, et valde adcurati, ut ait Bandini, (Bandini, Catal. Cod. Graec. Biblioth. Laur. Plut. 55. Cod. 4. num. 15.) manuscripto in Bibliotheca Laurentiana Codice, quo et triginta priores Cestorum sectiones, primae initio, et tricesima fine mutilae continentur: in eo enim Tractatu omnia illa tredecim Capita, quod a nemine hactenus obser- (ut tamen addam ipsum) vatum puto; diverso tamen ordine disposita, comparent. Cetera quae sequuntur barbaro ... Cestorum, ut ajunt, capita prorsus auctori debentur, excepto tantum

‡ secundo librorum in quos Cestorum ... ~~[illegible]~~ distributa ... [illegible] ... prodiit ... [illegible] ... VII. = teste Boivin.

[illegible] ... ex African ... [illegible] ... δυνάμεις ǫ complexus fuerat auctor, teste Syncello, pro certo habeo etiam ex eo constat, quod ... ex his fragmentis nonnulla in duobus ... supra memoratis, qui sub Cestorum titulo extant, ... [illegible] ... ni cujusdam Annalem (... συναγωγὴν ...) ... = Collectanea de rusticis operibus =, duodecim ... ex Democrito, Africano, Tarantino, aliisque ... (Photius, Biblioth. Cod. 163.) Quaedam de ... [illegible]

[illegible] ... ingens Latinos [illegible]

[illegible] Eusebii [illegible] Lib. VI [illegible] Ἀφρικανὸς [illegible] eodem tempore [illegible]

[illegible] Ἀφρικανὸς [illegible] Κεστοὺς [illegible] λόγοις [illegible]

[illegible] et revera in eorum excerptis [illegible] Africanus [illegible]

+ [illegible]

[illegible] VI [illegible] quorum [illegible] subscribit [illegible] Zonaras [illegible] Jacobus Sanare [illegible] historicos [illegible] quod vix credibile est [illegible]

+ [illegible] conversos.

+ Africanum [illegible]

[illegible] Hieronymus laudat, et historicum Photius noster [illegible]

‡ [illegible]

[illegible] Contra, [illegible] Vossius [illegible] Vossius de Histor. [illegible] Grabe [illegible] Fabricius, Biblioth. Graec. Lib. III. [illegible] Lib. V. [illegible]

+ Lib. II. cap. 15

+ [illegible]

+ ausim.

[illegible] Jere omnino, nihil certo statuere, + illud sane adfirmabo [illegible] Eu

sebii codicem manuscriptum negare Valesium potuisse, qui verbis illis careret. De Africano, [illegible] [illegible] monumentis [illegible]

ptis. Atque fortasse [illegible] causa [illegible] quam multa [illegible] quam multa [illegible]

quam nec ipse [illegible] debendo [illegible]

tus enim locus [illegible] Africano tribui [illegible]

[illegible] codices, qui [illegible] exempla continent, non [illegible]

[illegible] et Africano [illegible]

[illegible] atque tum [illegible] manifestum facere. [illegible] veteres [illegible]

[illegible] Ecclesiae [illegible] apocryphis [illegible] Africani [illegible] erronea [illegible]

+ sive quis demum decreti illius auctor habendus erit,

[illegible] tum ad aliquod aliud opusculum, in quo [illegible] induxerit Africanus.

[illegible] expiens [illegible]

[illegible] XXIX [illegible]

+ Atque eo magis quod quendam Parthorum morem commemoret ipse auctor capite Cestorum IX.

[illegible] Εὐσέβιος [illegible] Αὔγαρος [illegible]

'Εδέσης κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ≠ = Africanus ait, Abgarum, virum sacrum, vetusto illi Abgaro nomine parem, Edessę hoc tempore regnavisse. = Jam in Excerptis Cestorum,* Enancari cujusdam Regis nomen occurrit, cujus filium Mannum vidisse se ait Africanus: Εἶδον καὶ αὐτὸς Ἐναγκάρου τοῦ Βασιλέως, Μάννου τοῦ παιδὸς αὐτοῦ πολλάκεις πειράσαντος, ἐμοῦ ὑφηγησαμένου. Sed pro: Ἐναγκάρου = Enancari [illegible]: Ἀ[illegible]άρου [illegible] [illegible] Vero autem simillimum est Mannum, Abgari Edesseni regis filium, Edessae Africanum vidisse. Reapse magnae cujusdam venationis, cui et ipse; et Mannus interfuit, postea meminit Africanus, eaque apud regiam urbem acta videtur. Hisce argumentis, ex ipsis Africani operibus petitis, Cestorum γνησιότης quantum fieri potest adstruitur.

* ἱστορ. XXX supra laudato,

≠ vel Ἀγβάρου Abgari =,

[illegible] ad Africanum [illegible] praenomen [illegible]

Africanum Chronographum, cum Cestorum auctore eumdem putantes Tillemont, et Cavel, suspicati sunt, eum Cestos scripsisse dum cum adhuc Gentilium erroribus esset imbutus, etsi nemo e veteribus, eum antequam Christianus fieret, in Ethnicorum [illegible] [illegible] dixerit. [illegible] opinionem hanc minus [illegible] reddunt tum ea, quae dixi [illegible] Scaliano decreto, de veterum Christo tum id, quod ait Syncellus, Africanum nempe Cestos suos A inscripsisse Alexandro Imperatori, siquidem ex Africano ipso refert Photius, eum sub Macrino, cujus nomen pro illo Heliogabali perperam obtrusit, Chronographiam suam absolvisse. Christianum autem fuisse Africanum cum illam hoc scriberet, [illegible] ex fragmentis, quae ex eadem [illegible] supersunt, ideoque sub Alexandro, Heliogabali successoris tempore, ille Christianis sacris nondum fuisse initiatus dici non potest. Sententiam vero, de qua loquor, prorsus evertit hoc fragmentum, quod sub Africani nomine occurrit in Geoponicis: (Geoponica, Lib. XIV. Cap. 5.) Ἀμήχανον τραπῆναι τὸν οἶνον, ἐὰν ἐπιγράψης ἐν τῷ ἀγγείῳ, ἢ ἐν τοῖς πίθοις ταῦτα τὰ θεῖα ῥήματα: „ Γεύσασθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Καλῶς δὲ ποιήσεις καὶ εἰς μῆλον οὕτω γράφων, ἐμβάλλων τὸ μῆλον εἰς τὸν οἶνον = Impossibile est vinum verti, si vasi, aut doliis divina haec verba inscripseris: „ Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus. *„ Egregie item facies, si haec in pomo posuer pomo scripseris, pomumque in vinum injeceris. = Christianus ergo fuit Africanus, cum Cestos scriberet, hoc enim fragmentum, nonnisi ex Cestis [illegible] depromi potuit. Equidem [illegible] Excerptorum ejusdem operis capite XXIV. ubi quasdam Gentilium fabulas commemorat Africanus, easque pro veris habere videtur; haec adnotat Boivin: = Puto Africanum, quum haec et similia scriberet, nondum Christianũ fuisse. = Sed haec ille numquam, arbitror, dixisset, si Historiae Chronicae Hesychii Milesii fragmentum legisset, a Meursio vulgatum, cui titulus: Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως. Ibi enim auctor, qui Christianus fuisse certis argumentis ostenditur, postquam praefatus esset, velle se πιθανὴν τὴν ἱστορίαν τοῖς ἐντυγχάνειν ἐθέλουσι παραστῆσαι, inania quaedam et fabulosa Gentilium commenta tam serio, tamque diligenter exponit, ut ea pro certissimis habuisse videatur. Ea veterum de Christi agmine philologorum consuetudo fuit.

Boivin aiti 7. Fab. 6. 506. C. 15.

* etsi superstitionibus addictus,

Suspicatur etiam Tillemont, Julium Africanum, Cestos rectae rationi consentaneos, Sextum vero Africanum, [illegible] alios magicos composuisse, hosque respicere Suidam, sed huic conjecturae locum non esse patet ex iis, quę supra dixi. Caeterum, quod ait idem auctor minus [illegible] videri, Africanum, Scripturarum studio deditum, haud modicum vitae tempus, medicis, bellicisque rebus illustrandis impendisse, parum valet = quum magnus Grotius, inquit Norrelius, de Bello et Pace scripserit, licet in Codicem Sacrum docte non minus, quam operose commentatus fuerit. = Et possent ejus rei innumera exempla in medium adferri. *

§. X.

Africani Scripta deperdita, praeter Chronographiam, et Cestos.

Praeter magna Chronographiae, et Cestorum opera, alia quoque scripta confecit Africanus noster, quę parium fato interciderunt. Horum celeberrimum facile est illud, quod in forma epistolae ad Aristidem quendam elaboravit, ut eum, qui inter Matthaeum, et Lucam in genealogia Christi enarranda, esse videtur dissensum, componeret, atque utriusque mentem explicaret. Hujus epistolę ingens fragmentum, [illegible] cum alio minus prolixo, servavit Eusebius, (Eusebius, Hist. Eccl. Lib. I. Cap. 7.) qui alibi haec de illa loquutus est: (Idem, l. c. Lib. VI. Cap. 31.) Καὶ ἑτέρα δὲ τοῦ αὐτοῦ Ἀφρικανοῦ φέρεται ἐπιστολὴ πρὸς Ἀριστείδην, περὶ τῆς νομιζομένης διαφωνίας τῶν παρὰ Ματθαίῳ τε, καὶ Λουκᾷ τοῦ Χριστοῦ γενεαλογιῶν· ἐν ᾗ σαφέστατα τὴν συμφωνίαν τῶν Εὐαγγελιστῶν παρίστησιν ἐξ ἱστορίας εἰς αὐτὸν κατελθούσης· ἣν κατὰ καιρὸν ἐν τῷ πρώτῳ τῆς μετὰ χεῖρας ὑποθέσεως προλαβὼν ἐξεθέμην = Alia quoque ejusdem Africani fertur epistola ad Aristidem, de discrepantia, quae inter Matthaeum, et Lucam in genealogia Christi reperienda esse videtur: in qua Evangelistarum consensum clarissime demonstrat, ex narratione quadam, cujus notitiam acceperat. Hanc jam antea in primo hujus operis libro opportune inserui. = Ejusdem epistolae his verbis meminit Hieronymus: (S. Hieronymus, Catal. Scrip. Eccl. Cap. 63.) = Extat ejus (Africani) ad Aristidem altera epistola, in quae super diaphonia, quae videtur esse in genealogia Salvatoris apud Matthaeum, et Lucam, plenissime disputat. = Eam alibi respicit idem Hieronymus dum ait: (Idem, Commentar. in Matth. Lib. I. ad cap. 1. vers. 16.) = Super hoc et Aphricanus temporum scriptor, et Eusebius Caesariensis in libris διαφωνίας Evangeliorum plenius disputarunt. = Ita et Augustinus dum [illegible] scribit: (S. Augustinus, Retractat. Lib. II. Cap. 7.) = Nam etiam nomen ejusdē mulieris, quae peperit Jacob [illegible] Josephus de priore marito Mathan, qui fuit pater Jacob, avus Joseph, secundum Matthaeum; et de marito posteriore Melchi, peperit Heli, cujus erat adoptivus Joseph, non tacuit Africanus. = Partem majoris fragmenti Epistolae ad Aristidem, ab Eusebio servati, latine ex Rufini versione refert Beda, (Beda, Exposit. in

Luc. Lib. I. Cap. 2^{10} ad Cap. 3. vers. 23. 24.) haec praefatus: = Sed hujus [illegible] quaestionis, Africanus de consonantia Evangeliorum scribens, apertissime solvit. = Eamdem epistolam laudat et Photius, (Photius, Biblioth. Cod. 34.) ita loquens: γράφει δὲ Ἀφρικανὸς (forte καὶ in al. edit.) πρὸς Ἀριστείδην, ἐν οἷς ἱκανῶς τὴν νομιζομένην διαφωνίαν παρὰ Ματθαίῳ καὶ Λουκᾷ, περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν γενεαλογίας, σύμφωνον ἐπέδειξεν = Ad Aristidem quoque epistolam scripsit Africanus, in qua Matthaeum et Lucam, qui in ~~tiroe~~ [illegible] nostri stirpe referenda, invicem dissentire videntur, egregie inter se conciliavit. – [illegible] epistolam [illegible] innuere puto etiam haec Syncelli verba: (256. c.) ὃς (Ἀντίπατρος) ἦν ἀλλόφυλος Ἰδουμαῖος, κατὰ Ἰώσηππον, κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν, Ἀσκαλωνίτης, υἱὸς τινος Ἱεροδούλου καλουμένου Ἡρώδου τῶν περὶ τὸν νεὼν τοῦ Ἀπόλλωνος τεταγμένων ἐν Ἀσκαλῶνι = Qui (Antipater) juxta Josephum, alienigenus erat, ex Idumaeorum gente ortus; juxta Africanum vero, Ascalonites, filius Hierodouli cujusdam nomine ~~est~~ Herodis, ~~nomine~~ ex numero eorum, qui Apollinis fano Ascalone serviebant. = De Aristide, ad quem scripsit Africanus, nihil aliunde comperimus, longe enim recentior iste fuit Aristide illo Atheniensi Philosopho, qui Apologiam pro Christianis obtulit Hadriano Imperatori.

De septuaginta Danielis hebdomadibus praeter ea, quae in Chronico dixerunt, peculiare scriptum ~~opus~~ composuit Africanus noster. Cujus † operis, a nemine hactenus, quod sciam, e recentioribus, ~~observati~~ commemorati, ipse Africanus ~~[illegible]~~ diserte meminit in fragmento Libri Chronographiae quinti, quod servavit Syncellus: Ἰδίᾳ δὲ περὶ τούτων, καὶ ἀκριβέστερον ἐν τῷ περὶ ἑβδομάδων καὶ τῆσδε τῆς προφητείας ἀνδεδείξαμεν = Sed verum de his da dedita opera † in libro de hebdomadibus, ac de prophetia ista diligentius disserimus. =

Opus de haeresibus Africanum conscripsisse, credet qui volet auctori Praedestinati, qui in titulo Libri primi haec ait: = Prior Hyginus, post hunc Polycrates, Africanus, Hesiodus, Epiphanius, Philaster, hi diversis temporibus diversas haereses pertexuerunt. = Rursus Africanum memorat idem auctor, Capite ejusdem libri LXXXIII. = Quam (haeresim) nec Epiphanius alicubi memoravit, nec Polycrates, nec Africanus, nec Hesiodus, qui Graeco sermone universas haereses describentes, volumina multorum condidere librorum. = Nescio tamen an Africani Chronographiam, potius quam peculiare opus de haeresibus, designare voluerit auctor ille.

Libros de sancta Trinitate, de circumcisione, de Attalo, de Pascha, de Sabbato, quos ab Africano scriptos, ait Trithemius, nemo ex veteribus commemoravit. † Et qui [illegible] conjunctum absit cum Africano [illegible] martyrem. ~~confundit~~. (Fab. Till: 258.)

In novos Scripturae libros Africanum [illegible] scripsisse [illegible] se videtur ex Origenem qui in epistola [illegible] nostra, cum auctor Caesareae Bibliothecam ~~[illegible]~~ condidit utpote πολλὰς διατριβὰς ἔχοντα ἐν ταῖς ἐξετάσεσι, καὶ μελέταις γραφῆς. Ait revera Hebedjesu: (Hebedjesu, Catal. Scriptor. Chald. Cap. 15) = Beati ~~Africani~~ Julii + Episcopi Emmaus extant Commentarii Novi Te-

Jacobus Philippus Bergomensis;

† vel Trithemium, vel eodem quo Trithemius tempore, in Supplemento Chronicorum, Libro VIII. haec de Africano scribebat: = qui inter caetera de [illegible] perpulchre conscripsit. Item de Pascha, deq. ~~circumcisione~~ sabbato, de circumcisione, de Attalo. = Ex eo [illegible] [illegible]

+ Aphricani

stamenti, et Chronicon: = et fragmentum Commentarii Julii cujusdam in Joannis Evangelium affert Moyses Bar-Cepha Syrus; (Moyses Bar-Cepha, Commentar. de Paradiso Par. I. Cap. 28.) atque aliud item fragmentum Commentarii Julii Africani in ~~nova~~ Vetus Testamentum, Graece extare refert Le Long (Le Long, Biblioth. Sacr. Part. II. Syllab. II. art. Jul. Afric.) in Codice 45. collegii Societatis Jesu Parisiensis. Gregorius Bar-Hebraeus in Horreo Mysteriorum, tum Julium, tum Africanum laudat, et in Commentariis Scripturarum, Africanum item [illegible] allegat [illegible] secus ac Dionysius Aaron Bar-Salibi Melitenensis Episcopus Amidae, qui in Commentariis super Scripturae libros, Africani Episcopi Emmauntis testimonio utitur. Etiam in Catena Corderiana in Joannem Julii cujusdam, qui Episcopus dicitur pericope ad[illegible]

Sed Africanum Episcopatus dignitate fungi [illegible] (Tillemont, Mem. pour serv. à l'Hist. Eccl. Jule Afric.) Historien Ecclesiastique [illegible] ab Origenes [illegible] [illegible] [illegible] erit. Potuisset tamen Africanus postquam ad eum Origenis epistolam accepit, ad eam dignitatem evehi, sed Eusebii + Hieronymi, Photii, Syncelli, aliorumque veterum ea de re silentium, numquam illum Episcopatu functum fuisse mihi persuadeant. Facile autem Africanus, qui Emmauntis instaurationem ab Heliogabalo impetravit, ejusdem urbis Episcopus [illegible] existimari potuit. Commentaria ejus in sacrae Scripturae libros Syriace versa extitisse, immo etiam adhuc [illegible], inversimile [illegible] [illegible] cum et regionem Syriae proximam incoluerit Africanus, et Syriacae linguae notitiam habuisse colligi possit ex his quae leguntur in Excerptis Cestorum, Capite IV: (Vales. ad Euseb. idem ex his verb. deducit) Σύροι δὲ καλοῦσιν αὐτὸν (θύρσον ὄφιν) βαδανηραθάν = Syri eum (Thyrsum serpentem) vocant Bathanerathan. =

+ Basilii,

§. XI.

Scripta, quae sub Africani nomine circumferuntur

Ex Africani monumentis una ad nos integra pervenit epistola ad Origenem, de [illegible] de qua supra dixi, §. IV. Caetera quae sub ejus nomine ~~circumfer~~ habentur, exceptis fragmentis sat multis, vel spuria prorsus sunt, vel saltem dubiae fidei.

Collectionis cujusdam Chronologicae, ex variis auctoribus compilatae a Fredegario, vel alio quovis, * ~~quod~~ parum interest, ~~[illegible]~~, liber a Canisio autem primum vulgatae in secundo Lectionum Antiquarum Tomo, Liber primus a Africani esse, sive potius excerpta ex ejus Chronographia continere visus est Vossio, (Vossius, de Histor. Lat. [illegible]) Sandio, ([illegible]) et Jacobo Basnage; (Basnage, Thesaur. monument. Eccles. et Historic. Observat. in Chronic. Collect. Chronologic §. 2. 3.), minus tamen recte ut liquet tum ex his, quae in notis ad hunc librum passim observavi, tum ex iisce, quae habentur in ejusdem libri Capite XVII: = Et a passione ejus, usque ad hunc annum, qui est XIII. Alexandri, anni CCVI. Fiunt igitur omnium anni ab Adam, usque ad XIII. Alexandri Imperatoris anni quinquies mille CCXXXVIII. = Etiam in Catalogo Imperatorum Romanorum, quod in Canisiana editione deest, et

* cujus nomen quaerere

[illegible] primum [illegible] a [illegible] † haec [illegible] decim, diebus novem. = Atqui Africani Chronographia in anno mundi 5723 Christi 221. Heliogabali tertio desinebat, ut supra ostendi, §. VIII. Ideoque li[illegible] quo [illegible] nullatenus pertin[illegible] [illegible]rum potius ad Hippolytum Portuensem Episcopum referendum esse pluribus ostendere nititur Du Cange in prefatione ad Chronicon Paschale, cujus sententia adhaesit Fabricius. (Fabricius, Biblioth. Graec. Lib. V. Cap. I. §. 25. 32.)

† [illegible] va manuscriptorum librorum,

† et Biblioth. m lat. med. et inf. etat. Lib. VI. [illegible]

[A]cta Symphorosae, et septem filiorum ejus, quae sub Africani [illegible] pervenerunt, primum edita a [illegible]mbritio, ob eam, qua [illegible]pti sunt simplicitatem, et brevitatem, sincera prorsus existimant [illegible] docti, inter quos Ruinart, et Tillement. Horum primus suspicatus est, Acta illa Africani Chronographiae inserta fuisse: sed minus verisimile videtur, auctorem nostrum, qui in exponendis iis, quae post Christi tempora eve[nerunt] adciderunt, brevior fuit quam in praecedentibus enarrandis, de quorumdam martyrum passione prolixe satis, et diligenter [illegible] se. Potuit ergo Africanus, Symphorosae, et filiorum acta seorsim scribere: sed quae ante eadem acta a veteri manu adnotata leguntur: = Eusebius historiographus memorat Africanum pene omnium de urbe regia, atque de tota Italia Christi martyrum res gestas conscripsisse =, haud video quomodo dici potuerint. Nihil enim hujusmodi apud Eusebium [illegible], et licet ea scribere potuerit Eusebius [illegible] in praecognitione aliqua, aut in Scholio ad suam Μαρτυρίων συναγωγὴν, vix tamen credibile est, auctorem illum, satis diligentem operum suorum laudatorem, ut ait Valesius, in † Ecclesiastica historia, quam post confectam Μαρτυρίων συναγωγὴν composuit, de scriptis ab Africano Italicorum martyrum Actis penitus siluisse. Neque enim adeo exiguum, adeoque vulgare, et parvi pretii fuisset illud opus, quod pene omnium Romae, et Italiae martyrum Acta complexum esset, ut ab Eusebio in Ecclesiastica historia, et ab Hieronymo prorsus negligi meruisset. Caeterum, [illegible] haud inverisimile videri posset † Africanum, curiosum historiae investigatorem, cum pro Emmaunte legatione fungeretur, Italiam profectum, de regionis hujusce martyribus diligentius inquisivisse.

† [illegible]

Fabulam de Abdiae Babylonici libris, ab Eutropio quodam in Graecum ex Hebraico, ab Julio autem Africano in latinum ex Graeco versis, eamque item, quae in eodem ejusdem Abdiae Libro VI. Capite XX. occurrit, de Cratonis cujusdam Apostolorum discipuli, libris Actuum Apostolicorum decem, ab Julio Africano in latinum translatis, reputavit Joannes Albertus Fabricius in Codice Apocrypho Novi Testamenti, parte III. Putaverat tamen Grabe, (Grabe, spic. Patr. ut et Haeret. sec. post Christ. nat. I. II. et III. sec. I. not. ad Jes. Christ.). in Libro Abdiae nono de gestis Thomae Apostoli, plura haberi deprompta ex Africani Chronographia.

[illegible]

Loca, quibus auctoris nostri mentio fit apud veteres, quo haec Africani [illegible], [illegible] vera versione donata, hic ante ejus scripta dare, opportunum censui. Veteres, intelligo Scriptores illos, qui ante saeculum decimum [illegible]. Syncelli, qui saepissime Africanum commemorat, loca plurima dedi inter fragmenta Chronographiae ejusdem Africani. Alia vero loca pene innumera, in quibus eadem repetit [illegible], [illegible] praetermisi [illegible] animadversione [illegible] digna sunt, inter haec Testimonia leguntur. Sunt et alia multa veterum loca, [illegible] referenda [illegible] tur inter Testimonia de [illegible] inter [illegible] erat.

† nonnisi pauca quaedam

De Sexto Julio Africano, ejusque scriptis

Veterum Testimonia

[illegible] Historiae Ecclesiasticae

Libro I. capite [illegible]

Ὡς δ' Ἀφρικανὸς, οὐχ ὁ τυχὼν δὲ καὶ οὗτος γέγονε συγγραφεὺς, φασὶν οἱ τὰ κατ' αὐτὸν ἀκριβοῦντες, Ἀντιπάτρου (υἱὸν Ἡρώδην) τοῦτον δὲ Ἡρώδου τινὸς Ἀσκαλωνίτου, τῶν περὶ τὸν νεὼ τοῦ Ἀπόλλωνος Ἱεροδούλων καλουμένων γεγονέναι.

Quemadmodum autem scribit Africanus, auctor et ipse minime vulgaris, ajunt qui de illo accuratius inquisiverunt, eum (Herodem) ab Antipatri (filium fuisse) Antipatrum vero Herodis cujusdam Ascalonitae, ex numero Hierodulorum, qui Apollinis templo inserviebant.

Idem loco citato Libro VI Capite 31.

Ἐν τούτῳ καὶ Ἀφρικανὸς ὁ τῶν ἐπιγεγραμμένων Κεστῶν συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο. Ἐπιστολὴ τούτου, Ὠριγένει γραφεῖσα φέρεται, ἀπορoῦντος ὡς ἂν νόθου, καὶ πεπλασμένης οὔσης τῆς ἐν τῷ Δανιὴλ κατὰ Σωσάνναν ἱστορίας. Πρὸς ἣν Ὠριγένης ἀντιγράφει πληρέστατα.

Eodem tempore clarebat Africanus, auctor operis, quod Cestorum inscribitur. Extat Hujus extat Epistola, ad Origenem scripta, in qua Susannae historiam, quae apud Danielem legitur, spuriam, et confictam esse conjicit. Ad eam plurima respondit Origenes.

Idem loco citato.

Καὶ ἑτέρα δὲ τοῦ αὐτοῦ Ἀφρικανοῦ φέρεται ἐπιστολὴ πρὸς Ἀριστείδην, περὶ τῆς νομιζομένης διαφωνίας τῶν παρὰ Ματθαίῳ τε, καὶ Λουκᾷ τοῦ Χριστοῦ γενεαλογιῶν· ἐν ᾗ σαφέστατα τὴν συμφωνίαν τῶν εὐαγγελιστῶν παρίστησιν, ἐξ ἱστορίας εἰς αὐτὸν κατελθούσης· ἣν κατὰ καιρὸν ἐν τῷ πρώτῳ τῆς μετὰ χεῖρας ὑποθέσεως προλαβὼν ἐξεθέμην.

Alia quoque ejusdem Africani fertur epistola ad Aristidem, de discrepantia, quae inter Matthaeum, et Lucam in genealogia Christi reperiri esse videtur: in qua Evangelistarum consensum clarissime demonstrat, ex narratione quadam, cujus notitiam acceperat. Hanc jam antea in primo hujus operis libro opportune inserui.

Idem in Praefatione ad Chronicõ.

Moysen gentis Hebraeae, qui primus omnium Prophetarum ante adventum Domini Salvatoris divinas Leges sacris literis explicavit, Inachi fuisse temporibus, viri eruditissimi viri tradiderunt: ex nostris, Clemens, et Africanus, et Tatianus: ex Judaeis, Josephus, et Justus, veteris historiae monimenta replicantes.

Idem in Chronico Olympiade I.

Primam Olympiadem Africanus temporibus Joathan regis Hebraeorum fuisse scribit. Nostra quoque supputatio iisdem temporibus eam exhibuit. Scribit autem Africanus, ut verba ejus ponam, ad hunc modũ: „Aeschylus, Agamestoris filius, apud Athenienses obtinuit principatum annis XXVIII. qua aetate Joathan regnabat in Jerusalem. Porro nos in prima Olympiade Joathan posuimus."

Idem loco citato anno Domini 220. Olympiade 249.

Avgarus, vir sanctus regnavit Edessae, ut vult Africanus.

Idem loco citato anno Domini 224. Olympiade 250.

In Palaestina Nicopolis, quae prius Emmaus vocabatur, urbs condita est, legationis industriam pro ea suscipiente Julio Africano scriptore temporum.

S. Hieronymus in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum Capite LXIII.

Julius Africanus, cujus quinque de temporibus extant volumina, sub Imperatore M. Aurelio Antonino, qui Macrino successerat, legationem pro instauratione urbis Emmaus suscepit, quae postea Nicopolis appellata est. Hujus extat epistola ad Origenem, super quaestione Susannę, eo quod dicat in Hebraeo hanc fabulam non haberi, nec convenire cum Hebraica etymologia ἀπὸ τοῦ σχίνου σχίσαι, καὶ ἀπὸ τοῦ πρίνου πρίσαι: contra quem doctam epistolam scribit Origenes. Extat ejus ad Aristidem altera epistola, in qua super διαφωνία, quę videtur esse in genealogia Salvatoris apud Matthęum, et Lucam, plenissime disputat.

Idem in Epistola LXXXIIII. ad Magnũ.

Extant et Julii Africani libri, qui temporum scripsit historias; et Theodori, qui postea Gregorius appellatus est, viri apostolicorum signorum, atque virtutum; et Dionysii Alexandrini episcopi; Anatolii quoque Laodicenae Ecclesiae Sacerdotis; nec non presbyterorum Pamphili, Pierii, Luciani, Malchionis, Eusebii Caesariensis Episcopi, et Eustathii Antiocheni, et Athanasii Alexandrini; Eusebii quoque Emiseni, et Triphillii Cyprii, et Asterii Scythopolitae, et Serapionis Confessoris; Titi quoque Bostrensis Episcopi; Cappadocumque Basilii, Gregorii, et Amphilochii: qui omnes in tantum philosophorum doctrinis, atque sententiis suos refarciunt libros, ut nescias quid in illis primum admirari debeas, eruditionem saeculi an scientiam Scripturarum.

+ Idem in Praefatione in Danielem.
(tom. 3. p. 20)

Audivi ego quendam de praeceptoribus Judaeorum, cum Susannae derideret historiam, et a Graeco, nescio quo, eam diceret esse confictam; illud opponere, quod Origeni quoque Africanus opposuit, etymologias has, ἀπὸ τοῦ σχίνου, σχίσαι, καὶ ἀπὸ τοῦ πρίνου πρίσαι de Graeco sermone descendere.

+ Idem loco citato.

Asserit autem idem Apollinarius hanc se temporum capere conjecturã, (forte: non capere) quia Africanus scriptor temporum, cujus supra expositionem posui, ultimam hebdomadam in fine mundi esse testetur: nec posse fieri ut junctae dividantur aetates, sed omnia sibi juxta prophetiam Danielis, esse tempora copulanda

Idem Commentariorum in Danielem Libro I ad Caput 9. versiculum 24.

Africanus in quinto temporum volumine, de septuaginta hebdomadibus, haec loquutus ad verbum est.

Idem loco citato.

Haec Africanus eisdem verbis, quibus expressimus, loquutus est.

Idem Commentariorum in Matthẽu Libro I. ad caput I. versiculum 16.

Super hoc et Aphricanus temporum scriptor, et Eusebius Caesariensis in libris διαφωνίας εὐαγγελίων plenius disputarunt.

S. Augustinus Retractationum Libro II. Capite VII.

Nam etiam nomen ejusdem mulieris, quae peperit Jacob patrem Joseph de priore marito Mathan, qui fuit pater Jacob, avus Joseph, secundum Matthaeum; et de marito posteriore Melchi, peperit Heli, cujus erat adoptivus Joseph, non tacuit Africanus.

S. Eustathius Antiochenus in Commentario in Hexaemerõ.

Κλήμης μὲν οὖν, καὶ Ἀφρικανὸς καὶ πρὸς τούτοις Τατιανὸς· τῶν δὲ ἐκ περιτομῆς Ἰώσηπος, καὶ Ἰοῦστος, κατὰ Ἴναχον [illegible] τὸν θεσπέσιον Μωϋσέα ἱστόρησαν, ἰδίως ἕκαστος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας ὑποσχὼν τὴν ἀπόδειξιν.

Clemens igitur, et Africanus, et praeterea Tatianus, ex Judaeis vero Josephus, et Justus, Inachi tempore divinum Moysem floruisse dixerunt, propriam unusquisque ex veteri historia demonstrationem producens.

Socrates Historiae Ecclesiasticae Libro II. Capite 35.

Οὕτω δὲ ἦν ὀλιγομαθὴς ὁ Ἀέτιος, καὶ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀμύητος, τὸ ἐριστικὸν δὲ κατωρθώκει μόνον, ὅπερ ἂν καὶ ἀγροικός τις ποιήσειεν, ὡς μήτε τοὺς ἀρχαίους τοὺς τὰ χριστιανικὰ λόγια ἑρμηνεύσαντας ἀσκηθῆναι, πολλὰ χαίρειν φράσας τοῖς περὶ Κλήμεντα καὶ Ἀφρικανὸν, καὶ Τατιανὸν Ὠριγένην, ἄνδρας πάσης σοφίας ἐπιστήμονας.

Adeo mediocri autem doctrina praeditus erat Aëtius, sacrarumque literarum imperitus erat, et contendendi scientia duntaxat instructus, quam et rusticus quivis adsequeretur; ut ne in studio quidem veterum, qui Christianae religionis libros interpretati sunt, se ipsũ exercuisset, atque Clementi, Africano, et Origeni, viris in omni doctrinae genere versatis valedixisset.

Sozomenus Historiae Ecclesiasticae Libro I. Capite I.

Καὶ ἄλλοι ταύτης ἐπειράθησαν (τῆς πραγματείας) μέχρι τῶν κατ' αὐτοὺς χρόνων, Κλήμης τε, καὶ Ἡγήσιππος ἄνδρες σοφώτατοι, τῇ τῶν Ἀποστόλων διαδοχῇ παρακολουθήσαντες, καὶ Ἀφρικανὸς ὁ συγγραφεὺς, καὶ Εὐσέβιος ὁ ἐπίκλην Παμφίλου, ἀνὴρ τῶν θείων γραφῶν, καὶ τῶν παρ' ἕλλησι ποιητῶν, καὶ συγγραφέων πολυμαθέστατος ἵστωρ.

Alii quoque id usque ad sua tempora praestiterunt, Clemens scilicet, atque Hegesippus, viri sapientissimi, qui Apostolorum aetati proxime successerunt; itemque Africanus historicus, et Eusebius cognomento Pamphili, vir tum in Divinarum Scripturarum, tum in Gentilium poetarum, scriptorumque aliorum studio versatissimus.

Gelasius I. Papa in Decreto de Apocryphis Scripturis

Opuscula Africani, apocrypha.

Praedestinatus Libro I. in titulo.

Prior Hyginus, post hunc Polycrates, Africanus, Hesiodus, Epiphanius, Philaster, hi diversis temporibus diversas haereses pertexuerunt.

Ibidem loco citato capite 5.

Quam (haeresim) nec Epiphanius alicubi [illegible], nec Polycrates, nec Africanus, nec Hesiodus qui Graeco sermone [illegible] haereses [illegible], voluminum [illegible] condidere librorum.

Joannes Malala Chronographiae Libro IV. +

Καὶ [illegible] ἐκείνου ἔρημος ἡ Ἀττικὴ καὶ ἀοίκητος, ἡ αὐτὴ χώρα (τῆς Ἀττικῆς) ἐπὶ ἔτη σο. καθὼς ἐν τοῖς Ἀφρικανοῦ ἐμφέρεται συγγράμμασιν.

[illegible] annos [illegible] deserta, et inhabitata mansit eadẽ (Atticae) regio, sicut in Africani scriptis [illegible]

+ Τὰ γὰρ τῶν Θηβῶν βασίλεια Ἀφρικανὸς ὁ χρονογράφος ἐξέθετο. (22. a.)

Thebanorum enim dynastias Africanus Chronographus recensuit.

Idem loco citato Libro III.

Chronicon Paschale (pagina 19 A.)

+ Ἐξακοσιοστῷ [illegible] τοῦ Νῶε, καὶ ‚βσξβ'. ἔτει γενέσεως κόσμου, ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Τοσαῦτα δὲ μέχρι [illegible] καὶ ὁ Ἀφρικανὸς [illegible]γαγεν.

+ Ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Σὴμ,

Anno [illegible] 600. mundi autem 2262. diluviũ in terram immittit. [illegible] ad illud usque numeravit Africanus.

Ibidem 81. Olympiade.

Ἐντεῦθεν οὖν Ἀφρικανὸς ἐξα[illegible] [illegible] ἑβδομήκοντα ἑβδομάδων ἀριθμὸν

~~[illegible]~~ Hinc [illegible] [illegible] prophetia [illegible] memoratas numerare [illegible]

Ibidem 90. Olympiade

Ἐντεῦθεν Ἀφρικανὸς ἀριθμεῖ κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ προφητείαν τὸν ἐτῶν ό. ἑβδομάδων ἀριθμὸν, συντείνοντα εἰς ἔτη υϟ.

Hinc Africanus computare incipit numerum, juxta Danielis prophetiam numerum annorum septuaginta hebdomadũ, idest, 490

Ibidem 250. Olympiade

Παλαιστίνης Νικόπολις, ἡ πρότερον Ἐμμαοῦς, ἐκτίσθαι πόλις, πρεσβεύοντος ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ προϊσταμένου Ἰουλίου Ἀφρικανοῦ τοῦ τὰ χρονικὰ συγγραψαμένου.

Palaestinae urbs Nicopolis, quae prius Emmaus vocabatur, condita est, legationem pro ea suscipiente, [illegible] atque opus moderante Julio Africano scriptore temporum.

[illegible] Hispalensis

in Praefatione ad Chronicõ.

Brevem temporum seriem, per generationes, et regna, primus ex nostris Julius Africanus, in sub Imperatore Marco Aurelio Antonino, simplici historiae stilo elicuit.

Idem Originum Libro V. Capite 38.

Quarum (aetatum) decursus, per generationes, et regna, primus ex nostris Julius Africanus, sub Imperatore Marco Aurelio Antonino, simplici historiae stilo elicuit.

S. Maximus in ad Scholiis ad S. Dionysii Areopagitae Epistolam VII. §. 2.

Καὶ Ἀφρικανὸς δὲ ὁ ἡμέτερος ἐν πέμπτῳ Χρονογραφικῶν, καὶ Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν ταῖς αὐταῖς, μέμνηται τῆς αὐτῆς ἐκλείψεως.

Sed et Africanus noster in quinto Chronographiae libro, et Eusebius Pamphili itidem in Chronographia, ejusdem eclipseos meminerunt.

S. Julianus Archiepiscopus Toletanus De Demonstratione sextae aetatis Contra Judaeos Libro I.

Septuaginta hebdomades 490. annos constituunt. Septuagies enim septeni, 490. Sunt anni, quas septuaginta hebdomadas aliqui a vigesimo anno regni Artaxerxis, quando erat octuagesimae, et tertiae Olympiadis annus quartus, computare incipiunt, et [illegible] ad ducentesimam secundam Olympiadem, et secundum ejusdem Olympiadis annum, Tyberiique Caesaris annum decimumoctavum, supradictarum hebdomadarum numerum extendunt, volentes infra earumdem hebdomadarum numerum, et natum Christum ostendere, et passum in fine septuagesimae hebdomadis approbare, sicut Africanus, scriptor nobilissimus temporum refert.

Beda de sex aetatibus mũdi

Aetate ~~sexta~~ quinta, anno mundi 3389.

Eusebius in temporum libro, XXX. annos ab eversione Hierusalẽ, usque ad initium Cyri Regis Persarum, Julius autem Africanus LXX. cõputat.

Idem loco citato anno mundi 3423.

Anno autem secundo adventus sui, mense secundo, templi fundamenta jecerunt, anno incensionis ejus, juxta Africanum, LXXII. juxta autem Chronica Eusebii, XXXI.

Idem loco citato anno mundi 3496. (male ap. Bed. 3469. nam prius habet 3489. forte al. edit. 3499)

Quae autem post haec apud Judaeos sunt digesta, de libro Machabaeorum, et Josephi atque Africani scriptis [illegible] qui deinceps universam historiam, usque ad Romana tempora prosecuti sunt. Et quidẽ Africanus in quinto temporum volumine, hujus temporis ita meminit.

Idem loco citato aetate sexta, anno mundi 4170.

[illegible] vir [illegible] regnavit [illegible] Africanus

Idem loco citato anno mundi 4171.

In Palaestina Nicopolis, quae prius Emmaus vocabatur, urbs condita est, legationis industriam pro ea suscipiente Julio Africano, scriptore ~~[illegible]~~ temporum. Haec est Emmaus, quam Dominus post resurrectionem ~~suam~~ suo ingressu, sicut Lucas narrat, sanctificare dignatus est.

Idem loco citato anno mundi 4197.

[illegible] qui in Chronicis, que conscripsit, refert se Alexandriam properare, Heraclae opinione celeberrima provocatum, quem et in Divinis, et in philosophicis studiis, atque omni Graecorum doctrina instructiss[illegible] fama loqueretur.

Idem Expositionis in Lucam Libro I. Capite X ad Caput III. versiculum 23. et 24.

Sed hujus nodum quaestionis, Aphricanus de consonantia Evangeliorum scribens, apertissime solvit.

Idem loco citato.

Haec Aphricanus his ipsis syllabis profert, excepto quod pro Matthat posuit Melchi, quia fortasse vel Codex illius sic habuit, vel in historia, in qua haec didicerat, eundem Matthat invenit esse synonymum.

Idem de luminaribus Ecclesiae Capite II.

Julius Africanus, cujus vestigium omnes Australes orientales di

[illegible] Eammaus [illegible] instaurast [illegible] temporum spacia, cum omni peritia, rigidoque sermone construxit, et nulla omnium, quae scripta sunt per eum, in toto orbe unquam data est contradictio.

+Ἀφρικανὸς ἱστορικὸς Χριστιανὸς ἤκμαζεν. — Africanus, Christianus historicus florebat.

Georgius Syncellus in Chronographia [illegible] mundi 5688. Christi 185. [illegible] +

Ἐμμαοὺς, ἡ ἐν Παλαιστίνῃ κώμη, περὶ ἧς φέρεται ἐν τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις, Νικόπολις ἐτιμήθη καλεῖσθαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου αὐτοκράτορος, Ἀφρικανοῦ πρεσβευσαμένου, τὰς ἱστορίας ἐν πενταβίβλῳ συν[illegible]ταμένου.

Emmaus, Palestinae vicus, cujus mentio fit in sanctis Evangelüs, Nicopoleos nomine ab Alexandro Imperatore decoratur, legationem pro ea gerente Africano, qui libris quinque historias digessit.

Idem loco citato anno mundi 5715. Christi 215. (p. 288)

Ἀφρικανὸς τὴν ἐννεάβιβλον τῶν Κεστῶν ἐπιγεγραμμένην πραγματείαν, ἰατρικῶν, + καὶ [illegible], καὶ φυσικῶν, καὶ χυμευτικῶν περιέχουσαν δυνάμεις Ἀλεξάνδρῳ τούτῳ προσφωνεῖ.

+ καὶ φυσικῶν,

Africanus libros [illegible] qui Cestorum inscribuntur, et Medicorum, Naturalium, Rusticorum, Chymicorumque virtutes exponit, Alexandro isti nuncupavit.

Ἀφρικανὸς, Αἴ[illegible] ἱερὸν ἄνδρα, τοῦ πε[illegible] +

+ [illegible]

[illegible] in [illegible] Chronicor. [illegible]

Breves temporum, per generationes, et regna, primus ex nostris Julius Africanus, sub Imperatore Marco Aurelio Antonino, simplici historiae [illegible]

Idem in Chronicorum [illegible] aetate quinta, anno mundi [illegible]

Eusebius in temporum [illegible], triginta annos ab eversione Jerusalem, usque ad initium [illegible] Julius autem [illegible] LXX. computat.

Idem loco citato anno mundi [illegible]

Anno autem secundo adventus sui, mense secundo, [illegible] menta jecerunt, anno [illegible] juxta Africanum, LXXII. juxta [illegible] Eusebii, XXXII.

Idem loco citato anno mundi 4[illegible] [illegible]

Quae vero post haec apud Judaeos sunt gesta, [illegible] Machabaeorum, et Josephi, atque Africani scriptis exhibentur, qui [illegible] universam historiam, usque ad Romana tempora persecuti sunt. Et quidem Africanus in quinto temporum volumine, hujus temporis ita meminit.

Idem loco citato aetate sexta, anno Christi [illegible]

In Palestina Nicopolis quae prius Emaus vocabatur [illegible]

dita est, [illegible] Emaus, quam Dominus post resurrectionem suam suo ingressu sacravit [illegible] est, legationis [illegible] pro ea suscipiente Julio Africano [illegible]

Idem loco citato anno Christi [illegible]

[illegible] Julius Africanus inter scriptores Ecclesiasticos nobilis habetur, qui in Chronicis suis refert se Alexandriam venisse, Heracleae opinione celeberrima provocatum, quem et in Divinis, et in philosophicis studiis, atque omni Graecorum doctrina instructissimum fama loqueretur.

+ Georgius Hamartolus in Chronico. ([illegible] edit. Hauvercampi inter Testimon.)
[Ex Cod. Barocc. 194. fol. 63. b.]

Ἰώσηππος ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ μείνας τυφλώττων, Κλήμης τε, καὶ Ἀφρικανὸς, καὶ Τατιανὸς· τῶν δὲ ἐκ περιτομῆς Ἰώσηππος, καὶ Ἰοῦστος, κατὰ Ἴναχον ἀκμάσαι τὸν θεσπέσιον Μωϋσῆν ἱστόρησαν, ἰδίως ἕκαστος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας παρασχὼν τὴν ἀπόδειξιν.

Josephus, qui caecutiens in Judaismo perseveravit, Clemens item, et Africanus, et Tatianus; ex Judaeis autem Josephus, et Justus, Inachi tempore divinum [illegible] floruisse dixerunt, pro[illegible] veteri historia [illegible] ducens.

[illegible] in Bibliothecae codice [illegible]

Ἀνεγνώσθη Ἀφρικανοῦ ἱστορικόν. Οὗτός ἐστιν ὁ καὶ τοὺς λεγομένους Κεστοὺς ἐν λόγοις συντάξας ιδ'. Ἔστι δὲ σύντομος μὲν, ἀλλὰ μηδὲν τῶν ἀναγκαίων ἱστορηθῆναι παραλιμπάνων. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς Μωσαϊκῆς κοσμογενείας, καὶ κάτεισι ἕως τῆς Χριστοῦ παρουσίας. Ἐπιτροχάδην δὲ διαλαμβάνει καὶ τὰ ἀπὸ Χριστοῦ, μέχρι τῆς Μακρίνου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως βασιλείας, ὅτε αὐτῷ, ὥς φησι, καὶ ἥδε συγγραφὴ συνετελεῖτο, ἐτῶν οὖσα ͵εψκγ'. Τεύχη δὲ τοῦ βιβλίου πέντε. Οὗτος καὶ πρὸς Ὠριγένην γράφει περὶ τοῦ κατὰ Σωσάνναν διηγήματος, ὡς οὐκ ἦν αὐτὸ ἐν τοῖς Ἑβραϊκοῖς ἀνεγνωσμένον, καὶ ὡς οὐκ ἀκόλουθον τῇ Ἑβραϊκῇ ἐτυμολογίᾳ οὔτε τὸ ἀπὸ τοῦ πρίνου πρίσαι, οὔτε τὸ, ἀπὸ τοῦ σχίνου σχίσαι· ἃ καὶ ἐπιλαβόμενος Ὠριγένης ἀντέγραψεν. Γράφει

Lectum est [illegible] Historicon. [illegible] Cestorum, ita enim [illegible] quatuordecim libros [illegible] est quidem, sed nihil [illegible] dictu necessaria sunt, intermittit. Orditur autem a [illegible] tione, per Mousem explicata, et usque ad Christi adventum progreditur. Summatim quoque perstringit quae a Christi temporibus usque ad Macrini Romanorum imperatoris regnum acciderunt, cujus tempore, ut ipse ait, opus ille absolvit, quod annos complectitur 5723 distinctumque est in tomos quinque. Hic scripsit etiam ad Origenem, de historia Susannae [illegible] Hebraeorum [illegible] ea non [illegible] quodque cum Hebraica etymologia minime conveniant illa; ἀπὸ τοῦ πρίνου πρίσαι, et ἀπὸ τοῦ σχίνου σχίσαι: quae diluenda suscipiens Origenes, Africano rescripsit. Hic ad Aristidem [illegible]

δὲ Ἀφρικανὸς πρὸς Ἀριστείδην, ἐν οἷς ἱκανῶς τὴν νομιζομένην διαφωνίαν παρὰ Ματθαίῳ καὶ Λουκᾷ περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν γενεαλογίας, σύμφωνον ἔδειξεν.

quoque epistolam scripsit. in qua Matthaeum, et Lucam, qui in [illegible] [illegible] vicem dissentire videntur, egregie inter se conciliavit.

Geoponica ∡ in argumento Libri I.

Συνείλεκται δὲ ἐκ τῶν Φλωρεντίνου καὶ Οὐινδανιωνίου, καὶ Ταραντίνου, καὶ Ἀνατολίου, καὶ Βηρυτίου, καὶ Διοφάνους, καὶ Λεοντίου, καὶ ~~καὶ~~ Δημοκρίτου, καὶ Ἀφρικανοῦ παραδόξων, καὶ Παμφίλου, καὶ Ἀπουληίου, καὶ Βάρωνος, καὶ Ζωροάστρου καὶ Φρόντωνος, καὶ Παξάμου, καὶ Δαμηγέροντος, καὶ Διδύμου, καὶ Σωτίωνος, καὶ Κυντιλίων.

Collecta sunt autem (vel est) ex scriptis Florentini, Vindanionii, Tarantini, [illegible] Berytii, Diophanis, Leontii, Democriti, ex Africani incredibilibus, itemque ex Pamphilo, Apuleio, ~~Barone~~ varrone, Zoroastre, Frontone, Paxamo, Damegeronte, Didymo, Sotione, et Quintiliis.

Suidas in Lexico voce Σωσάννα.

Κατὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ Σέξτου ἔγραψεν Ὠριγένης, ἐνστάσει ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ.

Contra Sextum Africanum scripsit Origenes, Susannae historiam, quae apud Danielem legitur, ab ejus objectionibus vindicans.

Hermannus Contractus in Chronico Aetate quinta, anno mundi 3369.

Eusebius in temporum libro, triginta annos ab eversione Hierusalem, usque ad initium Cyri regis Persarum, Julius autem Africanus 70. computat.

Idem loco citato anno mundi 3423.

Anno autem secundo adventus sui, mense secundo, templi fundamenta jecerunt, anno incensionis ejus, juxta Africanũ, 72. juxta autem Chronica Eusebii, 32.

Idem loco citato anno mundi 3529:

Quae vero post haec apud Judaeos sunt gesta, de libro Machabaeorum, et Josephi, atque Africani scriptis exhibentur, qui deinceps universam historiam, usque ad Romana tempora persequuti sunt. Et quidem Africanus in quinto temporum volumine, hujus temporis ita meminit.

Idem loco citato Aetate sexta, anno Christi 240.

Hoc tempore Julius Africanus Chronographus clarus habetur.

Georgius Cedrenus in Historiarũ Compendio.

Ὁ δὲ Ἀφρικανὸς τὴν πρώτην ἡμέραν [illegible] λέγει διὰ τὸ ἀδιάγνωστον εἶναι τέως τὸ πρωτο[illegible] φῶς, καὶ [illegible].

[illegible] concipi posse ait [illegible]

[illegible] loco citato.

Ἐνῶς γὰρ ἑρμηνεύεται ἄνθρωπος, κατὰ [illegible] Ἑβραϊκὸν, [illegible] οὕτως ὁ Σωτὴρ, υἱὸς [illegible] ἀνθρώπου, κατὰ τὸν φιλίστορα λόγον Ἀφρικανοῦ.

[illegible] homo [illegible] juxta [illegible]

Idem loco citato.

Ἀλλὰ καὶ Πορφύριος ὁ φιλόσοφος, ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας, καὶ Ἀφρικανὸς ὁ χρονογράφος (ἐπὶ Περτίνακος ἦσαν.)

[illegible] Porphyrius [illegible] qui contra Christianos scripsit, et Africanus Chronographus (sub Pertinace vixerunt.

Joannes Zonaras Annalium Libro XII. Capit. 7

[illegible] δὲ καὶ Ἀφρικανὸς ὁ [illegible]γραφεὺς ἐγνωρίζετο.

Tunc autem [illegible]

[illegible]

[illegible] historias vero [illegible] habemus etiam [illegible] barem, Orosium, Hegesippum, Suetonium, Solinum, Julium [illegible] qui prima Chronica conscripsit sub Marco Crasso.

Notae.

(Pag. 26.) Φασὶν οἱ τὰ κατ᾽ αὐτὸν ἀκριβοῦντες) Haec, et sequentia vertit Rufinus, quasi Africani verba essent. Sed ipsa Africani verba sequenti Capite refert Eusebius, hic vero alienam sententiam propriis verbis exponit.

Τοῦτον δὲ Ἡρώδου) Male ex Codice Regio Parisiensi edidit Robertus Stephanus: τοῦτον δ᾽ εἶναι πατέρα Ἡρώδου.

Ἀντιγράφει πληρέστατα) Quae deinceps de Africani Chronographia ait Eusebius, retuli inter fragmenta libri quinti ejusdem operis.

Mosen gentis Hebraeae) Graeca hujus loci verba servavit Syncellus. Sunt autem hujusmodi: Μωϋσέα γένος Ἑβραίων, προφητῶν ἁπάντων πρῶτον, ἀμφὶ τοὺς πρὸ ἐξ ἡμῶν, λέγω δὲ τοῦ Χριστοῦ, ἀμφί τε τῆς τῶν ἐθνῶν δι᾽ αὐτοῦ θεογνωσίας χρησμοὺς, καὶ λόγια θεία γραφῇ παραδεδωκότας, τοῖς χρόνοις ἀκμάσαι κατὰ Ἴναχον, εἰρήκασιν ἄνδρες ἐν παιδεύσει γνώριμοι, Κλήμης, Ἀφρικανὸς, Τατιανὸς, τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς λόγου· τῶν ἐκ περιτομῆς Ἰώσηπος, καὶ Ἰοῦστος, ἰδίως ἕκαστος τὴν ἀπόδειξιν ἐκ παλαιᾶς ὑποσχὼν ἱστορίας.

(Pag. 27.) Aeschylus Agamestoris filius) Hoc Africani fragmentum, Graece ex Chronico Paschali suo loco exhibui.

> + apud Hieronymum,

(Pag. 28.) Haec loquutus ad verbum est) Sequitur latine+ ingens Africani fragmentum, quod Graece refert Eusebius in Demonstratione Evangelica.

> ‡ Hic pone notam ad pag. 29. quae est paulo infra sub signo ‡

‡(Pag. 30.) Brevem temporum seriem) Deest postrema vox tum apud Adonem, qui hunc Isidori locum descripsit, tum in Isidori Codice Caesareo.

Primus ex nostris) Minus recte Caesareus Codex: = primus noster. =

(Pag. 29.) ‡Καθὼς ἐν τοῖς Ἀφρικανοῦ ἐμφέρεται συγγράμμασιν) Respicit Malalas ad librum Chronographiae Africani tertium, ut patet ex fragmento, quod servavit Eusebius in Praeparatione Evangelica.

(Pag. 31.) Apud Judaeos sunt digesta) Postponendum ex Adone, et Hermanno Contracto, quasi hunc Bedae locum, sicut et multa alia, exscripserunt: = sunt gesta. =

Hujus temporis ita meminit) Sequitur apud Bedam ex Hieronymi versione pars fragmenti de septuaginta hebdomadibus, quod Graece exhibet Eusebius.

Haec est Emmaus) Perperam hic Beda, quem secuti sunt Ado, et Hermannus Contractus, Emmauntem, quae postea Nicopolis dicta est, confundit cum Emmaunte alia, in Lucae Evangelio memorata, ut dixi in Commentario de vita, et scriptis Africani, §. V.

> + partem

Apertissime solvit) Haec praefatus, latine ex Rufini versione profert Beda+ fragmentum epistolae ad Aristidem, quod servavit Eusebius.

(Pag. 34.) Καὶ Ἀφρικανοῦ παραδόξων) Videnda quae dixi in Commentario de Africani vita, et scriptis, §. IX.

(Pag. 35.) Qui prima Chronica conscripsit sub Marco Crasso) Ridiculum hunc et Godfridi errorem notavi in Commentario de Vita, et scriptis Africani, §. III.

Praemonitio

* edidit Sixtus Senensis in Bibliotheca sancta Libro V. adnotatione 250. cum excerptis quibusdam ex Origenis responsione, quam deinde integram, cum Africani epistola, latine

\# cum Origenis responsione,

De Epistolae, quae sequitur, γνησιότητι nullum esse dubitandi locum liquet ex his, quae dixi in Commentario de vita, et scriptis Africani, §. 4. Eam primus* latine # ex versione sua* vulgavit Leo a Castro Salmanticae anno 1570. in praefatione ad suos in Isaiam Commentarios. Novam utriusque Epistolę interpretationem elaboravit Gentianus Hervet, quam in Tomo secundo Latinę Origenis editionis vulgavit Gilbertus Genebrardus Parisiis anno 1574. Ea editio deinde recusa est in eadem urbe annis 1604. et 1619. Sed Graecum textum Epistolę Africani nondum vulgatum edidit Hoeschelius Augustę Vindelicorum anno 1602. post Hadriani Isagogen in Scripturas sacras, et Hesychii presbyteri Hierosolymitani στιχηρὸν in Isaiam, et duodecim minores Prophetas, sine versione, ~~una cum~~ & una cum initio responsionis Origenis; quam integram tandē Graece, et Latine, versione interdum barbara, ex Codice parentis sui dedit Joannes + Wetstenius ad calcem Dialogi de recta in Deum fide contra Marcionitas, et Exhortationis ad Martyrium, Basileae anno 1674. cum Epistola Africani, et copiosis in utramque Epistolam notis.† ~~Deinde~~ vir eximius Carolus de la Rue epistolas ipsas deinde recudi fecit in Parisiis anno [illegible] initio Tomi primi Graecolatinę Origenis editionis: et ~~nov~~ Graecum textum emendavit, et nova versione, ac notis illustravit. Ex hac editione, Graeca Africani Epistolae describi curavi~~mus~~, quę cum Wetsteniana, et Hoescheliana editione [illegible] tum Carolum de la Rue, in notis collata, cum nova interpretatione prodeunt. Origenis responsionem prolixum nimis πάρεργον existimavi, ideoque omisi.

\+ Rodolphus

† Carolus [illegible] apocryphū [illegible] descripti [illegible] Huetius [illegible] Libro [illegible] ad [illegible] epistolas ipsas [illegible] edere statuerat, ut [illegible] in Origenianis Libro, et Capite III. §. 6. sed numquam, quod decreverat ad exitum perduxit, et repertae sunt epistolae illę manuscriptę, inter caeteros ejus libros manu exaratos. At [illegible]

Origen. t. 1. p. 10.

Africani de Historia Susannae Epistola ad Origenem.

Africanus Domino suo, et filio, et omnium venerandissimo Origeni salutem.

In sacra illa, quam contra insensatum adversarium tuum habuisti, disputatione, Danielis adhuc juvenis prophetiam commemorasti, quam ut par erat, tunc amplexus sum. Te autem latuisse miror eam libri partem adulterinam esse. Pericope siquidem illa, venusta ceteroquin, recentior, conflictaque ostenditur, ac [illegible] demonstratur. Susanna igitur morte damnata, spiritu correptus clamavit propheta injustam esse sententiam. At Daniel alia semper ratione prophetat, visionibusque motus, et somniis, vel Angeli conspectu; non prophetica inspiratione. Deinde postquam mirabiliter quodammodo ita pronunciaverit, insolito illos modo redarguit, quo nec Philistion mimus se gessisset. Haud enim satis habuit spiritus impulsu illos objurgasse, sed utrumque alterum ab altero disjunctum seorsim interrogat, ubinam Susannam viderint moechantem. Quorum uni, qui se illam sub πρίνῳ vidisse dixit, respondet, Angelum eum πρίσαιν. Alteri vero, qui sub σχίνῳ eam se deprehendisse ait, similiter illa σχισθῆναι minitatur. Atque Graece quidem haec consonare accidit, πρῖνον scilicet, et πρίσαι, σχῖνον, et σχίσαι; sed Hebraice ea nullatenus conveniunt. Attamen ex hebraea lingua in graecam translata sunt quaecumque ex veteri Testamento circumferuntur.

Quomodo autem qui Babylone apud Chaldaeos captivi versabantur, qui caedebantur flagellis, atque in priore in plateas, ut de priore Israel captivitate narratur, insepulti projiciebantur; quomodo ii, quorum abrepti filii, Eunuchi fiebant, et filiae, pellices, quemadmodum a prophetis praedictum erat; sententiam mortis ferebant, idque contra uxorem Regis sui Joacim, quem Regni socium adsciverat Rex Babyloniorum? Quod si non hujus uxor illa fuit, sed alterius cujusdam ex populo Joachim, undenam tantum captivo hospitium, unde tam elegans, tamque spatiosus hortus? Ante omnia, pars illa, cum duobus aliis, quae in fine sunt, in Danielis libro, quo utuntur Judaei, non reperitur. Denique cum tot praecesserint prophetae, nullus ex posterioribus alterius vetustioris sententiam, iisdem verbaque simul usurpavit. Non enim emendicabat eorum sermo, verus quippe erat: sed hic, dum alteri illorum minitatur, Dominum commemorat dicentem: „insontem, et justum non occides.” Ex his omnibus recte colligere mihi videor, partem illam adsutam esse, quod et styli in dictione differentia confirmat. Pulsavi, tu mihi resona, meque rescribens erudi. Dominis meis omnibus meo nomine salutem nuncia. Tibi omnes qui te norunt, salutem dicunt. Valere te una cum comitatu ex animo precor.

Notae.

Ἀγνώμονα) Adhaereo Tillemont, (p. 765.) putanti ἀγνώμονα nil aliud esse quam ἐπίθετον Bassi, adversus quem disputationem habuit Origenes, ut constat ex his ejus verbis, quae leguntur initio epistolae ad Africanum: ἡνίκα διαλεγόμην τῷ ἑταίρῳ ἡμῶν Βάσσῳ = quando cum amico nostro Basso colloquium habui. = Nec p censeo Ἀγνώμονα esse aliud Bassi nomen, etsi De la Rue verterit: = in eo, quod cum Agnomone habuisti, colloquio. = Porro apud Origenem pro: τῷ ἑταίρῳ ἡμῶν, sunt qui legant: τῷ ἑτερογνώμονι; impossibile enim videtur, haereticum virum, ab Origene amicum adpellari.

Ἄλλως σύγγραμμα, νεωτερικὸν δὲ) Ita Codex Regius Parisiensis: male editiones Wetsteniana, et Hoescheliana: ἄλλως σύγγραμμα, ἀλλὰ σύγγραμμα νεωτερικὸν δὲ. Quae lectio si melior esset, scribendum foret: νεωτερικόν τε.

Φιλιστίων ὁ μῖμος) Minus bene Hoescheliana editio: φιλιστίωνος μῖμος. Non praetereunda quae de Philistione habet Hesychius Milesius in libro de Viris Doctrina Claris: Φιλήμων ὁ Συρακούσιος ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος ἐτελεύτησεν· ὡς δὴ καὶ Φιλιστίων ὁ Νικαεὺς, εἰς ὃν καὶ ἔστι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα·

„Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
Γέλωτι μίξας Νικαεὺς Φιλιστίων.”

Οὗτος ἔγραψε τὸν φιλόγελων = Philemon Syracusanus prae nimio risu occisit; quemadmodum et Philistion Nicaenus, in quem hoc fertur epigramma:

„Aerumnosam hominum vitam
Risu qui miscui Nicaenus Philistion.”

Hic scripsit Librum, cui titulus: „Risus amator.” = Reliqui epigrammatis versus, cujus nonnisi dimidiam partem retulit Hesychius, hi sunt:

Ἐνθαῦτα κεῖμαι λείψανον παντὸς βίου
Πολλάκις ἀποθανὼν, ὧδε δ' οὐδέπωποτε.

Philistionis meminerunt M. Antoninus Libri sexti ad se ipsum §. 47. Athenaeus, Antonius Melissa, ut taceam de iis, quos laudat Scaliger, cujus verba refert De la Rue, in notis ad hunc Africani locum.

Ἑκάτερον) Apud Origenem, qui hunc locum exscribit Epistolae ad Africanum §. 11. legitur: ἑκάτερον αὐτῶν.

Ποῦ αὐτὴν θεάσαιτο) Ibidem habetur: ποῦ θεάσαιτο αὐτήν.

Ὑπὸ σχῖνον) Male Wetstenianus Codex: σχοῖνον.

Συμβαίνει) In eodem Codice perperam scriptum est: συμβαίνειν.

Παρὰ τὴν σχῖνον· ἐν δὲ τῇ Ἑβραΐδι) Corrupte in eodem legitur: παρὰ

σχῦνον· ἐν δὲ τῇ Ἑβραΐδῃ.

Φέρεται) In Hoescheliana editione additur: παρὰ Ἰουδαίοις.

Πῶς δὲ παρὰ Χαλδαίοις αἰχμάλωτοι ὄντες) Eadem editio habet tantum: εἶτα αἰχμάλωτοι ὄντες. Apud Origenem Epistolae ad Africanum §. 13. ubi hic locus exhibetur, desunt verba: παρὰ Χαλδαίοις.

Ἠστραγαλωμένοι) Editiones Wetsteniana, et Hoescheliana habent: ἀστραγαλωμένοι. Wetstenius emendabat: ἐστραγαλωμένοι = jugulati =: sed vox ἠστραγαλωμένοι retinenda est, ut monet de la Rue in notis ad Origenis epistolam ad Africanum. Vertit autem ille: = qui talorum lusu vaeniebant = quam versionem adstruit his Joelis verbis ex Capite, ~~tertio~~ ac versiculo tertio: = et super populum meum miserunt sortem =; itemque his, qui habentur in Abdiae versiculo 11: = et super Jerusalem mittebant sortem. = Et vero notum est ἀστράγαλον, et ἀστραγαλίζειν, Talum significare, ac Talis ludere. Sed ἀστραγαλοῦν idem esse ac flagellis caedere mihi persuadeo. Sane ἀστραγαλωτὴ quoddam flagelli genus est, ut liquet ex Pollucis Onomastico, Libro X. Capite 12: παρὰ δὲ Κράτητι ἐν ταῖς Ἑορταῖς, καὶ ἀστραγαλωτή τις μάστιξ ὀνόμασται = Apud Cratetem autem in Festis, quoddam flagelli genus, ἀστραγαλωτὴ nominatur. = Eratque flagellum illud, sive scutica, taxillis sivel talis contexta, ut docet Eustathius in Commentario ad Iliadis Librum XXIII: ἀστραγαλωταὶ μάστιγες ἐκ τοιούτων τινῶν (ἀστραγάλων) ἐνειρομένων κατεκροτοῦντο = Flagelli, qui ἀστραγαλωταὶ dicuntur, ex eorum (talorum) nonnullis simul nexis contexebantur. = Ἀστραγαλωτῆς meminit etiam Plutarchus in Coloten. Οὐδὲ μάστιγος ἐλευθέρας δεόμενος, ἀλλὰ τῆς ἀστραγαλωτῆς ἐκείνης, ᾗ τοὺς Γάλλους πλημμελοῦντας ἐν τοῖς μετρῴοις κολάζουσιν. Qui locus ad rem nostram adprime facit. Distinguit enim Plutarchus duo flagellorum genera, alterum, quo liberi, alterum, quo servi caedebantur, hosque ἀστραγαλωτῇ mulctatos ait, ideoque Judaei captivi optime ἠστραγαλωμένοι dici potuerunt. Diogenes Laertius Libri IV. segmento 34. hoc Arcesilai dictum refert: οὐ λήψεταί τις τοῦτον ἀστραγάλῳ; = nemo ne hunc scutica corripiet? = Hesychius Milesius pro: ἀστραγάλῳ habet: ἀστραγαλωτὶ, quod adverbialiter dictum esset, sed Hadrianus Junius, et Meursius legere malunt: ἀστραγαλωτῇ. Ἀστραγάλους προστιθέναι pro quodam tormenti genere sumit Diodorus Siculus: ἐνίοις δὲ (Ἀγαθοκλῆς) ἀστραγάλους προσθεὶς βιαιότερον, δειναῖς ἀλγηδόσι περιέβαλλε.

Ἄταφοι) Deest haec vox in Hoescheliana editione.

Ἱστορεῖται, τῶν τε παίδων αὐτοῖς ἀποσπωμένων) Eadem editio habet: ἱστορεῖται, τῶν τε παίδων αὐτῶν. Apud Origenem, loco superius adlegato legitur: τῶν παίδων.

Ὡς πεπροφήτευτο) Apud eumdem habetur: ὡς προεπεφήτευτο.

Τῇ Βασιλέως) Τῇ τοῦ Βασιλέως habet Origenes.

Ὁ Βαβυλωνίων Βασιλεὺς) Levi discrimine apud eumdem legitur: ὁ Βαβυλώνιος Βασιλεύς.

Ἀλλ' ἄλλος τις) Origenes habet: ἄλλος δὲ.

Πρὸ δὲ τούτων ἁπάντων) Wetsteniana editio habet: πρὸς: Hoescheliana vero: πρὸς δὲ τούτοις.

Σὺν ἄλλαις δύο) Eadem habet: σὺν ἄλλοις δυσί: Wetsteniana autem editio: σὺν ἄλλοις δύο.

Τῷ παρὰ τῶν Ἰουδαίων εἰλημμένῳ Δανιὴλ) In eadem legitur: τῶν παρὰ τῶν Ἰουδαίων εἰλημμένων.

Ἑξῆς οὐδείς ἐστιν ἑτέρου κεχρημένος) Apud Origenem, qui hunc locum refert, Epistolae ad Africanum §. 15. scriptum est: τῶν τε ἑξῆς οὐδεὶς ἕτερος ἑτέρου κέχρηται.

Ὑπομιμνήσκει) Apud eumdem legitur: ὑπομιμνήσκει σε.

Ἐξ ἁπάντων τούτων) Postrema vox in Hoescheliana editione deest.

Ἤχησον) Eadem habet: καὶ ἤχησον

Συνοδίᾳ) In eadem legitur: συνουσίᾳ.

Praemonitio.

Duo hic exhibeo, quae supersunt Africani epistolae ad Aristidem epistolae fragmenta, ab Eusebio servata, alterum quidem prolixum valde ac luculentum, alterum vero brevissimum. Hoc illi immediate subjicit Eusebius. Quinam e ex veteribus hanc epistolam adlegaverint dixi in Commentario de Africani vita et scriptis, § 10. Graeca descripsi ad fidem editionis Valesii, quae indicatis in notis variis lectionibus, quas tum Nicephorus, tum Codices quos Valesius consuluit, suppeditabat. Versionem, ~~prout~~ ut et reliquis ac caeteris Africani monumentis, sive λειψάνοις, quae graece supersunt, novam addidi.

Fragmenta Epistolae Sexti Julii Africani ad Aristidem.

Ex Eusebii Historiae Ecclesiasticae Libro I. Capite 7.

Age, eam, quae de his ad nos pervenit traditionem, quamque ad Aristidem scribens de Evangeliorum consensu in genealogia Christi narranda, paulo supra a nobis laudatus Africanus commemorat, adponamus. Aliorum quippe sententiis, utpote violentis, confictisque, rejectis, quam ipse acceperat traditionem, his verbis exponit: „ Nam quoniam apud Israelitas generationum nomina vel ex natura, vel ex lege numerabantur; ex natura quidem, cum legitimi filii parentibus succedebant; ex lege vero cum quis in filium adoptabatur nomine fratris, qui sine sobole occiderant: (cum enim nondum illis certa resurrectionis spes facta esset, futuram ejus promissionem, mortali quadam resurrectione imitabantur, ut defuncti nomen, immune ab obliteratione servaretur) quoniam igitur eorum, qui in genealogia Christi recensentur, ~~no~~ alii quidem parentibus, ut filii, legitime successerunt, alii vero ab alteris procreati, ~~adop~~ ab alteris adoptati sunt; utrorumque mentio facta est, tum eorum qui vere patres, tum eorum, qui quasi patres fuerunt. Itaque neutrum Evangeliorum falsa loquitur, dum eos recenset, qui sive ex natura, sive ex lege, in filiorum numerum cooptati sunt. Simul enim implexae sunt familiae, quae et a Salomone, et a Nathan deducuntur, ~~parte~~ cum ipso eorum, qui prole caruerant nominis reparatione, tum etiam secundis nuptiis, seminisque suscitatione, adeo ut iidem homines, diversis e patribus orti non injuria credantur, putativis scilicet, ac veris: ideoque utraque Evangelistarum narratio a vero minime absona, diverso quidem linearum ductu, adcurate tamen ad Josephum descendit. Verum ut clarius fiat quod diximus utriusque stirpis seriem exponam. Qui igitur per Salomonem generationes a Davide numeraverit, tertium a fine reperiet Matthan, qui Jacobum genuit, Josephi patrem. Qui vero per Nathan Davidis filio, cum Luca numeraverit, tertium itidem a fine inveniet Melchi, patrem Heli, Josephi patris. Cum igitur ~~nobis~~ Josephus nobis, veluti meta, propositus sit, ~~expon~~ declaraemus quomodo uterque, pater illius esse dicatur, Jacob scilicet ex Salomone, ~~or~~ ~~genus~~ ducens et Heli ex Nathan originem ducens; ac praeterea quomodo isti duo, Jacob, et Heli fratres fuerint; itemque quomodo eorum patres, Matthan, et Melchi, diversum genus sortiti, Josephi avi fuisse probentur. Matthan igitur, et Melchi, cum eandem alter post alterum duxissent uxorem, uterinos fratres ~~ambo~~ ex ea ~~procrearunt~~ ortos in filios adoptarunt; cum ~~lex non~~ lege cautum non esset, ne mulier vidua sive ex repudio, sive ex viri sui morte, alteri nuberet. Ex Estha igitur, hoc enim fuisse mulieris nomen traditum est, primus Matthan a Salomone genus ducens, Jacob procrea-

Quoniam ἐπειδή.

παιδοποιησάμενον.

χηρεύουσαν γυναῖκα, ut est in versione, et not.

vit. Mortuo autem Matthan, Melchi, qui et ad Nathan originem re=
ferebat, viduam, quae ex eadem quidem tribu, ex alia vero familia e=
rat, ut antea diximus, in uxorem accepit, filiumque ex illa habuit Heli.
Hoc pacto, Jacob, et Heli, diversi quidem generis, uterinos tamen fratres
fuisse reperiemus. Quorum alter, Jacob scilicet, cum + Heli sine prole deces=
sisset, viduam ejus uxorem duxit, tertiumque ex ea genuit Josephum, na=
tura quidem, et ratione filium ejus, propter quod et scriptum est: Jacob au=
tem genuit Joseph: lege vero filium Heli, quippe cujus semen Jacob frater
ejus suscitavit. Proinde genealogia per illum deducta minime vana depre=
hendetur, quam Matthaeus quidem recensens, Jacob autem, ait, genuit Joseph:
Lucas vero a filiis ad parentes adscendens, Jesus, inquit, qui erat, inquit,
ut putabatur, hoc enim diserte addit, ut filius Joseph, qui fuit Heli,
qui fuit Melchi. Generationem enim, quae ex lege erat, disertius expri=
mi non poterat. Ideo verbum illud, genuit, in hujusmodi liberorum gene=
ratione ad finem usque reticuit; donec ad ipsum Adam, qui fuit Dei grada=
tim adscendendo pervenit. Neque id ratione destituitur, confictumve est. Co=
gnati igitur Servatoris nostri secundum carnem, sive ut generis sui nobili=
tatem ostenderent, sive ut simpliciter rem docerent, omnino tamen utique ve=
ra loquuti, haec etiam tradiderunt: latrones scilicet Idumaeos, cum Asca=
loni Palaestinae civitati supervenissent, ex Apollinis delubro, quod ad urbis mu=
ros positum erat, Antipatrum, Herodis cujusdam Hieroduli filium, simul
cum spoliis caeteris captivum abduxisse. Cum autem Herodes ille sacerdos, re=
demptionis pretium pro filio solvere nequiret, Antipater, Idumaeorum mo=
re educatus, Hyrcano deinde summo Judaeae Pontifici amicitia devinctus est.
Legatus vero ad Pompejum missus ab Hyrcano, cum huic regnum, ab A=
ristobulo fratre ejus ex parte occupatum, liberum reddidisset, feliciter adse=
quutus est, ut Curator Palaestinae fieret. ~~An Eum~~ Ei vero, prae nimiae
felicitatis invidia, dolo interfecto, successit Herodes filius, cui deinde Anto=
nius, et Augustus, Regnum Judaeorum Senatusconsulto adjudicarunt.
Hujus filius fuit Herodes, aliique item Tetrarchae. Et haec quidem
Gentilium etiam historiae communia sunt. Caeterum, cum ad illud us=
que tempus in tabulariis publicis descriptae essent genealogiae tum He=
braicorum familiarum, tum eorum qui stirpem suam ad advenas referebant,
ut ad Achior Ammanitem, et ad Ruth Moabitidem, et ad eos qui ex
Aegypto una cum Israelitis egressi, iisque permixti fuerant; Herodes cum
illas Israelitarum familias nullatenus ad se pertinere videret, propriae
ignobilitatis conscientia motus, illa familiarum monumenta combussit: ratus tum
se nobilem visum iri, cum nemo genus suum ex publicis monumentis, sive
ad Patriarchas, sive ad advenas, sive ad permixtos Israelitis peregrinos,
qui Georae nuncupantur, referre posset. Pauci tamen adcurati viri pri=

+ frater suus

vatas generis sui tabulas, sive quod memoriter nomina ~~repetentes~~, callerent, sive aliter
~~habentes~~ ex archivis descriptas habentes, nobilitatis suae memoriam servatam gloriaban=
tur. Ex horum numero erant hi, de quibus supra dixi, qui δεσπόσυνοι vocabantur,
eo quod propinquitate generis, Servatori juncti essent. Qui ex Nazaris, et Cocha=
ba Judaeae vicis, in varias regiones profecti, supra dictam generis seriem, ex
Ephemeridum libro, quantum licuit adcurate descripserunt. Sive igitur ita, sive
aliter res se habeat, meo sane judicio, et alterius cujusvis qui recte res ae=
stimaverit, planiorem interpretationem, nemo facile reperiet. Huic igitur ad=
quiescamus oportet, ~~cum~~ licet nullo ea testimonio confirmetur, siquidem nec me=
lior altera, nec verior proferenda subit. Profecto certum est Evangelium
vera ~~semper~~ usque referre." In fine autem ejusdem epistolae haec addit
Africanus: " Matthan a Salomone originem ducens genuit Jacob. Mortuo
Matthan, Melchi ex stirpe Nathan, de eadem muliere genuit Heli. Ute=
rini ergo fratres fuerunt ~~Jacob, et~~ Heli, ~~et~~ atque Jacob. Heli sine proge=
nie defuncto, semen ejus suscitavit Jacob, qui genuit Josephum, natura qui=
dem Jacob, lege vero Heli filium. Sic utriusque filius ille fuit." Haec
Africanus.

Πρόσεστι δὲ ὡς
ἔγωγε.

Notae.

Τὴν περὶ τούτων κατελθοῦσαν εἰς ἡμᾶς ἱστορίαν) Traditionem, quam hic in fragmento ab Eusebio adlato refert Africanus, probarunt quidem e veteribus Eusebius, Hieronymus, Augustinus, Beda, aliique, e recentioribus vero rejecerunt Dodwel, preter alios, et Valesius, qui saepe in notis ad fragmenta illa Africanum reprehendit: ‡

‡ vid. Tillemont (...) Africani sententiam caeterorum opinionibus prefert, ac Valesii objectionibus parum movetur.

Ὡς ἂν βιαίους) Desunt prima verba in Codice Regio Parisiensi.

Ἀπελέγξας) Ita Codices Mazarinus, Mediceus, et Fuketianus, ac Nicephorus: quam lectionem confirmat etiam Rufinus. Codex Regius Parisiensis habet: ἀπόδειξας.

Ἐπειδὴ γὰρ τὰ ὀνόματα) Deest γὰρ in Codicibus Mazarino, Mediceo, Fuketiano, et Saviliano, nec apud Rufinum expressa legitur.

Συνεπεπλάκη) Συμπλάκη habet Codex Mediceus, ἐπεπλάκη Nicephorus, atque ita prius scriptum erat in Codice Regio Parisiensi; ubi recentior manus, ut testatur Valesius, emendavit: συνεπεπλάκη

Καὶ ἀναστάσεσι σπερμάτων) Nicephorus habet ἀναστάσει; quam lectionem, quae etiam in Codice Regio Parisiensi reperiebatur, ubi emendatum est: ἀναστάσεσι; alteri prefert Valesius, eo quod jam paulo antea scriptum sit: ἀναστάσεσιν. Verum hanc e contrario emendationem Codicis Regii confirmari censeo, siquidem tria haec in plurali numero posuisse videtur Africanus: καὶ ἀναστάσεσιν ἀτέκνων, καὶ δευτερογαμίαις καὶ ἀναστάσεσι σπερμάτων.

Ἄλλοτε ἄλλως νομίζεσθαι) Ita Codex Regius Parisiensis, et Nicephorus hab. Codices At vero Mazarinus, Medicaeus, et Fuketianus habent: ἄλλοτε ἄλλως.

Τὴν ἐπαλλαγὴν) Nicephorus habet: ἐναλλαγὴν, Codex Regius Parisiensis: τὴν ἀκολουθίαν. ‡

‡ Ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ διὰ Σολομῶντος) In eodem Codice scriptum est: Σολόμωνος. (Vales. 26. not. a.)

Ἕως τοῦ Ἀδὰμ, τοῦ Θεοῦ) in Codicibus Mazarino, Medicaeo, Fuketiano, et Saviliano legitur: καὶ τοῦ Θεοῦ; atque hanc lectionem, quam confirmat Rufinus, sequi mallet Valesius. Attamen etiam apud Lucam Capite III. versiculo 38. habetur: τοῦ Ἀδὰμ, τοῦ Θεοῦ = qui fuit Adam, qui fuit Dei. =

Ἀντίπατρον Ἡρώδου τινὸς) Antipatrum non Herodis Hieroduli, sed Antipatri alterius Idumaei filium dicit Josephus Libri XIV. Judaicae Archeologiae Capite 1. atque Capite 6. Libri I. de bello Judaico, eum genere Idumaeum fuisse scribit: γένος δὲ ἦν Ἰδουμαῖος. +

+ videndus Christianus Noldius initio Historiae Idumae, sive Diatribae de vita, et gestis Herodum.

‡ Ἱερῶν φιλοῦνται) Codices Regius Parisiensis, Mazarinus, Medicaeus ac Fuketianus habent: φιλοῦνται.

Χρηματίσαι) Hanc vocem ex Codicibus Mazarino, et Fuketiano restituit Valesius, deleta alia προνοήσας. Savilianus, Mediceusque Codices habent: χρηματίσαι

Εἰς τότε ‡ ἐν τοῖς ἀρχείοις) Mazarinus Codex, necnon Medicaeus,

et Fuketianus habent: εἰς τὸ τότε. (Vales. 25. not. a.)

Τῶν ἄχρι προσηλύτων) Iten iisdem Codicibus, itemque in Saviliano legitur: τῶν ἀρχιπροσηλύτων.

Ἐνέπρησεν αὐτῶν τὰς ἀναγραφὰς) Quam falsa sit Traditione, quam refert Africanus hic, falsi arguit Valesius. Ait enim Josephus initio Libri de vita sua, se stirpis suae seriem ex publicis tabulariis descripsisse, quae proinde ab Herode concremata fuisse non videntur. Τὴν μὲν οὖν, ait ita ille, τοῦ γένους ἡμῶν διαδοχὴν, ὡς ἐν ταῖς δημοσίαις δέλτοις ἀναγεγραμμένην εὗρον, οὕτως παρατίθεμαι = Nostrae igitur stirpis seriem, prout eam in publicis tabulariis descriptam reperi, hic adfero. =

Τὴν προειρημένην γενεαλογίαν) Τὴν προκειμένην habet Nicephorus, habebatque Codex Regius Parisiensis, ubi recentiori manu emendatum est: προειρημένην.

Ἔκ τε τῆς βίβλου τῶν ἡμερῶν) Optime notat Valesius particulam τε, conjunctionem perperam in sequentibus omissam prodere, ideoque conjicit, legendum deinde esse: καὶ ἀπὸ μνήμης ἐς ὅσον ἐξικνοῦντο, quam lectionem adstruit Rufini versio.

Εἰ καὶ μὴ ἐμμάρτυρως) Regius Parisiensis Codex, et Nicephorus habent: εἰ καὶ ἀμάρτυρος.

Praemonitio.

Fragmenta deperditorum quinque librorum Chronographiae Iulii Africani, quotquot reperire potui, adcurate congessi, atque e Syncello praecipue, qui Afri innumeris fere locis Africanum memorat, diligenter excerpsi. Nec ea tantum collegi veterum loca, in quibus ipsa Africani verba exscribuntur; sed illa etiam, in quibus auctor aliquam Africani sententiam, ex Chronographia petitam, propriis verbis exponit; sive rem quampiam ab eo commemoratam testatur. Ubi plura subierant loca, eadem ex Africano referentia, ea selegi, quae sive ipsa Africani verba exhiberent, sive Graeci potius, quam Latini, sive antiquioris erant auctoris, sive denique rem plenius exponerent; cetera rejeci inter Testimonia Veterum de Africano. Fragmentis, de quibus manifesto constabat, ex quonam Chronographiae Africani Libro deprompta essent, Libri notam praefixi: cetera scorsim posui, nec conjecturis temere indulgere volui, ac suis quaeque Libris adscribere: ea vero, per quantum fieri potuit, per temporum, de quibus agunt, ordinem digessi. Quod reliquum, de Africani Chronographia satis disputatum est in Commentario de eiusdem vita, et scriptis, §. 8.

Fragmenta Chronographiae Sexti Iulii Africani.

Fragmentum Libri I. Chronographiae Sexti Iulii Africani.

Ex Georgii [illegible] Chronographia

Eadem habet Cedr. 2. e.

Τὴν πρώτην ἡμέραν ὁ Ἀφρικανὸς νοητὴν λέγει, διὰ τὸ ἀδιοργάνιστον εἶναι τέως τὸ πρωτόκτιστον φῶς καὶ κεχυμένον.

Primam diem intelligibilem [illegible] posse ait Africanus, eo quod eatenus circumfusa, nulla [illegible] compsita, primigenia illa, circum [illegible] exstiterit.

Fragmentum Libri III. eiusdem operis.

Ex Eusebii Praeparationis Evangelicae Libro X. Capite 10.

Ex Africani Chronographiae Libro tertio.

Euseb. p. 487. d. „Ante Olympiadum initium, nihil in Graecorum historia exploratum reperitur, sed omnia confusa sunt, et secum nullatenus consonant, quae ante illud tempus contigisse memorantur. In Olympiadibus vero digerendis multi se adcurate gesserunt, eo quod eas non longo temporis intervallo, sed quadriennio tantum definitas Graeci descripserint. Quapropter famosis illis, fabulisque, quae ad primam usque Olympiadem accidisse narrantur, leviter, raptimque delibatis; quae deinde contigerunt, suo tempore quaque conjungam, et si quae insignia videbuntur, ita cum Graecis Hebraea conferam, ut Hebraea quidem historico more persequar, Graeca vero cursim adtingam; et quoties Hebraicam historiam, quae tempore cum Graeca alia conveniat, referendam susceperim, in eam semper intendens, detractis, adjectisve nonnullis, quinam Graecus natione, vel Persa, vel alio quovis ex populo, eadem aetate floruerit, aperiam; qua ratione quod mihi propositum est fortasse exequar. Primum igitur celebratissima illa Hebraeorum migratio, quos Nabuchodonosor Babylonis Rex captivos adduxit, annos occupavit 70. quemadmodum ab Hieremia praedictum fuerat. Porro Nabuchodonosoris V. Fab. 14. 202. not. meminit Berosus Babylonius. Post exactos 70. annos captivitatis 70. Cyrus Persarum Regnum obtinuit, cum Olympias ageretur LV. ut liquet ex Diodori Bibliothecis, et Thalli atque Castoris historiis; ex Polybio item, et Phlegonte, aliisque, qui de Olympiadibus scripserunt; omnes enim de in tempore definiendo hac in parte consentiunt. Cyrus igitur primo imperii sui anno, quod Olympiadis LV. primus itidem erat, per Zorobabel, cujus aequalis erat Iesus Iosedeci filius, populi partem aliquam primum dimisit, expleto jam 70. annorum spatio, quemadmodum in Esdra apud Hebraeos legi-

tur. Simul igitur, historiarum omnium consensione, concurrunt regnum=
que Cyri, et Judaicę captivitatis finis. Ita et juxta Olympiadum com=
putum omnia ad nostram usque aetatem consonare deprehendemus;
hoc enim sequuti, caeteras etiam historias eadem inter se ratione com=
ponemus. Quę vero antea contigerunt, in Attica Chronographia hoc
modo recensentur. Ab Ogyge, quem ex eorum terra oriundum putant
Attici, sub quo magnū illud, primumque ~~primum~~ ~~magnum~~ in Attica diluvium adcidit, re=
gnante Argis Phoroneo, ut ab Acusilao traditum est; ad primam usq.
Olympiadem, quando Gręci tempora adcurate comp in posterum compu=
tanda decreverunt; anni colliguntur 1020. quod et ante dictis consonat,
+ prosequuti, et ex sequentibus constabit. Haec enim referunt Atticam historiam ex=
ponentes ~~Hi~~ Hellanicus, et Philochorus; Castor item, et Thallus, qui Syrorum, iacā +
ac Diodorus qui omnium gentium historiam in Bibliotheca sua comple=
xus est, et Alexander Polyhistor, et e nostris alii nonnulli, qui adcura=
tius etiam quam Attici omnes, haec memoriae prodiderunt. Si quae igitur
1020. annorum spatio insignis occurret historia, eam opportuno in loco com=
memorabimus.„ Paucis interpositis deinde subjungit: „ Itaque hujus etiam
V. Sync. 118. b. 50. D. e. ec. scripti auctoritate freti, Ogygem illum, qui primo diluvio nomen dedit, e
quod peremptis aquarum vi compluribus, ipse salvus evaserit, dicimus eo
tempore, quo populus ex Aegypto cum Moyse migravit, extitisse; ea=
que hoc modo probabimus. Ab Ogyge ad primam Olympiadem supra
dictam annos fuisse ostendemus 1020. Ab Olympiade autem prima,
usque ad primū LV. annum, ~~primum~~ qui et regni Cyri primus fuit, ac Juda=
icę captivitatis finis anni sunt 217. ab Ogyge ergo e usque ad Cyrum,
anni colliguntur 1237. Qui vero sursum versus ~~ab~~ ea captivitatis fine
annos 1237. numerabit, idem temporis intervallum retrograda ratione repe=
riet, usque ad annum, quo ab Aegypto per Moysem eductus est Israel,
quantum ab Olympiade LV. sub Ogyge, qui Eleusinem condidit, excur=
rit. Insigniusque illud tempus est, ex quo Atticae Chronographiae se=
riem ~~perducamus~~ perducere exordiemur.„ ‡ Et post alia hęc subdit: „ Atque hęc quidem de
his, ~~quę~~ ante Ogygis tempora fuerunt. Hujus autem aetate, ex Ae=
gypto egressus est Moyses. ~~Quod vero~~ Et quod eo id tempore adci=
derit, hoc pacto probamus. Ab exitu Moysis usque ad Cyrum; qui po=
Judaicam captivitatem regnavit, anni fuerunt ~~10~~ 1237. Moysis enim
reliqui exinde anni fuerunt 40. Jesu, qui post illum populo praefuit,
25. Seniorum, ~~30~~ ~~Judicum~~, qui post Jesum Judices fuerunt, 30. Judicum
omnium, qui in proprio ipsorum libro recensentur, 490. Sacerdotum Heli,
et Samuel, 90. sequentium Hebraeorum Regum 490. cujus postremus annus,

‡ Hic finem facito: deinde scribe:
Ex Georgii Syncelli Chronographia.
ac statim recurre ad fragmentum
quod est pagina 16. ubi idcirco cru=
cem ‡ adposui: illud fragmentum
describe, et postquam id feceris, pone:
Ex Eusebii Praeparationis Evangelicę
Libro X. Capite 10.
Tum prosequere quę ~~hic~~ sunt in
hac pagina post crucem ‡. idest:
= Et post alia haec subdit: „ Atque
haec quidem ~~de his~~ etc. =

Regni Cyri primus fuit, ut antea diximus. Jam a Moyse ad primam Olym=
piadem anni reperiuntur 1020. siquidem ab eo usque ad annum primum Olympiadis
V. Sync. ib. et 56. c. LV. ~~annum~~ fiunt 1237. ~~in~~ quod et cum Graecorum temporibus consonat. Post
Ogygem vero, ob ingentem, quam diluvium intulit vastitatem ea regio quę
nunc Attica dicitur, annis 189. usque ad Cecropem, Regibus caruit. Actęum
enim eo illum, quem post Ogygem ponunt, aliaque conficta nomina numquā
ib. c. d. p. 118. extitisse dicit Philochorus.„ Et rursus ait Africanus: „ Ab Ogyge ergo us=
que ad Cyrum totidem sunt anni, quot a Moyse ad eumdem, hoc est 1237.
Et Graecorum etiam nonnulli iisdem temporibus Moysem vixisse scribunt; Po=
lemon quidem in primo Graecarum historiarum libro dicens: „ Sub Apide Pho=
ronei filio, exercitus Aegyptii pars, ex Aegypto dilapsa ~~pulsa~~ est, quę in Palestina quam Syriā
vocant, haud procul ab Arabia consedit; eos nempe intelligens, qui cum Moyse
Emendanda viger. versio v. de Apione Jab. 3. 239 Meur. B. Gr. profecti sunt: Apio vero Posidonii filius, Grammaticorum curiosissimus, in li=
bro adversus Judęos, et in historiarum quarto, scribens, Regnante Argis Inacho, ab Ae=
gyptiorum ~~Aegyptiis~~ Amosi Rege Amosi Judęos, Moyse duce, defecisse. Cujus defectionis,
et Amasis pariter ~~me~~ Herodotus quoque meminit libro secundo, Judęas etiam
quodammodo commemorans, quos circumcisis adcenset, ac Palęstinę ~~incolas~~ As=
syrios nominans, Abrahami progenies causa. Quibus omnibus consonat Ptole=
mæus Mendesius Aegyptiorum historiam ab initio repetens: ~~adeo~~ ita ut
nulla inter ipsos occurrat notanda temporum differentia. Atque hic obser=
vandum est, quidquid aliquanto rarius, ob vetustatem Graeci fabulantur,
Moyse id semper posterius inveniri, diluvia nimirum, incendia, Prometheū,
+ interfecti a Cadmo draconis orti, (mali ... sparta) Io, Europam, milites ~~viros~~ ex dentib.+ Proserpinę raptum, Mysteria, Legumlationes, Bacchi
gesta, Perseum, Argonautas, Centauros, Minotaurum, res Trojanas, Herculis
labores, Heraclidarum reditum, Ionum migrationem, et Olympiadas.' Ac mihi
quidem Gręcas cum Hebraicis historias componere volenti, supra dictum At=
tici regni tempus describere visum est. Sic enim cuivis licebit, qui ex meis
initium sumere voluerit, eandem mecum in colligendo numero rationem
sequi. Illorum igitur 1020. annorum, quos a Moyse, et Ogyge usque ad pri=
mam Olympiadem fluxisse statuimus, anno primo tum Hebraeorum Pas=
cha, et exitus ab Aegypto, tum in Attica sub Ogyge diluvium contigit.
Et convenienter id quidem. Nam cum Aegyptios grandinibus, ac tempe=
statibus ira Dei castigaret, verisimile in quasdam terrę partes ~~ali~~ ca=
lamitatis ejus aliquid redundare necesse erat; atque Athenienses praecipue
Aegyptiacae cladis participes fieri debebant, quippe qui Aegyptiorum Colo=
nia habiti sunt, ut ajunt ~~testantur~~ tum alii, tum Theopompus in Tricareno. Tē=
pus deinde medium pretermissum est, de quo nihil memoratu dignum in
Graecorum historia fertur. Post annos autem 94. fuit Prometheus, ut qui=

dam volunt, quem homines finxisse fabulatum est, eo quod sapientiam sectatus fuerit, et homines ad disciplinę cultum a nimia simplicitate traduxerit." Haec igitur Africanus.

✠ Ex Georgii Syncelli Chronographia

Ὀλίγα δὲ τούτοις ἐν Ἀσσυρίοις λόγοις ἀρχαιότερα μυθεύεται. Πρῶτος ἦρξε Νῖνος ἁπάσης τῆς Ἀσίας, πλὴν Ἰνδῶν, ἔτεσι ν. πολὺ πρότερον Ὠγύγου. Τοῦτον διεδέξατο Σεμίραμις ἡ διαβόητος, ἡ πολλαχοῦ τῆς γῆς ἤγειρε χώματα, προφάσει μὲν διὰ τοὺς κατακλυσμούς· τὰ δ' ἦν ἄρα ἦν ἄρα τῶν ἐρωμένων ζώντων κατορυσσομένων οἱ τάφοι, ὡς Κτησίας ἱστορεῖ. ὥστε οὐδὲν ἀξιομνημόνευτον Ἑλλησιν ἱστορεῖται πρὸ Ὠγύγου, πλὴν τοῦ Φορωνέως τοῦ συγχρονίσαντος αὐτῷ, καὶ Ἰνάχου τοῦ Φορωνέως πατρὸς, ὃς πρῶτος Ἄργους ἐβασίλευσεν, ὡς Ἀκουσίλαος ἱστορεῖ. Τούτου θυγάτηρ Ἰοὺς, ἣν Ἶσιν μετονομάσαντες σέβουσιν. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸ Ὠγύγου. Κατὰ δὲ τοὺς τούτου χρόνους ἐξῆλθε Μωσῆς ἀπὸ Αἰγύπτου.

Pauca vero his antiquiora Assyriorum historię fabulantur. Primus Asię universę, exceptis Indis, regnavit Ninus, annis 52. multo ante Ogygem. Huic successit famosa illa Semiramis, quę variis terrarũ locis aggeres extruxit, diluviorum praetexens metum; revera tamen, amantium adhuc viventium ibi defossorum ea fuere sepulchra. Nihil igitur memoratu dignũ de tempore, quod Ogygem antecessit, in Graecorum historia refertur, si Phoroneum Ogygi coaevum, et ~~Inachum~~ Phoronei patrem Inachum demseris, qui primus Argis regnavit, teste Acusilao. Hujus filia Io fuit, quam sub Isidis nomine coluerunt. Atque nec quidem ante Ogygis tempora fuerunt. Hujus autem aetate ex Aegypto egressus est Moyses.

Ex Georgii Syncelli Chronographia.

I.

Οὔ μοι δοκεῖ καλῶς ὁ Ἀφρικανὸς ἐν γ' λόγῳ τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ, φάναι, τὴν Ἀργείων βασιλείαν τῷ σ' ἔτει τῆς Ἀσσυρίων βασιλείας ἄρξασθαι, ἐπὶ Ἀρείου τοῦ πέμπτου Ἀσσυρίων Βασιλέως Ἀσσυρίων.

Haud recte in tertio historiarum suarum libro Africanum dixisse existimo, Argivorum regnum, anno regni Assyriorum 200. Arii quinti Assyriorum Regis tempore initium habuisse.

II.

Fragmentum Libri IV. ejusdẽ operis.

Ex Georgii Syncelli Chronographia.

Ὁ δὲ Ἀφρικανὸς μᾶλλον ἐναντιοῦται τῷ Εὐσεβίῳ, κατὰ τοῦ Ἄχαζ πρῶτον ἔτος εἰς τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα φάσκων ἦρχθαι ἐν τῷ τρίτῳ, καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ λόγῳ τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ [illegible] ἐν οἷς ὧδε γράφει· „Ἀναγραφῆναι δὲ πρώτην τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην, ἡνίκα καὶ Κόροιβος στάδιον ἐνίκα. Τότε ἐβασίλευσεν Ἄχαζ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἔτος πρῶτον."

Sed Africanus Eusebio potius refragatur, Olympiadem primam anno primo Achazi coepisse aperte dicens in ~~primo~~, tertio, et quarto historiarum libro, in quibus ita scribit: „Quartamdecimam autem Olympiadem, primam dicendam censeo, in qua Coroebus in stadio victor fuit. Tunc primus ~~regni~~ Achaz in Hierusalem regnantis annus agebatur."

Videatur alia ed. [illegible] Κόρ. 305

Fragmentum Libri IV. ejusdem operis.

Ex Georgii Syncelli Chronographia.

Hoc fragm. [illegible] immediate subjicit pag. 158. [illegible]

~~Καὶ~~ Εἶτα ἐν τῷ τετάρτῳ (λόγῳ) φησὶν (Ἀφρικανὸς) „ἦν ἄρα τοῦ Ἄχαζ βασιλείας ἔτος πρῶτον, ᾧ συντρέχειν ἀπεδείξαμεν τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα."

Deinde in quarto (libro) ait (Africanus): „[illegible] annus regni Achaz primus fuit, in quam primam Olympiadem concurrere demonstravimus."

Fragmenta Libri V. ejusdem operis.

✠ Ex Eusebii Demonstrationis Evangelicae Libro VIII. Capite 2.

✠ Utriusquam haec describ. [illegible] fragmentum, quod est pag. 19. notatum si= gno ✠ deinde huc redi.

Eus. p. 389. Eadem refert Hie[illegible] Danie.

Ea feruntur in Africani Chronographiae Libro quinto [illegible] ita se habent: „Itaque ipsa quidem [illegible] ac mirabilia designat: Nunc vero de iis tantum, quae [illegible] nem faciunt, et atque ad ea, quę ad tempora pertinent [illegible] debuntur, sermonem habebimus. Manifestum [illegible] Christo haec dici, adventu, qui post hebdomadas LXX. futurus erat. Nam [illegible] sive ex illo ipso, et antiquatur delicta, et peccata consummantur; per remissio[illegible] et iniquitates, cum iniuste factis ~~expiatione~~ propitiatione delentur, et justitia aeterna [illegible] bueбat, et visiones, ac prophetiae fiunt usque ad Joannem et Sanctus Sanctorum ungitur. Haec enim ante adventum Servatoris nostri [illegible] atque expectabantur tantum. Numeri initium [illegible] hebdomadum scilicet LXX. unde anni 490. [illegible] ut respondeatur, et aedificetur Hierusalem. Haec autem anno [illegible] ris Persarum Regis vigesimo contigerunt. Neemias enim [illegible] pincerna, exorato Rege, responsum accepit, Hierusalem [illegible] egressus est hęc jubens; nam ad illud usque tempus, civitas [illegible] erat. Cum enim Cyrus post expletos LXX. captivitatis annos, [illegible] vellet voluntarie dimisisset, ii qui cum Jesu magno [illegible]

[illegible] dicta [illegible]

dote, et Zorobabel, üque, qui post illos cum Esdra Hierusalem advenerunt, templum extruere, et civitati murum circumdare initio prohibendabantur, eo quod haec jussi non fuisset. Interdictum igitur illud ad Neemiam usque permansit, atque ad regnum Artaxerxis, annumque Imperii Persarum 115. a capta Hierusalem 185. quo tempore Rex Artaxerxes, urbem aedificari jussit. Neemias autem ad hoc missus, operi praefuit, et aedificata est Hierusalem, platea amplis et muri ambitu munita, quemadmodum prophetia praedictum fuerat. Inde igitur si numerare incipiamus hebdomadas LXX. has in Christum terminari reperiemus. Sin ab alio quopiam tempore eas numerare coeperimus, relicto illo, quod diximus, nec tempus e ipsum conveniet, nec multa incommoda vitare poterimus. Si vere enim a Cyro, ac prima Judaeorum dimissione septuaginta hebdomadas numerandi initium fecerimus, anni 100. et amplius supererunt; sive a et major etiam annorum numerus redundabit, si ab illa die exorsi fuerimus, quo Angelus Danieli futura patefecit. Multo item majus temporis spatium supererit, si ab initio captivitatis numerare coeperimus. Persarum enim regnum intra annos 230. contineri invenimus. Macedonum deinde imperium usque ad annum CCCLXX. continuari; atque ab hujus fine, usque ad Tiberium Caesarem annorum XVII. sexaginta
v. Sync. 257. b. c. annos reperimus. Ab Artaxerxe vero LXX. hebdomades usque ad Christum perductae, eo tempore complentur, si Judaeorum numeros sequamur. A Neemia enim, qui ~~ab Artax~~ Hierusalem aedificaturus ab Artaxerxe missus est, anno Regni Persarum 115. Artaxerxis vigesimo, Olympiadis 83. quarto, ~~usque~~ ad illud usque tempus, hoc est Olympiadis 202. annum secundum, imperii autem Tiberii Caesaris annum XVI. anni colliguntur 475. qui Hebraica ratione fiunt 490. quippe cum Hebraei ad cursum lunae annos suos computent, adeo ut hac hac ratione, quod facile dictu est, diebus 354. annus constat: cum tamen
Hic quaedam videntur desse in edit. solaris cursus dierum 365. spatio compleatur, addita unius diei parte quarta. Lunarem enim annum mensium duodecim, diebus undecim cum quarta unius diei parte superat. Idcirco tum Graeci, tum Judaei, tres intercalares menses, octavo cuique anno adjiciunt. Undecim enim numerus cum quarta unius parte, octies repetitus tres conficit menses. Anni igitur 475. novem, et quinquaginta reddunt octennia, ac menses tres. Cum vero terni octavo cuique anno intercalares adjiciantur menses, annorum quindecim summa conficitur, parvo deficiente dierum numero. Qui si addantur annis 475. septuaginta hebdomades complebuntur. „ Haec igitur Africanus.

✝ Ex Georgii Syncelli Chronographia

Africani, de iis, quae ad salutarem Christi passionem, et vivificam Resurrectionem pertinent.

Syncell. p. 250.

Singillatim vero gesta ejus, et corporum, animarumque curationes, et
γρ. τῆς γνώσεως τῶν. reconditorum cognitionem, et resurrectionem a mortuis, satis jam ab iis, qui nos praecesserunt, discipulis Domini, et Apostolis exposita sunt. Terribiles tenebrae universo orbi incubuere: terraemotu petrae discissae sunt, et crebrae in Judaea, aliisque terrae partibus aedes decussae sunt. Tenebras illas, ut ego quidem existimo, non recte, solis eclipsim vocat Thallus, in tertio historiarum
v. Max. 313. libro. Hebraei enim luna XIV. celebrant Pascha, at eo die, quae Paschalem solemnitati praeibat, Servator passus est. Eclipsis autem Solis, fit Luna Solem subeunte: quod quidem sane Solis, et Lunae congressus, nonnisi die Lunae veteris ultimo, et novae primo accidere potest. Quomodo igitur eclipsis contigisse dicetur eo tempore quo Soli fere oppositam coeli partem Luna tenebat? Esto tamen, rapiantur homines miraculo, et quod universo orbi innotuit, ~~om~~ universus adspexit, Solis defectus quidam quoad oculos habeatur. Narrat Phlegon, sub Tiberio Caesare in plenilunio, totalem solis eclipsim factam esse ab hora sexta, usque ad nonam: quae scribens, tenebras de quibus agitur manifeste designat. Quid vero terraemotus ad eclipsim, quid discissae lapides ad resurrectionem mortuorum, tantamque orbis perturbationem? Anne longa
Hic Sync. addit καὶ μεθ᾽ ἕτερα, ac refert partem superioris fragm. qui proinde hic subnectendus est. ~~annor~~ retro annorum serie tale quid unquam accidisse usquam ~~reperitur?~~ legitur? ~~Erant sane~~ A Deo sane erant tenebrae illae, Dominus quippe tunc patiebatur. Ratio autem evincit, LXX. hebdomadas quarum apud Danielem mentio est, ~~memoratas~~, eo tempore ~~terminum~~ fuisse consummatas

Ex Georgii Syncelli Chronographia

I

Syncell. p. 257. c.

„ Nemo itaque nos Astronomica ratione ~~numerandi~~ computandi imperitos cen-
Haec Eusebian. fragm. immediate sequuntur ap. Sync. seat, eo quod annum diebus 365. et quarta unius diei parte constare statuerimus. Non enim id fecimus veritatis inscitia, sed potius minute rem definientes, summam illam collegimus. In gratiam vero eorum, qui cuncta diligenter investigare student, haec velut in tabula repraesententur. Anni quidem singuli dies in totum habent 365. Diei vero, et noctis spatio per quotientem nume-
Haec mendosissima sunt. v. not. in Sync. rum 19. distributo, ejus partes habentur quinque. Inter computatum vero annū dierum 365. cum quadrante, et noctis ac diei spatii, quotiente numero 19.
Cod. Barb. κατὰ τα. distributi partes quinque...... ex annis 475. dies sex cum quadrante ex aequo respondentes emergunt. Praeterea lunae mensem accurate, ac minute definitum diebus 29. cum dimidio constare reperimus. Spatio vero diei, ac noctis in partes 205. distributo, harum 71. cum dimidio .... unde fiunt

γρ. ἐνενήκοντα e Scal. ut in marg.

93. Et haec brevi temporis spatio colliguntur. Ab Artaxerxis autem an= no 20. quemadmodum in Esdra apud Hebreos legitur; quod apud Graecos Olympiadis 80. quartus erat annus: usque ad Tiberii Caesaris annum XVI. quod Olympiadis 202. secundus erat, supradicti colliguntur anni 475. qui Hebraica ratione si computaentur, juxta ea quę antea diximus, anni fi= unt 490 hoc est hebdomades LXX. post quas Christi adventum futurū esse, Danieli Gabriel prenunciavit. Quod si cui videatur Hebraicos annos quindecim, illis advectos ab illis, ad nos annorum circiter decem, & nihil ta= men absurdum in medium prolatum est. Post Potest aut vero una hebdo= mada & cum alterius dimidio, quam ad complementum necessario adsu= mendam arbitramur, questionem de annis quindecim solvere, ac tem= pus breviare. Porro quod prophetiae symbolis involutę proferantur ma= nifestum est. Quantum autem in nobis fuit, recte, ni fallor, scripturam interpretati sumus: quandoquidem illa de visione pericope, calculos + in sum= mam redigere videtur, dum prima haec verba exhibet: Anno tertio regni Baltassar; & ubi Persarum regni eversionem, praedicit, quae Graecorum armis fie= ri debebat, quamque arietis, et hirci figura praesignat. Sacrificium, inquit tolletur, et sancta, deserta fient in conculcationem quę diebus 2300. cir= cumscribentur. Sive enim pro diem, pro mensē intelligamus; quem admodum et alibi in prophetiis, dies pro annis nominantur, sumuntur, atque alibi item a= liter; si pariter dies superius memoratos in menses reputemus, invenie= mus a capta Hierusalem, usque ad Artaxerxis annū vigesimum tempus consummatum inveniemus. Anni enim colliguntur 185. cum altero illo in quo Neemias muro civitatem munivit. Annos igitur 186. Hebrai= cis mensibus 2300. constare reperimus: octenniis singulis ternos intercalares menses ordine habentibus. Ab Artaxerxe vero, cujus tempore egressus est sermo Jerusalem aedificari jubens, ann hebdomades septuaginta comple= tur. Sed ea de his dedita opera in libro de hebdomadibus, ac de e lau= data prophetia, diligentius disseruimus. Miror sane Judaeos dicentes, non= dum advenisse Dominum, et Marcionitas adserentes, eum non fuisse a pro= phetis praenunciatum, cum tam clare, et ad omnium captum loquantur scripturę, remque pene sub ante oculos ponant." Et post pauca addit: „Ab Adam igitur, et mundi creatione, usque ad Domini adventum anni colliguntur 5531. a quo tempore usque ad Olympiadem 250. anni re= periuntur 192. quemadmodum an in superioribus demonstratum est. +

[Margin notes: ῥῆμα τε ... ἀπ. Euseb. sup. p. 18. lin. 24. — Barber. διαχώσια. — Ponatur, τὸν χρόνον. — + quodammodo — + [illegible] sequentia describas, po= ne [illegible]tum, quod est pagina 55. [illegible]]

Ex Codice Caesareo

Δ[illegible] Ἀφρικανοῦ περὶ τῶν ἐν Περσίδι γενομένων, διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου, καὶ Σωτῆρος ἡ= μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Africani narratio de his, quae in Perside contigerunt, per incarnationem Domini, et Servatoris nostri Jesu Christi.

Ἐκ Περσίδος ἐγνώσθη ἀπ' ἀρ= χῆς ὁ Χριστός. Οὐδὲν γὰρ λανθάνει τοὺς ἐν αὐτῇ νομομαθεῖς, ἅπαντα φι= λοπονοῦντας. Ὅσα γὰρ κ.τ.λ. Vide Lambecium Tom. 5. pag. 297

In Perside ab initio Christus innotuit. Nihil enim est, quod la= teat Persas legis jurisperitos qui stu= dium omnibus impendunt. Nam quęcumque etc.

Ex Joannis Malalę Chronographiae Libro XI. (p. 114. c.)

Ἕως δὲ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ (Τραϊανοῦ) ἦν φαινόμενος, καὶ διδάσκων ἐν Ἐφέσῳ, Ἐπίσκοπος, καὶ Πατριάρχης ὢν ὁ ἅ= γιος Ἰωάννης ὁ Ἀπόστολος, καὶ Θεο= λόγος· καὶ ἀφανῆ ἑαυτὸν ποιήσας, οὐ= κέτι ὤφθη τινὶ, καὶ οὐδεὶς ἔγνω τί ἐγένετο, ἕως τῆς νῦν· καθὼς Ἀφρι= κανὸς, καὶ Εἰρηναῖος οἱ σοφώτατοι συ= νεγράψαντο.

[Margin notes: + ubi Episcopus fuit, et Patriar= cha; — forte al. edit. τοῦ νῦν.]

Ad secundum usque ejusdē (Trajani) imperii annum, omnibus spectabilis, ac docens Ephesi perse= veravit, + Sanctus Joañes Apostolus, ac Theologus; qui deinde invisibilis fa= ctus, a nemine amp in posterum vi= conspectus est, nec quid de eo factū sit, ad hanc usque aetatem ullus novit, quemadmodum scribunt A= fricanus, et Irenęus sapiētissimi viri.

Ex Georgii Cedreni Historiarum Compēdio.

Ἀφρικανὸς δέ φησιν ὁ Χρονογρά= φος, ὅτι περὶ τούτου + Κλήμης ὁ στρω= ματεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγνωρίζετο.

[Margin notes: + (Κομόδου) — Falsū [illegible] ab Africano fortasse di= ctum.]

Ait autem Africanus Chro= nographus, [illegible] Commodi tempo= re, Clementem Stromateum Alexā= driae innotuisse.

Ex Eusebii Historiae Ecclesiasticae Libro VI. Capite 31.

Τοῦ δ' αὐτοῦ Ἀφρικανοῦ καὶ ἄλλα τὸν ἀριθμὸν πέντε φέρε= ται Χρονογραφιῶν ἦλθεν εἰς ἡμᾶς + πεπονημένα σπουδάσματα· ἐν οἷς φη= σὶν ἑαυτὸν πορείαν στείλασθαι ἐ= πὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, διὰ πολλὴν τοῦ Ἡρακλᾶ φήμην.

[Margin note: + ἐπ' ἀκριβὲς]

Ejusdem Africani alii quo= que numero quinque feruntur ad nos pervenerunt Chronogra= phiae libri diligenti studio ela= borati; in quibus se Alexandriā profectum testatur, propter magnā Heraclę famam.

Ex Georgii Syncelli Chronograp[illegible]

[illegible]

I.

Ἀφρικανὸς, Αὔγαρον φησὶν, ἱερὸν ἄνδρα, τοῦ πρώην Αὐγάρου ὁμώνυ=

[Margin note: Nisi respexerit ad Gotos. Eadem ha= be[illegible] [illegible] 171.]

Africanus ait, Abgarum vi= rum sacrum, veteri illi Abgaro no=

νον. βασιλεύει Ἐδέσσης, κατὰ τούτους τοὺς χρόνους (Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμμαίας υἱοῦ.)

mine parem, his hoc tempore (Alexandri Mammaeae filii) Edessae regnavisse.

II.

Καθ᾽ ὃν (Φίληνον) ὑπάτευον Γράτος Σευηριανὸς Ῥωμαίων, καὶ Σέλευκος, ἀπὸ τῶν περὶ Βροῦτον μετὰ τοὺς βασιλεῖς ὑπατευσάντων, ψκε'. καταριθμούμενοι, ἐπὶ τῷ ͵εψκγ'. ἔτει τοῦ κόσμου, κατὰ τὸν Ἀφρικανὸν, ὅπερ ἦν Ἀντωνίνου τοῦ καὶ Αὐγούσθου, Ῥωμαίων Βασιλέως, ἔτος γ'.

Cujus (Phileni) tempore Consulatum Romae gerebant Gratus Severianus, et Seleucus, qui Consules DCCXXV. numerabantur a Bruto, qui post Reges Romanorum consulatu Romae functus est, usque ad annum mundi 5723. ut ait Africanus, qui Antonini Augusti Romanorum Imperatoris tertius annus fuit.

III.

Ὁ δὲ Ἀφρικανὸς ἔτη λ'. αὐτοῖς (πρεσβυτέροις Ἰουδαίων) ~~ἀνέμει~~ ἀπένειμεν, ᾧ πλεῖστα ἐπεκαλεῖ ὁ Εὐσέβιος, ὡς μεγάλα, φησὶ, διαμαρτάνοντι, καὶ τολμηροτάτῳ πράγματι ἐπικεχειρηκότι, πρὸς τούτοις ἄλλα ο'. ἔτη, μ'. μὲν τὰ τῆς ἀναρχίας, λ'. δὲ τὰ τῆς εἰρήνης οἴκοθεν παρεμβαλόντι, τὰ ὅλα ρ'. Ἀλλ᾽ ὁ μὲν Ἀφρικανὸς περὶ τούτων ὡς διαφωνουμένων ἐν τέλει τοῦ ε'. λόγου καθομολογεῖ.

+proprio marte.

Africanus vero triginta illis (Judaeorum senioribus) annos adsignavit, quem pluribus ~~incusat~~ traducit Eusebius, utpote, ait, in errorem lapsum, ~~et~~ maximumque negotium audacissime adgressum, incusatque quod alios insuper annos addiderit septuaginta, interregni scilicet quadraginta, et triginta pacis, atque universim centum annos computaverit. Sed Africanus hec ~~utpote~~ in controversia posita esse fatetur ad libri quinti calcem

Ex S. Basilii Capite 29. de Spiritu Sancto.

Ἀλλ᾽ οὐδὲ Ἀφρικανὸν τὸν ἱστοριογράφον τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς δοξολογίας παρέλαθε. Φαίνεται γὰρ ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς τῶν χρόνων ἐπιτομῆς, οὕτω καὶ αὐτὸς λέγων· „ἡμεῖς γὰρ οἱ κἀκείνων τῶν ῥημάτων τὸ μέτρον ἐπιστάμενοι, καὶ τῆς πίστεως οὐκ ἀγνοοῦντες τὴν χάριν, εὐχαριστοῦμεν + τῷ παρασχομένῳ + ἡμῖν πατρὶ τὸν τῶν ὅλων σωτῆρα, καὶ Κύριον ἡμῶν, Ἰησοῦν Χριστόν· ᾧ ἡ δόξα, μεγαλωσύνη σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας.„

forte Africani conclusio [illegible]

Tres MSS. τῶν ῥητῶν (not. Maurin.)

+ ἰδίοις v. Maurin.

Sed nec Africanum historicum ea glorificandi forma praeteriit; quod adparet ex quinto ejus epitome temporum libro, ita et ubi et ipse sic loquitur: „Nos enim qui et illorum verborum modum dicimus, et fidei gratiam non ignoramus, gratias agimus Patri, qui nobis creaturis suis Servatorem omnium praebuit, Dominum nostrum Jesum Christum, cui gloria, et majestas cum Sancto Spiritu in saecula.„

Fragmenta incertorum librorum ejusdem operis.

Ex Georgii Syncelli Chronographia.

I.

Ἑρμηνεύεται γὰρ ὁ Ἐνὼς, ὡσανεὶ ἄνθρωπος κατὰ τὸν Ἑβραϊκὸν νοῦν. Οὕτω δὲ ὁ σωτὴρ υἱὸς τοῦ ὄντως ἀνθρώπου, κατὰ τὸν φυσικὸν λόγον, Ἀφρικανοῦ.

Syn. 8. d. Ed. 7. b. Dicatur in not. qua occasione hec scribat Syc.

Enos enim, secundum Hebraicarum litterarum mentem, exponitur: quasi homo. Ita et Salvator, vere hominis filius ~~hominis~~ est, juxta naturalem Africani rationem, ait Africanus.

II.

Africani, de Egregoris.

Syncell. 15. c.

Multiplicatis hominibus super terram Angeli coeli, filiabus hominum coiverunt. In nonnullis exemplaribus reperi: „filii Dei.„ ~~Indicati~~ Innuit, ut existimo, Spiritus Sanctus, eos qui ex stirpe sunt, a Sethi vocari Dei filios, ob natos ~~ejus~~ ex ejus genere ~~stirpe~~ justos, et Patriarchas ~~usque~~ ad Servatorem: Ex Cain vero progeniem, hominum adpellari, utpote quae nihil divinum habebat, ob pravitatem generis, et naturae dissimilitudinem, eisdemque simul congressis, indignationem suam Deum inflixisse. Quod si cum Angelis rem illi habuisse putentur, magiis, et praestigiis deditos intelligere oportet, ~~eisque~~ iique ipsi ~~[illegible]~~, et astrorum motus, et meteororum notitiam mulieribus tradidisse dicendi sunt, ex quibus illae Gigantes pepererunt, per quos propagata pravitate, ~~uni~~ infidele viventium genus universum decrevit Deus diluvio delere. ~~De~~

forte ἔτι δὲ ἀριθμῶν, καὶ ἄστρων κινήσεως, καὶ τῶν μετεώρων

III.

Africani.

Syncell. 65. a. b.

Ponatur τούτοις

Adam cum esset annorum 230. genuit Seth, a tum superstes annis 700. ~~luce privatur~~, oculos lumini clausit, sive secunda morte obiit.

Seth cum esset annorum 205. genuit Enos. Ab Adamo igitur usque ad Enos nativitatem anni summatim numerantur 435.

Enos annos natus 195. genuit Cainan.

Cainan annorum 170. genuit Malaleel.

Malaleel annos natus 165. genuit Jared.

Jared cum annorum 162. esset aetate genuit Enoch.

Enoch aetate annorum 165. genuit Mathusalem, Deoque cum placuisset, annisque 200. superfuisset, non amplius repertus est.

Huc respicit Sync. 16. d.

Mathusalem annos natus 188. genuit Lamech.
Lamech cum esset annorum 188. genuit Noe.

IV.

Sync. 91. b.

Ἀλλὰ οὐδὲ Ἀφρικανῷ πειθόμεθα προστιθέντι τὰ κ΄. αὐτὰ κ΄. ἔτη, καὶ ,ϡξθ΄. τοῦ λέγοντι τοῦ Μαθουσάλα, ἀντὶ τοῦ ,ϡξθ΄.

Sed neque Africano adventiemur, eosdem 20. annos superaddenti, et Mathusalem loco annorum 969. annos 989. vixisse dicenti.

V.

Sync. 16. e.

Ὁ γὰρ Μαθουσάλας ἐν τῷ κατακλυσμῷ τέθνηκε, περὶ τοῦ Ἀφρικανὸς.

Leg. περὶ οὗ.

Nam Mathusalem ~~in~~ diluvio in periit, de quo Africanus.

VI.

Sync. 686. e.

Ὁ μέντοι Ἀφρικανὸς, ,βσξβ ἐπελογίσατο (τὸν κατακλυσμὸν) ἔκ τινων σπανίων ἀντιγράφων οὕτω περιεχόντων, οἷς οὐ χρὴ πείθεσθαι.

Africanus vero ex quibusdam raris exemplaribus, quę fidem non merentur anno 2262. diluvium posuit.

VII.

Sync. 07 a.

Ἀφρικανοῦ.

Νῶε ἦν ἔτων χ΄. ὅτε ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο. Γίνεται τοίνυν ἀπὸ Ἀδὰμ, μέχρι Νῶε, καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ~~ἔτη~~, ,βσξβ΄. ἔτη.

Africani

Noe 600. annorum erat aetate, ingruente diluvio. Ab Adamo igitur, usque ad Noe, ac diluvium, anni sunt 26262.

VIII.

Africanus.

Sync. 17. c. d.

Decrevit Deus universum animantium genus diluvio delere, minatus homines annos vitę 120. non superaturos. Nemo contr[illegible] [illegible] eo quod ~~e~~ nonnulli [illegible] postea vitam longiu[illegible] [illegible] [illegible] bus, enim, qui tunc vigesimum annum agebant, centum annorum vitae tempus diluvio terminand[illegible] praefixum est. Noe vero sibi ob justitiam accepto, jussit Deus arcam extruere; qua aedificata, Noe cum uxore, et filiis, et uxore, ac nuribus, et primitiae cunctorum animantium, quo genera servarentur, arcam ingressae sunt. Annorum vero 600. aetate erat Noe, quando diluvium conti[illegible] Subsidentibus autem aquis, constitit arca in montibus Ararat, quos in Parthia esse ~~vidimus~~ novimus, licet nonnulli Celaenis Phrygia eos esse dicant; quorum locorum utrumque vidi. Integrum annum perseveravit inundatio, quo ad finem perducto, exsiccata est terra. Tum ex arca egressa sunt animantia, coiveruntque mas, et foemina quo contigit ordine, non secundum genus, quemadmodum arcam ingressa erant; atque a Deo benedictione donata sunt. Et horum quidem unumquodque, diversarum generum aliquid refert.

IX.

Sync. 69. e 69. a.

Africani.

Post diluvium autem Sem genuit Arphaxad.
Arphaxad annorum 135. genuit Sala anno 2397.
Sala annos natus 130. genuit Heber anno 2527.
Heber annorum 134. genuit Phaleg anno 2661. qui sic vocatus est, eo quod ~~die~~ ejus aetate divisa fuerit terra.

Donatur διὰ τό.

Phaleg anno aetatis 130. genuit Ragau, et postquam annos 209. superfuisset, vita functus est
Ab Adamo usque ad mortem Phaleg anni sunt 3000. juxta Eusebium vero 2980.
Ragau annos natus 132. genuit Serug.
Serug annorum 130. genuit Nachor.
Nachor anno aetatis 79. genuit Thare.
Thare annorum 70. genuit Abraham, Nachor, et Aram.

V. Sync. 79. b.

A diluvio ~~ergo~~ igitur, et decem Noe generationibus, usque ad transitum Abrahae in terram promissam, anni colliguntur 1015. ab Adami vero generationibus viginti, anni 3277.

X.

Sync. 42. c.

Ἀλλ᾽ ὁ μὲν Ἀφρικανὸς ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ προστεθεῖσιν αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι κ΄. προαφήρπαξε ταῦτα, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Καϊνᾶν, καὶ ἐν τῶν μετέπειτα ρι΄. μόνα λείπεται. Διὸ καὶ ἕως Ἀβραὰμ πρώτου ἔτους ,γσβ΄ ἐστοιχείωσε.

Sed Africanus quidem in additis ab a Adamo ad diluvium annis viginti, hęc deinde subduxit, atque in temporibus Cainan, et sequentibus annos duntaxat 101. reliquit. Propterea ab Adamo usque ad primum annum Abrahami annos posuit 3202.

XI.

Africanus, de fabulosa Aegyptiorum, et Chaldaeorum [illegible] [illegible].

Sync. 14. b. c.

„Aegyptii igitur de aetatis suae antiquitate jactantius ... eloquuti, [illegible] annorum revolutionum, et myriadum seriem quandam, ab Astrologis suis conflictam statuunt; quas qui attente considerarunt, eas summatim colligentes, a

nos lunares esse dixerunt: nihilo tamen minus in fabulas declinantes, ad= miserunt octo, vel novem annorum millenarios, quos Aegyptii sacerdotes a= [illegible] ad Solonem usque falso numerarunt." Et paucis interjectis ait: "Tres [illegible] annorum [illegible] a Phoenicibus [illegible], et Chaldaeorum [illegible] xii myriades 48. commenti sunt, quid commemorare oportet? A Chaldaeis e= nim per Abraham orti Judaei, [illegible] quid homines decet a vero Moy= sis spiritu adversari edocti, ex reliquis Hebraicis historiis annorum 5500 nu= merum, usque ad salutaris dei verbi adventum, sub Caesaribus evulgatum, posteris tradiderunt."

XII.

Syncell. 43. a. b. c. d. — De Aegypti dynastiis post diluvium ad mentem Africani.

1. Post sublatos semideos, primum regnum recensetur, regum octo, quorum primus Menes Thecinites regnavit annis 62. et ab Hippopotamo raptus interiit.

2. Athothis filius ejus, qui Memphis regiam extruxit, cujusque anato= mici extant libri, medicus enim erat, regnavit annis 57.

3. Cencenes filius ejus regnavit annis 31.

4. Venephes filius ejus, sub quo fames ingens in Aegypto grassata est, qui et juxta Kochomen pyramidas erexit, regnavit annis 23

5. Usaphaedus filius ejus regnavit annis 20.

6. Miebidus filius ejus annis 26.

7. Semempsis filius ejus, sub quo validissima Aegypto lues ingruit, regnavit annis 18.

8. Bienaches filius ejus regnavit annis 26.

Summa omnium 253.

~~Primae~~ dynastiae ~~ordinem serium Eusebius eodem, quo et Africa= nus modo recensuit.~~

Sync. 44. b. c. — Secunda dynastia est regum Thinitensium novem, ~~quorum~~

Primus Boethus, sub quo terrae hiatus ad Bubastum multis exi= tium intulit, ~~regnavit annis 38.~~

+ Post hunc Chous. — 2. Caeachos,+ sub quo ~~Bos~~ Apis, Memphi, et Menevis ~~Heliopoli~~, Men= desiusque caper, dii habiti sunt, ~~regnavit annis 39.~~

3. Bi~~no~~thris (ophris), sub quo decretum est ut mulieres regni munus obtine= rent; regnavit annis 47. post istos alii tres, sub quibus nihil notatu dignum accidit.

4. ~~Tlas regnavit annis 17.~~

~~5. Sethenes annis 41.~~

~~6. Chaeres annis 17.~~

7. Nepher~~es~~cheres, sub quo septimo Nilum melle permixtum, diebus unde= cim fluxisse fabulantur, regnavit annis 25.+

Primae et secundae post Diluvium dynastiae anni summatim sunt 555. juxta secundam A= fricani expositionem.

+ 8. [illegible], cujus proceritas cubitos [illegible] altitudo 3 [illegible] regnavit annis 48.
9. [illegible] regnavit annis 30.
Summatim omnes anni sunt 302.

XIII.

Syncell. 44. c. d. e 45. a. b. — Primae et secundae post diluvium dynastiae anni sunt 555. juxta secundam Africani expositionem

Tertia dynastia regum Memphitarum novem, quorum

1. Necherophes, sub quo Libyes cum ab Aegyptiis defecissent, [illegible] de praeter modum aucta, sese ipsos perterriti Aegyptiis reddiderunt, annis regnavit 28.

2. Tosorthrus, qui ob Medicae artis peritiam, Aesculapius ab Ae= gyptiis est habitus; sectisque lapidibus aedificandi modum invenit, et characte= rum studio vacavit, annis regnavit 29.

3. Tyris regnavit annis 7.

4. Mesochris annis 17.

5. Soiphis annis 16.

6. Tosertasis annis 19.

7. Achis annis 42.

8. Siphuris annis 30.

9. Cerpheres annis 16.

Summatim omnes, anni ~~244~~. sunt 214

Trium simul dynastiarum anni juxta Africanum sunt 769

Quarta dynastia cognationis alterius regum Memphitarum octo

1. Soris regnavit annis 29.

2. Suphis, qui pyramidem omnium maximam erexit, quam a Cheope extructam ait Herodotus, quique Perop sub Peroptis nomine inter Deos relatus est, et sacrumque scripsit librum, quem veluti magnum [illegible] in Aegypto [illegible] sum, regnavit annis 63.

3. Suphis regnavit annis 66.

4. Mencheres annis 63.

5. Ratoeses annis 25.

6. Bicheres annis 22.

7. Sebercheres annis 7.

8. Thamphthis annis 9.

Summatim omnes, anni sunt 274.

Quatuor simul Dynastiarum, quae post diluvium fuere, anni juxta Africanum colliguntur 1046.

XIV.

Syncell. [illegible] — ex Africani mente. Dyna

Dynastia quinta regum ex Elephantina.

1. Usercheris regnavit annis 28.
2. Sephres annis 13.
3. Nephercheres annis 20.
4. Sisiris annis 7.
5. Cheres annis 20.
6. Rathuris annis 44.
7. Mercheres annis 9.
8. Tarcheres annis 44.
9. Obnus annis 33.

Summatim omnes, anni sunt 248. quae cum supra memoratis quatuor dynastiarum annis 1046. annorum 1294. summam conficiunt.

Sexta dynastia Regum Memphitarum sex.

Leg. ἐτη λγ' ut patet e summa.

1. Othoes, qui a satellitibus occisus est.
2. Phius regnavit annis 53.
3. Methusuphis annis 7.
4. Phiops sexennis regnare coepit, vixitque annis centum.
5. Menthesuphis anno uno regnavit.
6. Nitocris foemina sua aetate nobilissima, et formosissima, vultu colore rubicounda, quae tertiam pyramidem erexit, annis regnavit 12.

Summatim omnes, anni sunt 203. quae supra memoratis 1294. quinque dynastiarum annis adjecti, annorum 1497. summam componunt.

Septima dynastia Regum Memphitarum 70. qui diebus item 70 regnaverunt.

Octava dynastia regum Memphitarum 27. qui regnaverunt annis 146.

Octo dyna simul dynastiae summatim annos cotinent 1639.

XV.

Secundum Africanum.

Sync. 47. a.b. [illegible] ita emendavi [illegible] [illegible] potius [illegible] rent: [illegible]

Dynastia nona regum Heracleotarum 19. qui regnaverunt annis 409. quorum

Primus Achthoes majorum suorum crudelissimus, qui Aegypti incolas pluribus adfecit malis, atque in amentiam versus a Crocodilo occisus est. necatus est.

Dynastia decima regum Heracleotarum 19. qui regnaverunt annis 185.

Dynastia undecima regum Diospolitarum 16. qui regnaverunt annis 43. post quos Ammenemes regnavit annis 16.

Hucusque primum tomum perducit Manetho

Haec [illegible] ex Afr. [illegible] citante, quem et

Euseb. [illegible] citat apud Sync. 48. a. [illegible]

Summatim Reges sunt 192. anni 2350. dies 70.

Ex Manethonis tomo secundo, duodecima dynastia regum Diospolitarum septem.

1. Sesonchoris Ammanemi filius regnavit annis 46.
2. Ammanemes, qui a propriis Eunuchis interfectus est, regnavit annis 38.
3. Sesostris, qui novem annorum spatio Asiam universam ~~subjugavit~~, et Europae regiones ad Thraciam usque subjugavit, erectis ubique debellatarum gentium monumentis, quique in columnis generosas quidem nationes virilibus, imbelles vero muliebribus repraesentavit partibus, atque ab Aegyptiis primus post Osirim reputatus est, regnavit annis 48.
4. Lachares, qui Arsenoiticum Labyrinthum sibi pro sepulchro construxit, annis regnavit 8.
5. Ammeres regnavit annis 8.
6. Ammenemes ~~regn~~ annis 8.
7. Scemiophris ~~anni~~ soror ejus annis 4.

Al. edit. forte Dona habet. [illegible] quod si non sit ponatur Ammenemes.

Summatim omnes, anni sunt 160.

XVI.

Secundum Africanum.

Syncel. 48. c.d.

Dynastia quartadecima Regum Diospolitarum sex qui regnaverunt annis 184.

Desunt nonnulla.

Dynastia quae decima quinta Pastorum.

~~Erant~~ Fuerunt autem Phoenices extranei Reges sex, qui et Memphim ceperunt, et in nomo Sethroite urbem condiderunt, ex qua irruentes Aegyptios subegerunt. Horum

Primus Saites, a quo Saites nomus dictus est, regnavit annis 19.
2. Byon regnavit annis 44.
3. Pachnan annis 61.
4. Staan annis 50.
5. Archles annis 49.
6. Aphobis annis 61.

Summatim omnes, anni sunt 284.

Dynastia decima sexta Graecorum Regum Pastorum 32. qui regnaverunt annis 518.

Dynastia decima septima aliorum Pastorum Regum 43. et Thebaeorum Diospolitarum 43.

Summatim Pastores, et Thebaei regnarunt annis 153.

XVII.

Sync. 49 c. 55. a. [illegible]

Dynastia decima octava Regum Diospolitarum 16. quorum.

Primus Amos, sub quo Moyses ex Aegypto egressus est, prout demonstravimus.

XVIII.

Sync. 42. d. e. Hic quoque duos Reges praeteriit Eusebius annosque addidit 85. scribens annos 348. pro annis 263. quae ~~apud~~ summa apud Africanum legitur.

En quomodo Africanus volens Amosin anno Moysis 90. adscribere deficientibus sibi annis 1107. ex omissa secundi Cainan [illegible] tione decima tertia, quod et diximus jam, et saepius repetemus, [illegible] ~~tatem~~ tamen sectatus magis quam Eusebius, et videns hanc inter [illegible] opiniones [illegible]; regnante Amosi [illegible] Argis [illegible], [illegible] patrem Inachum cujus anno 41. Moyses [illegible] vidit, dicere coactus est, consentiens a veritate, et complurium opinione, licet hujusmodi calculus ca[illegible] suis perfecte non consonaret.

XIX.

Sync. 74. b. ~~Juxta~~ secundum Africanum.

Anno mundi 3277. promissam sibi terram Chananitidem ingressus est Abraham.

XX.

Sync. 79. c. Africani, de Abraham.

Hebraeorum nomen hic initium habet, Hebraei enim exponuntur transmigrantes, qui cum Abraham trajecerunt Euphratem; nec, ut quidam autumant, Hebraei dicti sunt ab Heber, quem antea memoravimus.

sequitur par. al= tera nomen [illegible] p. 68. c.

XXI.

Sync. 80. b. d. Abraham, in Africani hab Geraris commoratus est, quam urbem eamdem cum Ascalone esse ajunt nonnulli, inter quos Africanus.

XXII.

Africani.

Sync. 80. c. d. Fame in terra Chananitide grassante, Abraham in Aegyptum descendit, et timens ne propter uxoris pulchritudinem interficeretur, ejus fratrem se esse simulavit. Eam vero forma celebratam abduxit Pharao, ita enim Aegyptii Reges vocant. Qui ~~cum~~ poenis a Deo mulctatus, Abraham cum domesticis multis divitiis oneratum dimisit. Cum inter pastores Abrahae, et Loth in Chanaan orta lis esset, communi consensu ~~sepa~~ ab invicem separati sunt Abraham ipse, et Loth, qui Sodomis commorari elegit, ob praestantiam, et pulchritudinem regionis illius, quinque urbibus insignis, Sodomis scilicet, Gomorrha, Adama, Seboim, et Segor, totidemque Regibus. Hos inter, et quatuor finitimos Syrorum Reges, quorum dux erat Chodollogomor Rex Aelam, excitato bello; ad mare salis, quod nunc mortuum dicitur, pugnatum est. Eo in mari plurima mirabilia vidi. ~~At~~ Animans enim nullum nutrit aqua illa, et mortua quidem corpora ejus ima petunt, viva vero in eam haud facile merguntur. ~~Faces~~ Ardentes quidem faces sursum, extinctae vero deorsum in ea feruntur. In eadem bituminis fontes sunt, atque alumen, et salem, quae ab aliis aluminibus, et salibus aliquantulum discrepant; amara enim sunt, et pellucida. Si fructus circa eam enascatur, turbidissimo fumo turget. Aqua haec medelam utentibus suppeditat; et contra communem omnium aquarum morem, exsiccatur, ac nisi Jordanem fluvium pro alimento haberet, qui veluti concha nutritium, continuumque humorem [illegible]ministrat, citius quam videtur exaruisset. Circa eam crebrae sunt balsami plantae: eademque propter adcolarum improbitatem, a Deo exterminata creditur.

XXIII.

Sync. 84. b. Africanus.

Jacob septuaginta septem annos natus, Mesopotamiam petiisse dicitur, quasi ex Divina Scriptura.

XXIV.

Sync. 86. a. Jacob Pastorale tentorium Edessae servatum Antonini [illegible] Imperatoris tempore, fulmine destructum est, ut ait Africanus, qui usque ad ejusdem Antonini tempora aetatem, historiam perduxit.

XXV.

Sync. 86. b. Ad hujus terebinthi (Jacob) stipitem, altare extructum erat, teste Africano, ad quod in solemnibus populi conventibus, assiduas preces fundebant incolae: terebinthus autem haud comburebatur, ardere licet visa.

XXVI.

Sync. 93. a.

Οὔτε τῷ Ἀφρικανῷ πιστευτέον πζ'. ἔτει τοῦ Ἰακὼβ λέγοντι γεννηθῆναι τὸν Λευί.	Nec Africano habenda fides est, qui anno Jacob 87. Levi natum dicit.

XXVII.

Sync. 87. e. Annus Jacob 130. juxta Africanum, qui Josephum 70. post adventum Jacob in Aegyptum annis vixisse scribit, septimus, et ultimus famis annus fuit, Caath vero quintus, et ~~mundi 3606~~. Mundi ~~vero~~ autem fuit 3606.

Ponatur ε'. Καὶ

XXVIII.

Sync. 45. b. v. 48. d. — Africanus.

Ab Adamo igitur, usque ad mortem Josephi. mortem, ex hoc quoque [enumeratur] libro generationes quidem sunt 23. anni vero 3563.

XXIX.

Sync. 53. d — Inachus vero, ut ex Eusebii senten[tia] autumant, annis summatim 300. Cecrope prior est, atque ita fere sentit Africanus.

XXX.

Sync. 56. a. b — Reliqui Aegyptiorum Reges dynastiae duodevigesimae post primum Amosin secundum Africanum.

Secundus juxta Africanum dynastiae 18. regnavit Chebros annis 13.

Tertius Amenophthis regnavit annis 24.

Quartus Amersis annis 22.

Quintus Misaphris annis 26. 13.

Sextus Misphragmuthosis, sub quo Deucalionaeum diluvium contigit, regnavit annis 26.

Summa annorum usque ad Amosis, qui et Misphragmuthosis juxta Africanum est 69. Amasis enim nu annos nullatenus indicavit.

[Margin: ...ἄχρι Ἀμώσεως ... ἕως τῆς regnum Μισφραγ...]

XXXI.

Sync. 57. c. d. e 58. a. — Reliqui dynastiae 18. Reges post Misphragmuthosin juxta Africanum hoc ordine recensentur.

7. Tuthmosis regnavit annis 9.

8. Amenophis, qui Memnon habitus est, et lapis loquela praeditus, regnavit annis 31.

9. Horus regnavit annis 37.

10. Acherres annis 32.

11. Rathos annis 6.

12. Chebres annis 12.

13. Acherres annis 12.

14. Armeses annis 5.

15. Ramesses anno uno.

16. Amenoph annis 19.

Summatim omnes, anni sunt 263.

Dynastia undevigesima Regum Diospolitarum septem.

1. Sethos regnavit annis 51.

2. Rapsaces annis 61.

3. Ammenephthes annis 20.

4. Rameses annis 60.

5. Ammenemenes annis 5.

6. Thuoris, qui Polybus apud Homerum dicitur, regnavit annis 6.

7. Alcander, sub quo captum est Ilium, regnavit annis 7.

Summatim omnes, anni sunt 209.

Ex eodem secundo Manethonis tomo, Reges sunt 96. anni vero 2121.

XXXII.

Sync. 58. d. e. 59. a. b. c. — Juxta Africanum.

Ex tertio Manethonis tomo

Dynastia vigesima regum Diospolitarum duodecim, qui regnaverunt annis 135.

Dynastia 21. Regum Tanitarum septem.

1. Smedes regnavit annis 26.

2. Psusenes, sive Psuneses annis 46.

3. Nephelcheres annis 4.

4. Amenenophthis annis 9.

5. Osochor annis 6.

6. Pinachus annis 9.

7. Susennes annis 14.

Summatim omnes, anni sunt 130.

Dynastia 22. regum Bubastitarum 9.

1. Sesonchis regnavit annis 21.

2. Osorthon annis 15.

3. 4. 5. Reges alii tres regnaverunt annis 25.

6. Tachellothis regnavit annis 13.

7. 8. 9. Reges alii tres regnaverunt annis 42.

Summatim omnes, anni sunt 120.

Dynastia 23. Regum Tanitarum quatuor.

1. Petubates, sub quo prima Olympias acta est, regnavit annis 40.

2. Osorcho, quem Aegyptii Herculem vocant, regnavit annis 8.

3. Psammus regnavit annis 10.

4. Zet annis 31.

Summatim omnes, anni sunt 89.

Dynastia 24.

Bonchoris Saites, cujus tempore loquutus est agnus loquutus est annis 990. regnavit annis 6.

[Margin: Delenda verba ἔτη ϡϞ, vel scribendum: ὁμοῦ ἔτη 990. similiter Eusch. ap. Sync. 60. a.]

Dynastia 25. Regum Aethiopum trium.

1. Sabbacon, qui Bonchorim in captivitatem redactum, vivum combussit, regnavitque annis 8.

2. Sevechus ejus filius regnavit annis 14.

3. Tarchus annis 18.

Summatim omnes, anni sunt 40

XXXIII.

Secundum Africanum

Sync. 60. c. d. e. 61. a.

Dynastia 26. Regum Saitarum 9.

1. Stephinates regnavit annis

2. Nerecses annis 6.

3. Nechao annis 8

4. Psammiticus annis 54

5. Nechao secundus, qui Hierosolym cepit et Ioacha[z] captivum in Aegyptum abduxit, annis regnavit 6

6. Psammuthis alter regnavit annis 6

Vaphris, ad quem Iudaeorum reliqui, capta ab Assyriis Hierosolymae confugerunt, regnavit annis 19.

8. Amosis regnavit annis 44

9. Psammacherites mensibus 6.

Summatim colliguntur anni 150. menses 6.

Dynastia 27. Regum Persarum 8.

Sync. p. ἔτει ε. 1. Cambyses anno regni sui Persarum quinto, Aegypti regnum obtinuit, quod tenuit annis 6.

2. Darius Hystaspis filius regnavit annis 46

3. Xerxes magnus annis 21.

4. Artabanus ~~annis~~ mensibus 7.

5. Artaxerxes annis 41.

6. Xerxes mensibus ...

7. Sogdianus annis mensibus

8. Darius Xerxis annis 19.

Summatim colliguntur anni 124. menses 4.

Dynastia duodetrigesima.

Amyrtaeus Saites regnavit annis 6.

Dynastia 29. Regum Mendesiorum quatuor.

1. Nepherites regnavit annis 6.

2. Achoris annis 13.

3. Psammuthis anno uno.

4. Nephorotes mensibus 4.

Summatim colliguntur anni 20. menses 4

XXXIV.

Secundum Africanum

Sync. 62. a. b.

Dynastia 30. Regum Sebennytarum trium.

1. Nechtanebes regnavit annis 18.

2. Teos annis 2.

3. Nectanebes annis 18.

Summatim omnes, anni sunt 38.

Dynastia 31. Regum Persarum trium.

1. Ochus vigesimo regni sui Persarum anno Aegypti potitus, annis duobus Aegyptiis imperavit.

2. Arses regnavit annis 3.

3. Darius annis 4.

Summatim omnes, anni sunt 9

Potius, al. Totalis summa est annorum 1050.

Hucusque Manetho.

Quae sequuntur, ex Graecis auctoribus petita sunt.

XXXV.

Africani.

Sync. 119. b. c.

„Idithya Piranti filia, primum Junoni Argis sacra fecisse traditur.

Temporibus istis Atlas Promethei frater, Astrologiae peritissimus clarebat: qui ob scientiam, qua praeditus erat, coelum sustinere dictus est. Euripides autem Atlantem, [...] sublimiorem nubibus montem esse ait.

Hic Gothoniel temporibus floruit, ut testantur omnes Christiani historici, quorum ex numero Africanus haec ait.

+ et Corybantes „ Curetes,+ e Curetia, quae nunc Acarnania dicitur oriundi Cnossum incoluerunt, et armatorum hominum regularem motum invenerunt.

His temporibus Syrus, a quo Syria nomen accepit, e terra ortus dicitur: alii vero eum annis centum priorem affirmant. De Prometheo quoque, et Euritheo, Atlante, et Argo, Prometheique filia Io, et Panopto diversimode variis item modis loquuntur. Atque alii quidem eos Cecropis biformis aequales faciunt, alii Cecrope ipso priores volunt annis sexaginta, alii annis nonaginta."

Ex Joannis Malalae Chronographiae Libro IV. (p. 28. a)

Καὶ κατέσχεν ἡ βασιλεία αὐτῶν (Σικυωνίων) ἔτη [..] πε΄. καθὼς

Duravitque hoc regnum (Sicyoniorum) annos 285. quemadmodum sa=

36. ‡ Utrusquam prosequaris describe fragm. quod est pag. 37. suo signo ‡ deinde 40.

Ἀφρικανὸς ὁ σοφώτατος συνεγράψατο.

sapientissimus Africanus litteris tradidit.

* II.

Ἑνὸς ἔτους ὑπολειπο‑ ... Ἀφρικανὸς ... Σαμ... Ἰσραὴλ ... οὐκ εἶπε ...

Anno uno redundante, quo Africanus, Samgar in Israel Judicis officio functum esse ait, nullum ei potestatis spatium adsignante scriptura. (Sync. 140. d.)

Ex Georgii Syncelli Chronographia.

III.

Sync. 129. b.

Ἀφρικανὸς δὲ τοὺς Ἰεροβαὰλ αὐτοὺς λέγει πάντας (Ἀβιμέλεχ, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀδελφούς.)

Africanus vero eos omnes (Abimelech, ejusque fratres), Jerobaal filios fuisse ait.

IIII.

Sync. 131. e.

Ἀβδὼν κριτὴς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη η΄. Ἀφρικανὸς ἔτη κ΄ φησὶν οὐ καλῶς.

Abdon Judex judicavit Israel annis 8. Africanus ait 20. sed perperam.

V.

Sync. 29. a.

Ἔτι δὲ μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Σαμψὼν τοῦ κριτοῦ, τῆς ἀναρχίας, ἤτοι εἰρήνης τοῦ λαοῦ μ΄ ἔτη ἐν τῷ κατὰ πλάτος οὐκ ἔθηκεν (Εὐσέβιος.) Ὁ δὲ Ἀφρικανὸς αὐτῶν ἐμνημόνευσε, καὶ τῇ τοῦ χρονογραφίου αὐτοῦ ὁμάδι συμψηφισάμενος ἥνωσε

Praeterea post Sampsonis judicis mortem, anarchiae tempus, sive pacis populi annos 40 in prolixiori Chronicorum contextu minime commemoravit. Eorum vero meminit Africanus et eos universali sui Chronographiae annorum conspectui colligens suam inseruit.

VI.

Sync. 63. e. 64. a.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀφρικανὸς διημάρτηκεν, μὴ στοιχειώσας τοῦτον τὸν δεύτερον Καϊνᾶν, ὅθεν καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἕως Ἡλεὶ, καὶ Σαμουὴλ, ἠναγκάσθη ἔτεσι προσθεῖναι χρόνους ἐγγὺς ρμ΄.

Similiter et Africanus erravit, cum secundi hujus Cainan tempora non numerasset, adeo ut a Jesu Nave, et Senioribus, usque ad Heli, et Samuel, annos circiter 140. addere coactus fuerit.

VII.

Sync. 140. d.

Τὰ κατὰ Ἀφρικανὸν, ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τέλους τῶν Κριτῶν, καὶ ἀρχῆς Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως, ἔτη ,δσϞβ΄

Juxta Africanum, ab Adamo, usque ad extrema judicum tempora, et potestatem ab Heli Sacerdote in populum exercitam, anni numerantur 4292.

Ex Joannis Malalae Chronographiae Libro IV. (37. b.)

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Σαοὺλ, ἐπενόησαν πρῶτον ἀγῶνα οἱ Πισαῖοι Ὀλυμπίων, τότε τὴν ἑορτὴν ἐπιτελέσαντες τὴν κοσμικὴν τῷ Διῒ Ὀλυμπίῳ· περὶ ὧν ὁ σοφώτατος Ἀφρικανὸς ἐχρονογράφησεν.

Temporibus Saul, Olympicum certamen Pisaei primum excogitarunt, universalem Jovi Olympico festivitatem celebrantes. De quibus scripsit sapientissimus Africanus in Chronographia.

37.

Ex Georgii Syncelli Chronographia

I

Sync. 143. c.

Εἰσὶν οὖν ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τῆς η΄ ἔτους αὐτοῦ ἔτι (Σολομῶντος) ἔτη ,δυοη΄. κατὰ δὲ τὸν Ἀφρικανὸν ,δυνζ΄.

[illegible] ...itur, ... ad ... Salomonis annum octavum, sunt anni 4478. juxta Africanum vero 445[illegible]

II.

Sync. 140. a.

Ἔσται ὁ πᾶς ἀπὸ τῆς ἐξόδου χρόνος, ἕως ἐπὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν ἐτῶν χνθ΄. κατὰ δὲ Εὐσέβιον χ΄. καὶ κατὰ Ἀφρικανὸν ὑπὲρ τὰ ψμ΄.

Integrum temporis spatium ab exitu ex Aegypto, usque ad aedificationem templi, extenditur annorum 659. secundum Eusebium vero 600. secundum Africanum autem 740.

III.

Sync. 148. b.

Ἀθηναίων κϛ΄ ἐβασίλευσεν Ἀρίφρων Φερεκλέους ἔτη κ΄. κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν ἔτη λα΄.

Atheniensium Rex 26. Ariphron Phereclis filius regnavit annis 20. juxta Africanum vero 31.

Ex Joannis Malalae IV. Chronographiae Libro IV. (p. 37. a.)

Καὶ κατέσχεν ἡ βασιλεία Λακεδαιμονίων ἔτη τὰ πάντα ἔτη τκε΄. ὡς Ἀφρικανὸς ὁ σοφώτατος συνεγράψατο.

Duravitque Lacedaemoniorum regnum annos summatim 325. quemadmodum sapientissimus Africanus scriptum reliquit.

‡ I.

Sync. 123. a.

Ἑβδομηκόστῳ ἔτει τοῦ Ἀὼδ φησιν Ἀφρικανὸς τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμόν.

Anno a Aod 70. Deucalioneum diluvium [illegible]

Ex Georgii Syncelli Chronographia

I.

Sync. 161. c.

Ἡ... Ἰωνᾶς ... εἰς Νινευὶ, εἰς Θαρσεῖς φεύγει, καὶ ... ἀνακεῖται. Θαρσεῖς δὲ Ῥόδον, καὶ Κύπρον Ἀφρικανὸς λέγει εἶναι.

Ubi Jonas Ninivem mittitur, in Tharsis fugit, atque a ceti devoratus, triduanus ... sed autem nomen ... designare putat Africanus

II.

Τοῦ Ἰσραὴλ ιϛ. ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς Μαναὴμ ἔτη ι. Ἀφρικανὸς [illegible]

In Israel sextusdecimus regnavit Phacesias filius Manahem annis 10. juxta Africanum autem 2.

III

Sync. 162 a. Εἰσὶ μὲν τινὲς τῶν ἀντιγράφων κ. ἔχοντα ἔτη τοῦ Φακεέως, καὶ Ἀφρικανὸς, καὶ Εὐσέβιος.

Sunt quidem Codices, qui annos Phaceae adsignent viginti, quibus consonant Africanus, et Eusebius.

+ Hic ponantur quæ sunt in hac pag. sub signo +

\+

Ex Joannis Malalæ Chronographiæ
Libro IV. (p. 29. c.)

Καὶ κατελύθη ἡ βασιλεία τῶν Ἀθηναίων, κρατήσασα ἔτη τζ. καθὼς Ἀφρικανὸς ὁ σοφώτατος Χρονογράφος ἐξέθετο.

Cessavitque regnum Atheniensium regnum, cum annos durasset 307. quemadmodum scripsit Africanus sapientissimus Chronographus

\+ Ex Chronico Paschali
(p. 84.)

v. Chron. 282. Τὴν α΄. Ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωαθὰμ Ἑβραίων τοῦ Ἰούδα Βασιλέα συνάγει. Καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτὸν παρίστησι. Γράφει δὲ ὁ Ἀφρικανὸς ὧδε πρὸς λέξιν· „ Αἰσχύλος ὁ Ἀγαμήστορος, ἦρξε τῶν Ἀθηναίων ἔτη κγ΄. ἐφ' οὗ Ἰωαθὰμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ὁ ἡμέτερος κανὼν, λέγει, ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος τὸν Ἰωαθὰμ Βασιλέα Ἰούδα συνείληφεν. „

Olympiadem primam ad tempora Joatham Regis Judæ Hebraeorum tribus refert Africanus. Noster quoque canon eā iisdem temporibus adsignat. Ita autem ad verbum scribit Africanus: „ Aeschylus Agamestoris filius, Atheniensibus imperavit annis 23. quo tempore Joatham regnabat in Hierusalem. Noster vero Canon, inquit, Olympiade prima Joatham Judæ Regem comprehendit. „ ‡

‡ Hic ponantur quæ sunt in hac pag. supra sub titulo = Ex Joannis Malalæ Chronograph. etc. ‡ = deinde ~~sequentia~~ describantur, quæ sunt pag. 39. sub signo ‡. quo facto, huc recurrendum.

Ex S. Joannis Damasceni Scholio ad ~~Lo~~ Sacrorum Parallelorum ~~Titul~~ Literam E. Titulū 7.
(463. c)

Ἱστόρηται παρὰ Ἀφρικανῷ, ὅτι ἐν τῷ λέγειν ᾠδὴν τὸν Μανασσῆ, τὰ δεσμὰ διεῤῥάγη σιδηρᾶ ὄντα, καὶ ἔφυγεν.

Refert Africanus, Manassen dum orationem Deo porrigeret, diruptis vinculis ferreis liberatum esse, ac fuga deinde evasisse.

‡ Ex Georgii Syncelli Chronographia.

Sync. 163. d. Ἀπὸ γὰρ τοῦ κοσμικοῦ ,δφιγ΄ ἀρξαμένη, εἰς τὸ τεταγμένον ,δψοα΄. (ἔτος τὸ τῆς ~~τοῦ~~ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσίας τῆς ἐπὶ Ὠσηὲ) ἔληξε. Κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν ,δψν΄.

Nam a mundi anno 4513. exordio sumpto, usque ad annum supra dictum quo perseveravit (quo fuit captivitas Israel sub Osee) 4771. juxta Africanum 4750.

Ex Georgii Syncelli Chronographia

I

Ἀφρικανὸς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους ~~τ~~ Σεδεκίου τὰ ο΄. ἀριθμεῖ τῆς αἰχμαλωσίας.

Africanus a Sedeciae anno primo, septuaginta captivitatis annos [illegible]

II.

Sync. 178. c. Ἐκ ταύτης τῆς αἰχμαλωσίας ἦν Δανιὴλ ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ Ἀνανίᾳ, Ἀζαρίᾳ, Μισαήλ. Οὗτος ὁ Δανιὴλ παιδευθεὶς τὴν παιδείαν, εὐάρεστος ἐγένετο τῷ Βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ. Ταῦτα καὶ ὁ Ἀφρικανὸς, μαρτυρῶν ὅτι ἐκ τῆς β΄ αἰχμαλωσίας Ἰούδα ἦν ὅτε Δανιὴλ, καὶ οἱ τρεῖς παῖδες.

Captivitate ista Daniel cum sociis Anania, Azaria, Misaele abductus est. Daniel iste disciplinis instructus, Nabuchodonosor Regi placuit. Ita et Africanus, testatus Danielem, ~~et~~ tres pueros secunda Judæ captivitate fuisse abductos fuisse.

Ex Joannis Malalæ Chronographiæ
Libro VI. (66. d.)

Μετὰ δὲ τὸ ἀπολέσθαι τὴν βασιλείαν τῶν Λυδῶν, οἱ Σάμιοι θαλασσοκρατήσαντες, ἐβασίλευσαν τῶν μερῶν ἐκείνων. Καὶ ἀκούσας μετὰ χρόνους Κῦρος ὁ Βασιλεὺς Περσῶν, ἐπεστράτευσε κατ' αὐτῶν· καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς, ναυμαχίᾳ πολεμήσας, ἡττήθη, καὶ ἔφυγε· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ ἐσφάγη. Περὶ τοῦ πολέμου Κύρου, καὶ τῶν Σαμίων ὁ σοφώτατος Πυθαγόρας ὁ Σάμιος συνεγράψατο· ὅστις καὶ εἶπεν αὐτὸν Κῦρον τεθνάναι εἰς τὸν πόλεμον. Ταῦτα δὲ πάντα καὶ ὁ σοφὸς Ἀφρικανὸς ἐχρονογράφησε.

Everso Lydorum regno, Samii maris imperio potiti regionibus illis imperarunt. Quod cum postea ad Cyri Persarum regis aures pervenisset, bellum hic contra Samios instruxit, consertisque manibus in navali prælio, profligatusque, in fugam versus est, et peremptus, cum in terram suam adpulisset. De Cyri, et Samiorum bello scripsit sapientissimus Pythagoras Samius, qui Cyrum ipsum eodem in bello occubuisse ait. Hæc etiam sapiens Africanus in Chronographia litteris mandavit scriptis mandavit.

Ex Georgii Syncelli Chronographia.

I.

Τοῦτον (Καμβύσην) οἱ ἑβδομήκοντα [illegible] εἶναι Ναβουχοδονόσορ δεύτερον τὸ κατὰ [illegible] [illegible], καὶ τῇ Ἰουδὴθ. ὡς καὶ Ἀφρικανός.

Hunc (Cambysen) [illegible] ex [illegible] est [illegible], [illegible] putant esse [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

II.

sync. 198. c. Ἀφρικανοῦ, περὶ τοῦ Ἔσδρα.

Συγχωρήσαντος Ἀρταξέρξου, τοὺς ὑπολοίπους τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας ἤθροισεν Ἔσδρας, τά τε λείψανα τῶν σκευῶν τοῦ ναοῦ ἦλθεν ἔχων εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν νόμον ἐδίδασκε. Ὡς δὲ ἐπύθετο κατ' ἐπιγα[illegible] αὐτοὺς ἀναμεμίχθαι τοῖς ἔθνεσιν. ἠνάγκαζε τοὺς οὐχ ὁμοεθνεῖς ἔχοντας ἐξῶσαι ἕκαστον τὰς γυναῖκας ἑαυτοῦ. Οἱ δ' ὑπήκουον, καὶ τοῦ χειμῶνος ἐπειγομένου τὸ ἔργον ἐπετελεῖτο.

Africani, de Esdra.

Permittente Artaxerxe Judaeos captivos, qui supererant, collegit Esdras, et vasorum templi reliquias secum adferens, Hierusalem venit, Legemque [illegible] docebat. Cum autem didicisset Judaeos cum Gentilibus connubia [illegible] cuisse, viros qui alienigenas habebant uxores, ad eas [illegible] impulit. qui cum [illegible] [illegible] sent, ante veris adventum, opus perfectum est.

III.

sync. 220. d. Κατὰ Ἀφρικανόν.

Ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Κτιστοῦ χρόνων, ὑποδύντες Ἰουδαῖοι τῇ Μακεδόνων etc.

Secundum Africanum.

Ab Alexandri Conditoris [illegible] tate, Judaei Macedonum imperio subjecti, modo Ptolemaeis, modo Antiochis tributa solvebant, et usque ad Oniae Pontificis tempora, [illegible] [illegible] Pontificibus ut plurimum cum pace [illegible] [illegible]. Ad circa [illegible] [illegible] [illegible], Simon quidam [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] quo se simul fieri Pontificatus dignitatem obtineret, ad Apollonium Phoeniciae ducem profugit, divitiasque templi ei se proditurum recepit. Qu[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] comperisset, Heliodorum mittit regiis negotiis praepositum, qui divinis flagris eruditus, sine divitiis reversus est [illegible]: Simonem vero in exilium pelli, Onias Pontifex consequitur. [illegible] terea moritur Seleucus, qui et Philopator dictus est, postquam annis regnasset 12. cui Antiochus Epiphanes Seleuci frater, Antiochi magni filius Romae quondam obses datus, succedit. Hic annis 11. Syriae regnum tenuit. [illegible] Jason Oniae frater talenta 360. pollicitus est, si Pontifex fieret, aliaque annui reditus 60. itemque alia 100. si Judaeos in [illegible] Gentilium superstitiones induceret. Quibus promissis illectus Antiochus, Oniam a Pontificatu ejecit, atque in Jasonem dignitatem transtulit: qui juvenum instituta palaestra, ad quinquennalem certamen Tyri celebratum, 6 spectatores misit, atque ad Herculis

[illegible] trium drachmarum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] ctum magnifice excepit, atque ad eum alias item opes per Menelaum Simonis [illegible] [illegible] [illegible] vero talentis 300. Jasone superato, ad Pontificatum evehitur, [illegible] [illegible] est, et ideo [illegible] Jason in Ammanitidem [illegible] At Menelaus quae promiserat Antiocho solvere non valens, ob nimiam promissae pecuniae quantitatem, dignitate expoliatus est, successoremque habuit Lysimachum fratrem. Onias autem qui hosce praecesserat, [illegible] [illegible], [illegible] optimus. Daphnem Menelai accusandi causa profectus, ab Andronico sacrilegi Menelai dono corrupto occisus est. Quem Antiochus e Cilicia reversus, atque ac propter [illegible] caedem valde tristatus, sacrilega pecuniarum largitione .... Pontificatu po[illegible]tus est pulso fratre Onia: et ipse a Menelao post [illegible] tres. pecuniarum illectatione ille similiter ejectus est anno mundi 5315

forte τῷ ζ. τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἤτοι τ. ε. β. ἔτει. Post eversum ab Alexandro Persarum imperium, anno regni sui septimo, regni autem Graecorum primo; Graecos enim, et Macedonas ex [illegible] [illegible] [illegible] historia eosdem esse comperimus: cum unicum quod prius extabat Macedonum regnum, in plura discerptum esset, in regnum nempe Aegyptium Ptolemaeorum, [illegible] Antiochorum, [illegible], [illegible] in memorata historia scriptum est atque in regnum Macedoniae proprie dictum: Judaei modo Ptolemaeis modo Antiochis subjecti erant: cum inter horum regna, media jaceret terra, [illegible] Hebraeorum natio a Deo in haereditatem acceperat; et pace ut plurimum gaudebant spatio annorum 137. usque ad Antiochum

IV.

sync. 230. e. Ἀναιρεθεὶς τελευτᾷ (Ἰωάννης υἱὸς Σίμωνος) ἀρχιερεύσας ἔτη λ'. κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν κζ'.

Interficitur (Joanne [illegible] [illegible] us) postquam annis 30. [illegible] [illegible] [illegible] carum 27 Pontificatum tenuisset.

V.

sync. 244. d. Africani, de his, quae Hyrcano, et [illegible] [illegible]; [illegible] Herode, Augusto, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] compendio.

Octavius Σεβαστὸς, quem Romani Augustum vocant, [illegible] filius adoptivus, Apolloniade Epiri urbe, qua disciplinis addiscendis operam navabat, Romam reversus, summam potestatem obtinuit. Antonius autem princeps Asiae, vicinorumque locorum, principatum sortitus est. Ad hujus judicium, Herodem reum Judaei detulerunt, quorum legatis morte mulctatis, Herodi potestatem restituit Antonius. Deinde vero ab Hyrcano simul, et Phasaelo fratre ejectus Herodes, ad Antonium profugit, [illegible] redi[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non recipitur, et acre committitur praelium, nec multo post Herodes adventantem Antigonum pugna depellit, qui profugus Herodem Pacorthorum regem adit, aurique talenta mille pollicitus, Pacoro ejus filio opem ferente [illegible] gnum revertitur, et Herodem fugat; Phasaelus vero in pugna interficitur. [illegible] canus vivus Antigono traditur: qui eum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible], consanguineum enim occidere veritus est, Parthis captivum tradit. Herodes amisso regno, primum quidem ad Malichum Arabum regem profugit, a quo Parthorum metu repulsus, Alexandriam ad Cleopatram commigravit. Olympias tunc numerabatur 185. Cleopatra, a fratre regni sibi socio interempto, ad causam dicendam ab Antonio in Ciliciam vocata, Regni curam Herodi commisit, qui cum ab ea nihil obtinuisset, quo in regnum suum reduceretur, sed cum illa ad Antonium venit. Hic mulieris amore captus, Herodem Romam misit ad Octavium Augustum, qui tum ob Antipatrum Herodis patrem, tum propter Herodem ipsum, tum eo quod Parthorum armis in regnum restitutus esset Antigonus, Palestinae, et Syriae duces, Herodem in regnum reponere per litteras jussit. Exinde cum Sosio multo tempore, variisque praeliis adversus Antigonum dimicavit Herodes, cujus frater [illegible] copias ducens [illegible] [illegible] occubuit. Herode ad Antonium profecto..... tribus annis Antigonum obsidione premunt, vivumque captum ad Antonium deferunt. Antonius et ipse ~~regem~~ Herodem regem renuntiat, ejusque regno adjicit civitates Hippum, Gadara, Gazam, Joppem, Anthedonem, Arabiae partem, Trachonitim, Auranitim, [illegible], et Gaulanem, ac praeterea Syriam illi procurandam committit. Herodes a Senatu, et Octavio Augusto Rex Judaeorum renunciatus, regnavit annis 34. Antonius in Parthos expugnaturus Antigonum Judaeorum regem interemit, et Arabiam Cleopatrae tradidit, cumque in Parthos profectus esset, graviter peccavit, et maximam exercitus partem amisit. Erat tunc Olympias 186. Ex Italia, et toto Occidente ~~copias~~ Octavius Augustus copias deduxit in Antonium, Romam venire detrectantem, metu delicti cum in Parthos pugnaret, admissi, et uxore Cleopatrae amore detentum. Antonius autem paribus ex Asia viribus collectis Octavio obviam processit. Herodes utpote [illegible] pollens, et potentium cultor, duplices ~~misit~~ dedit epistolas, ~~nav~~ ~~cum~~ navalesque misit copias, et eventum belli, ~~Duces~~ expectare jussit Duces. Ubi vero Augusto adjudicata victoria est, et duobus praeliis fusus Antonius in Aegyptum fugit, Cleopatra comite, exercitus Herodis duces, litteras ad Augustum datas, ipsi ~~illi~~ obtulerunt, occultatis illis, quas ad Antonium scriptas habebant. Impetit autem Herodem......... Cleopatra in Mausoleo inclusa aspide fera tamquam aliqua armorum genere se ipsam confecit. Tunc Cleopatrae filios. [illegible] namque dictos in Thebaidem fugientes cepit Augustus. Nicopolis ad Actium aedificatur, ~~extruitur~~, et Actiacus ludus instituitur. Capta Alexandria, primum Aegypti dux mittitur Gallus Cornelius, qui rebellium Aegyptiorum urbes delevit. Huc usque Lagidae duraverunt, omneque Macedonici imperii tempus, post eversum Persarum regnum, annorum 300. duobus deficientibus. Ab initio igitur imperii Macedonum, usque ad ejus, regnique ~~finem regni~~ Ptolemaeorum finem, et horum postremam Cleopatram, sive ad Romanorum monarchiae, et imperii annum II. Olympiadis 187. quartum; omne temporis spatium concluditur. Ab Adamo, anni summatim colliguntur 5472.

Hic man[illegible] [illegible] ab [illegible] p. 20. fin.

Ex Codice Parmensi Chronici Eusebiani.

([illegible] 70.)

Item secundum Africanum, qui de temporibus, et historiis Hebraeorum, et Graecorum, et Macedorum Persarum et Macedonum, et Alexandrinorum, item Romanorum, quinque libris omnia complexus est:

Leg. 2262. ut sup. 24. num. 6. 7. — Ab Adam, usque ad Cataclismum Noe an. MMCCXLII.

Ab Cataclismo Noe ad Abraam, et trasmigrationem in terram Chanaam sunt an. MXV. — Ita et sup. p. 25. num. 9.

Habitatio omnis generis Israel in terra Chanaam, et in terra Aegypti an. CCCCXXX. — Ita sup. 14. fin.

Moyses in eremo an. XL.

Jesus Nave, et qui post eum Presbyteri an. LV.

Judicum, et sine principibus, et pacis tempore an CCCCXC.

Sacerdotum, et Judicum an. XC.

Regum Hebraeorum an. CCCCXC.

Captivitatis, et destructionis Jerusalem an. LXX.

Persarum Regum an. CCXXX.

Macedonum principatus cum Alexandrinis, et Ptolemaeis an. CCC.

Imperium Romanorum, usque ad Salvatorem, et resurrectionem ejus an. LXXIV.

In se omnes anni in tempus supradictum an. MMMMMDCCXXVI — Vera summa est 5546 vel 5526

Exinde ad imperium Alexandrinorum hoc est Mericaviti, qui et Aurelius cognominatus est an. CLXXIV. — Leg. M. Aur. Aviti etc. ut in not.

Et in Gallum quintum, et Volusianum an. XXXI.

Fit summa omnis in Cons. an. MMMMMDCCLXXIII. — Vere 5761. vel 5474.

Secundum cursum Solis, et XII. menses: secundum autem Lunares menses, et computationem Hebraeorum, qui faciunt in se menses XII. D. XI. etiam quadrante a delectione facta: qui et fiunt anni Lunares CLXXXV.

In se an. MMMMMDCCCCXX. MX.

Ex [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible]

Epistolar. IV.

„Οὐ γὰρ ὡς αἴτιος ἀνθρώπων„ τοῦτό φησι καὶ Ἀφρικανὸς ἐν ταῖς Χρονογραφίαις, λέγεται γὰρ ὁμωνύμως ὁ Θεὸς πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐν πᾶσίν ἐστιν.

„Non enim ut auctor hominum:„ Hoc ait etiam Africanus in Chronographia: Deus enim omnem, [illegible] omnis creaturae ejus, nomine appellatur, eo quod in omnibus exsistit.

Notae.

(Pag. 13.) Τὴν πρώτην ἡμέραν) Vix dubium putavi quin haec ex primo Africani Chronographiae libro deprompta sint. Eadem ex Africano ipso refert Cedrenus, haud procul ab initio sui Historiarum Compendii.

Ἀδιο[illegible] [illegible] habet: ἀδιάγνωστον.

[illegible] ὁ Βα[illegible]) (Berosum, Chaldaeum vocare [illegible] tamen [illegible] Βηρωσσὸς ὁ Βαβυλώνιος ἱερεὺς τοῦ παρ' αὐτοῖς Βήλου καὶ [illegible] γενόμενος. (Fab. m. 202. not.) Exinde licet colligere Berosi [illegible] +

[Margin note: + [illegible] non videtur, sed [illegible] [illegible] Nabuchodonosoris mentionem a Beroso factam esse.]

(Pag. 14.) Ταῦτα γὰρ Ἀθηναίων ἱστοροῦντες, [illegible] putat: τὰ Ἀθηναίων. [illegible] Viger. Deleta voce Ἀθηναίων, quae superflua videtur, [illegible] quae sequuntur, οἱ τὰς Ἀτθίδας; [illegible]: ταῦτα γὰρ ἱστοροῦσιν. Attamen vulgatam lectionem, emendatione mea castigatam +

[Margin note: + [illegible] in cujus [illegible] haec leguntur, ab Africano [illegible]: ταῦτα [illegible] τὰ Ἀ[illegible] ἱστοροῦντες, Ἑλλάνικός τε, καὶ Φιλόχορος οἱ τὰς Ἀτθίδας, Κάστωρ τε, καὶ Θάλλος, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ πολυΐστωρ.]

Ἔκ τε τοῦδε τοῦ συγγράμματος) Particulam τε delendam monet Viger. Syncellus qui hunc locum bis refert, semel quidem habet: ἐκ δὲ τοῦδε τοῦ συγγράμματος, semel vero: ἔκ γε τοῦδε συντάγματος.

Κατὰ τὴν Αἴγυπτον) Vel delendam vocem Αἴγυπτον, vel legendum: ἀπ' Αἰγύπτου observat Viger. Et semel quidem ἀπ' Αἰγύπτου legitur apud Syncellum, semel vero idem, quod apud Eusebium mendum, in eo reperitur.

Γεγενῆσθαι) Syncellus semel habet: γενέσθαι.

Τόνδε τὸν τρόπον) Idem habet: τόνδε τὸν δὲ χρόνον.

Ἐπὶ πρώτην) Apud eundem legitur: ἐπὶ τὴν πρώτην.

Ἔτη δειχθήσεται αϙε') Haud male Viger reponendum conjicit: δείκνυται.

Ἔτη σιζ') Syncellus habet: σιε'.

Ἐπὶ Κῦρον) Ἐπὶ Κύρου habet Syncellus.

Ἔτη αϛλζ') Hic quoque Syncellus ε' habet pro: ζ'.

Εἰ δ' ἀναφέρει τις ἐπιλογιζόμενος) Apud Syncellum legitur: εἰ δὲ ἀναφέροι τις ἀναλογιζόμενος.

Ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς αἰχμαλωσίας αϛλζ' ἔτη) Idem habet: τὰ αϛλε' ἔτη.

Κατὰ ἀνάλυσιν εὑρίσκεται) Apud eundem legitur: κατὰ ἀνάλυσιν εὑρήσει.

Ταὐτὸν διάστημα, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος) Syncellus habet: αὐτὸ τὸ διάστημα, ἐπὶ πρῶτον ἔτος.

Ὃς ἔκτισεν Ἐλευσῖνα) In eodem legitur: ὃς ἔκτισε Ἐλευσῖναν.

Ἐπισημότερόν ἐστι καταλαβεῖν) Apud Syncellum habetur: ἐπισημότερον ἐπικαταλαβεῖν.

Τὴν Ἀττικὴν χρονογραφίαν) Male apud Syncellum scriptum est: 43. τὴν ναυτικήν; Goar emendat: τὴν αὐτήν; sed vera lectio est: τὴν Ἀττικήν, quae habetur apud Eusebium. Post haec nonnulla apud Africanum sequebantur, quae Eusebius consulto omisit, servavit vero Syncellus, eaque sunt quae sequuntur.

(Pag. 16.) Ἔτεσι τ') Emendat Goar: ιβ'.

Ἐβασίλτασεν) Patet legendum esse: ἐβασίλευσεν.

Καὶ τοσαῦτα μὲν πρὸ Ὠγύγου. Κατὰ δὲ τοὺς τούτου χρόνους ἐξῆλθε Μωσῆς ἀπὸ Αἰγύπτου) Postrema haec hujus fragmenti verba leguntur initio [illegible], quod [illegible] excerptum huc subjeci.

(Pag. 14.) Ἡ[illegible] τὸ τελευταῖον ἔτος) [illegible] haec verba procul dubio reponenda sunt ista, quae librariorum vitio exciderunt: τῆς δ' αἰχμαλωσίας ἔτη ἑβδομήκοντα = captivitatis anni 70. =

(Pag. 15.) Μετὰ δὲ Ὤγυγον) [illegible] apud Syncellum qui hunc locum bis refert, semel legitur: ἀπὸ μὲν Ὠγύγου. Ex tertio Africani Chronographiae libri initio haec petita esse docet ibidem Syncellus his verbis: Ὡς αὐτὸς Ἀφρικανὸς μεμνημόνευκεν ἐν ἀρχῇ τοῦ τρίτου λόγου [illegible] = Quemadmodum Africanus ipse, initio libri tertii [illegible], ita scribens

Μέχρι Κέκροπος) Haec semel desunt apud Syncellum.

Ἔτη ρπθ') Apud eundem semel quidem [illegible] ἔτεσι, semel vero vox ἔτη penitus omittitur.

Τὸν γὰρ μετὰ Ὤγυγον Ἀκταῖον) Syncellus habet: τὸν μέχρι γὰρ Ὤγυγον Ἀκταῖον.

Ἐπὶ Κῦρον) Apud eundem semel habetur: ἐπὶ Κύρου.

Ὁπόσα ἀπὸ Μωσέως) Alibi apud eundem [illegible]: ὅπως ἀπὸ Μωσέως.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἔτη αϛλζ') [illegible] semel quidem ἐπὶ τῶν αὐτῶν χρόνον, semel [illegible]: ἐπὶ [illegible] αὐτοῦ χρόνον.

Καὶ ἑλλήνων δέ τινες) Apud Syncellum bis legitur: ἀλλὰ καὶ ἑλλήνων δέ τινες.

Πολέμων) Idem bis in utroque loco habet: πολέμων μέν.

Λέγων) Λέγει semel habet Syncellus.

Τοῦ Αἰγυπτίων στρατοῦ ἐξέπεσεν Αἰγύπτου) Eodem in loco apud Syncellum legitur: τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἐξέπεσεν ἐν Αἰγύπτῳ.

Οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καλουμένῃ Συρίᾳ) Male apud eundem alibi scriptum est: ἢ ἐν τῇ Παλαιστ[illegible].

Αὐτοὶ δηλονότι) Syncellus utroque loco habet: οὗτοι.

Ἐν τῇ κατὰ Ἰουδαίων βίβλῳ, καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν) Τῶν ἱστορικῶν semel habet Syncellus. Hunc Africani locum ita vertit Goar, Syncelli interpres: = opere adversus Judaeos edito, Historicorum videlicet quarto. = Sed Africani verba hanc interpretationem non patiuntur,

et Apionis opus contra Judaeos, a libro historiarum ejus quarto distinguendum est, quod palam faciunt ista Clementis Alexandrini verba, quae leguntur in primi Stromatum Capite XXI. Ἀπίων... ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Αἰγυπτιακῶν ἱστοριῶν, καίτοι φιλαπεχθημόνως πρὸς Ἑβραίους διακείμενος, ἅτε Αἰγύπτιος τὸ γένος, ὡς καὶ κατὰ Ἰουδαίων συντάξασθαι βιβλίον. Caeterum, Justinum fere ad verbum descripsit Africanus, in cujus Protreptico ad Graecos haec leguntur: οὕτω γὰρ καὶ Πολέμων τε ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν μέμνηται, καὶ Ἀππίων ὁ Ποσειδωνίου ἐν τῇ κατὰ Ἰουδαίων βίβλῳ, καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν, λέγων, κατὰ Ἴναχον Ἄργους βασιλέα, Ἀμάσιδος Αἰγυπτίων βασιλεύοντος, ἀποστῆναι Ἰουδαίους, ὧν ἡγεῖσθαι Μωϋσέα.

Ὧν ἡγεῖσθαι Μωσέα) Codex, quo Syncellus usus est habebat: ὧν [illegible] Μωσέα ἡγούμενον.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Μενδήσιος τὰ Αἰγυπτίων ἀνέκαθεν ἱστορῶν, ἅπασι τούτοις συντρέχει) Syncellus habet: τα Πτολεμαῖος τε ὁ Μενδήσιος τὰ Αἰγυπτίων ἀνέκαθεν ἱστοριῶν γράψας. Sed Eusebianorum Codicum lectionem tuetur Justinus, qui loco supra citato, eadem prorsus atque Africanus de Ptolemeo Mendesio verba habet, dempta tantum voce ἀνέκαθεν. Videndi Tatianus in Oratione Contra Graecos Capite XXXVIII. ubi nonnulla Ptolemej verba profert; et qui Tatiani vestigiis insistit, Clemens Alexandrinus Stromatum Libro I. Capite XXI.

Ὥστε οὐδ᾽ ἐπίσημος) Ὡς οὐδὲ ἐπίσημος habet Syncellus.

Ὡς ὅ τί ποτε) Idem habet: ὡς εἴ τί ποτε.

Μετὰ Μωσέα) Apud eumdem legitur: μετά γε Μωσέα.

Κατακλυσμοί τε, καὶ ἐκπυρώσεις) Syncellus habet: κατακλυσμοὶ, ἐμπυρώσεις.

Εὐρώπη, Σπαρτοὶ) Lacunam hic esse putavit Viger, supplendamque existimavit: ὀδόντες, vel: στρατιῶται, vel aliquid simile. = Omnino enim, ait, post Europam, de Cadmo, Cadmique militibus ex Draconis dentibus repente satis, loquutus videtur. = Sed nec ille, quo Syncellus usus est Codex quidquam amplius habebat, ideoque lacunam hic esse non crediderim.

Περσεὺς, Ἀργοναῦται, Κένταυροι, Μινώταυρος, τὰ περὶ Ἴλιον, ἆθλοι Ἡράκλειοι, Ἡρακλειδῶν κάθοδος) Corrupte haec leguntur apud Syncellum hoc modo: [illegible] ἆθλοι, Ἡράκλειοι, Ἀργοναῦται, Κένταυροι; Μινώταυρος, τὰ περὶ Ἴλιον, Ἡρακλειδῶν κάθοδος. Rescribendum non Περσέως ἆθλοι, ut putat Goar, sed Περσεὺς, ἆθλοι Ἡράκλειοι. Herculis duodecim labores ab antiquitate celebratos nemo est qui nesciat.

Τὸν προειρημένον) Syncellus habet: τὸν προειρημένων.

Ἐξίσταται γὰρ) Ἐξίστατο habet [illegible]

Τὴν ἀρχὴν κομιζομένῳ) In eodem legitur: κομιζομένων.

Τῶν γὰρ Αἰγυπτίων) Male apud Syncellum scriptum est: τῶν παρ᾽ Αἰγυπτίων.

Ὅτι τε Ἀθηναίους) [illegible] suspicatur Viger: τούς τε Ἀθηναίους. Syncellus habet: ὅτε Ἀθηναίους, ubi Goar emendabat: ὥστε.

Καὶ ἐν τῷ Τρικαρήνῳ) Syncellus habet: καὶ ἐν τῷ Τρικαράνῳ.

Ἕλλησιν ἱστόρηται) Apud eumdem legitur: ἱστορεῖται.

(Pag. 17.) Εἶτα ἐν τῷ τετάρτῳ) Fragmentum hoc antecedenti immediate subjicit Syncellus.

(Pag. 19.) Ἀφρικανοῦ, περὶ τῶν κατὰ τὸ σωτήριον πάθος) Haec ex quinto Africani+ libro deprompta esse liquet tum ex iis, quae in sequentibus dicam, tum ex eo, quod hisce Maximi verbis, quae leguntur in fine Scholiorum ad Pseudo-Dionysii Areopagitae Epistolam VII: Καὶ Ἀφρικανὸς δὲ ὁ ἡμέτερος ἐν πέμπτῳ Χρονογραφιῶν, καὶ Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν ταῖς αὐταῖς, μέμνηται τῆς ἐκ αὐτῆς ἐκλείψεως = Sed et Africanus noster in quinto Chronographiae libro, et Eusebius Pamphili itidem in Chronographia, ejusdem eclipseos meminerunt, illius scilicet, quae in Salvatoris passione contigit, quamque hoc in fragmento memorat Africanus. Quae igitur Servatoris passione tempore posteriora, ex Africano proferunt veteres, inter fragmenta quinti ejus Chronographiae libri confidenter retuli; haud enim plurib. quam quinque opus illud constabat libris, nec potuit Africanus, temporum ordinem sequutus, in superioribus libris memorare quae post ζωοποιὸν Christi passionem contigerunt.

+ Chronographiae

Καὶ τῶν τῆς γνώσεως ἀποκρύφων) Rescribendum: καὶ τῆς γνώσεως τῶν ἀποκρύφων. Emendationem hanc, quae oculos ferit, miror praeteriisse Goar, qui totum locum in latina versione implicavit haud [illegible].

Εἰς τοῦτον συναιροῦνται τὸν χρόνον ἐν τῷ Δανιὴλ) Post haec Syncellus addit: καὶ μεθ᾽ ἕτερα, ac deinde profert postremam sequentis fragmenti partem, quod proinde huic subnectendum est. Cum autem fragmentum istud quod sequitur, ex quinto Africani Chronographiae libro petitum esse dictum dicat Eusebius, ex hoc quoque patet fragmentum a Syncello prolatum, ad librum ipsum pertinere.

(Pag. 17.) Τοῦτον ἔχουσαι τὸν τρόπον) Fragmentum hoc latine refert Hieronymus in Commentariis in Danielem, et ex eo partes aliquas ejusdem fragmenti latine itidem adlegarunt Beda, ejusque exscriptor Ado, et Hermannus Contractus in Chronicis.

(Pag. 18.)* Εἰς τὸν ἐπὶ Χριστὸν) Syncellus habet: [illegible] Χριστοῦ.

Ἀνοικοδομῆσαι) Οἰκῆσαι habet Syncellus.

*Ἐπὶ τὸ Τιβερίου Καίσαρος ἐκκαιδέκατον ἔτος) Hic, et postea Hieronymus legit: πεντεκαιδέκατον.

Ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ, καὶ ἑκάστῳ ἑκατοστῷ) Apud Syncellum legitur: ἐπὶ τὸ εἰκοστὸν, καὶ ἑκατοστόν.

Αὐτοῦ δὲ Ἀρταξέρξου βασιλείας) Deest postrema [illegible] Syncello.

Ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον) Idem habet: ἐπὶ τούτων τῶν χρόνων.

Κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον) Ita potius scripsisse crediderim Africanum, quam ut est apud Syncellum: κατὰ τὸν σεληνιακὸν μῆνα

Ὡς ἔστι πρόχειρον εἰπεῖν [illegible] ἡμερῶν τ[illegible]ακοσίων πεντηκοντα-τεσσάρων). Haec, et quae sequuntur valde diverse exarata habentur apud Syncellum, hoc modo: ὡς ἔστι πρόχειρον εἰπεῖν, ἡμερῶν κθ'. καὶ [illegible]ας, τοῦ καθ' ἥλιον ἐν κυκλικοῦ [illegible] τοῦ [illegible] ὑπάρχοντος, [illegible] τξέ. δ'. κατὰ σελήνην [illegible] δωδεκαμήνου παραλλάσσει ἡμέραι ια'. καὶ δ'.

Τὰ ἕνδεκα τέταρτον) Syncellus habet: τὰ ια'. καὶ τέταρτον.

Ὀκταετηρίδες γίνονται) Idem habet: ὀκταετίαι μὲν γίνονται.

+δὲ — Ὡς τριμήνου + ἐμβολίμου) Postremam hujus fragmenti pericopem ita refert Syncellus: ὡς τριμήνου ἐμβολίμου τῇ ὀκταετίᾳ πρὸς γινομένου ἔτη συνάγεται ιε'. ταῦτά τε πρὸς τοῖς υοε'. ἔτεσιν, ο'. ἑβδομάδες. Post haec sequuntur apud Syncellum ipsum alia Africani verba, quae huic fragmento subjecit.

(Pag. 19.) Τὸ μὲν ἔτος ἐπίπαν ἕκαστον) Adeo mendosa sunt quae sequuntur, ut ipse acutissimus Scaliger, se ista non adsequi, nec illum, qui ea somniabat, intelligere fassus sit. Mira vero, ait, discrepantia disputationis ejus cum ea (Africani) quae est apud Eusebium in lib. ἀποδείξ. quamquam idem sit argumentum. Omnino haec, ut hic extant, nemo assequitur.

* (Pag. 55.) Τῷ ͵εφ'. ἔτει) Τῷ ͵εφα'. recte legitur apud Petau, qui hunc locum refert et illustrat Libro VIII. ~~Disser~~ variarum Dissertationum ad Auctarium operis de Doctrina temporum, Capite 5.

Κατὰ τὸ ͵εφλα'. ἔτει) Legendum: [illegible] ut est apud Petau.

Μέρη τούτων τὰ πέντε) Similiter et infra. Codex Barberinus ha[illegible]

(Pag. 20.) Ἐνενηκοστοτέταρτα τρία) Reponendum ex Scaligero: ἐνε[illegible]

[illegible] ὀγδοηκοστῆς) Ex fragmento, quod refert Eusebius in [illegible], supra descripto, legendum est ὀγδοηκοστῆς τρίτης.

Ἔτ[illegible]ους) Codex Barberinus habet ἔτη διακόσια perperam.

[illegible] Ἀφρικανοῦ) Hoc Africani fragmentum, quod ad Chronographiam nonnisi ex conjectura retulit, in Codice Caesareo extare monuit Lambecius.

(Pag. 21.) Ὅτι περὶ τούτου (Κομόδου) Κλήμης ὁ στρωματεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγνωρίζετο) Utrum haec ab Africano scripta esse credi debeant, [illegible] Clementem Alexandrinum sub Severo [illegible] Chronographiam, jam Cedreni [illegible] tempore jam non amplius extitisse; vel saltem a Cedreno ipso non esse visam mihi persuadeo. Duobus aliis Historiae suae locis citat Africanum Cedrenus, sed utrobique Syncellum, [illegible], exscribit.

[illegible], Ἀυγοῦρ, φησὶν) Eadem ex Africano refert Eusebius in Chronico. Nescio autem utrum ille, et Syncellus, potius quam ad Chronographiam respexisse dicendi sint ad Africani Cestos, quo in opere Abgari (Regis) qui suo tempore vixit, meminit Africanus, ut dicam in notis ad Cestorum Caput XXX. Sed posteriorem hanc sententiam minus probaverim. Videndat + quae ad notavi in Commentario de Africani vita, et scriptis, §. IX.

Pag. 22. Οὕτω καὶ αὐτὸς λέγων) Fragmentum hoc, Africani Chronographiae Conclusionem esse, recte, ni fallor, [illegible].

[illegible]

Tout reste ici [illegible]
de
Julius Africanus
p. 42–83.

Le reste se trouve chez M. Haase, Prof.r à Breslau à qui M. Thilo remit à Halle le 27 Mai 1838 deux cahiers (die zwei über Julius Africanus handelnden Hefte). Vgl. uns Thilo's Brief vom 16. März 1849.

(Brief N° 10).

Καὶ [illegible] ita [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Καὶ Κ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] scriptum et [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]

Ἐ[illegible] [illegible] ὁ Ἐνὼς [illegible] [illegible] [illegible]
Ante hac autem excripserat [illegible] ἐπικαλεῖσθαι: δηλοῦντος τῆς γραφῆς. Ἐνὼς ἤλ-
πισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ θεοῦ πρῶτος, τουτέστιν,
ἔστι, προσαγορεύεσθαι ὀνόματι θεοῦ. +

+ Ὡσανεὶ ἄνθρωπος) Vox ὡσανεί, quæ apud Cedrenum deest, redundare videtur: nam אנוש revera = hominem, non quasi hominem = significat.

[illegible] ἀπὸ τοῦ Σὴθ [illegible] [illegible] [illegible] θεοῦ προσ-
[illegible] [illegible] ὡς [illegible] [illegible] [illegible] υἱοὶ
θεοῦ ἀπὸ τοῦ Σὴθ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible] ἀπὸ τοῦ Σὴθ [illegible] θεοῦ [illegible]

Ἀποκαλεῖ σπορὰν) [illegible] ἀποκαλεῖ.

Τὴν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Τοὺς περὶ μαγείας καὶ [illegible] [illegible] [illegible], τῶν
μετεώρων [illegible] [illegible]
τοὺς περὶ μαγείας, καὶ [illegible] [illegible], οἷς τῶν
ἀστρῶν κινήσεως, καὶ τῶν μετεώρων [illegible] ταῖς [illegible] τὴν
[illegible] λέγει. Sed ~~simplicior~~ potior fortasse [illegible] [illegible] ita: [illegible] ~~[illegible]~~,
~~καὶ~~ τῶν ἀστρῶν κινήσεως, καὶ τῶν μετεώρων ταῖς γυναιξὶ
τὴν γνῶσιν αὐτοὺς παραδεδωκέναι.

Ἐνὼς ὑπάρχων ἐτῶν ρϙέ.) Reponit [illegible]: ϙ.

[illegible] Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν [illegible] [illegible] rescribit [illegible]
recte, nam alibi legitur apud Syncellum: [illegible] τῶν ἀντιγράφων,
τῷ ἑκατοστῷ ὀγδοηκοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει αὐτοῦ Μαθουσάλα φέρου-
σιν τὴν γέννησιν Λάμεχ· οἷς καὶ ὁ Ἀφρικανὸς ἀκολουθήσας, τῷ δισ-
χιλιοστῷ διακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ κόσμου, τὸν ἐπὶ
Νῶε κατακλυσμὸν ἐστοιχείωσε.

Περὶ οὗ Ἀφρικανὸς, [illegible]: περὶ οὗ Ἀφρικανὸς. +

Συνάγεται τοίνυν) Hanc Africani periodum alibi quoque refert [illegible]
[illegible] immediate subnectit aliis eiusdem Africani verbis, quae [illegible]
[illegible] XX

[illegible]) Alibi Syncellus habet: τῆς κατηγγελμένης.

Ἀπὸ Ἀδὰμ) Eum apud eumdem, eodem in loco legitur: ἀπὸ [illegible] Ἀ-
δάμ.~

Ἔτη ͵γσοζ΄) Itale apud Syncellum ibidem scriptum est: ἔτη ͵γσοζ΄.

Ἀ[illegible] Βασιλέως [illegible]) [illegible]

(Pag. 32.) Ἐπὶ τὴν τελευτὴν) Alibi apud Syncellum, qui [illegible] recitat, legitur ἐπὶ τελευτήν.

Καὶ ἐκ τῆσδε τῆς (βίβλου) Alibi Syncellus habet: καὶ ἐκ τῆσδε βίβλου.

(Pag. 28.) Ἐπὶ τῶν κομπωδέστερον χρόνων) Deest hic aliquid, et verba male disposita sunt, quorum ordo sic facile restituitur: ἐπὶ τῶν χρόνων κομπωδέστερον. Verbum autem, quod deest, fueritne φλυαροῦντες, quod suspicatus est Goar, vel aliud hujusmodi, nemini divinari licebit.

(Pag. 20.) Τὸ ἀνέκαθεν γεγονότες ἀπὸ Ἀβραάμ, ἀρξάμενοι) Emendat Goar: γεγονότες ἀπὸ Ἀβραάμ, τὸ ἀνέκαθεν, ἀρξάμενοι.

Περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Αἰγύπτου θ δυναστειῶν) Incipit hic Syncellus, Africani Chronographiam cum Eusebiana comparare, ideoque postquam unam, vel plures Aegyptiorum regum dynastias ad Africani mentem descripserit, totidem illis dynastias subjicit, juxta Eusebii calculos recensitas. Cum hic nonnisi Africani fragmenta colligenda essent, dynastias tantum ad Africani mentem descriptas apposui; eas cum Eusebianis comparandi parum sollicitus.

Ὑπὸ Ἱπποτάμου) Scribendum ὑπὸ ἱπποποτάμου.

Ὁμοῦ ἔτη σνγ.) Hic primae dynastiae finis est. Secundae dynastiae apud Syncellum deinceps descriptio legebatur, non ad Africani, ut pulchrae observavit Goar, sed ad Eusebii mentem. Tum sequebatur prima dynastia prout ab Eusebio descripta fuerat, ac deinde ~~ka reperi~~ extra locum suum reperiebatur dynastia secunda, juxta Africanum exposita, atque hanc, neglecta altera, post primam dynastiam ~~de~~ exscribendam curavi.

Πρώτου Βωέχοῦ) Legendum: α΄. Βῶχος, vel: πρῶτος Βῶχος.

Καταβουβάστων) Rescribendum: κατὰ Βούβαστοι

Ἀποτώλοντο [illegible]

Σεσώχρις ἔτη μη΄ ὃς ὕψος εἶχε πηχῶν ε΄. πλάτος γ΄ [illegible] ἔτη λ΄.) Haec Africani non esse, ac potius ad secundae dynastiae descriptionem Eusebianam pertinere videtur.

Κατὰ τὴν [illegible] [illegible]

[illegible] ʃ. 8.

(Pag. [illegible]) Ὑπορέοπτοι) [illegible] ὑπὸ Χέοπος.

(Pag. 28.) + Ὀθώης, ὃς ὑπὸ τῶν δορυφόρων ἀνῃρέθη) Addendum fortasse: ἔτη λγ΄. Totidem saltem annos Africanum Othoi tribuisse, patet ex [illegible]

+ Ἕκτη Δυναστειῶν) Legendum: δυναστεία.

Κατὰ Ἀφρικανὸν) Haec verba hoc modo sequentibus praeposui. Apud Syncellum ea cum superioribus connectebantur hoc pacto: Γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἔτη ‚αφξη΄. τῶν ὀκτὼ δυναστειῶν. Κατὰ Ἀφρικανόν; quasi non ea, quae sequuntur, sed superiora, quae reapse ad Eusebium pertinent, Africani essent.

Ὑπὸ κορκοδείλου) Legendum: κροκοδείλου.

Κατάγει ὁ Χεμμανεθῶ) Lepidus sane librarius, qui Chemmanetonem novum prorsus scriptorem nobis sistit. Scribendum: κατάγει ὁ Μανεθῶ, sive ut emendat Goar, ~~pressius~~ opius errantis Librarii vestigia inse sectatus: καταγήοχεν ὁ Μανεθῶ.

(Pag. 29.) Δώδεκα δυναστεῖαι Πολιτῶν Βασιλέων) Reponendum: ιβ΄. δυναστεία Διοσπολιτῶν Βασιλέων.

Γέσων Γώσης) Immanis Librarii error. Legendum: Σεσόγχωρις.

Ὃς ὑπὸ Αἰγυπτίων) Scribendum videtur: ὡς.

Ἐναρσοΐτη λαβύρινθον) Legendum censeo: ἐν Ἀρσενοΐτῃ, quemadmodum posita ex Eusebio scriptum est apud Syncellum. De Arsinoe Aegypti civitate videnda quae habent Ortelius, Cellarius, aliique.

Βυῶν) Reponendum monebat Goar: [illegible]. Sicut et infra Ἀπαχνᾶς, loco Παχνᾶν, et Ἄφωφις, loco Ἄφωβις. Potuit tamen Africanus revera: Βυῶν, et: Παχνᾶν, et: Ἄφωβις scribere, etsi apud alios [illegible] nomina diverso modo exarata legantur, quod non mirum, nomina enim ipsa non Graeca, [illegible] ideoque Graecis auctoribus parum nota fuerunt. +

+ Et ii sane, ut ex=qui, ut ait doctissimus Aegyptiacae linguae illustrator, Augustinus Antonius Giorgi, in praefatione ad fragmentum Evangelii S. Joannis. Graeco-Copto-Thebaicum, aliaque Copto-Thebaica a se edita, §. VII. unis illis gentis suae elementis usi sunt in Aegyptiis ipsis vocabulis describendis, eorum plurima mire corrupta et vitiata dederunt.

(Pag. 30.) Ἐφ᾽ οὗ Μωσῆς) Alibi apud Syncellum, qui hunc locum deinceps repetit, minus recte legitur: ἀφ᾽ οὗ Μωσῆς.

Ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου) Alibi apud Syncellum scriptum est: ἀπ᾽ Αἰγύπτου.

Ὡς ἡμεῖς δεικνύομεν) Ibidem Syncellus habet: ὡς ἡμεῖς ἐπιδείκνυμεν.

Ὅτι ἐπὶ Ἄμοσε ἕως Φόρων ἕως) Recte emendat Goar: ὅτι ἐπὶ Ἀμώσεως Φορονεύς.

Κατὰ τὸ μα΄. ἔτος) Idem scribit: κατὰ τὸ μς΄. ἔτος.

Ἀπὸ Ἕβερ τοῦ προειρημένου) Sequitur apud Syncellum pars altera fragmenti, quae habetur supra numero IX. ut dixi in notis ad eum locum.

(Pag. 32.) Ἐπὶ τὴν τελευτὴν) Alibi apud Syncellum, qui rursus hunc locum [illegible]

Καὶ ἐκ τῆσδε τῆς (βίβλου) Alibi Syncellus habet: καὶ ἐκ τῆσδε βίβλου.

Ὁμοῦ ἀπὸ Μωσέως Μισφραγμουθώσεως ἀρχῆς) Lego: ὁμοῦ ἀπὸ Ἀμώσεως, ἕως Μισφραγμουθώσεως ἀρχῆς. Goar ad Syncelli marginem adscripserat: ἐπὶ Ἀμώσιος τοῦ καὶ Μισφραγμουθώσεως. Sed emendationem meam confirmant quae deinde ex Eusebio leguntur apud Syncellum, quod ipse Goar non diffitetur in notis. (in fine notae ad hunc locum.)

(Pag. 33.) Ὁ παρ᾽ Ὁμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, ς΄. ζ΄. Ἄλκανδρος, ἐφ᾽ οὗ τὸ Ἴλιον ἑάλω) Emendat Goar post Scaligerum: Πόλυβος Ἀλκάνδρας ἀνὴρ, ἐφ᾽ οὗ τὸ Ἴλιον ἑάλω, quam emendationem confirmat Latina editio Chronici Eusebiani. Supra igitur legendum videtur ἐννεακαιδεκάτη δυναστεία

Βασιλέων ς'. Διοσπολιτῶν, nomn Βασιλέων ζ'. ac deinde emendanda annorum summa, vel augendus aliquis ex numeris singularibus annorum, quos unicuique regum sex Dynastiae undevigesimae adsignat Africanus; ad complendam enim 209. annorum summam, in descriptione ejusdem dynastiae, anni quinque desiderantur. Caeterum de Polybo viro Alcandrae loquitur Homerus Odysseae Libro IV. versu 126. et sequentibus.

Κατὰ Ἀφρικανὸν. γ'. τόμου Μανεθῶ) Scribendum videtur: ἐκ γ'. τόμου Μανεθῶ.

Βασιλέων Τανιτῶν ζ'.) Legendum ζ'.

Σουσέννης ἔτη ιδ'.) Quo summa annorum 130. recta aequa fiat, legendum hic videtur: ἔτη λ'. Eusebius Susenni, sive Psusenni annos tribuit 35.

Ἐφ' οὗ ἀρνίον ἐφθέγξατο ἔτη ϡϚ'.) Delenda verba: ἔτη ϡϚ'. et scribendum fortasse: ~~ἔτη~~ ὁμοῦ ἔτη ς'. Ex Eusebio similiter deinceps apud Syncellum legitur: εἰκοστὴ τετάρτη δυναστεία. Βόγχωρις Σαΐτης ἔτη μδ'. ἐφ' οὗ τὸ ἀρνίον ἐφθέγξατο. Ὁμοῦ ἔτη μδ'.

(Pag. 34.) Ἀσαϊτῶν Βασιλέων ἐννέα) Reponendum Σαϊτῶν.

Ἀρταξέρξης ἔτος μα'.) Patet legendum esse: ἔτη μα'.

(Pag. 35.) Ὁμοῦ ἔτη γ'.) Scribendum erat: ἔτη θ'.

Καλλιθυσία Σπείραντος) Legendum: Καλλιθυία Πείραντος.

Πρῶτος ἱερατεῦσαι τῆς Ἥρας) Deest hic aliquid. Goar reponit οὖσαν ~~δε~~.

Ε[illegible] τὸν Ἄτλαντα ὄρος εἶναι φησὶν ὑπερνεφὲς) Atlantis montis [illegible] celsissimi meminerunt ~~[illegible]~~ Herodotus in Melpomene, [illegible] (Tom. 2. p. [illegible] edit. Paris. 1609 fol. Carli 10. 169.) Strabo Libro XVII. Plinius Historiae [illegible] Libro V. Capite primo, Virgilius Aeneidos libro ~~X~~ IV. et VI. Aelianus Libro VII. de animalibus Capite secundo, ut de ~~aliis~~ ~~[illegible]~~ alias complures omittam. [illegible] Apollinaris in panegyrico Aviti, ipso in initio ait.

> = Phoebe, peragrato tandem visurus in orbe,
> Quem possis perferre parem, da lumina coelo,
> Sufficit hic terris, nec se jam signifer astris
> Iactet Marmaricus, quem vertice conterit Atlas. =

[illegible] Italicus Libro primo de bello Punico secundo. [illegible] et sequentibus:

> = [illegible] patitur nomen proferri longius Atlas
> [illegible] vertice coelum,
> Sidera nubiferum fulcit caput, aetheriasque
> Erigit aeternum compages ardua cervix:
> Canet barba gelu, frontemque immanibus umbris
> Pinea silva premit, vastant cava tempora venti,
> [illegible] flumina rictu. =

Atlantes montes duos, majorem alterum, alterum minorem distinguit Ptolemaeus. (Cellar. 934. t. 2.)

(Pag. 36. in marg.) Ἑνὸς ἔτος ὑπολειπομένου, ὅπερ Ἀφρικανὸς τὸν

Σαμεγὰρ λέγει κρατῆσαι τὸν Ἰσραὴλ) Legebatur apud Syncellum: τὸν Σεμεὶ γὰρ, quem errorem recte emendavit Goar reponens: τὸν Σαμεγάρ. Sed erravit ille, verba: ὅπερ Ἀφρικανὸς, a superioribus distinguens, et pro: ὅπερ, legens: ὁ δὲ. Porro nec ipse intellexerit quid locus iste ita a se emendatus significaret. Quis enim est illud: = Samgar in [illegible] judicis [illegible] functum scribit Africanus, Scriptura nullum ei potestatis spatium assignante =, ut Goar interpretatur. Anne solus id scripsit Africanus, et nonne omnes id atque omnes hoc id dicunt? Peculiaris Africano sententia fuit, Samgar vero anno uno Judicis officium in Israel exercuisse, idque dicere voluit Syncellus, ideoque retinenda est vox ὅπερ, et verba illa: ἑνὸς ἔτους ὑπολειπομένου, sequentibus jungi debent.

(Pag. 38.) Τὴν α'. Ὀλυμπιάδα) Haec, et sequentia, quae ex ~~Afric~~ Eusebio descripsit auctor Chronici Paschalis, nescio qua de caussa, desunt in Codice Holsteniano, ut testatur Du Cange.

Ἱστόρηται παρὰ Ἀφρικανῷ)* Ad [illegible] fortasse respicit Anastasius Sinaita, in Oratione prima in Psalmum VI. dum ait: φασὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τῶν [illegible], ὅτι ἀπενεχθεὶς Μανασσῆς ὁ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὑπὸ Χαλδαίων αἰχμάλωτος ἐν Βαβυλῶνι τῆς Περσίδος [illegible] εἰς [illegible] χαλκοῦν ὑπὸ Βασιλέως Περσῶν καὶ ἔσω ὢν ἐν τοιούτῳ ζωδίῳ, προσηύξατο μετὰ δακρύων τὴν προσευχὴν τῆς ᾠδῆς αὐτοῦ· καὶ προστάξει, [illegible] Θεοῦ [illegible] τὸ ζώδιον. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Μανασσῆς, καὶ [illegible] ὑπὸ [illegible] Θεοῦ [illegible] ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει [illegible] Regem [illegible] a Rege in Babylonem [illegible] captivum adductum, et a Rege Persarum aenea inclusum machina, cum in ea positus, Cantici sui Orationem Deo cum lacrymis obtulisset, jussu, ac benignitate Dei, fracta machina exiisse, atque ab Angelo Dei salvum ductum esse in Hierusalem, ibique in poenitentia, et confessione vitam clausisse. = In altera in eumdem Psalmum Oratione ait Anastasius: ὑπὸ Χαλδαίων αἰχμάλωτος ἀπενεχθεὶς (Μανασσῆς) εἰς Βαβυλῶνα, καὶ δίκην καταδικασθεὶς δοῦναι ἀξίαν ὧν ἐξύβρισεν εἰς Θεὸν, μόνον μετὰ δακρύων προσηύξατο ἐν τῷ χαλκουργήματι ᾧ ἐβέβλητο, καὶ [illegible] Θεοῦ, τοῦ τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ δεξαμένου. τό τε μηχάνημα τὸ χαλκοῦν διεῤῥάγη, καὶ μηδὲν παθὼν τὸ σύνολον ἐξῆλθε· καὶ ἀνασωθεὶς εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐκεῖ λοιπὸν τελευτᾷ, ἐν μετανοίᾳ τὸν πάντα βίον διηνυκώς = Captivus a Chaldaeis in Babylonem ductus (Manasses) ac pro iis, quae in Deum peccaverat, justae addictus poenae, oravit tantum cum lacrymis in machina aenea, qua inclusus fuerat, et exinde jussu Dei, qui ejus poenitentiam susceperat, fracta machina aenea, illaesus prorsus exivit, et [illegible] pervenit in Hierusalem, ubi tandem, postquam totum vitae spatium in poenitentia transegisset, luce tandem orbatus est. = (Fab. 14. 174. not.)

* Quae ex Africano refert Damascenus, iisdem prorsus verbis [illegible] reperiuntur etiam in Codice Caesareo, inter Theologicos Graecos XXV. ut e Lambecio discimus, itemque in scholio ad Georgium Hamartolum, quod legitur in Codice Regio Parisiensi, ut testatur Coteler in notis ad Pseudo-Clementis Constitutiones Apostolicas, Libro II. Caput 22. [illegible] in [illegible] legitur: ἐν τῷ ᾄδειν, pro: ἐν τῷ λέγειν; διεῤῥάγησαν, pro διεῤῥάγησαν; (v. in Lamb. aut Cotel. si non error typogr. ap. Fab.) et omittuntur postrema verba: καὶ ἔφυγεν: in scholio autem, de quo Coteler, pro: ἱστόρηται, habetur: ἱστορεῖται. (Fab. 2. 739. S. 263. fin.)

[illegible] Ἀφρικανὸς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Σεδεκίου) Haec [illegible] tit Syncellus aliquanto post.

(Pag. 41.) Ὃν Ἀντίοχος ἐπανελθὼν ἐκ Κιλικίας, καὶ σφόδρα λύπη

κατασποθεὶς ἐπὶ τῷ φόνῳ Ὀνίου Ἀρχιερέως. [illegible] [illegible] Lacuna est in versiculo, quam ita replet Goar: ἀναιρεθέντος. [illegible] [illegible] Ἰάσων, [illegible], καθὼς [illegible]. Vocem ὃν, que est ante Ἀντίοχος non sustinet idem auctor eo quod emendationem suam adversetur. Ego hanc emendationem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] posse. [illegible] que lego: ὃν (Ἀνδρόνικον) Ἀντίοχος ἐπανελθὼν ἐκ Κιλικίας, καὶ σφόδρα λύπῃ κατασποθεὶς ἐπὶ τῷ φόνῳ Ὀνίου Ἀρχιερέως [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (Andronicum) Antiochus, ae e Cilicia reversus, ac propter Oniae caedem valde tristatus, sacrilega pecuniarum largitione subiati, letho dedit. = Revera Andronicum sustulit Antiochus, ut legimus in Machabaeorum Libro II. Capite 4. versiculo [illegible] [illegible] Andronicum, purpura exutum, per totam civitatem [illegible] Antiochus [illegible]: et in eodem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sacrilegus. [illegible] privari, [illegible] [illegible] retrahentes [illegible] [illegible] versu, [illegible] lacunam explet Goar [illegible]: [illegible] οὖν κατὰ τὰς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] probo.

(Pag. 42.) Ἐν τῷ Μεσαυλίῳ) Lego cum Goar: ἐν τῷ Μαυσωλαίῳ.

Τὰ σύμπαντα ἔτη ἀπὸ Ἀδὰμ ͵ευοβ.) Haec manifeste dissonant ab iis, que ex ipso Syncello retuli supra inter fragmenta quinti Africani Chronographiae libri, pagina 20. (fin.

(Pag. 43.) Item secundum Africanum) Hic totius Africani Chronographiae veluti conspectus, hoc loco commode appositus est. Excerptus est autem ex [illegible] Chronici Eusebiani Codice Parmensi aliisque manuscriptis codicibus, quo[illegible] [illegible] reperitur post Eusebii seriem Regum, Chronico praemissam. Procreditur haec temporum supputatio usque ad Consulatum Mamortii, et Volit, cujus illorum tempore jam Africanus è vivis excesserat. Itaque omissis caeteris reliquis, ea descripsi, quae in hac supputatione leguntur, usque ad Consulatum Galli, et Volusiani, qua etate vixisse adhuc Africanum, putare quidem quis posset.

Ab Adam, usque ad Cataclismum Noe an. MMCCXLII.) Scribendum: MMCCLXII. ut constat ex duobus Syncelli locis, altero Syncelli, altero quide Africani, quae retuli supra, pagina 24. (num. 6. 7.) itemque ex auctore Chronici Paschalis. (19. a.)

Sunt an. MXV.) Ita reapse Africanus loco, quem ex Syncello retuli pagina 25. (num. 9.)

Moyses in eremo an. XL.) Ita Africanus in fragmento libri tertii Chronographiae, quod ex Eusebii Praeparatione Evangelica supra descripsi.

Jesus Nave, et qui post ipsum presbyteri an. LV.) Optime his consonant que habet Africanus in eodem fragmento.

Judicum, et sine principibus, et pacis tempore an. CCCCXC. Sacerdotum Heli, et Samuel an. XC. Regum Hebraeorum an. CCCCXC.) Ita prorsus Africanus in fragmento ipso.

Macedonum principatus cum Alexandrinis, et Ptolemaeis an. CCC.) Du[illegible]

bus tamen annis [illegible], ut ait Africanus in fine fragmenti, quod huic temporum enumeratio immediate praeit.

In se omnes anni in tempus supradictum an. MMMMMDCCXXVI.) Vere anni sunt 5526. Vel vel 5546. si legatur: ab Adam, usque ad Cataclismum Noe an. MMCCLXII. = quemadmodum legendum esse supra dixi.

Moricaviti) Legit ✝ Vallarsius: = Marci Aurelii Aviti, idest Heliogabali, qui Avitus cognominatus est, ut [illegible] Dio Cassius. Dionis Cassii Libro Historiae LXXIX.

✝ Interpretatur

Fit summa omnis in Cons. an. MMMMMDCCLXXIII.) Legendum: MMMMMDCCXLI. vel: MMMMMDCCLXI.

Τοῦτό φησι καὶ Ἀφρικανὸς) Haec scribit Maximus enarrans illa Pseudo-Dionysii verba: Οὐ γὰρ ὡς αἴτιος ἀνθρώπων ἐνθάδε λέγεται ἄνθρωπος ✝ ἀλλ' ὡς αὐτὸς κατ' οὐσίαν ὅλην ἀληθῶς ἄνθρωπος ὤν = Non enim ut auctor hominum, hoc loco homo dicitur ✝, sed utpote ipse ex tota hominis substantia vera homo existens. = Suspicor respexisse tamen Maximum ad illum Africani locum, quem innuit Syncellus, scribens quae retuli pagina 23. numero I. Nolui tamen Chronographiae Africani fragmenta colligens, haec Maximi verba praetermittere.

✝ (Ἰησοῦς.)

✝ (Jesus.)

✝ II.

Sync. 259. C.

Africanus igitur è Apostolicae traditioni concors in adsignanda [illegible] incarnationis [illegible] mundi 5500 circa [illegible] [illegible] [illegible] ctionem duobus annis aberravit, eas referens ad annum mundi 5531.

Praemonitio.

Sive casu, et amanuensium inscitia, sive intenta alicujus Collectoris opera, scripta quedam Chronographica + in unum coaluerunt, ut dixi in Commentario de Africani vita, et scriptis, §. 11. (Canis. 2. 153. circa med.) Hujus Collectionis [illegible] libros, quorum primum, secundum, tertium, quartum et [illegible] prima [illegible] Canisius Tomo II. Lectionum Antiquarum. (Praef. [illegible]) [illegible] deinde recudi fecit Jacobus Basnage in secundo Thesauri Canisiani Monumentorum Ecclesiasticorum, et Historicorum volumine. Horum librorum primus, Julii Africani esse, sive potius Excerpta ex Africano continere putatus est, eumque denuo post Canisium in Bibliotheca nova manuscriptorum librorum vulgavit Labbè, hoc titulo: = de Divisionibus, et generationibus gentium =; additis in fine nonnullis, que in Canisiana editione deerant. (Cange XI. XIX.) Postmodum, du Cange, usus Codice manuscripto Collegii Societatis Jesu Parisiensis, quem ipse viderat Labbè, et editionibus Canisiana, et Labbeana, (ib. 321.) Librum illum inter selecta ad illustrationem Chronici Paschalis recudendum dedit, eum Hippolyto Portuensi adjudicans. Cum igitur hunc librum ~~illum~~, etsi ad Africanum pertinere minime videatur, pretermittere tamen omnino nollem, cum ex editione Jacobi Basnage, que Canisianam refert, describendum curavi, hanc prae caeteris eligens, quod [illegible] distinctionem in capita cum singulorum titulis exhibeat. In [illegible] [illegible] usus sum observatis, quibus Basnage editionem suam [illegible]. Sed hic neque Labbeanam, neque Cangianam editionem [illegible] [illegible] nescivisse videtur, siquidem earum nullatenus meminit. Itaque editionem D. du Cange, qui Labbeana usus est, serio examinandam suscepi, et cum Canisiana in adnotationibus contuli. Denique quae in edit. Canisii, et Basnage editionibus [illegible] [illegible] [illegible] addere [illegible]

+ [illegible]

[illegible] Fab. [illegible]

De Cod. hujus op. Caesar. Lam. sec. L. 2. C. 8. p. 450.

Incipit Liber Generationum primus.

Ab Adam usque ad..... Ordine que continentur in hujus volumine libri. Dinumeratio temporum etc.

Explicit Praefatio. Incipit narratio Pre= historiae

Caput I.

Generationes usque ad Diluvium

Liber generationis hominum, quo die fecit Deus Adam, ad imaginem [illegible] fecit eos. Vixit autem etc. Haec describantur ex Canisii editionis Basnage volum. 2. pag. 154. – 164.

Caput XXXII.

Imperatores Romanorũ.

Augustus annis LVII. Tiberius annis XXII. mensibus VII. diebus XXIII. Cajus annis tribus, mensibus novem. Claudius etc.

Caput XXXIII.

Regum Hebraeorum.

Saul annis XXX. David annis XL. Salomon annis XL. Roboam annis XVII. Abia annis tribus, Asa annis XLI. etc. Haec describantur ex Chronico Paschali editionis Venetae, an. 1729. pag. 337. Tom. 4. Historiae Byzantinae.

[illegible]

[illegible] Cangiana habetur [illegible] =

Ab Adam usque ad.... Ordinem quae continentur in hujus volumine libri) Male in Cangiana editione legitur: = ab Adam usque ad ordinem quae continentur in hoc libro. = Recte vero haec in eadem editione ponuntur in titulo libri.

[illegible] ex quibus gentibus transmigraverint) Cangiana editio habet: = transmigraverunt. = +

+ Et [illegible] annis [illegible] judi= [illegible] Cangiana [illegible] hic, et [illegible] = [illegible] =

Ex temporibus Moysis usque in hunc diem) In eadem edition [illegible]

[illegible] Ippito) Recte in editione ipsa habetur: = ab Iphito. =

Nomina Imperatorum Romae) Eadem habet = Episcoporum Romae sed Imperatorum quidem et recte nam Imperatores jam antea memorati fuerant in hoc indice. Sed Pontificum Romanorum Catalogus, qui hic promittitur, nusquam, quod sciam, repertus est, nisi pro illo haberi debeat Catalogus eorundem Pontificum, quod exhibet Syncellus, ut censet Dodwel in Dissertatione [illegible] caput XIV [illegible] XIX.)

[illegible] hae literae desunt in editione Cangiana, sed necessario aliquid hoc in loco requiritur, quo sermo recte procedat. Quid autem valeant illae literae [illegible] divinari non [illegible] augurari non ausim

Et Judicum tempore dispensationes) Cangiana editio habet: = et Judicum tempora, dispensationes. =

Qui ex quibus Regibus) Eadem habet: = qui, et ex quibus Regibus. =

[illegible] temporibus fuerunt) = Fuerint = habet editio Cangiana

[illegible] Haec desunt in eadem editione.

[illegible] autem modo) Eadem habet: = quae ammodo. =

[illegible] de patribus) In editione ipsa deest = vel =.

[illegible] na editione: = dinumerentur. =

Sicut expedit) Minus recte in eadem editione legitur: = sicut expetit. =

[illegible] In Cangiana editione haec recte [illegible] perioribus sejunguntur: Ita autem exarata sunt: = hinc ergo occasio= [illegible]

[illegible] cipit narratio praefationis) Postrema vox recte abest ab Edi= [illegible]

(Pag. 155.) Vixit autem Adam annis CXXX.) In eadem editione, pro hic, et deinceps legitur: = annis =, ac pro: CXXX. recte habetur: CCXXX.

Vixit autem Enos annis CLX.) Cangiana editio habet: [illegible] nos annos CLXI. = Africanus sic et deinceps pluries legitur: [illegible] canus Cainan anno Enos 195. natum scripsit, ut patet ex his [illegible] supra, pagina 23. num...,

Vixit Malaleel) Haec desiderantur in Codice Parisiensis [illegible] tatis Jesu, ac proinde et in Cangiana editione.

+ CLXVII. Vixit Mathusalem) In eadem hic et infra legitur: = Mathusalam = [illegible] ro Africanum annum Mathusalem 187. non 167. natum putasse Lamech, constat tum ex iis, quae [illegible] pagina 24. (num. 3.) tum ex hoc Syncelli loco: (p. 10.) [illegible] scripsi in notis ad paginam 24. [illegible]

Postquam genitus est Sem, fuit [illegible] Sem, ni Diluvium. =

Anni 2242.) Africanus annos 2262. ab Adam ad [illegible] ut liquet ex iis, quae dixi in notis ad paginam 43.

Et vixit Cainan Arphaxad an. CXXXV. et genuit Cainan. Vixit Cainan an. CXXX. et genuit Sale) Ex hoc loco manifeste colligitur librum hunc ad Africanum minime pertinere: siquidem generationem secundi Cainan [illegible] penitus omisit [illegible]

[illegible]

Anni sunt [illegible] computabat Africanus, ut testatur Syncellus loco superius adlato, pagina 25.

+ Attamen in hoc ipso libro, Capite 6. Sale filius dicitur Arphaxad omissa generatione Cainan. Ideo suspicor generationem Cainan hunc in locum irrepsisse temeritate amanuensis qui cum generationem ipsam in Scripturis Sacris memorari nosset, eam hic fortasse audacter inseruit.

Usque in Indiam longe, et usque Rhinocoruras) In Cangiana editione [illegible] = in India =, et: = in Rhinocoruris

[illegible] Birram) Ibidem habetur: = ad Buroam =. Legendum: = ad Borai=

Nemroth autem gigas) Cangiana editio habet: = Nebrot autem gigans =

Filius Cheus) In eadem editione [illegible] additur: = Aethiops =

Justum Medis venando subministratabat bestias in cibum) Le Emendabat [illegible] editio [illegible] justam [illegible] = in escam incidiis =

[illegible] habet: = Sam [illegible] =

[illegible] = [illegible]

[illegible]

[illegible] Eadem habet: = Madae, de quo Medii. =

Iuvan) Pro hoc nomine in Cangiana editione legitur: = Van. =

Tubal, unde et Italienses) In eadem habetur: = Thobel, unde et Thalienses. =

Chetim unde Trojani, Phrygii, Macedones) Eadem habet tantum: = Chetin, unde Macedones. =

Et filii Gomer Arcanes) = Gamer =, pro: = Gomer =, et: = Ascanaz =, pro: = Arcanes = habet eadem editio.

[illegible] Eadem [illegible]: = Elitan. =

Et filii Iuvan Elisan, unde Siculi) Cangiana editio rursus = Van = habet, pro: = Iuvan =, itemque = unde =, pro: = [illegible] =

Tharsim, ex quo Iberi, qui et Agareni) = Tharsis =, et: = Tyrrheni =, pro: = Agareni = legimus in eadem editione

+ [illegible]

Cethim, de quo Romani, qui et Latini) + Dod = Cethii, de quo Romani, et qui et Latini * Rodii =.

Dodamim, ex quo Rhodii) [illegible]

Omnes XV. de his extiterunt insulę gentium. Sunt autem) In editione ipsa, verba: = omnes XV. de his extiterunt =, superioribus junguntur, [illegible] tia seorsim posita, scribuntur hoc modo: = Insulae gentium sunt autem. =

Cyprii, et Sicilienses ex Japhet. Siquidem invenimus) Editio D. [illegible] Cyprii [illegible] Citiribus. Ex Japhet siquidem invenimus. =

Qui sunt ad Burram) Sic et antea, et infra. Cangiana editio [illegible] = Borram. = Legendum ut supra dixi: = Boream. =

Ex ipsis etiam [illegible]) Haec, et sequentia sic in Cangiana editione exarata sunt: = ex ipsis de ea tribu Citiensium. Sunt autem ex ipsis etiam gentes, quę sunt in Ełlada praeter eos, qui postmodum advenerunt ibi: Reges, qui habitaverunt civitate, quae apud Graecos honoratur, Athenas, et Thebeorum: * quoniam Sidoniorum sunt inhabitatores, et quicumque sunt alii similiter, post haec apud Hełladam transmigraverunt. =

Ad confusionem turris XV.) In laudata editione habetur: = tribus XV =

[illegible]) Reponendum ex [illegible] exemplari: = [illegible] =.

Attingentes usque ad Burram) In editione du Cange legitur: = [illegible] =

Hi filii Japhet) Haec in eadem editione desunt.

Medi, Albani) Haec, et sequentia sic in Cangiana editione ex de scripta sunt: = Medi, Albani, Gargani, Arrei, Armeni, Amazones, Culi Corzieni, Benageni, Cappadoces, Paphlagones, Mariandeni, Tibarenses, Chalibes, Mossynoeci, Colchi, Melanceni, Sarmatae, Sauromatae, [illegible], Tauri, Thraces, Bastarni, Illures, Macedones, Hellenes, Graeci, Lybies, Istrieni, Dauni, Dapies, Calabrii, Pici, Latini, qui et Romani, Tyrrenni, Galli, qui et Celtę, Lib[illegible]ni. Celtiberi, Hiberi, Galli, Aquitani, Illuriani, Basanotes, Cyrtani, Lusitani, Vaccei, Cunienses, Brittones, qui et in insulis habitant. =

Medi, Armeni) Deest prima vox in Cangiana editione.

Usque Garida) Recte eadem editio: = Gadira =.

Apud Ameda fluvium, usque Mastusi ad Ilion) Eadem editio habet: = a Potameda fluvio, usque ad Mastusiadi[illegible] =

Amazonia) Male Cangiana editio: = Amazonis. =

Galatea) = Galatia = legitur in eadem editione.

Collis, Indicibus) Editio ipsa habet: = Collis Indiae. = Revera [illegible] cujusdam Indiae promontorii, quod aliis etiam nominibus adpellari solet, praeter alias meminit Pomponius Mela Libro III. Capite VII.

Forina) Cangiana editio habet: = Bosphorma =. Legendum videtur: = Bo[illegible] =

Nidia, Derris) Eadem editio habet: = Nediaerris =, quod nusquam auditum est. Derris vocabatur Marmaricae promontorium quoddam.

Scythiae, Basternai) Cangiana editio habet: = Scythae, [illegible] =. [illegible] apud veteres indiscriminatim Basternae, sive Bastarnę vocantur Germani Transvistulani.

Dalmacia, Mollis) Laudata editio junctim exhibet: = Dalmatia [illegible] lis. =

Boetia, Betolaia) Ita et editio Cangiana. Sed legendum: = Boeotia = vel: = Beotia =, et: = Aetolia. =

+ Lelluria

Achaja) In laudata editione legitur: = Attica, Achaja, Lellenia =

Acarnania, Epirocia) Haec et sequentia Cangiana editio hoc modo representat: = Acarnea, Epirotia, Illyria, Rodimus, Hadriance, ex qua pelagus Hadriaticum, Calatia, Lusitania, Italia, ~~Thenge~~ Thusgene, Massalia, Celtes, Gallia, Hispania, Galli, Hiberia, Hispania major. Huc usque definit terra Japhet usque ad Brittannicas Insulas omnes ad Borram respicientes. = [illegible] locus frequenter ex Cangiana editione emendandus.

Arlodascius) Emendandum ex editione Cangiana: = [illegible] =

Jabech) Reponendum ex eadem editione: = Ithace =.

Jabaitha, Regma, et Jabathaca) Editio ipsa habet: = [illegible] ma, et Sagabacata. =

Seba, et Dedan) = Saba, et Dadan = habet eadem editio

Sunt Aegyptiorum patriae) Deest prima vox in editione ipsa

Dicit enim) Moyses Genesis scilicet in Genesi, quę Capite X. versiculo 13. et sequentibus habet: = At vero Mesraim genuit Ludim, et Anamim, et Laabim, Nephthuim, Et Phetrusim et Chasluim: de quibus egressi sunt Philistiim, et Caphtorim. = Quae nomina haud indiligenter exarata sunt in editione [illegible], ubi habetur tantum Neptoin, pro Nephthuim, et Capturim, pro Caphthorim. = At Cangiana editio habet Enemim, pro Anamim, Labaim, pro Laabim, Neptoin, pro Nephthuim, et Patrosonim, pro Phetrusim, nec non Capturim, pro Caphthorim. Quae potius consonant cum versione LXXII. ubi legitur: Ἐνεμετιείμ, Λαβιείμ, Πατροσωνιείμ. Sed [illegible] habet: וְאֶת-עֲנָמִים = et Ananim =, וְאֶת-לְהָבִים = [illegible] =, et וְאֶת-פַּתְרֻסִים = et Pathrusim =, quę ~~[illegible]~~ vulgatae versioni ~~concinunt~~ cons~~entiunt~~onant.

[illegible] Genesi, [illegible] verba superius adlata, immediate consequitur: = Chanaan autem genuit Sidonem primogenitum suum, Hethęum, et Jebusęum, et Amorrheum, et Gergesaeum, Hevęum, et Aracaeum, Sinaeum, et Aradium, Samaraeum, et Amathęum. = Editio Canisiana habet Cetheum, pro Hethęo, Arucheum, pro Araceo, Aradeum, pro Aradio, Samarleum, pro Samaraeo. Cangiana autem editio habet Cheteum, pro Hethęo, Iebyseum, pro Jebusęo, Euveum, pro Heveo, + Samaream, pro Samaraeo, et Amathi, pro Amathęo. Similiter LXXII. [illegible] habet Χετταῖον, non Ἐτταῖον, Ἀ[illegible]αῖον non Ἀρασεαῖον, ++ et Ἀμαθί, non Ἀμαθαῖον.

+ Aseneam, pro [illegible]

++ Ἀσ[illegible]αῖον, non Ἀ Σιναῖον.

(Pag. 157.) Unde Arain) Cangiana editio habet: = Aradii =

Unde Amathus) Eadem habet: = Amathusi. =

Ex his autem numerantur) In laudata editione legitur: = nascuntur =, pro: numerantur. =

Nigro … gentes … nomina ita leguntur in editione Cangiana: = Aethiopes, Troglodite, Aggei, Nabini, Ictyofagi, Velanni, Aegyptii, … Marmaride, … Bithyni, Nomades, Lycinii, Mariendeni, Lamp…i, Minisci, Dipyideni, Lygallii, Zilices, Maurosii, Cretae, Magarte, Numidiae, Macrones, Nasomones. * Hi possident ab Aegypto usque ad Oceanum. Sunt autem insulae in his communes hae: Corsola, Lupadus, Agaudius, Meletae, Cercenna, ~~Meletes~~ Meninx, Cardinia, Sicilia, Corsuna, Crete, Saulus, Rheda, Ethera, Careatus, Astypola, Chius, Lesbus, Tenedos, Imbrus, Jassus, Cobus, Chnidos, Nisurus, Megiste, Cyprus. =

Videatur utrum et edit. Canis. habeat … Cham = vel non potius … Cham ut est in edit. Cang.

Flumen Aethiopum extra quod est rubrum tendens ad Orientem) … Pro: = extra = Cangiana editio habet: = Erythara =, et: = adtendens =, pro: = tendens. =

Libyae quae extendit usque Lerem Marmaris … habens … Nasamonas, Macestunlumeos) Hic locus ita legitur in editione Cangiana: = Tha… Libyae quae extendit usque Syrtes habens gentes has: Nasamonas, Macas, … meos. =

Libye Lualypti) Legendum puto: = Libye, quae a Lepti =, quemadmodum legitur in editione Cangiana.

Massacria) Eadem editio habet: = Masseria. =

Que extendit Herculeas) In eadem recte legitur: = quae extendit usque Herculeas. =

Herachleoticas stilas) Editio ipsa habet: = stellas, = male, pro: Legendum: = stelas =, idest, columnas.

Carmelium) … Cangiana editio: = Camalian. =

forte … non Lyciam.

Misuan, Liciun) Eadem editio habet: = Lyciam aliam. = Notum est plures apud veteres fuisse Mysias.

Usu vespertini maris) Legendum ~~in~~ itidem in Cangiana editione: = et a vespertini maris. =

Haec media Chan generatio) In eadem editione haec a superioribus sejunguntur. *

Et Asur) Male & haec absunt ab editione Cangiana

Et Ludim) Eadem editio habet: = et Ludii. =

Et Aram, unde Cites priores: hoc excedit Abraham) In eadem legitur: = Aram, unde ~~&~~ Ethes prioris hos excedit Abraham =

Oceun) Eadem habet: = Oceui. =

Et Sether, de quo Sarsini) In laudata editione legitur: = et Sart, de quo Sarseni =

Et Mer, unde Massini) In ~~b~~ editione Cangiana habetur: = et Mosoc, unde Mossyni. =

* Chainan

* Unde ducit genus Abraham … Editio & ipsa habet: = unde … genus Abraham, et Jactem. =

Et Gduram, de quo Kamer) In memorata editione legitur: = et ~~…~~ Duran, de quo Amerus. = Respexit fortasse auctor ad Camas, Scythiae populum, Plinio memoratum Libro VI. Capite 17.

Et Dersa) Cangiana editio habet: = Zerra

Et Ezech) Eadem habet: = Ezei =

Et Elain, de quo Cydrusi) = Declam =, et: = Cedrusi = habet laudata editio. Innuit autem auctor Gedrosiam, ex qua populus Gedrosorum, sive Gedrusorum, ut est apud Plinium Libro VI. Capite 23. magnam Asiae regionem, Indiae proximam, quam Cedrosiam vocant Diodorus Siculus Libro XVIII. Capite 6. Alexander Polyhistor apud Stephanum Byzantinum, Ammianus, si fides ~~plurimis~~ pluribus optimae notae codicibus manuscriptis, Libro XXIII. Capite 6. et Suidas voce Κεδρωσία, ubi perperam urbem vocat, quam regionem dicere debebat.

Et Ebal) Hanc lectionem confirmat Vulgata Scripturae versio; imo Cangiana editio habet: = Sebal =; Versio LXXII: Εὐάλ; Hebraicus textus: עוֹבָל וְאֶת = et Hobal. =

Unde Arabi primi) Cangiana editio scriptum habet: = unde Arabi primi =

Et Ophir) In eadem legitur: = et Upir. =

Unde gens Helii) Quid sit ~~haec~~ istaec gens Helii divinari equidem nescio. Laudata editio habet: = unde Semnosofaete = idest, Gymnosophistae.

Omnes Bactriani) In eadem editione haec a superioribus sejuncta, leguntur hoc modo: = Hi omnes Bactriani. =

Omnes autem hi de tribu filii Sem. Omnium autem filiorum Noe habitationes sunt LXXII. a Bactris usque Rhinocoruris) In Cangiana editione haec perperam misere … exarata sunt: = Omnes autem de tribu filiis Noe sunt LXXII. Omnium autem … eorum sem habitatio est a Bactris usque Rhinocoruris. =

A Borea Arsinoes) Memorata editio habet: = ab ore Arsinoes. =

Poeni, Ariani, Assyrii) Eadem habet: = Poenes, Arriani, Hircani, Assyrii. =

Macardi) = Macardi = legitur in eadem editione.

Hethei) Eadem habet: = Cessei =: sed legendum: = Chettaei = prout est in editione Canisiana.

Cedrosiade) Cangianum editum exemplar scriptum refert: = Cedrusii =.

Ac lata autem) Delenda conjunctio, quae recte abest ab editione Cangiana.

Vocabula autem eorum) Eadem habet: = vocabula autem gentium. =

Cordulia) In editione ipsa legitur: = Corbulia. =

Numidia) Perperam Cangiana editio: = Alimales. =

Arabia εὐδαίμον) Scribendum: εὐδαίμων. In editione Cangiana

latinis litteris sc[illegible] [illegible] eu[illegible]nor. =

[illegible] Diabeni, Citadenici, Alamorosini) [illegible] editio [illegible] [illegible], Arabenici, Jaeni, Alamosinni. =

[illegible] Lethaei) Melius laudata editio [illegible]

[illegible], Liburni) Pessime editio ipsa: = Libeni, Libarni =.

[illegible] In Cangiana editione legitur additur: = Asiani =.

Thraces) Hos in laudata editione memoratos reperimus post [illegible] [illegible]

Hispani qui et Terreni) Eadem editio habet: = Tyrreni =.

[illegible]) [illegible] Mazicei = habet editio ipsa, quod rectum, nisi legendum: = Maziceſ = quo nomine appellabatur quidam Mauritaniae Caesariensis mediterraneae populus, Ptolemaeo, et Ammiano memoratus, Libro Historiae XXIX. Capite 25. et sequentibus.

Ut inhabitationes gentium, et cognominationes declararem) In editione Cangiana legitur: = et inhabitationes gentium, et cognominationes declarari. =

Et vicinę gentes Parthis) Haec verissima lectio est Cangiana editio male: = et vicinę gentes pacis. =

Eudemones) In eadem editione additur: = hoc enim nomine appellantur. = Deinde male legitur: = Arabia Eudemones =, quę verba prorsus delenda.

Cinaei, Colpitę) Cinaei memorantur Geneseos Capite V. versiculo 19. Cangiana editio habet: = Cynedocolpitę =.

Graecorum autem gentes vocabula) Eadem habet: = gentes, [illegible] vocabula. =

[illegible] Male editio ipsa: = Legii. =

Cyclades quidem XI.) Melius Cangiana editio: = Cyclades quidem [illegible]. [illegible] nonnisi decem insulę in eadem editione deinde recensentur, in Canisiana octo tantum, librarii negligentia.

Quae Myrtoum pelagus) Cangiana editio habet: = quę Myrti pelaxim. =

Tennem, Teo Theonaxus) Pro Tenne, Tenus intelligenda. Naxum insulam fortasse Theonaxum vocat auctor, eo quod olim Dia fuerit appellata, ut testatur Apollonii Scholiastes ad Argonauticon Librum IV. versum 435.+ Cangiana editio habet: = Tenoemteo, Naxus. =

Seos [illegible] [illegible] haec in eadem editione occurrunt duo insularum nomina, quę in Canisiana desiderantur, Delos nempe, et Fynus. Atque harum quidem primam nemo est, qui ignoret, ~~secundam~~ alteram ignorant omnes. Legendum fortasse: [illegible] = vel: = [illegible] =.

Ranea) Melius Cangiana editio: = Renea =.

[illegible] [illegible] nomine [illegible] [illegible] [illegible], quam inter Cyclades referre lepidum esset. Scribendum puto: = Cythnos =, quod Cycladis insulę, Ceae proximę nomen erat. #

Hispotes) Cangiana editio habet: [illegible]

+ [illegible] legendum: = [illegible], [illegible] =

Cynstappus) Optima emendatio est quam suppeditabat [illegible] [illegible]: = Chius, Thasus. =

Sicut ab Jone Jonides. Civitates XVI.) Recte In laudata editione [illegible] [illegible] Jonides civitates XVI. =

Laodimena) Eadem editio habet: = Ladiomena =. Legendum: = Clazomene =, vel: = Clazomenę. =

Erythrae) Ita scribendum, non [illegible], ut [illegible] editione [illegible]

Johes, Colophon) Legendum: = Teos = ut est in eadem editione, ubi post: = Colophon = additur: = Cius =, quo nomine adpellata fuit urbs quędam, sive oppidum Bythyniae, Scylaci, Strabonii, et Plinio,+ memoratum #. Porro in Canisiana editione ubi Cii nomen deest quindecim tantum civitates recensentur, cum sexdecim memorari debuerint.

Et Amisus. Liber Romanorum) Rectissima [illegible] editio: = Et Amisus libera. = Amisum Ponti urbem Liberam [illegible] [illegible] [illegible] Naturalis Historiae VI. Capite 6. 3. et Plinius alter Junior Libro [illegible] rum X. Epistola 93. Extant quoque nummi cum inscriptione [illegible] ΕΛΕΥΘΕΡΑC = Amisi liberae. = +

Qui et Scythiensium) Cangiana editio habet: [illegible] =. #

Picenses) Populi mei nomen, quod male in Cangiana editione [illegible]: = Picens =.

Affrorum gentes, et inhabitatores sunt) Eadem habet: = et [illegible] [illegible] hae sunt. =

Leptini, Cyti) In eadem legitur: = Lebdeni, Cinti. = [illegible] = Leptini =, ut est in Canisiana editione, et: = Cyrirtenses = [illegible] [illegible] =.

Hesse Cangiana editio habet: = Saci. =

(Ib. in tit. Cap. 4.) Insulae autem hae sunt. Insulę, quae [illegible] civitates) In Cangiana editione legitur: = Insulae autem hae sunt, quę habentes Civitates. =

Sarda, quę et Beniga) Eadem habet: = Sirda, et quę et Beniga. Legendum: = Girba, quae et Meninga =, vel: = Meniggą = nam potuit enim imperitus interpres Graecam vocem Μήνιγγα reddere = Menigga =, potius quam: = Meninga =. Girba, maris Syrtici insula est, quam et Meningem dixerunt veteres. # Insignis hac de occasione locus Aurelii Victoris, qui habetur in Epitomae Capite 31: = Creati in insula Meninge, quę nunc Girba dicitur. =

Cerne) Cangiana editio habet: = Cercina =, quę est insula maris Syrtici. Sed et Cerne Africę insulis connumeratur, de qua plura disputant eruditi.

Inhabitationes haec habent) Cangiana editio [illegible] [illegible] [illegible] bitationes hae sunt. =

Et Tursenorum, qui et Tersanuenses) Eadem habet: = Et Turrenorum, qui et Terraconenses. =

Autrigones) In eadem legitur: = [illegible] =. Sed [illegible] [illegible] lectionem preferendam censeo

Sed legendum: = Chius = Joniae scilicet urbs, quam praeter alios memorant Vitruvius Libro IV. Capite 1. et Aelianus Variae Historiae Libro VIII. Capite 5 + et [illegible]

+ Ab Julio Caesare Amisenos libertate donata esse Dio Cassius auctor est Libro Historiae XLII. Capite 48.

recte nam Citii, sive כתים = Chittim = Romanos [illegible] [illegible] [illegible] ex multis, quae congerit [illegible] Bochart Geographiae [illegible] [illegible]te I. Libro III. Capite 5.

68

Ga Wascones Gallici, qui et Austures) Melius Cangiana editio: = Vascones, Calleci, qui et Astures. =

Valhriace) Eadem habet: = Valliarice =, atque ita fortasse scripserit Interpres pro: = Baleares. =

Ebora) Urbs quidem Hispaniae ~~est~~ fuit Ebora, sed non insularis. Legendum igitur: ut e = Ebuso = ut est in Cangiana editione, vel: = Ebusus =, aut = Ebusium =, quo nomine adpellata fuit urbs, sive Oppidum insulae, quae Ebusus itidem dicta est, Pityusarum majoris. =

Sidonii; et qui Pannoniam condiderunt, et ipsi Chananei) Haec prorsus desunt in editione Cangiana.

Cadis) Eadem habet: = Sadis =.

Macrobii, Graeci, Sarmatae) In eadem legitur: = Amaxobii, Graeci, Sarmatae. = Nescio an pro: = Macrobii =, et: = Amaxobii = legi recte possit: = Allobroges. =

[illegible] Cangiana editio habet: [illegible] et Taleni. =

Et Adenos) Eadem habet: = Atalenos. =

Contra Phrygiam, Caspiasini) In eadem legitur: = contra Fyas Caspios =

[illegible]) Reponendum ex Cangiana editione: [illegible] diantae, = ut pa[illegible] e sequentibus. =

Samii, qui ~~et~~ appellantur Samnites) Laudata editio habet: = Sanii, qui appellantur ~~Samnites~~ Sanices =

Usque Ponto) In eadem recte legitur: = usque Pontum =.

Absorus) Eadem habet: = Absarus =, quo nomine adpellatus est fluvius Colchidis.

Et Hisilime quoque est portus) Cangiana editio habet: = et Ulsitimen, quod est portus. =

Et Parsius flumen) In eadem legitur: et = Sasius =. Legendum [illegible] puto: = Phasis =, qui est Colchidis amnis, ut omnium notissimus)

Sun (Pag. 159.) Sunt nominati) In eadem additur: = XII. =

Atlas, Parnassus) Male editio ipsa: = Atlans, Parnaysus =.

Cyron) Recte Cangiana editio: = Citeron =, quo nomine adpellatus est Boeotiae mons satis notus. (Bochart 1.431.)

Luca, Santus, Pentus) Eadem editio habet: = Lucabantus, Penitus. =

Cephiros) Melius Cangiana editio: = Cephisus =. Cephisus Boeotiae fluvius est. (Bochart 425.)

Memorrius) In eadem editione legitur: = Menos =, deinde adduntur haec nomina: = Erimanthus, Alys, Asopus, Thermodon, Erasinus, Rius =, quae omnia desunt in editione Canisiana.

Borus, Thenes) Legendum: = Borusthenes =, ut est in editione Cangiana.

Alsius) ~~A~~ Recte eadem editio: = Alfeus. =

Hyrmaus) ~~Leg~~ Reponendum ex editione ipsa: = Hermus =, qui fluvius Ioniae fuit.

69

Baetis) Arabiae Felicis fluvius est Betius, quem Baetim vocat interpres, non Cangiana editio: = Bajus =.

Paemptii, Eventus, Sperchinus, Gaister. Eadem habet: = Penitus [illegible], Sperchius, Cayster. =

Parthineos, Iter) Legendum: = Parthenius, Ister. = ut in Cangiana editione habetur.

Parthinoes, Ster, Illirius, Danubius, qui et Ister. Haec emendatione indigent. Laudata editio habet: = Parthenius, Ister Illurius, qui et Danubius. =

Hember) ~~Ea~~ In eadem legitur: = Betis =. Jam supra in Canisiana editione Baetis nomen occurrit, sed ibi fortasse ad Baetium Arabiae Felicis amnem respicit auctor, hic Baetim, sive Betim, Hispaniae fluvium designare videtur. Vocem autem = Hember = in Canisianam editionem irrepsisse puto propter ea, quae sequuntur in Cangiano exemplari: = Heridanus, Thember, qui nunc dicitur Tiberis. = +

+ Notum est Tiberim a Graecis auctoribus saepe Θύμβριν adpellari, (Visconti Iscriz. Triop. p. 75.) qui Thember hic dicitur.

Saeculum divisorum) Cangiana editio habet: [illegible] divisorum.

[illegible] In eadem legitur: = necessario decurremus ad annos. =

Ragan) Legendum: = Ragau =, ut est in Cangia[illegible].

Abraham autem erat annorum LXXXV. [illegible] = LXXV =

Ann. III. millia CCCLXXXIII. dies IIII. In ead[illegible] = I. MCCCLXXXVII. = Africanus, anno mundi 3277. terram [illegible] ham ingressum esse statuit, ut constat [illegible]

In terra Chanaan) Cangiana editio habet: = cum [illegible] =

Annis XXVI.) Eadem habet: = XXV. =

Jacob autem LXXXVIII.) In eadem legimus: = LXXXVI

Gad) = Caath = habet laudata editio.

Genuit Amram an. LXX.) In eadem recte scripi[illegible] est: [illegible] nuit Amram. Amram annorum LXX. =

Fuit in terra XXXI. Bellum agitat ann. VI. [illegible] terram juxta an. XXVI.) Cangiana editio habet: = fuit [illegible] XXVII. bellum agit annis VII. et postquam possedit terram anno [illegible] annis XX. =

Gentium numero VII.) Reponendum ex Cangiano exemplari: [illegible] ratio [illegible] =

Anni. DI.) Cangiana editio habet: = D. -

Ex Adam autem generationes XXVII.) Melius editio ip[illegible] Jam autem generationes XXVII. =

Ann. III. millia DCCCLXXXI) Eadem habet: - anni III. MCCCLXXXIV. =

Othoniel) In eadem legitur: = Sothotriel =.

Ann. XXXIII.) Cangiana editio habet: = annis XXXI. =

Ann. XXIII.) In eadem legimus: = XVIII. =

Et vicit eum) Eadem habet: = et occidit eum =.

Sub quo) = Super quos = scriptum est in Cangiana [illegible]itione.

Centum viginti millia hostium) Male editio ip[illegible]

[illegible] Zhua) Deest hoc nomen in [illegible] editione.

[illegible] XXI.) Eadem habet = XVI. =

[illegible] [illegible] ex hoc loco [illegible] quod ex [illegible] editione restituo.

[illegible] judicavit [illegible] VI [illegible] in eadem editione desunt.

Judicavit [illegible] XX.) Eadem [illegible] populum annis XXX. =

Generationes XIX [illegible] CCLXX.) In eadem [illegible] IX. anni CCCCLXXX: = [illegible]

[illegible] laudata [illegible]

[illegible] in eadem editione [illegible] autem Judae quadringentes [illegible]

LXX. millia) Male in editione [illegible] =

Nathan Propheta) [illegible] =

Annis XVIII.) Eadem habet: = XI. =

Post Jeroboam) Legendum [illegible] editione [illegible]

Heliareth) In eadem [illegible] =

Annis VII.) Eadem habet: = [illegible]

[illegible] Reponendum [illegible] editione [illegible]

Soror Ochoziae Josabeth) Editio [illegible] nomine Zosabaae. =

[illegible] imponit regimen) In eadem [illegible] sacerdos [illegible] =

Annis IX.) Eadem habet: = [illegible]

[illegible] in eadem editione legitur [illegible] =

Achaz anno XVI.) XV habet [illegible]

[illegible] In eadem [illegible] =

Et (Buzi) Ezechiel scilicet, [illegible]

[illegible] Male Langiana [illegible] =

[illegible] In eadem additur: = [illegible] =

Et nunc ducens) Rectius [illegible] laudata [illegible] =

[illegible] Eadem habet: = per [illegible] =

In anno autem VIII.) In eadem legitur = IX. =

Eo autem tempore templum aedificavit) Editio [illegible] habet: = eo autem tempore, quo templum aedificavit. =

Ab anno XX. Artaxerxis Regis) In eadem [illegible] Artaxerxis Regis. =

Secundum Mardochaeum) Melius Langiana [illegible]

Usque Sedechiam, qui et Jechonias [illegible] = usque Sedechiae, qui et Jechoniae transmigr[illegible]

[illegible] XXV [illegible] editione [illegible]

Menses IX [illegible] in [illegible]

[illegible] IV [illegible] menses IX =

[illegible] DCLX [illegible] annumerati sexaginta [illegible] captivitatem. LXX. scilicet, [illegible] dum captivi fuerunt Judaei, et ex eo tempore LXX. Septimanae Danielis quae 490. annos continent. = Attamen DCLX. numerus habetur etiam in editione Langiana. Et fortasse non [illegible] septuaginta Judaicae captivitatis annis, septuaginta hebdo[madarum] [illegible] CCLX [illegible] Hierusalem, quod [illegible], annos ab [illegible] ad Christum DCLX. [illegible] computavit. [illegible] quod ex Eusebii [illegible] captivitati ad septuaginta hebdomadum exordium annos [illegible] CLXXXV.

Qui est XIII. [illegible] Langiana editio habet [illegible] =

[illegible] CCXXXVIII. Eadem habet: = anni V. MDCCX[X]VIII =

Ut autem [illegible] In eadem legitur [illegible] ostendamus. =

Simul et anni [illegible] dicemus. =

A diluvio, usque ad Abraham anni MCXLI.) In eadem habetur: = A diluvio, usque ad exitum Abraham de terra sua MCXLXV. = Porro ab Diluvio usque ad transitum Abrahae in terram promissam nonnisi [illegible] annos computat Africanus, ut liquet ex iis, quae supra [illegible] pagina 25. [illegible]

Ab Abraham vero usque [illegible] editio [illegible]

Sunt anni XLII.) Eadem habet: XLI.

Post annis CCCCLIV.) In eadem legitur: [illegible] CCCLXI. =

Post Esdram [illegible] DLXIII [illegible] Pascha celebravit. [illegible] annos DLXIII. Pascha fit. =

Justum Paschae) In Langiana [illegible]

Usque in XIII. Imperatoris Alexandri [illegible] Eadem [illegible] Caesaris. =

In Commemorationem Christi servatur a nobis) In [illegible] scriptum est: = in commemorationem Domini [illegible] servatur a nobis. =

Omnium anni) In eadem legitur [illegible]

[illegible]

Artaxerxes Longimanus) Ante Artaxerxem in Langiana [illegible] tur: = Xerxes anni XXVI. =

[illegible] Socdanus) [illegible] :=Xerxes=, et:=Socdanus=, ut recte scriptum est in Cangiana editione.

Darius annos VII.) Eadem habet:=XII

[illegible] Alexandri Macedo) [illegible] quae est fuerat [illegible] cedo.=

Manifesta structione Olympiadum) In eadem editione, omissa voce =manifesta=, scriptum est:=ex constructionem Olympiadum.=

[illegible] XIX [illegible] XIV = et [illegible] annum [illegible] habet ei editio Cangiana.

Ab Ifbito) Legendum:=Iphito=, ut est in eadem editione.

Faciunt annos CCCXX.) Eadem habet:=quod sunt anni CCCXX.=

Usque ad annum XIII Alexandri Olympiades LVIII.) In eadem legitur:=usque ad annum XIII imperii Alexandri.=

Omnium Olympiadum) Melius laudata editio:=omnes Olympiades.=

Anni mille duodecim) Hactenus Codex Collegii Societatis Jesu Parisiensis, quo usus est Du Cange. (336. XIX. int.) "Hic quoque, ex sententia Jacobi Basnage, finis Excerptorum ex Julio Africano, ut ipse ait. Quae sequuntur ex altero auctore petita esse putavit ille, quod Excerptor quisquis sit, = historiam jam brevissimam alia methodo et altero prorsus [illegible] brevius multo repetit.= (p. 153. init. cir.

(Ib. tit. Cap. 20.) Nomina primorum progenitorum) Cangiana editio habet:=Nomina Creaturae.=

Et Filii [illegible]) Eadem habet:=[illegible]=

Zoravavel, Melechiam, et [illegible]. Filii autem ejus [illegible] [illegible] sunt.

[illegible] filii [illegible] In eadem editio:=[illegible]

Quae sec. [illegible] Christum) [illegible] ipsa habet [illegible] Christi ex [illegible] ancio.=

Et Modap) In Cangiana editione legitur:=Elmodac=

Naham) Reponendum ex Can. editione ipsa [illegible] =Nahum=, vel:=[illegible]=

(Ib. tit. Cap. 23.) De mulieribus prophetissis) Laudata editio habet:=[illegible]tem mulieres prophetissae=

(Pag. 163. tit. Cap. 24.) De Nominibus regum) Eadem habet:=Nomina Regum.=

Basa filius Achiem) Male editio ipsa:=Saba=

Annis XV.) Eadem habet: XII.

Occisis Joram, et Jezabel, et Ochoziam Regem Juda) In eadem legitur:=occisis Joram, et Jezabel, et Ochozia Rege Juda.=

[illegible] filius Jabe mense uno. Manahem) Azarias non Jabes [illegible] [illegible] Regum Capite XV Cangiana [illegible] Zacharias [illegible] filius [illegible] [illegible] totum locum ita scribendum censeo:=Zacharias filius Jerosoam mensibus III. Sellum filius Jabes [illegible] uno. Manahem.= Quam emendationem tuetur laudatum quarti Regum liber caput.

Osee, filius Ela annis IX.) In Cangiana editione legitur:=Osee, filius

Dale, annis VIII octo.)=

Razaza, Moriat, Amaria) Haec, et sequentia sic in laudata editione descripta sunt:=Razaza, Moriat, Amaria, Amitob, Sellis, Achiva, hujus filius Helias propheta, et Salon, Joram, Amos Joade filius, Sedecias Sedecia, Jehel, Uria, Tieem, Salon, qui genuit Celciam, cujus filius Hieremias propheta, et Azarias filius Azazae, Sareu, Josedech, qui genuit Jesum, qui fuit sacerdos cum instauraretur templum post captivitatem, Celicias, Joachim, [illegible]=

Fam, [illegible] Zadcur, Samuel, [illegible] [illegible] [illegible] Baraccim, Josrias Maxes) Eadem editio habet:=Fatuea, Amorius, Zadicar, [illegible] Everia [illegible]chius, Salon, Comorius, Baraccim, [illegible]=

Cujus Phinees et Ophni rapiebant immolationem) Editio ipsa habet:=cujus filii Phinees, et Ophin rapiebant immolationem.=

Heliseus) In laudata editione [illegible]:=Heli.=

(Pag. 164.) Jusen, et Eliab, Zeraam, Chelicana) Eadem habet:=Juyen et [illegible] Zeraam, Chelcanu.=

Nurieran acceptores) In eadem leximus:=acceptatores.=

Et Caath, et Emeher) Cangiana editio pro:=Emeher= habet:=[illegible]rar.=

[illegible] in eadem editione.

[illegible] legitur:=Hi filii Levite, et filii [illegible]haat [illegible]

[illegible] Eadem habet:=ex Helis[illegible]=

[illegible]=[illegible]

[illegible] eadem editio:=in Virseel.=

[illegible] Editio ipsa habet:=Cebron, frater Amram, Aercus.=

[illegible] filii Levite traditi sunt omnes Aaron autem, et filii ejus Arcae testamenti, ut ministrarent ei, et tollerent eam, et facta est ejus pars decima) Hic locus in Cangiana editione ita legitur:=Hi Levite traditi [illegible]. Omnes autem Aaron, et fi[illegible] [illegible] ut ministrarent ei, et tollerent eam, et facta est eis pars decima.=

Initio eorum) Haec in laudata editione a superioribus distincta, [illegible] sequentibus conjunguntur.

[illegible] Eadem editio habet:=Levitis vero.=

[illegible] Non hic [illegible] post [illegible] superiori capite [illegible] Macedonum [illegible] et quae sequuntur ex e propria sede [illegible] vecta esse patet.

Ptolemaeus annis XLII.) Cangiana editio habet:=[illegible] [illegible]ai socer annis [illegible]

Ptolemaeus [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] XVIII.

[illegible] [illegible] CCCXLVI. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

De sinceritate Actorum Symphorosae, et septem filiorum ejus vix est qui dubitet, etsi ea utrum ad Africanum auctorem referri debeant in incerto sit. Ea hac de re dixi in Commentario de Africani Vita, et scriptis. § . 11. Ea primum sub Africani nomine vulgavit Bonninus Mombritius in secundo Legendarii sanctorum, sive Actorum Vitarum Sanctorum Volumine Mediolani edito circa anni 1475. (anno 1474.) Alii deinde Actorum Sanctorum Collectores eadem Acta rursus praelo subjici curaverunt, inter quos Laurentius Surius prodieruntque illa in postrema Surii editione Coloniensi anni 16[illegible]. Volumine quarto, mense scilicet Julio, ad XV. Calendas Augusti. 16.
Theodoricus quoque Ruinart usus duobus uno Sorbonico, et duobus Colbertinus Codicibus Acta illa Passionem S. Symphorosae recudendam [illegible] Parisiis anno 1689. inter Acta Martyrum Sincera, et selecta, quae cum additionibus denuo lucem adspexerunt Amstelodami anno 1713. et cum ampliori etiam augmento [illegible] anno 1731 ex Typographia [illegible]. Ad postremae hujus editionis fidem Acta S. Symphorosae, et filiorum ejus describi curavi; editionemque ipsam cum Suriana contulit, var ac lectiones varias, quas in Codicibus animadvertit Ruinart in Codicibus a se inspectis, adnotavi. Verba autem illa: = Eusebius historiaographus = , usque ad: = interfectam =, quae Ruinart in editione sua praetermisit, ex Suriano edito ex[illegible] depromptaS. Symphorosae et filiorum Actis [illegible]

Sexti Julii Africani Passio Sanctae [illegible]mphorosae, et septem filiorũ ejus.

Eusebius historiographus memorat Africanum pene omnium de urbe [illegible] atque de tota Italia [illegible] [illegible] [illegible] pisse. Inter quos B. Symphorosam viduam dixit apud Tiburtinam urbem cum septem filiis suis una ferme die ab Hadriano Principe hoc ordine interfectam.

I. Cum fabricasset Hadrianus palatium, et id dedicare [illegible] tu illo nefario, coepissetque sacrificiis idolorum, ac daemonum, qui in idolis habitant flagitare responsa; responderunt, et dixerunt: Symphorosa vidua cum septem filiis suis [illegible] nos, quotidie invocando Deũ suum. Ista itaque si cum filiis suis sacrificaverit, promittimus nos omnia praestare quae petitis. Tunc Hadrianus jussit eam teneri cum filiis [illegible] blandis eos sermonibus hortabatur, ut ad sacrificandum idolis consentirent. [illegible] [illegible] Ruinart [illegible] pag. 20. 21. edit. Veron. 1731. ut dixi in Prae[illegible]

Notae.

Vir meus Getulius) Hunc, alias Zoticum dici adnotatum est in Suriana editione. Et revera Codex Colbertinus habet: =Zoticus.= Getulium Symphorosae virum et socios Cerealem, Amantium et Primitivum commemorant Martyrologia ad IV. Idus Junii. Et habentur eorum Acta sub [illegible] [illegible] [illegible] rium.

Tribuni sui) Codex Colbertinus habet: = [illegible] [illegible] =

Cum essent, pro Christi nomine passi sunt diversa supplicia [illegible] [illegible] is consentirent ad immolandum, et quasi boni athletae) In Colbertino Codice legitur: =cum essent ambo.= Totus autem locus in Suriana editione ita descriptus est: = cum sint ambo pro Christi nomine passi diversa supplicia, ne idolis consentirent ad immolandum, quasi boni athletę.=

Passionum suarum dantes) Codex Colbertinus habet: = laudantes =

Beata Symphorosa respondit: Et unde mihi) Hęc [illegible] responsio, et sequens Hadriani minatio, in Colbertino Codice desunt.

Cum viro meo Getulio) Suriana editio, et Colbertinus Codex habent: = Zotico.=

[illegible] [illegible] In Suriana editione [illegible] = Starteum =, in Codice Colbertino: = Extacteum =. Martyrologium Romanum habet: = Stacteo.=

(Biothanatos) Post hęc in uno e Colbertinis Codicibus atque in Codice Bibliothecę Sorbonicae nonnulla leguntur de Hadriani morte, quę paulo post Symphorosae, [illegible] passionem contigisse ibi refertur, sed ea non edidit Ruinart

Primitivi) Hujus nomen perperam omissum est in Suriana editione.

Beatae Symphorosae) Eadem Suriana editio habet: = beatae scilicet Symphorosae.=

Primitivi) Hujus nomen perperam omissum est in Suriana editione [illegible] [illegible] [illegible]

(Abbi Eorum corpora requiescunt in via Tiburtina) In aliquibus quibusdam exemplaribus, ut in Suriana editione adnotatum est, legitur: = Olim requieverunt via Tiburtina etc. Nunc autem, auxiliante Domino, requiescunt in urbe Roma in Basilica B. Archangeli Michaelis, regnante etc.=

Milliario ab urbe octavo) Alias: =nono =, ut in editionib. notatum legimus in editionibus Suriana, [illegible] Ruinart.

De Africani Cestis abunde disertum [illegible] de eius Vita, et scriptis, §. 9. Cestos, sive potius eorum [illegible] primus Graece edidit Thevenot Parisiis anno [illegible] in Collectione, (Lam. 900.) cum Joannis Boivin [illegible] et Animadversionibus Joannis Boivin, qui duobus Codicibus Regiis [illegible] vibus, et altero Colbertino usus est. Eosdem Libros e Codice Andreae Schotti descripsit Meursius, et contulit cum altero Academiae Lugduno-Batavae atque ad editionem paratos habuit ut constat ex [illegible] Batavorum Libro II. ubi memorantur: = Julii Africani Cesti, nunquam editi [illegible] in lucem protulit Meursius, [illegible] mo Codicem Schottianum, quo ipsi continebantur, quadringentorum [illegible] rum Hollandicorum pretio, non suo tamen nomine, ob ut constat ex epistola ad Gerardum [illegible] bris 12. anno 1637 data, venalem obtulit Academiae Leydensi, sed frustra; eumque deinde [illegible]. # [illegible]

[illegible] anno 17[illegible] [illegible] ratur, ut narrat Gramm in notis ad Meursii et aliorum ad Meursium scriptas, epistolas tomo Operum Meursianorum undecimo editionis Florentinae vulgatas, columna 420. Consulendus de apographo isto Hermannus [illegible] in Commentario de Vita et Scriptis Joannis Alberti Fabricii [illegible] Codex ex quo alterum Africani apographum [illegible] num cum emendationibus suis, et variis lectionibus ab ipso ad [illegible] rum potestatem venit, eumque in Bibliotheca [illegible] repertum [illegible] castigationibus [illegible] Florentinae [illegible] Laurentiana [illegible] Lami adnotatis variis Lectionibus, quas Codex Africanus Medicaeo-Laurentianus saeculi XV. scriptus suppeditabat, adjectisque suis, et Joannis Boivin emendationibus, et adnotationibus, lectionibusque itidem variis, quae Textus Thevenotianae editionis, atque ora ejusdem marginalis subministrabant exhibebant, Africani Cesto cum Meursianis Castigationibus, Variusque Lectionibus Graece edidit ad cal in fine tomi septimi operum Meursii. ‡ Tum in hac, tum in Thevenotiana editione nonnisi LXXVIII. Capitibus constant Africani Cesti, et nescio an plura eorum esse capita [illegible] Bernhart. 6 colligi debeat ex his, quae sequuntur in Conspectu Voluminis [illegible] [illegible] pag. 37. [illegible] de [illegible] et Cestis Africani, fol. 105 Capitibus 69. et 22 excerptis ex A[illegible]

[illegible] LXXVIII. [illegible] XXVII. Cestorum [illegible]

Suspicor in [illegible] nonnisi 77. esse ut ait Fab. 2. 595.

‡ [illegible]

Col. 77

posui [illegible] ex Mss. [illegible] 187. e optimo Codice in Bibliotheca [illegible] = (Fab. 572. not. t. 4.) Capita Cestorum Africani LXXIX. in Codice 199. Bibliothecae Regis Bavariae, atque in altero Bibliothecae Regis [illegible] extare refert Montfaucon in Bibliotheca Bibliothecarum. (Lam. 902 not.) In Bibliotheca [illegible] Bibliotheca sunt, ut ait idem auctor: = Julii Africani de re militari Capita LXIX de [illegible] militari ordinatione = in Codice bombycino [illegible] Bibliothecae [illegible] dium Jacobacarum habentur, eodem teste: = Julius Africanus de re militari. Julii Africani Cesti = In Codice Bibliothecae Regiae [illegible] = Julii Africani Cesti =, cum conjectis ad marginem [illegible] nibus [illegible] in Codice ejusdem Bibliothecae 2439. = Julii Africani Cesti =, praemisso Capitum indice; in Codice item Regio Parisiensi 2441: = De instruendis aciebus parecbolae, quarum Hero a Meursio in Glossis auctor dicitur, a Rigaltio autem notis in Onosandrum Julius Africanus: = in Codice denique [illegible] 2445: = Julii Africani Κεστοί =, cum praefixo indice Capitum sexaginta, quorum in hoc Codice, habentur tantum undeviginti [illegible] Extant etiam [illegible] sti in duobus Bodlejanae Bibliothecae Codicibus, ut praeter Montfaucon testatur Fabricius Bibliothecae Graecae Libro III. Capite 24. §. 27. ubi ait se ex Codicibus hisce descriptos vidisse Africani Cestos videlicet ipsiae apud Godofridum Olearium, = sed ni fallor, inquit, deerant prima Capita XXIX = ‡ Duo item Codices Bibliothecae [illegible] Africani Cestos [illegible] bent (Fab. 2. 597.) qui habentur etiam in Bibliotheca Petri Dantiae, ut constat ex Catalogo manuscriptorum Codicum Graecorum (Bibliothecae Petri Dantiae, quem edidit Fabricius Bibliothecae suae Graecae tomo XII. [illegible] Africani Cesti, Βελοποιη [illegible] mine XI. editionis Florentinae [illegible] Cestorum Africani Codicem [illegible] in notis ad Suetonii Vitas [illegible] XXX [illegible] truit Nicolaus de Leiresse [illegible] num 1622. = cum ex Vatic[illegible] theca) exempla quaedam [illegible] Machalti viri [illegible], auctorumque [illegible] [illegible] in Bibliotheca [illegible] [illegible] qui [illegible] Codex quidam qui optimum [illegible] rent, ab ea, quae edita [illegible] quandum. (Lam. 902. not.) [illegible] est de re militari, [illegible] XI. Fab. 2. 59[illegible] ‡

Hos Latinos facere coepit Julianus Puchard, sed ab opere [illegible] do superstitit existimans, nonnulla quae in ipsis occurrunt, [illegible] in Epistola ad Isaacum Vossium CXXVI. i= [illegible]

+ ut legitur in tomo II. Catalogi Codicum huius Bibliothecae, e[illegible] citand:

v. Cang. t. 2. append. p. 39. unde adparet, ut puto, has parecbolas ab Africani Cestis quos idem du Cange memoraverat p. 24. penitus differre.

‡ Bibliotheca etiam Collegii Jesu Oxoniensis idem Opus manuscriptum [illegible] (Lami 902. not.)

‡ [illegible]

‡ Ita et Hermannus Hugo [illegible] Africanum: [illegible] laudavit in Commentariis ad Hyginum Gromaticum, et ad Polybii locum de Romanorum castris, (Grov. 10.) ac Salmasius praeterea, qui Cestorum [illegible] meminit in libro posthumo de Romanorum re militari, Capitibus III. et XIX. [illegible]

temque D. Du Cange qui Africani Cestos, quos + Codicibus, + Regio Parisiensi + et Colbertino invenerat, pluries memoravit in Glossario mediae, et infimae Graecitatis.

+ duobus in
+ altero
+ altero

[illegible] Fabricius [illegible] ab [illegible] editis, [illegible] pro[illegible] ferti sunt, Latine vertendis abstinuit [illegible] (p. XX.) Norrelius qui eorum[illegible] cum [illegible] jugationibus, variisque lectionibus [illegible] Latinam, quam promiserat, eorum versionem (ib.) elucubrare adgressum quidem se esse ait, pergere vero potuisse se negat, ob corruptum nimis exemplar, quo [illegible] usus fuerat. (499.) Lami ne quid Graecum in sua Meursianorum operum editione absque Latina versione prodire permitteret, Cestorum Africani translationem adortus, mox ab operis contextu infandis modis vitiato deterritus, ab incoepto destitit, victasque dedit manus: atque ne hoc unum opus in sua Meursii editione, Latina veste carens [illegible] potuisse confessus est. Itaque hactenus [illegible] interprete vacarunt.

Sed jam [illegible] ipse in nova hac hujus operis [illegible] adornanda [illegible] viter exponendum.

1 versionem addidi. 2. notas. 3. varias lectiones. 4. Textum emendavi. 5. non tamen divisionem in Capita. 6. Florentinam editionem sequutus sum. 7. v. Fab. a. p. 597. init. 8. quoad versionem meam suppetit locus Quintil. l. 12. c. ult. = non cadere in rerum naturam ut quicquid non est factum ne fieri quidem possit =, et al. ex eod. cap. valde circa fin. 9. Emendatiores Cod. sunt Laurentianus, et reg. Paris. 2173. qui tamen plerisque mancus est. v. edit. Flor. col. 929. not. 24. et notam meam. quique fortasse idem est qui in edit. Flor. Col. 961. in not. dicitur Cod. 2445. tamen numerus capitum, quae in hoc desunt, congruere non videtur. Hunc memoravi et sup. p. 77. lin. 15. 16. de Cod. Laur. Bandini 2. 233. 3. IV. lin. 5.

[illegible]

[illegible] ur Africanus [illegible] ius. [illegible] de rebus [illegible] tum [illegible] physicis excerpta, prodiit juris [illegible] Lanoecius. (Fab. 2. 590), Necessarias emendationes, idoneasque animadversiones [illegible]

+ XXIII. Plutei LXXIV.
+ et post eum Bandini in Catalogo Laurentianorum Codicum Græcorum,

[illegible]

Ex Fragmento [illegible] Libro II

[illegible] et emplastromentaticum, quem [illegible] Africanus Iatro[illegible] vocavit, [illegible] et [illegible]

Ex Codice Mediceo-Laurentiano 23. [illegible]

Capite + Ex Africani Cestis, idest, Cesto 13. 22. purgatoria simplicia.

Scribatur in Græco textu: ἤδε, et κάθηρε, et ἄ[illegible] τε, et ἐαρί τε.

Cyclamini succus umbilico illitus† magnam purgandi vim habet. Aestiva [illegible] [illegible] est. [illegible] in mortario tunde, eorumque suc[illegible] et paullo melle mixtum, bibe; quod etiam hiberno tempore cum olera [illegible] decocta in vaso altero novo, paucoque sale conspersa, et fervefacta aqua coque: [illegible] tam [illegible], sine pane, ante caetera [illegible] edi. Jus [illegible] simul bibe. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] mistus ebibatur.

† quam emendationem non latius se video Angelum Mariam Bandini alterum ex hujusce Fragmenti Editoribus.

~~legitur Κυκλωμένου.~~

+ἐπίχριοσθαι

† exemplar editum habet: ὀμφακῶ ἐπιχρισθεὶς.

‡ Bandinianum exemplar habet: κολόκυνθαι.

+ vel: ἐπιεικέστερον, cum Bandiniano exemplari ὁ καὶ χειμῶνος

‡ sive ἐπιεικεστέρα;

‡ legitur apud Bandini.

HI Apud Bandini habetur: ἀναβράσας.

⊕ Bandini legit: προφαγεῖν.

[illegible]

[illegible] et emplastromentaticum [illegible] Libro [illegible] et emplastrum [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Κεστοὶ [illegible]: Κεστὸν [illegible] [illegible] XIII. [illegible] novem tantum duntaxat [illegible] libro [illegible] quatuordecim [illegible] et [illegible] [illegible] dem operis decimustertius [illegible] etiam posset: Κεστὸν.

Κυκλαμίνου) Scribendum censet Lami: Συκαμίνου. P ~~Apud Bandini~~

Ὀμφακῆν) Lami [illegible] conjectura: ὀμφαλῷ, [illegible] Bandinianum †

Καταρτικὸ ἐν τοῖ) Legendum: καταρτικόν ἐστι, ut [illegible] Lami, vel: [illegible] καταρτικῶν, vel potius: καταρτικὸν εὔτονον, ut reperitur apud Bandini.

Κολοκαύθας) Reponit Lami: κολοκύνθας. ‡

Π[illegible]: [illegible] πτισθεῖσας.

[illegible] χυλόν, quemadmodum legitur apud Bandini.

[illegible] ἐπιεικεστῆς) Emendabat Lami: ὅταν καὶ χει[illegible] Scribendum: ὁ καὶ χειμῶνος [illegible] hiberno tempore [illegible] Κα[illegible] [illegible] Nocte [illegible] [illegible] Atque da[illegible] Lami [illegible] σον. Et consonat exemplar Bandinianum: [illegible] ἀναβρασσομενα. HI

Κα[illegible] censet Lami: καὶ τα [illegible] ⊕

Ζωμὶ κεράσαντι πί) Legendum ex Lami conjectura: ζωμὸν κεράσας [illegible]. Bandinianum exemplar habet: ζωμὸν κεράσαντα πιεῖν.

P Male; servanda est enim Codicis lectio. Cyclaminus herba est, de qua Plinius tum alibi passim, tum Libri XXVI. Capite VIII. ubi, quod nunc ad rem, = solvit alvum, inquit, et cyclaminos ex aqua pota, aut balanis subditis. = ~~Similiter et~~ Dioscorides Libri III. Capite CL. (ex veteri editione. V novas) Cyclamini radicis succum umbilico illitum, alvum mollire ait. Apud Bandini male legitur: Κυκλωμένου.

Ϭ et recte, ut patet ex eo, quod de Cyclamino legi apud Dioscoridem supra monui.

Praemonitio

Quam incertum sit, utrum Fragmenta ista ad Julium Africanum pertineant, liquet ex his, quae dixi in Commentario de ejus vita, et scriptis, §. 10 Nolui tamen ea hic omittere, quia Origenis, et Abediesu non contemnendi Scriptoris auctoritas, Africano utro quodammodo vindicare videtur.

Fragmenta Commentariorum Sexti Julii Africani in Vetus, et Novum Testamentum.

Ex Codice 45. Collegii Societatis Jesu Parisiensis.

Fragmentum hoc in Vetus Testamentum citat Le Long in Bibliotheca Sacra tom. 2. art. Julius Africanus; nondum vero quod sciam editum est.

Ex Moysis Bar-Cepha Commentariorum de Paradiso Parte I. Capite XXVIII.

Hinc est quod Dominus Julius Commentario suo in Evangelium Joannis, ait: „ Adam itaque eo die mortem obiit, quo die de arbore prohibito edit, eo quod sic haberet sententia; quo die comederis de arbore, morieris: atqui vivebat etiam tum; qui ergo potuit mortuus esse: sane per sententiam ipsam, atque per patratum facinus, jam tum mortuus erat. Nam simul atque se quis subjectum culpae fecit, supplicia quodammodo patitur, tametsi adhuc non reipsa ductus, sed per solam pronunciatam sententiam judicatus sit.

Notae.

Ad n. 37) Hunc locum retuli ex interpretatione Andreae Masii Doctoris Lovaniensis, qui Moysis Bar-Cepha Commentarios de Paradiso, ex Syriaco in Latinum transtulit.

Ditio-

niis.

ditio-

nis.

ctio=

nis.

...tio-

...nis.

editio=

iensis.

Explicatio notarum, quibus Variae Lectiones designantur.

Cod. Colbert. Codex Colbertinus.
Cod. Reg. Codex Bibliothecae regiae Pariensis.
F. Editio Florentina.
L. Codex Leidensis.
Laur. Codex Bibliothecae Mediceo-Laurentianae
L. M. P. Lectio Marginalis Parisiensis, idest, varia Lectio in ora editionis Parisiensis adscripta.
Meurs. Ioannis Meursii ~~emendatio~~ ~~observatio~~ adnotatio. P. Editio Parisiensis.
S. Codex, qui olim fuit Andreae Schotti.

Julii Africani Cesti.

Proemium.

Sive ratione, sive fato, sive fortuna
rerum exitus, instaurationes, ~~remediaque~~
fiunt, et interitus, mutationes, remediaque
fiunt: quorum singula adgnoscere, at=
que ex ~~hon ho~~ omnibus varii generis
utilitatem, fructusque passionum
medicamina, ignotaeque historiae noti=
tiam, et sermonis elegantiam collige=
re juvat. Hoc, ut arbitramur, quan=
tum mediocritas nostra patitur, et in
superioribus praestitimus, et in sequen=
tibus praestare contendemus.

De armatura. Caput I.

Inter caetera vero et bellandi ar=
tem cognoscere pulchrum est. Saepe e=
nim varii bellorum exitus caussam
miratus sum, atque obstupui cogitans,
a Romanis quidem Graecos, ab hisque
Persas armis fuisse superatos; num=
quam vero Persas Romanis cessisse,
sed et quod audacter pro libertate
pugnaverint, et quod parem cum no=
bis honorem consequi obnixi sint, su=
perioris Asiae populos gloriari. Ego
adcurato animi studio ~~perpendens~~ reputans, in=
veni, non majorem consilii copiam, neque
totalem, ~~summatim~~ in universum exercitus vim, (de acierum
enim multitudine, non una peritorum
opinio est) sed armorum opificium,
et militaris indumenti genus in rei
caussa esse. Graeci siquidem gravi
armatura gaudent. Pileus est illis
duplex; lorica squamea; clypeus aere
obductus, concavus, duabus ansis prae=
ditus, quarum una ~~cob~~ cubito proxima
est, et ad propulsionem sufficit; altera
summis digitis tenetur; tibialia duo; te=
lum, quod manu gestatur; hasta ad
cominus pugnandum, Regiorum e=

quitum hastis similis; latus ensis non longus. Rarus hac armatura cursus, nec tanta erat aciei vis, quanta si in hostium arma ruere festinassent, esse potuisset. Sed confertis clypeis pugnare noverant illi, simulque singuli singulariter dimicare; adeoque vis militum duplex erat, et quae proprie unicuique bellantium inerat, et quam totius aciei compages suppeditabant. Barbaros igitur hac ratione caeciderunt, cum saepe inter progrediendum requiescerent, cum quo fiebat ut pugnandi ardor, nihil prorsus longitudine itineris hebetaretur, nec labore frangeretur exercitus, prius quam ad pericula propius accederent. Cum vero celeri acie utebantur, et inter arma ferri properabant, jactis eminus sagittis, quae irruentes adtingebant, magno incommodo adficiebantur, nec peditum, qui levi armatura praediti erant, et ad hoc bellandi genus instructi, impetum sustinebant. Vim enim telo longinquitas praebet; cominus vero pugnantes, gravis armatura aptissimos praelio reddit. Ne igitur jacta eminus arma quidquam in Graecum militem valeant, facit lorica quovis telo firmior, squamarum commissura: itemque pilus circa caput. et aliud tegmen aeneum, aliudque praeterea, alteri superimpositum integumentum, quibus caput a fundarum ictibus defenditur. Fracta, retortaque exteriori squama, interius penetrare prohibebatur jactum in caput missile. Nuda autem

facie, liberoque collo, sine impedimento miles undequaque circumspicit. Hastis alii contophoros cohibent, equosque extimulant prius quam in hostem irruant: alii leviori acie Barbaros pervadunt qua oportet ....
Peltastis quoque utuntur, et funditoribus, quos tutos inter pericula reddit armorum murus. Breves enses et facile manu tractantur, et feriendo graviter apti sunt. Pauca quaedam ex his propter hostium, quibus congredi debebant, varietatem, operosi Macedones immutarunt, qui unicam tum contra Barbaros, tum contra Graecos ipsos armaturam adhibuerunt. Illud pro exemplo sit, quod in Macedonica armatura, libera bellantium facies Laconico pileo subest. Quod a rege illo milite gestum est, pro utili, et pro instituto habent. Ipse enim Alexander militibus barbam recidi jussit. Cumque a quodam increparetur, quod vultus ornamentum abscindi mandasset, Nescis, inquit, qui rem militarem minime calles, per barbam inter pugnandum capi haud esse pulcherrimum. Hac igitur armatura indutum, nullus profecto Barbarus, quocumque ornatus sit habitu sustinere valet.

Romanis autem est galea simplici materia constans, et ad scapulas usque pertingens, collumque irretortum coarctans, respirandi, videndique facultatem ferme adimit. Hamata est illis lorica; tibiale unicum; longus ensis; clypeus corporis munimen, qui sinistra manu gestatur. Haec omnia, cum confertis clypeis pugnandum est, corpus infirmum faciunt, nequit enim miles arma toto humero impellere. Hasta,

gerunt, Graecorum hastis breviores, pugnantque contra eorum armaturā feliciter, fere enim iisdem, quibus Graeci, de caussis, superiores in bello sunt. Agilitate magis quam Graeci valent, facile accedunt, retrocedunt que, ad opportuna quaeque loca invadenda promptissimi sunt, Graecorumque cervicem ense petere, et pugnam plaga antevertere solent. Praeterea, aciei ad cominus pugnandum instruendae artem et ipsi callent: adeoque militaris rei peritiam tum Graeci tum Romani parem habent: isti vero indumentorum levitate praestant; quorum in manibus hasta hebes, infirmaque hasta est; nec enim objectis Graecorum loricis non frangitur, telo scilicet validior. Eam igitur, quam diximus, Graecorum armaturam oppugnantes, telo adfabre, apteque constructo, squamas ictu vincere valuerunt. Eos vero, quos semper Graeci fuderant, ii, qui semper fere Graecos fuderant, raro superare potuerunt. Et primo quidem res ex eo profluxit, quod Romani ne impedimenta, sarcinasque relinquerent, sed eas semper quadrato militum agmine includerent, in hostem cursu ruere non consuevissent. Milites genu flectere jubebant, clypeosque capitibus superimponere, ut Parthorum sagittas irritas redderent. Qua bellandi ratione fiebat quidem ut nihil agerent milites, non item vero ut nihil paterentur, immo ut sole, et laboribus fatigarentur, adventatibus alter-

natim barbaris, abeuntibusque, qui et ex intervallo, alienigenarum expeditionibus parum conturbati, requiescebant. Nemo praeterea Romanorum proprio Marte dimicabat, solusque hostium multitudini congrediebatur. Fortissimus ille erat, qui jacta in caput pedis missilia, galeam illisura, funestaque tela, ea, quae cervicem protegit, ferri particula vitasset. Sagittas insuper negligentissime jacere consueverant, adeo ut decem jactis spiculis, vix unus ex hostibus occumberet: irruentibusque in equis, parvis contis occurrere non noverant. Si quis igitur, Romanum militem, Graecorum loricam, galeamque indueret, eumque conto armaret longiori, doceretque hastas singulas in scopum contorquere, et suo quisque marte dimicare, cursu item hostem petere, et impetu in arma ruere, Romanis profecto barbaros vicisse non sufficeret.

Cum Graeca descripseris, haec verba quę habet

	Editio Florentina,	ita corrige.
	Pag. 909. lin. titulo) Ιουλιου του Α=φριχανοῦ.	Ιουλίου Αφριχανου.
	Lin. 1.) Κατάλογον.	Κατὰ λόγον
+ Lin. 6.) συναγαγόντας. ≠ συναγαγόντας.	Lin. 5.) Ἴαμα τῶν ἑχάστων χαλῶν.	Ἴάματα. Ὧν ἕχαστον χαλόν.
	Lin. 7.) Ποιχίλην	Ποιχίλην,
	Lin. 8.) Θεραπείαν, παθῶν.	Θεραπείαν παθῶν.
	Lin. 13.) Πολέμιον.	Πολέμιον.
	Lin. 16.) Ῥωμαίων Ἕλληνας, Ἑλλή=νων.	Ὑπὸ Ῥωμαίων Ἕλληνας, ὑπὸ Ἑλλήνων.
	Lin. 19.) Βιάζεσθαι, πρὸς ἡμᾶς.	Βιάζεσθαι πρὸς ἡμᾶς
	Col. 910. Lin. 4.) Καίρουσι.	Χαίρουσι.
	Lin. 5.) Ἐχεῖνος.	Ἐχείνοις.
	Ib.) Ἀσπιδωτὸς.	Λεπιδωτὸς.
	Lin. 7.) Πείχει.	Πήχει.
	Lin. Ib.) Ὀθισμόν.	Ὠθισμὸν.
	Lin. 8.) Ἄχρα.	Ἄχρα.
	Ib.) Κρατούμενον.	Κρατούμενον.
	Lin. 10.) Πλάτυον.	Πλάτυ.
	Lin. 11.) Οὐ μαχρὸν,	οὐ μαχρὸν.
+ lin. 14.) χατ᾽ αὐτὸν. χαθ᾽ αὐτὸν.	Lin. 16.) Κατεύεχτον.	Κατέχοπτον.
	Lin. 23.) Αὐτὸν.	Αὐτῶν.
	Col. 911. Lin. 2.) Μῆχος.	Μῆχος.
	Ib.) Πανοπλίας.	Πανοπλία.
+ lin. 6.) ἄτρωτον. ἄτρωτον.	Lin. 5.) Κρείττον.	Κρείττων.
	Lin. 6.) Ὅτε	Ὅ τε
	Lin. 9.) Κλήματα.	Βλήματα.
	Lin. 10.) Συνειχούσης.	Συνηχούσης.
	Lin. 11.) Ἐνδοτερ Ἐνδοξοτέρου.	Ἐνδοτέρου
	Lin. 12.) Γυμνὸν.	Γυμνὸς.
	Lin. 14.) Οἱ μὴν.	Οἱ μὲν.
+ Lin. 17.) διαχωρίσαντες. ≠ διαχωρή=σαντες.	Lin. 16.) Οἱ δὲ Ὁ δὲ.	Οἱ δὲ.
ib.) τὸν βάρβαρον. τῶν βαρβάρων.	Lin. 18.) Ἐλεβοστρῶσαι.	Ἑλεβοστρῶσαι.
+ lin. 20.) τὰ γε. τά γε	Lin. 21.) Ενχείρια.	Ἐγχείρια.
+ lin. 23.) ποιχίλον. χοινὴν. ποιχίλον, χοινὴν.	Lin. 24.) Πρὸς αὐτοὺς.	Πρὸς αὑτοὺς.
	Lin. 25.) Ἐλευθερίας.	τὸ ἐλευθέρας Ἐλευθέρας.
	Lin. 26.) Τῶν μαχομένων ὑπὸ.	Τῶν μαχομένων τὰς ὄ=ψεις ὑπὸ.
	Lin. 27.) Γεγενῆσθαι χαλυσίας	Γεγενῆσθαι. Καλοῦσι δὲ
ib.) αὐτὸς γε. αὐτός γε	Lin. 28.) Τοῦ στρατιώτου.	Τὸ τοῦ στρατιώτου.
	Lin. 31.) Ἀποχείρας.	Ἀποχείρεις.

	Col. 912. Lin. 2.) Τὴν δέ.	Τήνδε.
	Lin. 4.) Ὑπομένειν.	Ὑπομείνειεν.
	Lin. 5.) Ἀπλήστας.	Ἁπλῆς τοῖς.
+ ib.) θώραξ. θώραξ.	Lin. 8.) Σρίγγων.	Σφιγγῶν:
lin. 9.) θύρσος. θυρεός.	Lin. 13.) τῶν Ἑλληνιχῶν χαλοπανο=πλίας.	Τῶν Ἑλληνιχῶν χολοβοτέρα. Μάχονται δὲ χατὰ τῆς προειρημένης πανοπλίας.
	Lin. 14.) Ἴσων.	Ἴσων.
	Lin. 16.) Εὔχαλοι.	Εὔχολοι,
	Ib.) Ὑπὲρ δεξιῶν.	Ὑπερδεξίων
	Lin. 17.) Θᾶττον τῇ τῆς σπάθης χρήσει οὐ χατάφοροι.	Θάττονες, τῇ τε τῆς σπά=θης χρήσει εὐχατάφοροι.
	Lin. 19.) προσλαμβάνοντες τῇ πλη=γῇ.	Προλαμβάνοντες τῇ πληγῇ.
	Lin. 25.) Μέλους ἄν.	Βέλους ἄν.
	Lin. 26.) Μάχονται δὲ χατὰ τῆς προειρημένης πανοπλ.... χαὶ τέχνης ἐφαρμόσαντες, τὰς βο=λίδας διέπερον,	Μάχονται δὲ χατὰ τῆς προ=ειρημένης πανοπλίας, χαὶ βέλος ἐντέχνως ἐφαρμό=σαντες, τὰς ῥολίδας διέ=πειρον,
	Lin. 28.) Ἀεὶ, νενιχημένους δέ.	Ἀεὶ νενιχημένους,
	Lin. 29.) Νενιχηχότας.	Νενιχηχότες,
	Lin. 30.) Πρῶτον, μὲν τὸ.	Πρῶτον μὲν τὸ μὴ.
	Col. 913. Lin. 1.) Ἀπολιπεῖν δὲ ἀεὶ.	Ἀπολειπεῖν, ἀεὶ δὲ
	Lin. 4.) Βέλη,	Βέλη.
	Lin. 5.) Καὶ ἀπράχτους ἤ.	Ἀπράχτους, οὐ δὲ
	Lin. 7.) Αναχωρούντων. πάλιν.	Ἀναχωρούντων, πάλιν δέ.
	Lin. 8.) Διαλείματος.	Διαλείμματος.
	Lin. 11.) Μοναχῶν ἀριστεὺς.	Μονομαχῶν. Ἀριστεὺς.
	Lin. 12.) Κράτος.	Κράνος.
	Lin. 13.) Ἐχνῶσαί τε.	Ἐχνεῦσαί τε.
	Lin. 14.) Περιαυχονίου.	Περιαυχενίου.
	Lin. 21.) Βάλλειν	Βάλλειν,
	Ib.) Διδάσχει.	Διδάσχοι.
	Lin. 22.) Καταστήσει ἐν.	Καταστήσειεν.
	Lin. 23.) Ἐμβολὴν.	Ἐμβολὴν.
	Lin. 24.) Βάρος.	Βάρβαρος.

Variae Lectiones.

Col. 909. Edit. Florent. in tit. Ἰουλίου Ἀφρικανοῦ.) Ἰουλίου τοῦ Ἀφρικανοῦ. F.
lin. 1. Κατὰ λόγον.) Κατάλογον. F. et P.
Ib. Ἠ.) ἦν. L. ἦν L. M. P.
lin. 3. Ἐπιγοναὶ.) ἐπιγονὰς. Meurs.
Lin. 4. φθοραὶ) φθορὰς. Meurs.
Ib. ἀλλοιώσεις.) ἁλώσεις. L.
lin. 5. ἴαματα. ~~ἐν ἕκαστον καλὸν~~) ἴαμα τῶν ~~ἑκάστων καλῶν~~ F. et Cod. Reg. 2173. (forte etiam P.) ῳ. L. M. P.
Ib. ὧν ἕκαστον καλὸν.) ἑκάστων καλῶν F. (forte et P.)
Lin. 6. συναγαγόντας) συναναγαγόντας. F.
lin. 7. ποικίλην, καρπουμένην θεραπείαν παθῶν.) ποικίλην καρπουμένην θεραπείαν, παθῶν. F. ποικίλλην καρπομένην. L.
lin. 9. κάλλος.) κάλος. L. M. P.
lin. 10. φαίνουσι.) φθάνουσι. Cod. reg. 2173.
lin. 11. ὥς γε) ὥστε. P.
Ib. μέτριον.) μέτρισον. S.
lin. 13. πολέμιον) πολέμων. F. et P.
lin. 15. ἐκ τούτων μὲν ὑπὸ Ῥωμαίων Ἕλληνας, ὑπὸ Ἑλλήνων δὲ) ἐκ τούτων Ῥωμαίων. L. ἐκ τούτων μὲν Ῥωμαίων Ἕλληνας, Ἑλλήνων δὲ. F. et P.
lin. 17. νενικῆσθαι) νενηκῆσθαι. P.
Col. 910. ~~ἐν~~ lin. 1. ἐν πολέμῳ παρὰ) ἐν πολέμῳ. παρὰ. P.
lin. 4. χαίρουσι.) καίρουσι. F. (nescio an et P.)
lin. 5. ἐκείνοις) ἐκεῖνος. F. ἐκεῖνοι. P.
lin. 6. λεπιδωτὸς) ἀσπιδωτὸς. F. et P.
lin. 7. πήχει.) πείχει. F. τείχει. L. πήκει. P.
ib. ὠθισμὸν.) ὀθισμὸν. F. (nescio an et P.)
lin. 8. ἄκρα) ἄκρα. F.
~~lin~~ ib. κρατούμενον, κνημίδες.) κρατούμενον κνημίδες. F.
lin. 10. πλάτυ) πλάτυον. F. πλάτυ ὄν. Meurs.
lin. 12. ὅσος) ὅσους. L.
lin. 14. καθ' αὑτὸν.) κατ' αὐτὸν. F. (forte et P.)
lin. 16. Κατέκοπτον) κατεύεκτον. F. et P.
lin. 17. τῷδε.) τὰ δὲ. P. ~~τῷ~~ τῷ δὲ. L. M. P. τάδε. S.
lin. 18. αὐτοὺς.) αὐτὸν. S.
lin. 22. ἔργον, φερομένων) ἔργον φερομένου. L.
+τὴν ἔριξιν. lin. 23. αὐτῶν) αὐτὸν. F. et P. αὐτὸν ἔριξιν. L.
Col. 911. lin. 2. μῆκος ἐν δὲ τῷ πλησίον) μῆκος ἐν δὲ. F. (for. et P.) ἐν δὲ πλησίον. L.
ib. πανοπλία.) πανοπλίας. F. (forte et P.)
lin. 4. ὁ μὲν) οἱ μὲν. L.
lin. 5. κρείττων τῇ τῶν λεπίδων.) κρείττον. F. (nescio an et P.) κρείττων τῶν λεπίδων. L.
ib. τυχῇ.) στοιβῇ. L. M. P.
lin. 6. ἄτρωτον ὅτε τε) ἄτρωτον. ὅτε. F. (forte et P.)
ib. ~~περὶ~~ τὴν κεφαλὴν κοινὴν) τῇ κεφαλῇ κινεῖν. ~~P.~~ L. τῇ κεφαλῇ κουνὴν. P.
lin. 4. περικεφαλαίαν) .... λαίαν. Laur.
ib. πρὸς τὰ ἀπὸ σφενδόνης) πρὸ τ' ἀποσφενδόνης. Laur.

lin. 9. βλήματα) κλήματα. F. κλίματα. L.
lin. 10. συνηχούσης) συνεικούσης. F. et P. συνοικούσης. L. M. P.
lin. 11. ἐνδοτέρου) ἐνδοξοτέρου. F. ἐνδοτέρω. Laur.
lin. 12. Γυμνὸς.) γυμνὸν. F. (forte et P.)
lin. 14. Οἱ μὲν.) οἱ μὴν. F. (forte et P.)
lin. 15. ἀναστέλλουσι.) στέλλουσι. L. ἀνάσταλλουσι. P.
ib. προνύσσοντες.) περίσσοντες. L.
+καὶ ἀραιοτέρας lin. 16. +Οἱ δὲ) ὁ δὲ. F. et P. ὁ δὲ ἀραιοτέρας. P.
ib. τὰς φάλαγγας) τῆς φάλαγγας. P.
lin. 17. διαχωρήσαντες) διαχωρίσαντες. F. et P.
ib. τῶν βαρβάρων.) τὸν βάρβαρον. F. et P.
lin. 18. ἐλεβοστρῶσαι. Χρῶνται) ἐλεβοστρῶσαι χρῶνται. F. et P. ἐλεβοροστρῶσαι. L. M. P. ἐλλευοροστρῶσαι. Laur.
lin. 20. ~~τὰ~~ τά γε μὲν.) τὰ γε μὲν. F. (for. et P.) τά γε μὴν. Cod. reg. 2173.
ib. βραχεῖα.) βραχέα. Cod. reg. 2173.
lin. 21. ἐγχείρια) ~~ἐν~~ ἐνχείρια. F. (for. et P.) εὐχερεία. Cod. reg. 2173. εὐχερεία. Laur.
~~lin~~ ib. σφοδρότητι τῆς πληγῆς) σφοδρότητι πληγῆς. P.
ib. χρήσιμα.) χρήσιμον. L.
lin. 23. πολεμίων.) πολέμων. P.
ib. ποικίλον, κοινὴν) ποικίλον. κοινὴν. F. (for. et P.) κινὴν. Meurs.
lin. 24. πρὸς αὐτοὺς.) πρὸς αὐτοὺς. F. et P.
~~ib~~ lin. 25. ὅπλησιν.) ὅπλισιν. P.
+σημεῖον δὲ τὸ ib. +Ἐλευθέρας.) σημεῖον δὲ ἐλευθερίας. F. σημεῖον δὲ ~~τ~~ ἐλευθέρας. P.
lin. 26. τῶν μαχομένων τὰς ὄψεις ὑπὸ πίλῳ) τῶν μαχομένων ὑπὸ πίλῳ. F.
ib. Λακωνικῷ τῇ Μακεδονικῇ) λάκκων κω. L. Λακωνικῶν ἢ τῇ Μακεδονικῇ. Laur.
lin. 27. γεγενῆσθαι. Καλοῦσι δὲ) γεγενῆσθαι καλυσίας. F. γεγενῆσθαι καλυσίαν. P.
ib. ἐπιτήδευμα τὸ τοῦ στρατιώτου) ἐπιτήδευμα τοῦ στρατιώται. F. et P.
lin. 28. αὐτός γε) αὐτὸς γε. F. αὐτός τε. Cod. reg. 2173. et Laur.
lin. 29. ἐκέλευσε ξυρᾶσθαι) ἐκέλευση ξυρεῖσθαι. Laur.
lin. 30. ἐπιτμήσαντος.) ἐπιτημήσαντος. Laur.
lin. 31. ἀποκείρεις.) ἀποκείρας. F. ἀποκείροις. Laur.
Col. 912. lin. 1. ἀστράτευτε.) στρατηγέ. L.
lin. 2. τήνδε οὖν τὴν ὅπλησιν) τὴν δὲ. F. τὴν δὲ οὖν ὅπλησιν. P. ὅπλισιν. Cod. Reg. 2173.
lin. 3. ἐν χρῷ γινόμενος) ἐν χρῷ γενόμενος. Laur. γενόμενος. P.
lin. 4. ὑπομείνειεν.) ὑπομεῖνειν. F. et P. et Laur.
lin. 5. ὅλης ἁπλῆς τοῖς.) ἀπλήστοις. F. et P. ὅλοις. Meurs.
+προσώπῳ ib. +τὸν τῆς ὀλίγον) προσώπῳ ὀλίγον. Laur. τὸν τοῖς. Cod. reg. 2173. τῶν. L.
lin. 6. ἀναπνοῆς τε, καὶ ὄψεως.) ἀναπνοῆς τε ὄψεως. P. ἀναπνοῆς τε καὶ ὄψεως. Laur.
ib. ἄχρις.) ἄκρις. Laur.
lin. 4. σφίγγων) ἁλυσειδωτὸς σφίγγων. F. et P.
ib. θώραξ κνημὶς.) θώραξ. κνημὶς. F. καὶ κνημὴς. P.
lin. 9. μακρὰ ἡ ~~σπάθη~~) μακρὰ, ἡ. Laur. μακρὰ, καὶ. P.
ib. θυρεὸς) θύρσος. F. et P. θύρσοι. L.

lin. 10. φορώμενον) φορούμενον. P.
ib. συνασπισμῷ γίνεται, μὴ ἔχοντος τοῦ στρατιώτου) συνασπισμῷ, γίνεται τοῦ στρατιώτου. P.
lin. 12. εἰς) ἐς. P.
ib. δόρατα) δόνατα. Meurs. (forte in P. diversa lectio est.)
lin. 13. τῶν Ἑλληνικῶν κολοβοτέρα. Μάχονται δὲ κατὰ τῆς προειρημένης πανοπλίας.) τῶν Ἑλληνικῶν καλοπανοπλίας. F. παροπλίας. P. et S.
lin. 14. ἴσων. πλεονεκτοῦσι) ἴσον πλεονεκτοῦσι. F. et P.
+ καὶ lin. 16. εὔκολοι) εὔκαλοι. F. ἔμβολοι. L.
+ καὶ. ib. ὑπερδεξίων) ὑπὲρ δεξιῶν. F. et P.
lin. 17. θάττονες) θᾶττον. F. et P. θάτγον. Laur.
ib. τῇ τε τῆς σπάθης) τῇ τῆς. F. (fors. et P.)
ib. σπάθης) πάθης. Meurs.
ib. εὐκατάφοροι) οὐ κατάφοροι. F. et P.
lin. 19. προλαμβάνοντες) προσλαμβάνοντες. F. et P.
ib. τῇ πληγῇ) τῇ πληνῇ. F.
lin. 21. κενότητα) καινότητα. Laur.
lin. 25. βέλους ἂν βωτέρα. Μάχονται δὲ κατὰ τῆς προειρημένης πανοπλίας, καὶ βέλος ἐντέχνως) μέλους ἂν βωτέρα. μάχονται δὲ κατὰ τῆς προειρημένης ~~πανοπλ~~ πανο...... καὶ τέχνης. F. et P. μέλλουσαν. L. υέλουσαν τέχνης. Laur. ἀντέκνης. L. M. P.
lin. 27. τὰς βολίδας διέπειρον) τὰς βολίδας διέπερον. F. et P. (nescio an P. habeat διέπερον.)
lin. 28. ὤσαντες) ἐάσαντες. L.
+ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ib. + ἀεὶ νενικημένους, ~~ἀε~~ τοὺς Ἕλληνας) ἀεὶ, νενικημένους δὲ τοὺς Ἕλληνας. F. αἰεὶ, νενικημένους δὲ τοὺς Ἕλληνας. P. αἰεὶ. Laur. ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων νενικημένους. S.
lin. 29. νενικηκότες) νενικηκότας. F. et P. νενικεκότες. Laur.
lin. 30. αἴτιον δὲ τὸ πρῶτον) αἴτιον δὲ πρῶτον. P. αἴτιον δὲ προτῶν. Laur.
lin. 31. τὸ μὴ ἴεσθαι) τὸ ἴεσθαι. F. et P. τοῦ ἴεσθαι. Laur.
ib. εἰς τάς.) ἐς ἀς. Laur.
Col. 9013. lin. 1. ἀπολιπεῖν, ἀεὶ δὲ) ἀπολιπεῖν δὲ ἀεί. F. et P.
lin. 2. ἐγκέκληται.) ἐγκέκλιται. Cod. reg. 2173. κέκλιται. S.
ib. καθίασί τε) καθιᾶσιν τε. Laur.
lin. 4. βέλη. ~~τοδε~~ τόδε δὲ ἐπιτήδευμα ἀπράκτους) βέλη, τόδε δὲ ἐπιτήδευμα καὶ ἀπράκτους. F. τόδε ἐπιτήδευμα καὶ ἀπράκτους. P. (nescio an post βέλη virg. in P. sit, vel punct.) τόδε δὲ τὸ ἐπιτήδευμα καὶ ἀπράκτους. Cod. reg. 2173. et Laur.
lin. 5. ἢ ~~καὶ~~ ἀπαθεῖς.) ἢ ~~καὶ~~. F. ἢ ~~καὶ~~ ἀπειθεῖς, P. et S. ἀπόθεις. L. M. P.
+ ταῖς lin. 7. ἀναχωρούντων· πάλιν δὲ +) ἀναχωρούντων. πάλιν ταῖς. F. et P. (nescio an in P. sit punct. post ἀναχωρ.)
lin. 8. διαλείμματος) διαλείματος. F. διαλέμματος. P.
lin. 9. ἔστι ~~δὲ~~) ἔτι. Cod. reg. 2173. et Meurs.
lin. 10. καθ' αὑτὸν) καθ' αὐτόν. Laur.
ib. οὐδέ τις γίνεται πρὸς) οὐδὲ γίνεται, πρὸς. P.
lin. 11. μονομαχῶν, ~~αρι~~ Ἀριστεὺς) μοναχῶν ἀριστεύς. F. μονομάχων. L. M. P. μοναμάχων. Meurs. (nescio quomodo scriptum sit in P. ubi certe lection. diversitas esse debet.)

lin. 12. ταῖς κεφαλαῖς) τὰς κεφαλάς. L. M. P.
ib. τὸ κράτος) κράτος. F.
ib. θλάσαντα) θαλάσσαντα. L.
lin. 13. ἐνδύνει) ἐνδύνειν. L. M. P. ἐν δυνάμει. L. ἐν δύνῃ. Laur.
ib. ἐκνεῦσαί τε φερόμενον) ἐκνῶσαί τε. F. ἐκνεῦσαι φερόμενον. P.
lin. 14. περιαυχενίου) περιαυχονίου. F. περὶ αὐχενίου. P.
lin. 15. κεκριμένα) μένην. Laur.
ib. ἀκόντια, τὰ δέκα) ἀκόντια τὰ δέκα. P.
lin. 17. ἵππους) ἱππεῖς. Laur.
lin. 18. εἰ γοῦν τις) εἰ γοῦν τις. L. M. P. ἡγοῦντες. P. γοῦντες. S.
ib. κράνος.) στράνος. S.
lin. 19. Ῥωμαίων) Ῥωμαίων. P. et S.
lin. 21. βάλλειν, καθ' αὑτόν τε ἕκαστον) βάλλειν καθ' αὐτόν τε. F. καθ' αὐτὸν τόν. (vel αὐτόν τε τόν) P. (nescio an post βάλ. virg. habeat P.) καθ' αὐτὸν τέ. Cod. reg. 2173. ἔκαθον. Laur.
ib. διδάσκοι) διδάσκει. F.
lin. 22. καταστήσειεν ~~δρομ~~) καταστήσει ἐν. F. et P.
lin. 24. βάρβαρος.) βάρος. F. ὕαρναρος. Laur.

Notae.

Pag. 909. edit. Florent. lin. 10. Ἔν τε τοῖς φθάνουσι) Legendum videtur: ἔν τε τοῖς φθάνουσι, ut habet Codex regius Parisiensis 2173. Ex his quoque verbis patent; haec Africani Capita, quae sub Cestorum titulo ad nos pervenerunt, non opus integrum praestare, sed Excerpta esse e majori opere, cujus reliqua interciderunt. Ex prooemio autem isto, quod hisce Capitibus praefigitur colligi potest haec petita esse ex initio cujusdam ex Cestorum libris, qui fortasse etiam, integer extat.

Col. 910. lin. ult. τῶν πεζῶν) Legendum forte: τοὺς πεζούς.

Col. 911. lin. 5. Τῇ τῶν λεπίδων τυχῇ) Scribendum esse: ἐπιπτυχῇ, pridem post Boivin monuit Spanheim in Commentario ad primam Juliani Orationem. Ea voce usus est etiam Heliodorus, Cataphractorum loricas describens, Aethiopicon libro IX.

ib. πρὸς τὸ μεῖναι ἄτρωτον) Haec verba Scholium sapiunt, et e margine in textum irrepsisse videntur, ut optime notat Boivin.

lin. 15. Τῶν ἱππέων προνύσσοντες) Legendum: τοὺς ἵππους, vel: προνυσσόντων.

lin. 18. Ἐλεβοστρῶσαι) Vox ἐλεβοστρῶσαι, vel ἐλεβοροστρῶσαι, ut habetur in margine editionis Parisiensis, vel ἐλλευοροστρῶσαι, ut legitur in Codice Medicaeo-Laurentiano, quidnam valeat, divinari equidem nescio.

lin. 26. Τὰς ὄψεις) Haec verba, quae extant in editione Parisiensi, et in Codice Medicaeo-Laurentiano, extant, in Florentina editione exemplari, quem Florentina editio repraesentat, perperam omissa sunt.

ib. Ὑπὸ πιλῷ Λακωνικῷ τῇ Μακεδονικῇ) Scribendum suspicor cum Codice Medicaeo Laurentiano: ὑπὸ πιλῷ Λακωνικῷ ἢ τῇ Μακεδονικῇ, vel: τῷ Μακεδονικῷ = sub pileo Laconico, potius quam Macedonico = Particula ἢ interdum valet: = potius quam, = ut ex illo Homeri versu, qui libri Iliados primi CXVII. est:

Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
= Malo populum salvum esse quam perire: = +

+ Lexicographis pridem pernotuit.

Porphyrius in Vita Plotini, Capite VII. de Amelio αὐτὸς δέ, ait, διὰ τοῦ P. Ἀμέριον αὐτὸν καλεῖν ἠξίου, ἀπὸ τῆς ἀμερίας, ἢ τῆς ἀμελείας πρέπειν αὐτῷ καλεῖσθαι λέγων. Ubi doctissimus Holstenius in Vita Porphyrii, Capite VI. minus recte reponebat: οὐ τῆς ἀμελείας.

lin. 27. Καλοῦσι δὲ) Ita emendavi cum margine editionis Parisiensis, et cum Codice Medicaeo-Laurentiano. In Florentina editione legitur: καλυσίας, in Parisiensi: καλυσίαν.

lin. 24. Τὸ τοῦ στρατιώτου) Ita recte, ut videtur, Codex Medicaeo-Laurentianus.

Col. 912. lin. 1. Ὦ ἀστράτευτε) Hanc verissimam lectionem esse puto, illique praeferendam, quam Leidensis Codex suppeditat, id est: στρατηγέ.

lin. 5. Κράνος ὕλης ἁπλῆς τοῖς μὲν προσώπῳ τὸν τῆς ὀλίγον ἀναπνοῆς τε, καὶ ὄψεως) Hujus loci sensum in versione mea

adsequutus esse videor, sed Graeca verba quomodo restituenda sint haud constat. Scripsi ἁπλῆς τοῖς cum Codice Medicaeo-Laurentiano: et quidem ἁπλῆς scribendum esse patet, monuerantque jam Meursius, et Boivin: opponit enim Africanus Romanorum galeam simplici aere conflatam, duplici Graecorum pileo, cujus supra meminerat.

lin. 4. Ἀλυσειδωτὸς) Legendum videtur: ἁλυσιδωτός.

ib. Κνημὶς μία) Unicam Romanis militibus ocream fuisse, diserte hic dicit Africanus, et innuere etiam videtur Vegetius, dum in libro de re militari primo, Capite XX. ait: = usque eo, ut... pedites... scutati, praeter cataphractas, et galeas, etiam ferreas ocreas in dextris cruribus cogerentur accipere. = Sinistrum, non dextrum Samnitium crus ocrea tectum fuisse ait Livius Libri IX. Capite XL.:

= Crurisque sinistri
Dimidium tegmen: =

inquit Juvenalis Satyra VI. Polybius Libro Historiae VI. (469. c.) singulari numero προκνημίδα = ocream = nominat. Ita et Paulus Jurisconsultus libro de poenis: = Si tibiale, vel humerale alienavit (miles) castigari verberibus debet. = (Pitisc. 1. 174. col. 2.) Virgilius de Hernicis Aeneidos Libro VII. ait:

= Vestigia nuda sinistri
Instituere pedis, crudus tegit altera pero. =

Tibiale unicum Romanis tribuit etiam Arrianus in Tacticis, cujus verba, quod ad rem eximie faciat, adscribere non pigebit: (Spanheim ad Julian. 251. fin.) Καὶ κνημῖδες, ὡς τοῖς πάλαι Ἕλλησιν, ἢ ὡς Ῥωμαίοις, κνημὶς μία πρὸ τῆς κνήμης, ὡς ἐν ταῖς μάχαις, προβαλλομένης = et ocreae, ut apud veteres Graecos, sive, ut apud Romanos, ocrea unica, qua tibia tegitur, quae in conflictu praeponitur. = Nullus igitur videtur esse dubitandi locus quin unica Romani milites ocrea usi sint, licet hac de re incerti haereant Franciscus Patricius in libro de Re militari Romanorum Parte V. sectione VI. et Lipsius, quem reprehendit Spanheim in Commentario ad Juliani Orationem I.

Videre praestabit Bibliotec. Ital. Vol. 3. p. 532.

lin. 16. Εὔκολοι, καὶ ἐπὶ κατάληψιν ὑπερδεξίων χωρίων θάττονες, τῇ τε τῆς σπάθης εὐκατάφοροι) Ita scripsi post Boivin, cujus emendationem confirmat Codex regius Parisiensis 2173. et alter Colbertinus, quorum uterque habet: ὑπερδεξίων, et τῇ τε τῆς σπάθης; itemque Codex Medicaeo-Laurentianus, ubi recte legitur: εὐκατάφοροι.

lin. 25. Προσβολῇ) Legendum videtur: προβολῇ.

ib. Βωτέρα) Scribendum, ni fallor, βιαιοτέρα.

lin. 26. Μάχονται δὲ κατὰ τῆς προειρημένης πανοπλίας, καὶ βέλος ἐντέχνως ἐφαρμόσαντες, τὰς φολίδας διέπειρον, ὤσαντες) Ita hunc locum restitui, Boivinianam emendationem sequutus. Fortasse adhuc aliquid deest post πανοπλίας, et reponenda vox εὐτυχῶς, vel alia hujusmodi. Sed suspicor delenda esse verba: μάχονται δὲ κατὰ τῆς προειρημένης πανοπλίας, quae omnia et aliquanto supra occurrunt, atque in Codice Medicaeo-Laurentiano desunt; et scribendum: Βέλος οὖν, vel δέ, ἐντέχνως ἐφαρμόσαντες. Legendum esse φολίδας, non βολίδας, ut est in editionibus Parisiensi, et Florentina, patet ex Codicibus Regio Parisiensi 2173. Leidensi, et Medicaeo-Laurentiano. Διέπειρον, pro διέπερον habent etiam laudati Codi-

[rector Leidensis.]
ces, ~~Regius~~ Parisiensis, ~~et~~ ~~Medicaeo~~-~~Laurentianus~~.

Col. 913. lin. 15. Ἀπράκτους ἢ καὶ ἀπαθεῖς) Emendat Boivin: ἢ οὐ καὶ ἀπαθεῖς. Sed legi posse etiam: ἢ καὶ ἀπαθεῖς, liquet ex his quae supra dixi nota … (ad col. 911. lin. 28.) de particula ἢ, quae interdum valet: = potius quam. =

lin. 9. Ἔστι δὲ) Scribendum fortasse cum Meursio, et cum Codice Regio Parisiensi 2173: ἔτι δὲ.

lin. 14. Περιαυχενίου) Ita recte codex Medicaeo-Laurentianus, itemque regius Parisiensis 2173.

lin. 22 Ἐσθ᾽ ὅτε) Boivin legendum suspicatur: ἔσθ᾽ ὅτε δέ.

ib. Καταστρέφειν) Ita codex regius Parisiensis 2173.

De hostium occisione Caput II.

Non conflictibus semper, et praeliis oppugnandus hostis est, nec omnia semper fortunae ~~pe~~ committenda. Ignotus siquidem ignotis latet belli exitus, et plurima praeter expectationem fiunt. Eos, qui ferro maestabant, aut viris, vel telis, machinisve, saepe ventus, locusve laesit, aut dolus, aut visa quaedam. Magnis nempe cladibus Pan Deus interesse solet. Thebanos, quos laureatos viderant, expectare non sustinuerunt Phocenses, etsi rebus omnibus essent instructiores, lauream quippe fugiebant, qui pugnam haud extimuerant. Flaminium, Paulumque ventus, et sol militum faciebus oppositus potissimum nocuerunt. Leonidam quinquaginta hostium myriadibus oppugnandis parem fecit Thermopylarum angustia. Atheniensibus ad Marathonam Pan contra Persas auxilium praebuit: Themistocles Graecia Xerxem mendacio expulit. Venenis nonnulli telos inungunt, quo vulnera lethalia fiant; sylvis alii fidunt; evasuri alii provincias depopulantur; puteos multi venenis inficiunt. Alanos delevit Alexander, elleborum serens. Hostiles igitur copias, non solum aperta vi adgredi, sed et occultis artibus pervagari necesse est. Inde ortus vetus ille Carthaginiensium mos, qui duces, qui optima voluerant, etsi res felici[ter] ~~successu~~ non peregissent, honoribus adficere solebant; eos vero, qui temerarie ali-quid adgressi, [rem que] ~~fuerant~~ ~~rem~~ ~~perperam~~ ~~gererant~~, [peregerant,] poenis mulctabant, non fortunam Imperatorum, sed consilium in jus advocantes. Optime sane jambus ille vetus: Cautus dux audaci longe praestat.

Plurima militaris scientiae

praecepta sunt, quorum singula plerique scriptores tradiderunt. Nec deest qui doceat, salubribus irriguisque in locis castrametari, editiora quaeque occupare, fossas ducere, exercitus frontem praesidio munire, nocte iter facere, equites ante incedentem exercitum collocare, res attente perscrutari, insidias parare, exploratum mittere, milites bene armis instruere, pabulatum egredi, somno ad levandos labores uti, idoneo belli apparatu muniri, de hostibus in omnibus diffidere. Non solum igitur hostes, cum damna ~~aperte~~ inferre aperte conantur, reprimere, sed et theriaca antidota bibere, quibus venenatorum telorum ictibus mortifera facultas adimatur, norunt, ut puto, qui historiarum libros evolverunt. Simile contra corruptas aquas remedium adhibetur. Ab aquae autem salsae poculis, quippe qui injucundi haustu sint, ut plurimum abstinemus.

Arbores hostium si exscinderis, eos post illos latitare prohibebis. Ne igitur pabulatum in alienos agros exire opus sit, propria secum cibaria ferre oportet, eaque servare, quae militaris rei periti facienda praeceperunt, ut diutina expeditio bene geratur, necessariisque abundet exercitus, nulloque ab hostibus damno afficiatur, quod et potissimum curandum est, magis enim expedit non laedi quam laedere. Pyrrhus Romanis instructior, temporis diuturnitate primum superatus est. Mora, fame, cladeque Barbari praecipue delendi sunt, quibus commeatus nonnisi ad certum temporis spatium sufficere possunt, nec idonea est ~~belli~~ ~~appar.~~ alimentorum

copia, sed ea tantum suppetunt, quae subitis incursionibus rapere valent. Alimenta enim ferunt pro dierum numero definita, certamque telorum quantitatem, quibus consumptis Barbaros in fugam sese conjecturos manifestum est. Cur igitur hostibus congredi properant, qui si expectaverint, eos sola alimentorum penuria superatos conspecturi ~~essent~~ sunt? Jam statuta dies praetergreditur, jam invadit eos fames, paucis, quae secum advexere cibariis, frustra consumptis. Cave esurientes illos fugere permittamus. Sine ferro ~~caede~~ clade eos opprimere, sine pugna letho dare curae sit; aere vincemus comite, aqua auxiliante; una cum elementis bellabimus. Incognito aciei duce utamur, occulte pugnemus; undique cadat hostis sive sitiat, sive edat; cuncta illi periculum pariant; esuriat si maneat, esuriat, ne fugiat. Facinus exequemur magnis supplicationibus dignum. Athenas infestus aer depopulatus est, Lacedaemoniis subeuntibus. Carthaginiensium vires eodem malo fractae sunt. Hoc Siculi, victis ea ratione hostibus, diis suis acceptum referunt: Deos istos imitemur. Fortuna sponte nostra sequetur artificia. Alimenta igitur hosti, panesque, quibus ultima die vescantur homines, hoc modo parabis. Ranam sume rubetam, idest, Phrynum et viperam marem; quae animalia circa finem pinguntur in pentagono, ubi litteralis modi Lydii proslambanomeni nota adscribitur, Zeta nempe imperfectum, et Tau jacens. Utrumque animal vasi simul include, opertumque vas luto diligenter obtura, adeo ut consumenda intus animalia respiratione omnino prohibeantur. Horum deinde reliquias

in pulverem redige, et in aquam mitte, qua coquenda edulia macerantur. Clibanos eadem aqua consperge, quo damna iis quoque pares, qui edulia illa cocturi sunt. Cum igitur horum alimentorum quantum suffecerit ~~ex~~ in promptu habueris, ea, quo potueris modo, hostibus objice. Quod fieri sine suspicione poterit, si alimenta illa placide transferantur in locum, hostium incursionibus obnoxium, ut optata oblatorum ereptio ~~fab~~ facile fiat; vel si quis fugam callide simulans, castra hisce alimentis instructa, ~~hos~~ irruentibus hostibus occupanda relinquat. Cladem non uno die dapes illae perficiunt, nec eum, qui ipsis pastus est, statim interimunt. Pestis inde exoritur, iis quoque, qui edulia illa non attigerunt, exitialis. Omnibus insilit lues, adfectorumque jam morbo contubernalibus adhaeret, domum, urbem, exercitum, gentem invadit: ad hoc exceptos hospitio hostes, adversa Erinnys cibis expleri permiserat. Eas epulas nonnisi contra barbaros adhibere licet, cum in omnia irrepat morbus, et irreparabilis hostes [calamitas] occupet. Si vero metuamus, ne artificia nostra irrita futura sint, vel quod hostes in suspicionem adducti, alimentis illis uti non audeant, vel quod a transfugis de periculo moneantur, sive alicujus sceleris reos, sive captivos iisdem dapibus expletos, ad eos abire permittamus, lethalia illis erga hujusmodi hospites officia exercenda dantes, cum enim ii inter hostes versati fuerint, statim morbo adficietur exercitus. Hunc similiter hac propinatione ad bi-

bendum inducemus. Trium generum animalia in pentagono secundo pinguntur juxta notas hypates hypaton, gamma aversum, et gamma rectum, serpens scilicet, qui Physalus dicitur, et Physae fluviales. Haec ita concide, ut in saniem penitus redacta videantur, eaque postquam vehementer ebullire feceris, adeo ut totus illorum succus evanuerit, mitte in locum, ubi hostes aquari solent. Aestuabunt corpora ~~illorum~~ eorum, qui aquam inde haustam potaverit, tum hominum tum jumentorum, acerbique in illis tumores fient. Alter ex eis alterum intuens, ac veluti alium videns ab eo, qui antea fuerat, novam illam corporis formam cognoscere non valens, jamque et in fugam, et in mortem segnis, proximumque lethum otiosus expectans, hostium adventum votis adcelerare conabitur, cum dira inflammationis vi torqueatur, nec capiat jam vetus armatura militem, nonnisi ad ~~majo~~ mintorem corporis molem adcommodata, adeo ut ne simulare quidem possint illi stare se sub armis. Alio quoque modo aque corrumpuntur, stercore scilicet, et saxis in puteos injectis. Quod si adcessu faciles hi putei sint, missum in eos pistium oleum, injectaeque marine conchae, quae purpurae dicuntur, diu aquas potui minime idoneas facient. Majus vero aque conceptaculum, sive stagnum, tithymalo myrsinite [foedatis]. Ita igitur hostes potu primum interdicemus. Nemo vero harum rerum imperitos orientales Barbaros putet, qui et advenas hisce artibus saepe ~~extollunt~~ conficiunt.

Cum Graeca descripseris, haec verba quae sunt In editione Florentina ita corrige.

	In editione Florentina	ita corrige
	Col. 914. lin. 2.) Ἐδέξατο.	Ἐδέξαντο.
	lin. 3.) παρασκευασμένους. Φωκεῖς	παρασκευασμένοις Φωκεῖς
	lin. 5.) φοβηθήσονται.	φοβηθέντες.
+ ib.) ἐδίκησε. ἠδίκησε.	lin. 6.) παῦλος.	παῦλον
lin. 7.) ἴσοι. ἴσοι.	lin. 7.) πενταχοσίαις.	πεντήκοντα.
ib.) λεωνίδαι. λεωνίδαν.	lin. 8.) πυλῶν.	Πυλῶν.
	ib.) συνεδραμένοις.	συνέδραμεν.
	lin. 14.) Ἐλαίους.	Ἀλωνοῦς
	lin. 19.) Χαρχηδονίων.	Καρχηδονίων.
	lin. 21.) ἐγχειρήσαντας. οὓς.	τοὺς.
	lin. 22.) ἐγχειρήσαντας.	ἐγχειρήσαντας.
+ lin. 23.) ἐκόλαζον. ἐκόλαζον,	lin. 25.) λυσιτελέστερον.	λυσιτελέστερος.
	lin. 27.) πλεῖσθαι.	πλεῖσται.
	lin. 28.) ἵνα μὴ γένηται ὑγιεινῶν στρατοπεδεύσεων. καὶ ἄφυδρα	ἵνα γένηται ὑγιεινὰ στρατοπεδεύσεων, καὶ ἔφυδρα
	lin. 29.) καταλείψεις.	καταλήψεις.
	lin. 32.) ὕπνα.	ὕπνοι.
	Col. 915. lin. 3.) ἄκος	ἄκος.
+ τῆς	ib.) ἁλμυποδίας.	τὰς ἀλμυρίας.
	lin. 4.) ἀπηδυσμόν.	ἀρδυσμόν.
	ib.) παραιτούμεθα.	παραιτούμεθα.
	lin. 5.) δενδρῶν.	Δένδρα
	ib.) εἰς κοίτην.	ἐκκόπτων.
+ lin. 9.) ἀρχεῖ. ἀρκεῖ.	lin. 12.) τοῦ μή.	τὸ μή.
+ lin. 13.) ἀναλώθη. ἀνηλώθη.	lin. 13.) πρῶτον,	πρῶτον.
	lin. 17.) ἡμέρας μεμετρημένας.	ἡμέραις μεμετρημένας,
	lin. 19.) αἱμαθωθέντων	ἀναλωθέντων.
	ib.) τὶ.	τί.
	lin. 22.) ἔπεισεν.	ἔπεισιν.
	ib.) ὑπερήμερος τῶν, ὀλίγον.	ὑπερήμερος, τῶν ὀλίγων.
	lin. 24.) φυγεῖν,	φυγεῖν.
	lin. 25.) φθορᾶς.	φθορά.
	lin. 25.) ὁπλισώμεθα, ἀπορρήτου.	ὁπλισώμεθα. Ἀπορρήτου
	lin. 26.) ἀσυμφωρῇ.	ἀσυμφορεῖ.
	lin. 29.) ἀναπεύσας.	ἀναπνεύσας.
+ τὸ τοιοῦτον κατάστημα	lin. 30.) ποιεῖ.	ποιῶ.
+ τὸ τοιοῦτο κατάστημα	Col. 916. lin. 1.) κατέσχεν,	κατέσχεν.
	lin. 3.) πολέμους.	πολεμίους.
	lin. 4.) μεμνησώμεθα.	μιμησώμεθα.
	lin. 6.) ἄρτου.	ἄρτους.
	ib.) θρέψαντας.	θρέψοντας.

	In editione Florentina	ita corrige
	lin. 8.) ἔχω.	ἔχω,
	ib.) ἂν ἐν ἀγράπτῳ.	ἀνάγραπτα.
	ib.) ἐπιτέλει.	ἐπὶ τέλει.
	lin. 9.) ἐνχεῖται.	ἐγχεῖται
	lin. 10.) σημεῖον.	σημεῖον.
	lin. 11.) ζητεῖ ἐλλιπὲς καὶ τὸ ὕπτιον εἰς.	ζῆτα ἐλλειπὲς, καὶ ταῦ ὕπτιον. Εἰς.
	lin. 12.) πελῷ.	πηλῷ.
	lin. 13.) γενέσθαι.	γενέσθαι
	lin. 14.) ἀλωμένοις	ἀναλωμένοις
	lin. 17.) χρίσεις.	χρίσεις,
	lin. 18.) αὔτ' ἀρεσκε.	αὐταρκὲς.
	lin. 19.) ἂν ὕποπτος.	ἀνυπόπτως.
	lin. 20.) ἐργάσαντο.	ἐργάσαιτο.
	lin. 23.) παραχωρήσει ἐν.	παραχωρήσειεν.
	lin. 23.) τετειχισμένου,	τετειχισμένου.
	lin. 24.) θάνατον,	θάνατον
	lin. 26.) καταλαμβάνοντος,	καταλαμβάνοντος.
	lin. 27.) μέτεισιν,	μέτεισιν.
	lin. 28.) ἡ ἐπιβουλή.	ἡ ἐπιβουλή.
	ib.) μετοικεῖ	μετοικεῖ.
	lin. 29.) ἐρινοῦς.	ἐριννῦς.
	lin. 30.) πονεῖν.	μόνων.
	Col. 917. lin. 4.) μεμυθηκότες.	μεμαθηκότων.
	ib.) παρ' αὐτούς.	παρ' αὐτοῖς.
+ lin. 6.) λιμώξουσιν ἐπίβουλον λιμώξουσιν. Ἐπίβουλον	lin. 10.) ὑπάτης ὑπὸ τὸν γράμμα ὑπεστραμμένον, καὶ γράμμα ὀρθοῦν.	ὑπάτης ὑπάτων, γάμμα ἀπεστραμμένον, καὶ γάμμα ὀρθόν.
+ lin. 11.) ὄφιν τὸν φύσαλον. ὄφιν τὸν φύσαλον,		
+ lin. 13.) ποταμίας. ποταμίας.	lin. 15.) ἔγχει τῶν πολεμίων ὕδρευματι.	ἔγχεε τῶν πολεμίων ὕδρευματι.
	lin. 16.) πεπτωκότων.	πεπωκότων.
	lin. 20.) φυγῇ καὶ βραδὺς, καὶ τελευτῇ	φυγῇ βραδὺς, καὶ τελευτῇ,
	lin. 22.) παύσηται	παύσηται,
	lin. 24.) ἀφαιρεῖται.	ὡς ἀφαιρεῖσθαι.
	lin. 26.) θεῖναι λυμαίνεσθαι.	εἶναι. Λυμαίνεται
	lin. 27.) μὲν. φρέατα.	τὰ μὲν φρέατα.
	ib.) λίθοις, ἐγχοῦνται, εἰδ'	λίθοις ἐγχοῦνται. Εἰ δ'
	lin. 31.) τιθόμαλον.	τιθύμαλλος.
	lin. 32.) ἐμβαλλομένης.	ἐμβαλλόμενος.
	Col. 918. lin. 1.) κελεύσωμεν.	κολύσομεν.
	ib.) ποτῷ	ποτῷ.
	lin. 2.) ἐνταῦτα.	εἰς ταῦτα.
	lin. 3.) βαρβάρους καὶ αὐτό.	βαρβάρους. καὶ αὐτοί.

Variae Lectiones.

Col. 913. lin. 29. χωρεῖ) χωρεῖν. S.
lin. 30. παρασκευαζομένους) παρασκευασμένους. P. παρεσκευασμένους. Laur. σκευασμένους. S.
lin. 32. ἠδίκηκεν) ἠδίκησεν. Laur.
ib. ἢ τόπος) ἥλιος τόπος. Laur.
ib. δόλος) τόλος. L.
Col. 914. lin. 1. καὶ φάσμα. Συνεχὴς) καὶ φάσμα συνεχής. P. (ita ni fallor.)
ib. ἐν τοῖς μεγάλοις τραύμασι) ἐν τοῖς τραύμασι. P. et S.
lin. 2. ὁ Πὰν) ὁπῶν. L.
ib. ἐδέξαντο) ἐδέξατο. F. et P.
lin. 3. παρασκευασμένοι Φωκεῖς) παρασκευασμένους. Φωκεῖς. F. et P.
lin. 5. φοβηθέντες) φοβηθήσονται. F. et P.
lin. 6. Παῦλον) Παύλος. F. παντον. Laur.
ib. ἀντιπρόσωποι) ἀντιπρόσωπος. Menn.
+ καὶ ἥλιος. Ἴσον ἐποίησε. — ib. ἠδίκησε) ἐδίκησε. F. (nescio an et P.) καὶ ἥλιος ἴσον ἐποίησε. P. ἠδίκησεν. ~~Κα~~ καὶ ἥλιος ἴσον ἐποίησεν. Laur.
lin. 7. Λεωνίδου) Λεωνίδα. F. (for. et P.) λενίδα. L.
ib. πεντήκοντα) πεντακοσίαις. F. et P.
lin. 8. συνέδραμεν) συνέδραιμεν. Laur. συνεδραμένοις. F. et P.
lin. 10. ὁ Πὰν) ὁπῶν. L.
ib. ἐξήλασε ψεύσματι) ἐξήτασεν ψεύματι. Laur.
lin. 14. Ἀλανοὺς) ἐλαίους. F. et P. ἐλανοὺς. Laur.
lin. 16. καθεστηκόσιν) ἀνθεστηκόσιν. Laur. θεροστεκόσιν. L.
lin. 18. λανθανούσαις τέχναις στρατηγητέον. Ἐπινενόηται.) λανθανούσαις στρατηγητέον ἀτέχναις ἐπινενόηται. Laur.
lin. 19. Καρχηδονίων) Χαρχηδονίων. F. et P. (ni fallor.)
+ τὰ ἄριστα + τὰ ἄριστα — lin. 21. + καὶ μὴ) + εἰ καὶ μή. Laur.
ib. τοὺς) οὓς. F. ἐλανοὺς. P. (nescio an vere hoc dictum sit de P. et an vox ἐλανοὺς referenda potius sit ad lin. 14.)
lin. 22. ἐγχειρήσαντας) ἐγχειρίσαντας. F.
lin. 23. ἐκόλαζον, οὐ τῆς τύχης) ἐκόλαζον. οὐ τῆς τύχης. F. et P. (ut puto)
+ Κρίσιν. Καλὸν δὲ καὶ τὸ + τὸ ἀρχαῖον, ὡς λυσιτελέστερος πᾶσι τοῦ προπετοῦς — lin. 24. + ἰαμβεῖον) ἰαμυίον. Laur. λυσιτελέστερον. F. κρίσιν τοῦ προπετοῦς. P. et S.
lin. 26. στρατηγίας) στρατηγίαις. P. et Laur.
lin. 27. πλείσται) πλεῖσθαι. F. et P. (ni fallor.)
ib. συμβαίνειν διδάσκων) συμβαίνη διδάσκον. Laur.
lin. 28. ἵνα γένηται) ἵνα μὴ γένηται. F. et P.
ib. ὑγιεινὰ) ὑγιεινῶν. F. et P.
ib. στρατοπεδεύσεων, καὶ ἔφυδρα) στρατοπεδεύσεων. καὶ ἄφυδρα. F. στρατοπεδεύσεων. καὶ ἄφεδρα. P. ἄφεδρα. S. (nescio an P. post στρατοπεδεύσεων virg. an punc. habeat.)
lin. 29. καταλήψεις) καταλείψεις. F. et P.
lin. 30. τόπων, ταφρεῖαι) τόπον ταφρεῖαι. P. (nescio an revera τόπων habeat, vel τόπον.)
lin. 32. ὑπ προνομίαι, καὶ ἰάματος ὕπνοι, παρασκευὴ) προνομίαι, καὶ παρασκευή. S. καὶ ἰάματος παρασκευή. P. κάματι. Menn. ὕπνα. F.
lin. 35. φανερῶς, οἶμαι) φανερῶς οἶμαι. P. φανεραί. Laur.

Col. 915. lin. 1. γνώρισμα) γενώρμα. ~~F. et Laur. et~~ P. et Laur. et S.
ib. προπόσεις) προπώσεις. S.
lin. 2. ἀλεξητήριον) ἀλεξιτήριον. Laur.
~~ib.~~ lin. 3. ἄκος. Τὰς ἁλμοποσίας) ἄκος τῆς ἁλμοποδίας. F. ἄκος τὰς ἁλμοποσίας. (nescio an post ἄκος punc. habeat.) P. ἀλκοποσίας. L.
lin. 4. ἀηδυσμὸν) ἀπηδισμόν. F. ἀηδίσμον. P.
ib. λαβεῖν τοῖς πολλοῖς) λαβὼν ~~τ~~ πολλοῖς. L.
ib. παραιτούμεθα. Δένδρα) παραιτούμεθα δένδρων. F. et P.
lin. 5. ~~εἰς κοίτην~~ ἐκκόπτων) εἰς κοίτην. F. et P.
lin. 7. ὁ ἐπιφερόμενος χυλὸς ἀρκεῖ.) ἀρχεῖ. F. ὁ ἐπιφερόμενος ἀρχεῖ. P. et S. χυλός. Cod. reg. 2173.
lin. 8. εἰς) ἐπὶ. P.
ib. χρόνιον, εἰς) χρόνιον. ἐς. P.
lin. 9. ἔχειν, καὶ) ἔχειν. καὶ. P.
lin. 12. τὸ μὴ) τοῦ μή. F. et P.
ib. κρεῖττον) κρείττονι. L. κρεῖττον. Laur.
ib. Πύρρος γοῦν Ῥωμαίοις) ~~Πύρρος~~ Πύρρος ῥομαίους. Laur.
lin. 13. ἀνηλώθη) ἀναλώθη. F. et P. (ni fallor)
ib. χρόνῳ δὴ πρῶτον. Καὶ) ~~τὸ~~ πρῶτον, καὶ. F. et P. (ni fallor.)
lin. 14. φθορᾷ) φθοραὶ. P.
lin. 16. ἐπιδρομῆς) ἐπιδρόμοις. Menn.
lin. 17. ἡμέραις) ἡμέρας. F. et P.
lin. 19. ἀναλωθέντων) αἱματωθέντων. F. et P.
ib. τί) τὶ. F. et P. (ni fallor.)
lin. 20. ἀπαντῶν) ἁπάντων. L.
lin. 21. αὐτῶν) αὐτῆς. L.
lin. 22. ἔπεισεν) ἔπεισεν. F. et P.
ib. ὑπερήμερος τῶν) ὑπερημεροστῶν. F. et P. ὑπὲρ ἡμεροστῶν S.
ib. ὀλίγων) ὀλίγον. F. et P.
lin. 23. λιμώττουσιν) λιμώττουσιν. Laur.
lin. 24. φυγεῖν. Κατασχέτω) φυγεῖν, κατασχέτω. F. et P. (nescio an P. post φυγεῖν. habeat virg.)
lin. 25. φθορὰ) φθορᾶς. F. et P.
lin. 27. ὁπλισώμεθα. Ἀπορρήτου παρατάξεως) ὁπλισώμεθα, ἀπορρήτου. παρατάξεως. F. (nescio an et P.)
lin. 28. ἀσυμφανεῖ) ἀσυμφωνῆ. F. et P. ἀσύμφωνεῖ. Laur.
+ διψῶν — lin. 29. ἀναπνεύσας +) ἀναπεύσας + F. διψῶν. F. et P.
lin. 30. ποιῶ) ποιεῖ. F. et P.
lin. 31. φυγῇ. Ἔργον) φυγῇ ἔργον. P. (nescio an aliquid habeat post φυγῇ. punc. certe non habet.)
lin. 32. ποιήσομεν) (in P. hic aliquam lectionis varietatem esse puto)
+ ib. τὸ τοιοῦτο) τὸ τοιοῦτον. F. et P. — Col. 915. lin. 1. Καρχηδονίους) Καρχηδονίοις. P.
ib. κατέσχεν. Ἐν Σικελίᾳ) κατέσχεν ἐν Σικελίᾳ. F. (nescio an et P.)
+ τοῖς ἰδίοις — lin. 3. πολεμίους +) πολέμους. F. πολέμους ἰδίοις. P.
lin. 4. μιμησώμεθα) μεμησώμεθα. F. μιμοσώμεθα. P.
lin. 6. ἄρτους) ἄρτον. F. ἄρτον. P.
ib. θρέψοντας) θρέψαντας. F. et P.
lin. 7. ζῶα, βάτραχον τὸν δενδρίτην, ἢ φρύνον, καὶ ἔχω, ἅπερ ἀνάγραπτα)

ζῶα ἅπερ ἂν ἀγραπτᾶ. Laur. ἢ φρόνον, καὶ ἴχω. ἅπερ ἂν ἐν ἀγράπτῳ. F. α ἢ φρόνον, καὶ ἔχω. ἅπερ ἂν ἐν ἀγράπτῳ. P. (nescio an punc. habeat post ἔχω.)
lin. 8. ~~κα~~ ἐπὶ τέλει) ἐπιτέλα. F. et P.
lin. 9. κατὰ ~~το~~ γραμματοειδὲς) κατὰ τὸ γραμματοειδὲς. P. κατὰ τὸ γραμμοειδὲς. Laur.
lin. ~~9~~. ib. ἐγκεῖται Λυδίου) ἔγκεῖται. Λυδίου. F. (nescio an et P.)
lin. 10. σημεῖον) σημείου. F. et P.
lin. 11. ζῆτα ἐλλειπὲς) ζήτει ἐλλιπὲς. F. ~~ζει~~ (et P. forte) ζεῖται. ~~ἐλλει~~=~~πὲς~~. L.
ib. καὶ ταῦ ὕπτιον. Εἷς) καὶ τὸ ὕπτιον εἷς. F. et P. κατὰ ὕπτιον. Laur.
lin. 12. πηλῷ, ὡς διάπνοιαν) πελῷ. F. πελῷ διάπνοιαν. P. et S.
lin. 13. μὴ γενέσθαι τοῖς) μὴ γενέσθαι. τοῖς. F. (nescio an et P.)
lin. 14. ἀνηκωμένοις) ἀλωμένοις. F. et P.
ib. λειώσας) τελειώσας. L.
lin. 15. φυρᾶται) φυρέται. P. φυράιτε. S.
lin. 16. τοῦτο δὲ δράσεις) τοῦτο δράσεες. L.
ib. αὐτῷ χυλῷ) ἀντωχυλῷ. Laur.
ib. τούτῳ) τοῦτο. L.
ib. τοὺς κλιβάνους χρίσεις. Ἀλλὰ γὰρ) τοὺς κλιβάνους. ~~α~~ ἀλλὰ γὰρ. L. χρίσης. Laur.
lin. 17. πέττουσι) πετοῦσι. L.
lin. 18. τὸ αὐταρκὲς) τὸ αὐτ. ἄρεσκε. F. et P. τὸ αὐταρχὲς. L. M. P.
lin. 19. παράσχε) παρέσχε. P.
lin. 20. ἀνυπόπτως) ἂν ὕποπτος. F. et P.
lin. 21. παρακομιδὴν) παρὰ μιδὲν. Laur.
ib. ῥαθυμοῦντες) ῥαθυμούντως. Cod. reg. 2173.
ib. ἐργάσαιντο) ἐργάσαντο. F. ἐργάσαιτο P. et Cod. reg. 2173. et Laur.
+ παραχωρήσειν. Laur. lin. 24. παραχωρήσειεν) παραχωρήσει ἐν. F. et P. παραχωρήσειν. S. +
ib. ἐπιοῦσι) ἐπὶ. P. (nescio an recte) ἐπῶσι. S.
lin. 25. τετειχισμένου. Οὐ φέρει) ~~τετειχει~~. τετειχισμένου, οὐ φέρει. F. et P. (ni fallor.)
lin. 26. θάνατον ταῦτα) θάνατον, ταῦτα. F. θάνατον. ταῦτα. P.
lin. 27. ἀναιρεῖ) ἀναιρεῖν. S.
lin. 28. καταλαμβάνοντος. Ἀνακιρνᾶται) καταλαμβάνοντος ἀνακιρνᾶται. F. et P.
lin. 29. εἰς τὸν) εἰς τὴν. S.
ib. μέτεισιν, εἰς οἰκίαν) μέτεισιν οἰκίαν. S.
lin. 30. ἔθνος) ἔθνους. L.
ib. ἡ ἐπιβουλὴ) ἢ ἐπιβουλῇ. F. et P.
ib. μετοικεῖ. Τοιοῦτον) μετοικεῖ τοιοῦτον. F. et P.
lin. 31. ἐριννὺς) ἐρινοὺς. F. et P. ἐρινὺς. Cod. reg. 2173.
lin. 32. μόνων) ποινῶν. F. et P.
lin. 33. καὶ ἀπαραιτήτου, καταλαμβανούσης) καὶ ἀπαραιτήτου, καταλαμβανούσης. P.
Col. 917. lin. 1. συμφορᾶς) συμφθορᾶς. Laur.
lin. 2. μάτην τοιαύτη χρησώμεθα) μάτην χρησώμεθα. P. (forte et alia lectionis diversitas hic, et in verbis δι᾽ ὑποψίαν est in P.)
lin. 4. μεμαθηκότων) μεμυθηκότες. F. μεμυθηκότων. S.

ib. παρ᾽ αὐτοῖς) παρ᾽ αὐτοὺς. F. et P.
lin. 6. αὐτοῖς ~~οι~~ πολέμιοι) αὐτοῖς οἱ πολέμιοι. P. et Laur. (nescio an ante ὁμιλήσαντες, verba οἱ δὲ desint in P. et Laur.)
ib. λιμώξουσιν. Ἐπίβουλον) λιμώξουσιν ἐπίβουλον. F. (for. et P.) λιμώξουσιν. Laur.
lin. 8. τρία) τρίσσα. P. τρισσὰ. Laur.
lin. 10. ὑπάτων) ὑπὸ τὸν. F. et P. (ni fallor.)
ib. γάμμα ἀπεστραμμένον) γρόμμα ὑπεστραμμένον. F. γράμμα ὑπεστραμμένον. P. γράμμα ἀπεστραμμένου. ~~Laur.~~ Cod. reg. 2173. et Laur. ἐπεστραμμένον. L.
lin. 11. καὶ γάμμα ὀρθὸν, ὄφιν τὸν φύσαλον, ἢ φύσας ποταμίας, ταῦτα) καὶ γράμμα ὀρθοῦ ταύτας. Laur. καὶ γράμμα ὀρθοῦν. F. et P. et Cod. reg. 2173. αn γάμμα ὀρθὸν. Meurs.
+ ib. ὄφιν τὸν φύσαλον) ὄφιν, τὸν φύσαλον. F. (nescio an et P.) +
lin. 12. ἔψη σύγκοπτε, ὡς ἰχῶρα) νῦν κόπτε ὡσὶ χῶρα. Laur.
lin. 14. ἑψημένων) ἑψομένων. Laur.
lin. 15. ἔγχεε) ἔγχει. F.
ib. ὑδρεύματι. Ἐγκωτήσεται) ὑδρεύματι ἐγκωτήσεται. F.
lin. 16. πεπωκότων) πεπτωκότων. F. et P. πεπωπότων. Meurs.
lin. 19. καὶ φυγῇ ~~καὶ~~ βραδὺς, καὶ τελευτῇ, τὸν γειτνιῶντα) καὶ φυγῇ καὶ βραδὺς, καὶ τελευτῇ τὸν γειτνιῶντα. F. et P. καὶ φυγῇ υραδὺς, + Laur. γειτριῶντα. L.
+ καὶ τελευτῇ τὸν γητενιῶντα.
lin. 21. εὐξῆται) αὔξεται. L.
lin. 22. ~~τάσει~~ παύσηται, καὶ τάσει) παύσηται, καὶ τάσει. F. et P. τάσσει. L.
ib. κολαζόμενος, μὴ χωρούσης) σκολαζόμενος. L. κολαζόμενος, καὶ διὰ τὴν εἰδέχθειαν ὑπ᾽ αὐτοῦ μισούμενος, μὴ χωρούσης. Laur.
lin. 24. πρώτῃ) πρώην. P. πρόην. Laur.
ib. ~~α~~ ὡς ἀφαιρεῖσθαι) ἀφαιρεῖται. F. et P.
lin. 25. αὐτῶν) αὐτὸν. L. et Laur.
ib. τοῦ κἂν) τὸ κἂν. L.
ib. ἐν τοῖς) ἐντὸς. L.
lin. 26. ὅπλοις) ὅλο οις. L.
+ Λυμαίνεται ib. εἶναι) θεῖναι + F. et P. ~~στῆναι~~. ~~Laur.~~ (nescio an vere) στῆναι. Laur.
+ λυμαίνεσθαι. ib. ἄλλοις) ἄλλος. P. ἄλλως. Laur.
ib. τὰ ὕδατα. Τὰ μὲν φρέατα) τὰ ὕδατα μέν. φρέατα. F. et P.
lin. 27. ἐγχοῦνται. Εἶδ᾽ ἀμφιλαφὲς) ἐγχοῦνται, εἶδ᾽, ἀμφιλαφὲς. F. et P. (nescio an virg. habeat post εἶδ᾽ et ἐγχ.) ~~α~~ ἐγκοῦντα. Laur. ἀμφιλαθεὶς. L.
lin. 28. εἴη) εἴ τι. S.
lin. 31. ὁ τιθύμαλος) ὁ τιθόμαλος. F. ὁ τιθύμαλλος. P. ὁ τιθύμαλος. L. M. P. ὅτι θύμαλλος. Laur.
~~ib.~~ ~~ε~~ lin. 32. ἐμβαλλόμενος) ἐμβαλλομένης. F. et P.
ib. οὕτω) ~~οὗτος~~ οὗτος. Laur.
Col. 918. lin. 1. πρῶτον) πρώτους. Laur.
ib. κωλύσομεν) κελεύσωμεν. F. et P. κελευσομεν. Laur.
ib. τῷ ποτῷ. Μὴ ἀμαθεῖς δέ τις) τῷ ποτῷ μὴ ἀμαθεῖς δέ τις. F. τῷ ποτῷ μὴ ἀμαθεῖς δέ τινες. P. ἀμαθὲς. L.
+ βαρβάρους. lin. 2. εἰς ταῦτα) ἐνταῦτα. F. et P. ἐν ταῦτα. L. ἐς ταῦτα. Cod. reg. 2173.
+ βαρβάρους lin. 3. + καὶ αὐτοὶ) ~~α~~ καὶ αὐτὸ. F. et P. (nescio an post βαρβ. interpunct. ullã habeat.)
lin. 4. κακουργοῦσιν) κακουργοῦσι. P.

Notae.

Col. 914. lin. 1. edit. Florent.) Συνεχὴς δὲ ἐν τοῖς μεγάλοις τραύμασι δαίμων ὁ Πὰν) De Panicis terroribus loquitur Africanus, quorum auctor Pan Deus a veteribus putabatur. Τὰ γὰρ, inquit Pausanias in Phocicis, ἀπὸ αἰτίας οὐδεμιᾶς δείματα ἐκ τούτου (Πανὸς) φασὶ γίνεσθαι = Terrores enim nulla ex caussa ortos ab hoc (Pane) immitti dicunt. = (Bochart, 3. 426.) Videndi Polyaenus Libro primo Strategematum, et Dionysius Halicarnasseus Romanae Archeologiae Libro V. Capite III.

lin. 2. Οὐκ ἐδέξαντο μὲν Θηβαίους ἄμεινον τῷ παντὶ παρασκευασμένοι Φωκεῖς, ἐστεφανωμένους αὐτοὺς θεασάμενοι δάφνῃ) Clades Phocica designatur, de qua haec Justinus Historiarum Libro VIII. Capite 2: = Igitur Philippus, quasi sacrilegii non Thebanorum ultor esset, omnes milites coronas laureas sumere jubet, atque ita, veluti Deo duce in praelium pergit. Phocenses, insignibus Dei (Apollinis) conspectis, conscientia delictorum territi, abjectis armis, fugam capessunt, poenasque violatae religionis sanguine et caedibus suis pendunt. =

lin. 5. Φλαμίνιον δὲ καὶ Παῦλον) Innuit auctor pugnam ad Trasimenum, et praelium Cannense, de quo verba facturus Livius, haec inter caetera praefatur, libro XXII. Capite XLVI: = Sol seu de industria ita locatis, seu quod forte ita starent, peropportune utrique parti obliquus erat, Romanis in meridiem, Poenis in septentrionem versis. Ventus (Vulturnum incolae regionis vocant) adversus Romanis coortus, multo pulvere in ipsa ora volvendo prospectum ademit. =

lin. 6. Ἀντιπρόσωποι) Meursius, et Boivin malunt: ἀντιπρόσωπος.

\+ lin. 8. Συνέδραμεν) Ita recte Codex regius Parisiensis 2173.

\+ lin. 14. Ἀλαοὺς) Ita hunc locum emendavi post Boivin, usus iis, quae leguntur Capite horum Excerptorum XXXIV: τούτῳ δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν χρησάμενος τῷ τρόπῳ εἷλεν Ἀλαούς.

lin. 16. Τοῖς καθεστηκόσιν) Scribendum videtur cum Codice Medicaeo-Laurentiano: τοῖς ἀνθεστηκόσιν.

\+ lin. 21. Τοὺς δὲ) Ita scribendum cum Codice Mediceo-Laurentiano.

\+ lin. 22. Καὶ καταπραξαμένους) Legendum: καὶ οὐ καταπραξαμένους

lin. 24. Καλὸν δὲ καὶ τὸ ἰαμβεῖον τὸ ἀρχαῖον, ὡς λυσιτελέστερος πᾶσι τοῦ προπετοῦς ὁ ἀσφαλὴς ἡγεμών) Non jambum ipsum, sed sententiam jambo contentam adfert Africanus. Respicit autem, ut censet Fabricius Bibliothecae Graecae Libro III. Capite XXIV. §. VII. illum Euripidis versum, qui Phoenissae 602. est quemque Suetonius refert in Augusti Vita Capite XXV. et Polyaenus Strategematum Libro 4. Capite 24. numero 4:

Ἀσφαλὴς γὰρ ἔστ' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
= Cautus enim dux melior audaci est. =

Hic tamen versus non jambicus est, sed trochaicus dimeter catalecticus. (Sueton. not.)

lin. 27. Ὡς συμβαίνειν διδάσκων) Codex Medicaeo-Laurentianus habet: διδάσκον. Legendum forte: διδάσκοντα.

\+ lin. 29. Καὶ ἔφυδρα) Ita Codices regius Parisiensis 2173. et Medicaeo-Laurentianus.

\+ lin. 32. Προνομίαι) Scribendum videtur: προνομεῖαι.

ib. Καὶ ἰάματος ὕπνοι, παρασκευὴ διαρκὴς) Legendum fortasse: καὶ κάματος, vel potius: καὶ ἰάματος παρασκευὴ διαρκὴς, omissa voce ὕπνοι, quae in Parisiensi editione deest.

ib. Καταλήψεις) Hanc vocem restitui ex Codice Medicaeo-Laurentiano. Eam ita restituendam esse jam monuerat Boivin.

lin. 34. Πρὸς μὲν οὖν τὸ ἐλέγξαι) Scribendum forte: τῷ ἐλέγξαι.

Col. 915. lin. 4. Τοῖς πολλοῖς) Legendum videtur: τὰ πολλά.

lin. 5. Δένδρα) Legebatur: δένδρων, quae vox nescio an melius mutari possit in δενδρῶνας.

lin. 13. Ἀνηλώθη χρόνῳ δὴ πρῶτον) Verba: χρόνῳ δὴ πρῶτον, haud scio an ad sequentia potius referenda sint.

\+ lin. 17. Ἡμέραις μεμετρημένας) Ita scribendus iste locus cum Boivin, cujus emendationem confirmat Codex Mediceo-Laurentianus.

\+ lin. 22. Ὑπερήμερος τῶν) Ita recte legitur in eodem Codice.

\+ lin. 23. Ἐπιτρέπομεν) Legendum forte: ἐπιτρέπωμεν.

lin. 27. Ἀπορρήτου παρατάξεως στρατηγῷ) Legendum videtur: ἀπορρήτῳ.

lin. 30. Ποιῶ) Ita Codex Medicaeo-Laurentianus: et recte quidem. Sic et paulo supra legitur: χρῶμαι.

lin. 31. Ἔργον μεγάλης ποιήσομεν εὐχῆς) Innuit auctor supplicationes, sive publicas gratiarum actiones, quas pro parta victoria aliqua indicebant Romani, et quae etiam Gratulationes vocabantur: (Nieupoort 392.) nisi legendum potius hoc loco: ἔργον μεγάλου ποιήσομεν εὔχεος = facinus exequemur, quod magna gloria consequatur. =

Col. 916. lin. 1. Καὶ Καρχηδονίους τὸ τοιοῦτον κατάστημα κατέσχεν) De Carthaginiensi hac peste Siculis propitia, videndi Diodorus Siculus Bibliothecae Libro XIV. et Justinus Historiarum Libro XIX. Capitibus II. et III.

lin. 3. Πολεμίους) Ita recte, ut videtur, Codex Leidensis pro: πολέμιους.

lin. 7. Βάτραχον τὸν δενδρίτην, ἢ φρῦνον) Editio Parisiensis habet φροῦνον. Legendum: φρῦνον. Patet ex Plinio, qui de ranis rubetis haec inter caetera ait Naturalis Historiae Libro XXXII. Capite V: = Sunt (ranae) quae in vepribus tantum vivunt, ob id rubetarum nomine, ut diximus, quas Graeci Phrynos vocant, grandissimae cunctarum, geminis veluti cornibus, plenae veneficiorum. = De veneficis hisce ranis idem auctor haec habet Naturalis historiae libro VIII. Capite XXXI: = Ranae quoque rubetae, quarum et in terra, et in humore vita, plurimis refertae medicaminibus, deponere ea quotidie, ac resumere a pastu dicuntur, venena tantum semper sibi reservantes. =

lin. 8. Ἀνάγραπτα, καὶ ἐπὶ τέλει) Ita Codex regius Parisiensis 2173.

lin. 9. Ὧι κατὰ γραμματοειδὲς ἐγκεῖται Λυδίου τρόπου προσλαμβανομένου σημεῖον, ζῆτα ἐλλειπὲς, καὶ ταῦ ὕπτιον) Sic restituendus iste locus, quem infandis modis foedavit Librariorum inscitia. Revera Zeta imperfectum, et tau jacens, modi Lydii proslambanomeni notae sunt, atque ita pinguntur: 7⊢. Videndus Alypius in musica Introductione, et Boethius Libro IV. de Musica, Capite III.

lin. 16. Τοῦτο δὲ δράσεις) Legit Boivin: τὸ αὐτὸ δέ.

lin. 24. Παραχωρήσειεν) Ita recte Codex regius Parisiensis 2173.

lin. 31. Τοιοῦτον αὐτοῖς κόρον) Mavult Boivin: μόρον. Sed vox κόρον = satietatem = loco convenire longe majorem huic loco vim elegantiamque suppeditat.

lin. 32. Μόνων) Hanc vocem alteri πονῶν cum Boivin anteferendam censui.

Col. 917. lin. 6. Λιμώζουσιν) Legendum: λοιμώττουσιν, aut certe: λιμώττουσιν.

lin. 9. Πρὸς σημείοις ὑπάτης ὑπάτων, γάμμα ἀπεστραμμένον, καὶ γάμμα ὀρθὸν) Ita recte hunc locum castigavit Boivin. Eae autem notae sic pinguntur: ⅂Γ.

lin. 11. Ὄφιν τὸν φύσαλον, ἢ φύσας ποταμίας) Quidnam sint serpens

ste physalus, et physae fluviales divinari non valeo. Locus certe mendosus videtur: et fortasse haec verba a Scholiaste aliquo adjecta sunt, ut suspicatur Boivin. Ea sane desunt in Codice Medicaeo-Laurentiano. (Vide tamen de physalo Scaligerum pag. 1174 et de rubeta.)

lin. 22. Καὶ τάσει φλεγμονῆς κολαζόμενος) Post haec interciderunt videntur quae habet Codex Mediceo-Laurentianus: καὶ διὰ τὴν εἰδέχθειαν ὑπ' αὐτοῦ μισούμενος = sibique ipsi ob deformitatem invisus. =

lin. 24. Τῷ πρώτῳ σώματι) Legendum puto: τῷ πρώην, ~~prout~~ quemadmodum scriptum est in editione Parisiensi. Codex Medicaeo-Laurentianus habet: τῷ πρόην.

lin. 31. Ὁ τιθύμαλος ἐμβαλλόμενος μυρσινίτης) De Tithymalo myrsinite, sive myrtite, idest, herba lactaria, sive lactuca, videndi Theophrastus Historiae Plantarum Libro IX. Capite 12. Dioscorides, Libro IV. Capite CLV. et Plinius Naturalis historiae Libro XXVI. Capite VIII. Hic secundus ~~est~~ ponitur ex genere tithymalorum. Scribitur autem: τιθύμαλος, et: τιθύμαλλος. (Not. ad I. Isidor.)

Col. 918. lin. 1. Κωλύσομεν) Ita Codex Colbertinus.

lin. 3. Καὶ αὐτοὶ) Ita recte Codices regius Parisiensis 2173. et Medicaeo-Laurentianus.

De vino venenis inficiendo. Caput III.

Fugam speciose simularunt Larissaei, qui Romanorum phalangem conciderunt. Se enim convivari fingentes, quasi proxime discessuri, adventantibus Romanis prandium paratum reliquerunt. Ast vinum restincta calce insidiose imbuerant. Aphronitro quoque, et buxo ac cicuta, aliisque hujuscemodi vinum inficitur. Haec enim comesa, et pota, et formidanda mala inducere valent. Jam igitur alimenta, potusque auxilia nobis contra hostes praebuerunt. Sed age hos aere, etiam, et vento persequamur. Potestne aliquis verendo rupiem, pauque abstinens, insidiis nequicquam peti ab hostibus? Ast quomodo respirationem cohibere, quomodo aerem arcere poterit? Ad haec itaque deveniamus.

…um Graeca descripseris, haec verba, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 918. lin. 5.) ἐσεμνύναντο.	ἐσεμνύσαντο.
lin. 9.) ἔστωμον.	ἕτοιμον
lin. 10.) πεφραγμένος +	~~πεφραγμένος.~~ ~~πεφαρμαγμένος.~~ πεφραγμένος.
lin. 11.) πύξῳ + κωνίῳ	πύξῳ, κωνείῳ
lin. 12.) λοιμήνασθαι.	λυμαίνεσθαι.
lin. 13.) τροφὰς τε.	τροφάς τε.
lin. 14.) παρειλήφαμεν-	παρειλήφαμεν.
lin. 15.) ἀνέμῳ χρησώμεθα	ἀνέμῳ χρησώμεθα.
lin. 16.) ποιεῖν.	πιεῖν.

+ ib. ἀσφρονίτρῳ. ἀφρονίτρῳ.

Variae Lectiones.

Col. 918. edit. Florent. in titulo (Cap. Οἴνου φάρμαξις) Οἴμου φαρμάξεις Laur.

lin. 5. ἐσεμνώσαντο) ἐσεμνύναντο. F. et P. ἐσεμνόσαντο. Laur.

ib. Φαρισαῖοι οἱ ποτὲ) Φαρισαῖοι ποτὲ. P. et S. et Laur.

lin. 6. φυγῆς) φυγὰς. P. et S.

ib. ὑποκρίσεις) ὑποκρίσει. P. et Laur.

lin. 7. εὐωχοῦντο) εὐωκοῦντο. Cod. reg. 2173.

ib. δῆθεν) δεῖθεν. L.

ib. ὅταν ἐχώρησαν) εἶτ᾽ ἀνεχώρησαν. Cod. reg. 2173. ὅταν ἐλώρησαν. L. ~~εἶτ᾽~~ εἶθ᾽ ἀναχώρησεν. L. M. P. εἰ τὰν ἐχώρησαν. Laur.

lin. 9. ἕτοιμον) ἔστωμον. F. et P. ἔστομον. Meurs.

lin. 9. δὲ οἶνος) δὲ ὁ οἶνος. Laur.

ib. ἐναποσβεθείσης) ἐναποσβεσθείσης. P.

+ Φαρμάσσεται
+ φαρμάσσεται

lin. 10. πεφαρμαγμένος) πεφραγμενος + F. et P. (nescio an P. accentum habeat in πεφραγμενος.) πεφραγμενος φαρμάσεται. (nescio an post πεφρ. punct. habeat.) P. πεφαρμαγμένος. Meurs.

ib. ἀφρονίτρῳ) ἀσφρονίτρῳ. F. et P. ἀφονίτρῳ. Laur.

ib. lin. 11. πύξῳ, κωνείῳ) πύξῳ κωνίῳ. F. πύξῳ et P. (nescio an recte) πωνείω. Meurs.

lin. 12. λυμαίνεσθαι) λοιμήνασθαι. F. λυμενάσθαι. P. λυμήνασθαι. Laur. λωμζύνασθαι. S.

ib. καὶ δεινὰ διαθεῖναι. Ἐπειδὴ) καὶ δεινῶς διαθεῖναι πολεμίους. ἐπειδὴ. Laur.

lin. 13. συμμάχους) σύμμαχος. S.

~~ib. τροφὰς τε) τροφὰς τε. F. (et P. forte)~~

lin. 14. ποτὰ) ποτὰς. S.

ib. παρειλήφαμεν) παραλείφομεν. P.

lin. 16. φαγεῖν) φυγεῖν. F. P. et S. φύγειν. P.

ib. πιεῖν) ποιεῖν. F. et P. πνεῖν. Meurs.

lin. 17. ἀποκλείσει) ἀποκλείσῃ. Laur.

Notae.

Col. 914. lin. 5. Φαρισαῖοι) Haec vox mendosa videtur. Nescio an melius huic loco conveniat ~~posset~~ vox Λαρισαῖοι, quam suggerit Boivin, quamque in versione mea expressi.

lin. 7. Δῆθεν ὅταν ἐχώρησαν) ~~Codex~~ Regius Parisiensis 2173. habet: ~~δῆθεν εἶτ' ἀνεχώρησαν~~. Juxta hanc lectionem, locus ita ~~interp~~ reddi posset: = quasi dum recederent, irruentibus Romanis prandium paratum relinquerent. = Sed Codex Regius Parisiensis habet: δῆθεν εἶτ' ἀνεχώρησαν, quam lectionem in versione mea sequi malui. Legi etiam potest: δῆθεν εἶτ' ἀναχωρήσαντες. +

+ lin. 10. Πεφραγμένος) Emendabant Meursius, et Boivin: πεφαρμαγμένος. Sed vulgatam lectionem servari posse arbitror. Similiter telos veneno πεφραγμενους vocat Heliodorus in Aethiopicis: Οἱ δὲ μικροῖς μὲν τοῖς βέλεσιν, ἰῷ δὲ δρακόντων πεφραγμένοις εἰστοξεύοντες, ὀξύν τινα, καὶ ἀπότομον θάνατον ἐπέφερον. (Bochart. 3. 438.)

lin. 16. Ἀφρονίτρῳ) Codex Regius Parisiensis 3320. teste Boivin, habet ἀχονιτῳ.

lin. 12. Καὶ δεινὰ διαθεῖναι) Codex Medicaeo-Laurentianus habet: καὶ δεινῶς διαθεῖναι πολεμίους. Quae lectio alteri preferenda videri potest ob ea, quae deinde ~~le~~ sequuntur: κατ' αὐτῶν, nempe, πολεμίων.

lin. 13. Ἐπειδὴ τοίνυν) Haec verba, et quae subsequuntur usque ad finem capitis, a ~~posteriori~~ proxima sectione avulsa, atque huic perperam adsuta existimabat Boivin. Sed non intempestive Africanus hoc capite in illud, quod sequitur prefari potuit, quod et sepius fit.

Aeris corruptio Caput IV.

Thryssus, Thessalus anguis est, draconi colore par, nec absimilis longitudine. Hic etiam in Asia frequens Bathanevathan a Syris dicitur. Adinvenitur in pentagono tertio, ubi parhypates hypaton notae reperiuntur, Beta scilicet imperfectum, et Samma ... pinum. Serpens alius, qui Leo vocatur, diversorum generum est, nam et parvus, et ingens occurrit: sed parvus ad rem praecipue facit. Is quoque in Syria frequens est. Haec animalia simul ambo includantur vasi quam adcuratissime obstructo; ferventibusque solis radiis vas exponatur. Postquam autem ea invicem calore solis corrupta, et tempore confecta fuerint, jumento in adversa castra proficisci solito vas illud reclusum impone, adeo ut vaporata inde exhalatio in hostes feratur, et aerem occupet, qui ad illos transiens eorum respirationibus inservit. Venificam hujus virtutem, licet his ex argumentis cognoscas. Currens equus, virque propinquus in terram cadent: avis volatu sublimia petens, aere peremptus, ventoque captus, in inferiora decidet. Quod si eo celeritatis fugiente, ita ut necem evadat, sive hostium artificio, sive quodam ex elementis ingerente, pestem ad nos transire adcidat; quo morbi vim effugiamus, validumque illi remedium opponamus, circa castrorum medium ~~strarum medium~~ ignes adcendemus plurimos, ingentesque, et crebris ~~ae~~ aerem suffimentis medebimur, adeo ut pestiferum halitum haec quodammodo oppugnent. Omnes praeterea ~~milites~~ bovinis carnibus copiosissime vesci jubebimus, laniosque locabimus extra castra, valde ab exercitu, et ignibus procul, ea via, quae in contrariam vento partem ducit. Nullus hoc modo sive miles, sive lanius, sive aliusf-

quisquam corrupto aere laedetur. sicuti et in superioribus diximus. ~~Victoriam de Medis partam jam~~

Victoriam de Medis partam jam in ipso navali prelio Themistocli imperatori promiserat hostium insomnia: nam et hoc magne utilitatis est, somno hostes prohibere: cojus strategematis veteres Romanorum imperatores frequentius, atque accuratius usi sunt. Noctu enim in hostium castra levissimae armaturae pedites, equitesque buccinatores ~~adducebant~~ adducere consueverant, qui aut strutrum agebant, vel negligentioribus deprehensis excubiis, eos quos offenderent occupabant; vel jacula contorquentes in castra, panicum hostibus terrorem ingerebant: nam profecta a fundis missilia, etsi scopum non pertingerent, in tentorium tamen, vel equum, aut armaturam ferebantur, quibus strepitus concitabatur, quovis vulnere potior. Perculsis terrore militibus, buccinatores circumequitantes praelium insonabant, adeo ut exercitum, qui numquam egressurus erat, jam jam irruere hostibus persuaderent. Interdiu deinde copias e castris Imperatores educebant, ne manus consererent omni studio curantes, noctemque insequentem haud secus ac preteritam trahebant, adeoque eorum exercitus tota die cubabant, vigilantibus nonnullis alternatim militibus; hostes vero semper eorum insidiis vigilare cogebantur. Quanta hinc erga istos incommoda oriri necesse fuerit, quis nescit? Dolor capitis, cibi fastidium, corporis languor, dormiendi etiam quomodocumque cupiditas, dies, noctesque pari ratione actas consequebatur. Hoc igitur artificio usi, confectos vigiliis hostes primo incursu superabimus.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
(Col. 918. lin. 22. ~~in titulo~~ ~~Cap.~~) ~~Ἀέρος~~ ~~ϕ~~ Ὢς ἔξω.	ὃς ἑξῆς.
lin. 23.) τοίτῳ.	τρίτῳ,
lin. 24.) ἔλλιπὲς.	ἐλλειπὲς.
ib.) γάμμα.	γάμμα.
lin. 25.) μικρὸς τε.	μικρός τε.
lin. 26.) γὰρ καὶ ὁ.	γὰρ ὁ
(Col. 919. lin. 1.) μᾶλλαν	μᾶλλον,
ib.) γεννώμενος	γεννώμενος.
lin. 4.) ὑδριμώτατος ἥλιος.	ὁ δριμύτατος ἥλιος.
+ ib.) ἐπειδὰν.	ἐπεὶ δ᾽ ἂν
lin. 7.) συνειδισμένον.	συνειθισμένον.
ib.) ὥς.	ὡς.
lin. 8.) οἴχεσθαι.	οἴχεσθαι.
lin. 9.) τῆς δὲ αὔρας.	τῆς αὔρας.
lin. 11.) παρατρέχων.	παρατρέχων,
lin. 12.) ὄρνοις οὐχ ὑπερπτας	ὄρνις ὃ οὐχ ὑπερπτὰς.
lin. 13.) πεφονευμένου.	πεφονευμένος.
+ lin. 14.) δὲ πη.	δέ πη.
lin. 16.) φορὰν.	φθορὰν.
lin. 17.) λιμοῦ.	λοιμοῦ.
lin. 18.) οὕτως	οὕτως,
lin. 19.) ~~στρατεύματος~~ στρατεύματος, μέσον	στρατευματος, μέσον.
lin. 22.) πνεῦμα	πνεῦμα·
lin. 23.) καθιστᾶν.	καθιστάναι.
lin. 24.) στρατοῦ.	στρατοῦ,
ib.) τὸν πυρσὸν.	τῶν πυρῶν
lin. 25.) διαστήματος	διαστήματος,
lin. 26.) ὁδὸν.	ὁδὸν.
lin. 27.) βλαβὴν ἤ.	βλαβείη.
lin. 28.) νοθευομένους.	νοθευομένου.
ib.) ἐκτέμενος.	ἐκθέμενος.
lin. 30.) κατάμιδων.	κατὰ Μήδων.
ib.) ἑαυτῷ τὸ.	ἐν τῷ
lin. 31.) περιπλευμένων ἀγρυπνίαν	περιπλευσομένων ἀγρυπνία,
ib.) ὃν,	ὃν
lin. 34.) δραστικώτερον.	δραστικώτερον
(Col. 920. lin. 1.) πράγματι	πράγματι,
lin. 5.) ἐμποδὼν.	ἐμποδὼν.
ib.) ἢ, πανικὸν ἐπεμβαλλόντων μὲν τοξευόντων, καὶ ἀκοντιζόντων. καὶ τῶν ἀπὸ σφενδόνης μὲν ἀφιεμένων φερομένων, ὁπότε ἀ=	ἢ πανικὸν ἐνέβαλλον, τοξεύοντες, καὶ ἀκοντίζοντες· τῶν ἀπὸ σφενδόνης μὲν ἀφιεμένων, φερομένων, ὁπότε ἀστο=

+ lin. 5.) ὑπότε. ὑπο τε.

+ lin. 14.) φεύγοντες. φεύγοντος

στοχεῖον. ῖ	χοῖον.
lin. 9.) ὅπλον, ῆν.	ὅπλου· ὧν
lin. 10.) τῶν πλησίον.	τοὺς πλησίον.
lin. 11.) περιππεύοντες.	περιϊππεύοντες.
ib.) πολεμικῶν ἐγχοῦνται.	πολεμικοὶ ἐγχοῦνται ἐπὶ ἰοῦ τε.
lin. 16.) τὴν τε. μεγαλωμενοι. τὴν τε.	τὴν τε. μεγαλωμενοι, τὴν τε.
lin. 18.) ὅλη.	ὅλῃ.
ib.) ῆ.	τῇ
lin. 19.) ἐπιπυμπῆ.	ἐπιπομπῇ.
lin. 20.) δυσ δυστραπελάτης, οὐκ οἶ=δεν,	δυστράπελα τίς οὐκ οἶδεν;

Variae Lectiones

Col. 918. in titulo Cap. φάρμαξις) φαρμάξεις. Laur.
lin. 19. Θρίσσος) Θρίσος. S.
ib. Θετταλὸς) Θεταλὸς S.
lin. 20. παραπλήσιος μήκει) παραπλήσιος καὶ μήκει. cod. reg 2173.
lin. 21. καλοῦσιν) καλοῦσιν. Laur.
lin 22 αὐτὸν βαθανηρατὰν· ὃς ἑξῆς) αὐτὸν. βαθανηρατὰν. ὡς ἔξω. P (nescio an pun. habeat post βαθαν.) ὡς ἔξω. F. αὐτον. ὡς ἔξω. Laur.
lin. 23. παρυπάτης ὑπάτων, ζῆτα) παρυπάτης ζῆτα. P. (nescio an virg. post παρυπ.) παρυπάτω. S. παρυπάτης ὑπάτων. Cod. reg. 2173.
lin. 24. ἐλλειπὲς) ἐλλιπὲς. F. et P.
ib. γάμμα) γράμμα. F. et P.
lin. 25. λέων) λέως. P.
lin. 26. ἀλλὰ γὰρ ὁ μικρὸς) ἀλλὰ γὰρ καὶ ὁ μικρὸς. F. ἀλλὰ γὰρ.... ὁ μικρὸς. Laur.
ib. εἰς τοῦτο) ἐς τὸ. P.
Col. 919. lin. 1. ληπτὸς) ληπτὸν. P. τὸ ληπτὸν. S.
ib. γεννώμενος. Συγκαθειργνύσθωσα.) γεννωμενος συγκαθειργνύσθωσαν. F. (nescio an et P.) γενόμενος. L.
lin. 4. ὁ δριμύτατος ἥλιος) ὁδριμότατος ἥλιος. F. ὁδριμότατος. P. (ut puto) ὁδριμύτατος. Laur.
ib. ἐπεὶ δ᾽ ἂν) ἐπειδὰν. F.
lin. 6. κατανέμοντες) κατανυέμοντος. P. κατἀνεμόντε. Laur.
lin. 7. συνειθισμένον) συνειδισμένον. F. συνηθισμένον. P. et Laur.
ib. ἀνοιγνύσθω) τὸ καὶ ὡς. Laur. ἀναγνύσθω. Meurs.
lin. 8. οἴχεσθαι) ὄχεσθαι. F. et P.
lin. 9. τῆς αὔρας) τῆς δὲ αὔρας. F.
lin. 11. παρατρέχων, καὶ γειτνιάσας) παρατρέχων. καὶ γειτνιάσας. F. (nescio an et P.)
+ οὐχ ὑπερπτὰς lin. 12. ὄρνις) ὄρνοις. F. ὄρνις ὑπεριπτάς. L.
lin. 13. πεφονευομένος) πεφονευομένου. F. et P. πεφονευμένος. cod. reg. 2173. (ni fallit editio)
ib. καταληφθεὶς) καταλήφεὶς. L.
ib. lin. 14. φεύγοντος) φεύγοντες. F.
ib. εἰ δέ πη) εἰδέπη. P.
lin. 15. τέχνη τῶν) τεχνητὸν. Laur.
lin. 16. φθορὰν) φορὰν. F. et P.
lin. 17. λοιμοῦ) λιμοῦ. F. et P.
ib. πρὸς θεράπειαν) τὴν θεράπειαν. Laur.
ib. ἀντιπαραταξώμεθα οὕτως, ἀνάψαντες) Haec, et sequentia usque ad verba: καθὼς καὶ προύλαβον, desunt in Laur. οὕτως ἀνάψαντες. F. (nescio an et P.)
lin. 19. περὶξ) παρὲξ. S.
ib. τοῦ στρατεύματος μέσον. Πρὸς) στρατεύματος, μεσον πρὸς. F. et P. (ni fallor.)
lin. 21. ὑφ᾽ ἡμῶν) (lectionis varietatem in P. esse puto)

lin. 22. πνεῦμα· κελεύειν τε) πνεῦμα κελεύειν τε. F.
lin. 23. καθιστάναι) καθιστᾶν. F. (nescio an P.)
lin. 24. τοῦ στρατοῦ, καὶ τῶν πυρῶν) τοῦ στρατοῦ. καὶ τὸν πυρσὸν
F. et P. (nescio an pun. post στρατ.)
lin. 25. ἀπάγουσαν) ἀπέχουσαν. S.
lin. 26. ὁδὸν. Ἥκιστά τις) ὁδὸν ἥκιστά τις. F. et P.
lin. 27. βυρσοδεψῶν) βυρσοδεψιῶν. P.
ib. βλαβείη) βλάβην ἡ. F. βλαβὴν ἡ. P. (ni fallor.)
lin. 28. νοθευομένου) νοθευομένους. F.
ib. προύλαβον ἐκθέμενος ἐν ταῖς) προύλαβον, ἐν ταῖς. Laur. ~~ἐκθέμενος~~ ἐκτέμενος. F. (nescio an et P.)
lin. 29. διφθέραις. Προυπέσχετο) διφθέραις προυπέσχετο. Laur.
+ νίκην lin. 30. κατὰ Μήδων) κατάμιδων. F. κατὰ μήδον. P. καταμιδωνοίκεν. S.
~~lin.~~ ib. ἐν τῷ γίνεσθαι) ἑαυτῷ τὸ γίνεσθαι. F. et P. ἑαυτῷ τὸ γενέσθαι. Laur.
lin. 31. περιπλευσομένων) περιπλευμένων F. περιπλευσομένον. P. περιπλευσουμένων. Laur.
ib. ἀγρυπνίας μέγα) ἀγρυπνίαν μέγα. F. et ἀγρυπνίαι. P. et Meurs.
(nescio an post ἀγρυπν. virg. habeat P.)
lin. 32. ὂν πλεονέκτημα) ὄν, πλεονέκτημα. F. et P. (nescio an recte.) +
+ ὄν, πλεονέκτεμα τῶν. Laur. lin. 33. καὶ Ῥωμαίων αὐτοκράτορες) καὶ Ῥωμαίων δὲ αὐτοκράτορες. P. et Laur.
lin. 34. καὶ δραστικώτερον ἐχρήσαντο) καὶ δραστικώτερον. ἐχρήσαντο. F. (nescio an P.)
Col. 920. lin. 2. κωφοτάτους) κοφοτάτους. L.
lin. 4. τὰς φυλακὰς καταλαβόντες) τὰς προφυλακὰς, καὶ φύλακας καταλαβόντες. Laur. τὰς φυλακὰς καὶ φύλακας καταλαβόντες
lin. 6. ἐνέβαλλον τοξεύοντες) ~~καὶ ἀκοντίζοντες~~ ἐπεμβαλλόντων μὲν τοξευόντων. F. et P. ἐπεμβαλλόντων μὲν, καὶ τοξευόντων. Laur.
ib. καὶ ἀκοντίζοντες: τῶν ἀπὸ) καὶ ἀκοντιζόντων. + καὶ τῶν ἀπὸ. F. et P. (ni fallor)
lin. 7. σφενδόνης μὲν) σφενδόνης δέ. Laur.
~~lin.~~ ib. ἀφιεμένων, φερομένων) ἀφιεμένων φερομένων. F. et P. (forte)
lin. 8. ἀστοχοῖεν, κατὰ σκηνῆς) ἀστοχεῖον κατὰ σκηνῆς. F. ἀστοχεῖον
lin. 9. ἢ ὅπλου) ἢ ὅπλον. F. — κατὰ σκηνῆς. P. ἀστοχοῖον. S. +
lin. ib. ~~9~~. ὧν ὁ κτύπος) ἦν ὁ κτύπος. F. et P. ἵν' ὁ κτύπος. Cod. reg. 2173.
lin. 10. τοὺς πλησίον) τῶν πλησίον. F. et P.
lin. 11. πολεμικὸν) πολεμικῶν. F. et P.
lin. 12. ἐνηχοῦντο) ἐνηχούντων. F. et P.
ib. ἀεὶ) αἰεί. Laur.
lin. 14. μεθ' ἡμέραν) καθ' ἡμέρας. ~~Laur.~~ L.
lin. 18. τῇ ἄλλων ἐπιπομπῇ) τῇ ἄλλων ἐπιπυμπῇ. F. (nescio an P.)
lin. 20. δυστράπελα τίς) δυστραπελάτης. F. δυστραπελά τις. P. δυστραπελάτις. Laur.
lin. 21. οὐκ οἶδεν;) οὐκ οἶδεν. F. et P.
ib. κακοσιτίαν, σώματος) κακοσιτίας. P. κακοσιτίας σώματος. Laur.

lin. 22. ὁπωσοῦν) ὁποσομοίυν. Laur.
lin. 23. ἐπιθυμίαν) ἐπιθυμία. Laur.
lin. 24. καὶ ἡμέρας. Τοῦτο) καὶ ἡμέρας τοῦτο. P. (ni fallor.)
ib. δράσαντες, αὐτοβοεὶ τοὺς) δράσαντες αὐτοβοεί. τοὺς. P.
lin. 26. τεθλυμμένους) τεθελιμμένους. P. τεθελυμμένους. Laur. τεθηλυμένους. Cod. reg. 2173. τεθελυμένος. S.

Notae.

Col. 918. lin. 19. Θρίσσος) Ὄρισσος legerunt Du Cange, et Valesius, quorum alter hunc locum citavit in Glossario mediae, et infimae Graecitatis, Voce βαθανηραθὰν, alter in notis ad Eusebii Historiae Ecclesiasticae Librum VI. Caput XXXI.

lin. 16. Χρόαν δρακοντίδος) Codex regius Parisiensis 33220. teste Boivin, habet: πυρσὸς τὴν χρόα ἔχων θεωρίαν δράκοντος.

lin. 20. Παραπλήσιος μήκει) Scribendum videtur: παραπλήσιος καὶ μήκει, quemadmodum legitur in Codice regio Parisiensi 2153.

lin. 21. Σύροι καλοῦσιν αὐτὸν βαθανηραθὰν) = Bati, nomen serpentis est, inquit auctor Glossarii quod ~~habetur sub~~ nomine Isidori. Julianus Puchard, quem Excerpta haec latine vertere adgressum esse Fabricius auctor est, existimabat, ut refert Boivin, vocem Bathaneratan factam esse ex פתן = Pethen =, quae vox Hebraice valet = aspis =, et רטן = Rhaten, = Chaldaico vocabulo, quod incantatorem significat: adeo ut Bathanerathan idem sonet, ac = serpens incantator. = Nescio an hoc etymon viris doctis arridere valde possit.

lin. 24. Βῆτα ἐλλειπὲς, καὶ γάμμα ὕπτιον) Hae notae sic pinguntur: ꓭ L.

lin. 26. Καὶ λέων) De serpente Leone, qui etiam κεγχρίνης, et κέγχρις, et κεγχρίδιας dicitur, videndi Nicander in Theriacis versu 463. et sequenti, ejusque Scholiastes, (Bochart) Paulus Aegineta Libri V. Capite XVIII. Dioscorides Libri VII. Capite XIII. Plinius Naturalis Historiae Libro XX. Capite 22. (T. 2. 461. lin. 10.) et (Bochart Hierozoici Parte II. Libro, III Capite III. (Scapula art. λέων, et κεγχρίδιας.) +

+ = Et semper recto lapsurus limite Cenchris:
Pluribus ille notis variatam tingitur alvum
Quam parvis tinctus maculis Thebanus Ophites: =
ait Lucanus Libri IX. versu 712. et sequentibus: ‡

+ lin. 8. Οἴχεσθαι) Ita Codex Medicaeo-Laurentianus.

Col. 919. lin. 6. ‡ Καταρρέμοντες) Editio Parisiensis habet: καταυνέμοντος. Legerem: καταυνόντος; nisi magis placeat: κατ᾽ ἄνεμόν τε quam lectionem tuetur Codex Medicaeo-Laurentianus, sed quae minus convenire videtur cum eo, quod ait Africanus, vas nempe diligentissime ~~obturandum~~ occludendum esse. +

‡ lin. 12. Καὶ ὄρνις οὐχ ὑπερπτὰς) Delenda videtur ~~particula~~ negativa particula, quae in Medicaeo-Laurentiano Codice deest.

‡ ~~Et~~ atque ex Lucano ~~sequens~~ magnus Alighieri Cantici primi Libro XXIV versu 85. et sequentibus:

= Più non si vanti Libia con sua rena;
Che se Chelidri, Jaculi, e Farea
Produce, e Cencri con Anfesibena,
Nè tante pestilenzie, nè sì ree
Mostrò giammai. =

Ubi male pleraeque editiones: = Centri. =

lin. 29. Ἐν ταῖς πρὸ τούτου διφθέραις) Hactenus Caput de aeris corruptione. Sequentia pertinent ad aliud Caput de somno hostibus adimendo, ut optime notat Boivin. Duo haec Capita per errorem in unum coaluerunt.

Col. 920. lin. 1. Ἐπαιόντες) Scribendum: ἐπάγοντες, aut infra post πεζοὺς, vel ἱππέας supplendum: ἄγοντες, ut monet Boivin.

lin. 5. Ἢ πανικὸν ἐνέβαλλον μὲν τοξεύοντες, καὶ ἀκοντίζοντες τῶν ἀπὸ σφενδόνης μὲν ἀφιεμένων, φερομένων, ὁπότε ἀστοχοῖεν, κατὰ σκηνῆς, ἢ ἵππου, ἢ ὅπλου· ὧν ὁ κτύπος πλεῖον τοῦ τρῶσαι κατορθοῖ) Ita hunc locum, qui in manuscriptis exemplaribus mendosissimus occurrit, emendavit Boivin.

lin. 11. Περιππεύοντες δὲ) Particula δὲ expungenda videtur.

lin. 14. Ἐξαγόντων) Ἐξῆγον αὐτῶν, vel ἐξῆγοντο, et infra ἐκτιθέντες legendum notat Boivin.

lin. 22. Κἂν ~~ὁπωσοῦν~~ τοῦ ὑπνῶσαι κἂν ὁπωσοῦν ἐπιθυμίαν) Emendabat Boivin: τοῦ ὑπνῶσαι κἂν ὁποσηνοῦν ἐπιθυμίαν ἔ.

χοί τις.

Τεθλαμμένους) Τεθλιμμένους legit Boivin.

Pharmacum Certatorium. Caput V.

Repertos nobiliorum gallorum in ventribus lapides, tamquam ad virtutem bellicam, victoriamque adipiscendam utilia, harum rerum peritissimi quique commendare non desinunt. Aiunt quippe eos, si in coriis , aut sub lingua ferantur, fortes, strenuosque et ictui minime obnoxios milites facere, atque athletas, et singulari certamine dimicaturos. De forma lapidum, coloreque diversa multis opinio est, aliis quidem autumantibus eos et scabros esse, et crystalli speciem praeseferre; aliis vero, et recte iis sane, nigrum illis colorem esse: Reperiri autem ~~ipsos in corp.~~ dicuntur ipsi in corpore galli victoris, adeo ut non hujus virtuti, sed lapidis naturae, alitis victoria debeatur. Quoniam autem sive in ore, sive circa brachium geratur lapis, vel cadere, vel ab adversario caedi potest, tutissimo ille, firmissimoque tegmine protegendus est. Gallus victor, uti moris est fieri, in escam paratus, totus ab dimicaturo comedatur, ita vero ut omnes ante carnes decorticatae fuerint; atque integra, minimeque fracta serventur ossa, quae deinde post coenam igne purganda erunt. Alesjam non dici, sed futurae victoriae praenuntius, eum, a quo comeditur, invictae virtutis suae heredem relinquens, per hanc in hominem migrat. Et lapide, et cibo illo Neoclis filius usus est, cum in Persas pugnaret: eaque de caussa gallorum certamina Athenis institui jussit; et post partam Medicam victoriam, Athenienses gallorum epinicia celebrarunt.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 920. lin. 27.) ἐν τοῖς.	ἐν ταῖς.
lin. 30.) συνεργοὺς,	συνεργοὺς.
ib.) σκυτίσω, ἤ.	σκευτίσω, ἢ
Col. 921. lin. 1.) ἀδρόψους,	ἀδίψους
lin. 4.) ἀληθεύοντες,	ἀληθεύοντες.
lin. 5.) ἐγκατατιθέντι.	ἐγκατατεθέντα.
lin. 7.) γεγενημένης,	γεγενημένης.
lin. 11.) ὁ νικήσας	ὁ νικήσας,
lin. 13.) περιβλέπεσθαι.	περιλέπεσθαι.
ib.) τὰς σάρκας καὶ πάσας	τὰς σάρκας πάσας.
lin. 15.) ὄστεα	ὄστεα.
ib.) πυρὶ	πυρί.
lin. 17.) ἄγγελος.	ἄγγελος,
lin. 16.) ἄνδρα, ἡ ἀρετὴ μετοικεῖ	ἄνδρα τῇ ἀρετῇ μετοικεῖ.
lin. 19.) ὃν ἐκέλευσες.	ὁ Νεοκλέους.
+ lin. 20.) κανεῖθεν. : κἀκεῖθεν.	
lin. 21.) ἐγηγερμέναις.	ἐνηγερμέναις.

Variae Lectiones.

Col. 920. lin. 27. ἐν ταῖς) ἐν τοῖς. F.

lin. 30. φερομένους) φορουμένους. Laur. φερομένους ἐνυποστάτους. S. ἐν σκυτίσιν. F. ἢ ὑπὸ τῇ γλωττῇ. F. συντίσω ἢ ὑπὸ τῇ γλώσσῃ φερομένους; P. ἐν σκυτίσω, ἢ ὑπὸ τῇ γλώττῃ φερομένους, εὐϋποστάτους. Cod. reg. 2173. ἢ ὑπὸ τῇ γλώττῃ φερομένους. Laur.

+ γὰρ ἤτοι ἐν σκυτίσιν, ἢ ὑπὸ τῇ γλώττῃ, ἐνυποστάτους

+ εὐποστάτους.

Col. 921. lin. 1. καὶ ἀδίψους) καὶ ἀδρόφους, + F. et P. (nescio an virg. post ἀδρόψους)

+ φυλάττειν

+ φυλάττειν.

lin. 2. καὶ μονομάχους) μορομάχους. S.

lin. 5. ἐγκατατεθέντα) ἐγκατατιθέντι. F. ἐγκατίθεντι. P. ἐγκατατεθὲν τι. Cod. reg. 2173. ἐγκαθιτέντι. Laur.

ib. τῷ νικήσαντι, ὡς οὐχί) τῷ νικήσαντι. ὡς οὐχί. P.

lin. 7. γεγενημένης. Ἐπεὶ οὖν) γεγενημένης, ἐπεὶ οὖν. F. (nescio an P.)

lin. 9. φορούμενος) φερούμενος. Laur. L.

lin. 10. περιτέμνεται, ἀνυπόπτως) περιτέμνεται, ἀνυπόπτως. P. (ni fallor.)

lin. 13. ὡς περιλέπεσθαι) ὡς περιβλέπεσθαι. F. et P. ὥσπερ βλέπετε. L.

ib. τὰς σάρκας πάσας, ~~ὁλόκληρα~~) τὰς σάρκας καὶ πάσας. ὁλόκληρα. F. et P. (~~qui nescio an virg. habeat post πάσ.~~)

lin. 14. ὁλόκληρα δὲ φυλαχθῆναι ἄθραυστα τὰ ὄστεα. Εἶτα μετὰ τὴν τράπεζαν καθαρίζεσθαι) ὁλόκληρα καθαρίζεσθ. L. ἄθραστα. Laur. τὰ ὄστεα εἶτα. F. (nescio an P.)

lin. 15. πυρί. Ὁ ὄρνις) πυρὶ ὁ ὄρνις. F. et P. (ni fallor)

lin. 17. ἄγγελος, διάδοχον) ἄγγελος. διάδοχον. F. (nescio an et P.)

lin. 18. εἰς τὸν ἄνδρα) ἐς τὸν ἄνδρα. P.

ib. τῇ ἀρετῇ) ἡ ἀρετη. F. et P. (nescio an recte) ἡ ἀρετῇ. Laur. +

+ ἢ ἄρα. Meurs.

ib. μετοικεῖ. Ἐχρήσατο) μετοικεῖ ἐχρήσατο. F. et P. (ni fallor.) Θεμιστοκλῆς ἐχρήσατο. Laur. et Meurs. Θεμιστοκλῆς. L. M. P.

lin. 19. ὁ Νεοκλέους) ὃν ἐκέλευσες. F. ὃν ἐκέλευσες. P. (ni fallor)

lin. 21. ἐνηγερμέναις) ἐγηγερμέναις. F. (nescio an P.) ἐνηγερμένους. Meurs.

Notae.

Col. 920. lin. 28. Λίθους) Hi lapides, quos pugnantibus vires praebere putabant veteres, Alectorii dicebantur, a graeco galli nomine: ἀλέκτωρ. = Est et Alectorius gallorum in ventre lapillus,
Ut faba, chrystalli specie, pugnantibus aptus. =
Ita excerpta Solini metrica Salmasio citata laudata in Exercitationibus Plinianis. Horum lapidum Aelianus etiam, ac Plinius meminerunt.

lin. 31. Ἐνυποστάτους) Scribendum forte: εὐϋποστάτους cum Codice regio Parisiensi 2173.

Col. 921. lin. 1. Καὶ ἀδίψους) Ita Codices Medicaeo-Laurentianus, et regius Parisiensis 2173.

~~lin. 10. Ἀνυπόπτως) Legendum videtur: ἀνυπόπτῳ.~~

~~lin. 12. ὁ Ὑπὸ τοῦ ἀγωνιῶντος) Scribendum puto cum Boivin: ὑπὸ τοῦ ἀγωνιοῦντος = ab dimicaturo. =~~

lin. 3. Οἱ μὲν κρυσταλλοειδεῖς) Chrystalli speciem Alectoriis lapidibus tribuit etiam Plinius naturalis historiae Libro XXXVII. Capite X: = Alectorias vocant (gemmas) in ventriculis gallinaceorum inventas, crystallina specie, magnitudine fabae: quibus Milonem Crotoniensem usum in certaminibus, invictum fuisse videri volunt. = Ita et Solinus Polyhistoris Capite I: = Victor ille (Milo) omnium certaminum, quae obivit, Alectoria usus traditur, qui lapis specie crystallina, in modum fabae, in gallinaceorum ventriculis reperitur, aptus, ut dicunt, praeliantibus. =

lin. 10. Ἀνυπόπτως) Legendum videtur: ἀνυπόπτῳ.

lin. 12. Ὑπὸ τοῦ ἀγωνιῶντος) Scribendum puto cũ Boivin: ὑπὸ τοῦ ἀγωνιοῦντος = ab dimicaturo. =

lin. 19. Ὁ Νεοκλέους) Themistocles scilicet, cujus nomen occurrit in Codice Medicaeo-Laurentiano, et in Emendationibus Meursianis, atque in margine editionis Parisiensis.

lin. 20. Κἀκεῖθεν ἐνομοθέτησε τοὺς ἀλεκτρυόνων ἀγῶνας) Rem paulo aliter narrat Aelianus Variae Historiae Libro II. Capite XXVII. Ejus verba adscribere non pigebit: Ὅτε Θεμιστοκλῆς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐξῆγε τὴν πολιτικὴν δύναμιν, ἀλεκτρυόνας ἐθεάσατο μαχομένους· οὐδὲ ἀργῶς αὐτοὺς εἶδεν· ἐπέστησε δὲ τὴν στρατιάν, καὶ ἔφη πρὸς αὐτούς· ἀλλ' οὗτοι μὲν οὔτε ὑπὲρ πατρίδος, οὔτε ὑπὲρ πατρῴων θεῶν, οὐδὲ μὴν ὑπὲρ γονικῶν ἠρώων κακοπαθοῦσιν, οὐδὲ ὑπὲρ δόξης, οὐδὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας, οὐδὲ ὑπὲρ παίδων· ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ ἡττηθῆναι ἑκάτερος, μηδὲ εἶξαι θατέρῳ τὸν ἕτερον. Ἅπερ οὖν εἰπών, ἐπέρρωσε τοὺς Ἀθηναίους. Τὸ τοίνυν γενόμενον αὐτοῖς σύνθημα τότε εἰς ἀρετήν, ἐβουλήθη διαφυλάττειν καὶ εἰς τὰ ὅμοια ἔργα ὑπόμνησιν. De gallorum certaminibus, Athenis in te in theatro quotannis celebrari solitis, videndi, praeter alios, Meursius Themidos Atticae Libro II. Capite XXV. et Samuel Petit in Commentario ad leges Atticas.

lin. 21. Ἐν Ἀθήναις ἐνηγερμέναις) Vox ἐνηγερμέναις participium fortasse est a non ab ἐγείρω, sed ab ἀγείρω. Quod si ea ducatur ab ἐγείρω locus reddi poterit: = Athenis reviviscentibus =, post victoriam scilicet

Medicam. Meursius le emendabat: ἐπηγερμένους. Legi etiam posset: ἐνηργεμένους.

De ~~amputatione~~ incisione post vulnus sustinenda. Caput VI.

Quoniam curationes ferro necessario faciendas ~~[illegible]~~ multi, dolorem medela inferendum metuentes magis, quã damnum, quod si curari noluerint laturi sunt: age doloris formidinem levare, infirmosque ad curationem fidentiori animo sustinendam inducere obnitamur. Agili manu gaudeat Chirurgus, ut ~~amputationem~~ incisionem celerrime perficere valeat; ferroque utatur peracuto, hujus enim hebetudo, enim gravissimis ægros doloribus adficit; ~~acutum~~ qui vero ~~instrumentum~~ dexteritate ~~valet~~ pollet ad quælibet aptus est. Laterculum autem præcipue adhibeat, qui pingitur in pentagono quarto, ubi juxta pyramidis speciem Hypaton Enarmonii nota dictionis, et percussionis describitur, Alpha nempe supinũ, et Gamma aversum, cui linea retro additur.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 921. lin. 25.) δηλοὶ.	δειλοὶ.
lin. 26.) τὸν	τὴν.
lin. 27.) βλάβους.	βλάβους·
lin. 30.) καθιστάντος.	καθιστάντες.
lin. 31.) ἐπιδράμη.	ἐπιδράμη.
lin. 32.) ἀμβλύτης	ἀμβλύτης,
lin. 33.) βοηθῶν,	βοηθῶν·
Col. 922. lin. 1.) ὅπερ.	ἥπερ.
ib.) τὸ δοκεῖται.	δ'. κεῖται.
lin. 2.) ἀλέξεώς τε.	λέξεώς τε.
+lin. 3.) ἐναρμονίου	ἐναρμονίου,
lin. 4.) γραμμόν.	γραμμήν.

+ lin. 4.) γράμμα. γάμμα.

Variae Lectiones.

Col. 921. lin. 25. δειλοὶ) δηλοὶ. F. et P.
lin. 26. ~~τὸν~~ α τὴν ἀπὸ τῆς ἰάσεως ἀλγηδόνα) τὸν ἀπὸ τῆς ἰάσεως ἀλγηδόνα. F. et P.
lin. 27. βλάβους φέρε) βλάβους. φέρε. F. (nescio an P.)
lin. 30. καθιστάντες. Κούφην) καθιστάντος κούφην. F. (nescio an P. punctum habeat post καθιστάντες.)
lin. 32. εὐτρεπής) εὐπρεπής. S.
lin. 33. ἐπὶ πάντων) ἐπεὶ πάτω. Laur.
Col. 922. lin. 1. ἥπερ) ὅπερ. F. et P.
ib. ἐν πενταγώνῳ δ'. κεῖται) ἐν πενταγώνῳ τὸ ~~δοκεῖται~~ δοκεῖται. F. ἐν πενταγώνῳ δοκεῖται. P. (ni fallor.)
lin. 2. σημεῖον) σημεῖα. Laur.
ib. λέξεώς τε) ἀλέξεώς τε. F. et P.
lin. 3. ὑπάτων ἐναρμονίου) ὑπάτων, ἐναρμονίου. P
+ ib. ὕπτιον) ὕπτον. Laur.
lin. 4. γάμμα) γράμμα. F. et P.
ib. γραμμήν) γραμμόν. F. et P.

Notae.

Col. 921. lin. 28.) Δειλοὶ) Ita recte Codices Schottianus, et Medicaeo-Laurentianus. +

lin. 32. Εὐτρεπὴς δὲ εἰς πάντα ὢν ὁ βοηθῶν) Legendum putat Boivin: ~~εὐτρεπὴς δὲ εἴη εἰς πάντα~~ εὐτρεπὴς δὲ εἴη εἰς πάντα ὁ βοηθῶν. (ni fallor.)

+ lin. 32. Ὀδυνηρὸν γὰρ ἡ ἀμβλύτης) Scribendum forte: ὀδυνηρὰ.

lin. 33. Τῇ πλίνθῳ) Laterculum hunc existimat Boivin fuisse aliquod ex amuletis, quae Talismanos vulgo vocant.

Col. 922. lin. 3. Ἄλφα ὕπτιον, καὶ γάμμα ἀπεστραμμένον, ὄπισθεν γραμμὴν ἔχον) Hae notae sic pinguntur: ∀ Ⅎ. (ut recte ap. Boeth.) ~~Boethius non alpha, sed~~ ∀ Apud Alypium legitur hypaton enarmonii notas esse ἄλφα ἀνεστραμμένον, καὶ δίγαμμον ἀνεστραμμένον, = alpha inaversum, et digamma inaversum =, quae ita pinguntur: ~~ ~~ ∀Ⅎ.

Contra vulnus ferro illatum Caput VII.

Ferro saucius, quo doloris levamen accipiat, ferrum ipsum, quod sibi vulnus intulit, illinitum vulneri admoveat oportet. Simul inspuere necesse est, terque recitare latinum quoddam vocabulum, quod in antedicto pentagono scribitur e regione notarum Hypaton Chromatices, Alpha scilicet supini, cui linea adjungitur, et Gamma aversi, cui duae lineae retro adduntur. Cessabit his peractis dolor. Vulnus deinde Medici curanto, aegro jam se ipsum ultro illis permittente.

Cum Graeca descripseris haec verba, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 922. lin. 6.) πληγόντι.	πληγέντι.
lin. 8.) προσήκειν,	προσήκει.
ib.) τραύματι	τραύματι.
lin. 10.) ἤ.	ἢ
+ γραμμὴν ἔχον, lin. 11.) ἄλφα ἀπεστραμμένον, ὄπισθεν γραμμὰς ἔχον ἤ.	ἄλφα ὕπτιον, + καὶ γάμμα ἀπεστραμμένον ὄπισθεν δύο γραμμὰς ἔχον. Ἢ.

Variae Lectiones.

Col. 922. tit. Capito. πληγήν) τομήν. L. M. P.
lin. 6. πληγέντι) πληγόντι. F. (nescio an P. omittat antecedentia Καὶ τῷ.)
lin. 8. προσήκει) προσήκειν. F. προσῆκεν. Cod. reg. 2173.
ib. τῷ τραύματι. Λέγομεν) τῷ τραύματι λέγομεν. F. (nescio an P.)
lin. 9. τὰ τρὶς) τὰ τὰ τρὶς. Laur. τάτρις. L. M. P. τὰς τρὶς. S.
lin. 10. ἐκκειμένῳ) ἐγχειμένῳ. Laur.
lin. 11. ἄλφα ὕπτιον, καὶ γάμμα ἀπεστραμμένον, ὄπισθεν δύο γραμμὰς ἔχον.) ἄλφα ~~ε~~ ἀπεστραμμένον, ~~κα~~ ὄπισθεν γραμμὰς ἔχον + F. et P. ~~ἄλφα ἀπεστραμμένον~~ ὤπισθε. ~~γραμμὰς~~ ~~ἔχον ἡ μὲν οὖν. Laur.~~ ἄλφα ἀποστραμμένον ὄπισθεν γραμμὰς ἔχον ἡ μὲν οὖν. P. (nescio an recte) ὤπισθε. Laur.

+ Ἡ μὲν οὖν
+ ἡ μὲν οὖν.

Notae

Col. 922. lin. 4. Ἐπιχεροῦσιν) Legendum potius videtur: ἐπιχεροῦσαι.

ib. Λέγομεν τὰ τρὶς ἅμα τε ἐπιπτύοντες Ῥωμαίαν τινὰ ῥῆσιν) Emendabat Boivin: λέγωμεν δὲ τρὶς, ἅμα δὴ ἐπιπτύοντες, Ῥωμαίαν τινὰ ῥῆσιν. Codex Medicaeo-Laurentianus habet: τὰ τὰ τρὶς, margo editionis Parisiensis: τάτρις. Ego hic latere puto vocem illam Ῥωμαίαν, de qua loquitur Africanus, ejusque partem esse syllabam τρὶς, quam pro adverbio = ter = accepit Boivin. Sed hanc vocem tantas inter mendorum tenebras, eruditiores me reperient. Porro pro: Ῥωμαίαν ῥῆσιν, mallem: λέξιν.

lin. 11. Ἄλφα ὕπτιον γραμμὴν ἔχον, καὶ γάμμα ἀπεστραμμένον ὄπισθεν δύο γραμμὰς ἔχον) Ita hunc locum valde mancum recte restituit Boivin. Alypius hypaton chromatices notas esse ait, ἄλφα ἀνεστραμμένον γραμμὴν ἔχον, καὶ δίγαμμα ἀνεστραμμένον γραμμὴν ἔχον: quae ita pinguntur: ∀ Ⅎ. Apud Boethium Libri IV. de Musica Capite III. legitur: = Hypate chromaticae, quae est principalium extenta, ∀ supinum habens lineam, et T conversum duas habens lineas. =

De equis domandis. Caput VIII.

Rara in equis, sicuti et in hominibus pura virtus est. Probis enim viris fascinans nequitia semper adest, quae virtutem eorum claram, integramque fulgere non sinit. Disertus quidam est, nec tamen gravis honestus; exercitui recte praeest alius, sed se modeste non gerit; strenuus est hic, sed et insolens, nec probitatem suam intaminatam servare novit: adeoque aliis praestant homines, aliis peccant. Haud secus et in equis multa bona sunt, improba multa. Hi celeritate pollent, libidini vero subjacent; ad venationem apti, sed et duri oris illi sunt; gressu valent isti, sed protervitate laborant; equites alii suscipere recusant, susceptos alii discutiunt; nonnulli arboribus, aut muris impingunt: et hi quidem natura pravi sunt, hos vero tales domini reddiderunt. Mordent, calcitrantque, odentes dominum, fastidientesve. Porro plurimos numerare possem, varios ob casus, variisque modis ab equis interfectos.

Domitorum artes equorum improbitatem coercent, emendantque, protervos inedia, libidinosos abscissione, camo eos, qui morsu petunt, lupato illos, qui duri sunt oris, contumaces plagis castigantes. Quid autem fieri poterit adversus rebelles equos qui parere omnino recusantes, jussa quaelibet, disciplinasque omnes adspernantur? Quemadmodum enim ferissimae belluae, adulta jam aetate captae, numquam mansuescunt, atque licet interdum cicures factae breve per tempus videantur, non ideo tamen nativam saevitatem obliviscuntur: ita equi isti, si propensio mala ad ea, quae diximus, in illis inveteraverit, difficile inde dimovebuntur, plagis, minis, naturalibus artibus, esurieve. Improbitas alia arte castigabitur. Equum leniter habeas, nec scripturam metuet ille, de qua ne suspi-

cabitur quidem, quamque si ~~ferat~~ tulerit, facile domabitur. Cavitatem sinistri pedis ejus sinistra manu, ęneoque graphio, obsigna lunę effigie et comminatione, qua Romani, cum aliquid jubent, utuntur. Parendi necessitatem fert ea scalptura. ~~Comminatio illa~~ Scribitur autem in pentagono sexto, ubi hypaton diatoni notae pinguntur, Phi nempe, et digamma.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quę sunt

In editione Florentina	ita corrige.
Col. 922. in titulo Cap.) Ἵππου.	ἵππων.
lin. 16.) Σπάνιον.	Σπάνιος.
lin. 17.) εἰλικρινὴς ἐστιν.	εἰλικρινὴς ἐστιν.
lin. 20.) ἄλλος,	ἄλλος
ib.) καὶ τις.	καὶ τὶς.
lin. 21.) ἀλαζὼν	ἀλλ' ἀλαζὼν,
lin. 22.) αὐτῷ, καὶ ἄλλος ἄλλου.	αὐτῷ, καὶ ἄλλος ἄλλῳ
lin. 24.) ἀλλ' ἀτομίας.	ἀλλὰ στομίας;
lin. 25.) ὑβρισταί	ὑβρισταί·
lin. 26.) οἱ τε.	οἱ δὲ
lin. 28.) κακοῦργοι.	κακοῦργοι,
lin. 29.) λακτίζουσιν	λακτίζουσιν,
ib.) ὑπερφανοῦντες,	ὑπερηφανοῦντες.
lin. 30.) δεσπότας.	δεσπότας.
Col. 923. lin. 1.) ὑφ' ἵππον	ὑφ' ἵππων.
ib.) τέχνας δὲ πολοδαμνῶν,	τέχναι δὲ πωλοδαμνῶν.
lin. 2.) οἷόν τε.	ὡς οἷόν τε,
lin. 3.) ὀλιγοστία.	ὀλιγοσιτίᾳ.
lin. 4.) τομίας.	στομίας.
lin. 5.) ἀπειθεῖς. τί δ' ἄν τις ποιήσει.	ἀπειθεῖς. τί δ' ἄν τις ποιήσειεν
ib.) τοὺς ἀφεστηκότας,	τοῦ ἀφεστηκότος,
lin. 7.) προειρημένους.	προηρημένου;
lin. 8.) ἄγρια.	αγριώτατα.
ib.) θηρίων.	θηρίων
lin. 9.) τιθασεύεται.	τιθασσεύεται,
lin. 11.) ἐπιλανθάνεται.	ἐπιλανθάνεται·
ib.) τότε.	τόδε.
lin. 12.) ἐγχρονισθείσης, προς τὰ τοιαῦτα	ἐγχρονισθείσης πρὸς τὰ τοιαῦτα,
lin. 13.) τήκνη.	ἡ τέχνη φύσεως.
lin. 14.) τροφῇ.	τροφῇ.
ib.) κακία φύσεως, τέχνη.	κακίᾳ τέχνη.
lin. 16.) ὑποπτεύσει.	ὑποπτεύσει,
ib.) κοίλου.	κοίλῳ.
lin. 17.) ἐγχάραττε.	ἐγχάραττε.
lin. 18.) σελήνης ς'	σελήνην, ≡, καὶ.
ib.) ἀπειλῇ, ἀνάγκῃ:	ἀπειλήν. Ἀνάγκην
lin. 19.) πειδαρχίας.	πειθαρχίας.
lin. 20.) ὥσπερ.	ᾧ περ.
lin. 21.) πεντακόσια δέκα σημεῖα, καὶ γάμμα.	σημεῖα, φῖ, καὶ δίγαμμα.

Variæ Lectiones.

Col. 922. in tit. Capitis. Ἵππου) Ἵππον. F. ἵππου. P.
ib. τιθασία) (Lectionis diversitas est ut puto in P.)
lin. 16. Σπάνιος) σπάνιον. F. Σπάνιος. Laur.
lin. 18. βάσκανος) (interpunctionis error aliquis est in P.)
ἀνδρεῖος; lin. 21. ἀλλ' ἀλαζὼν) ἀνδρεῖος, ἀλαζὼν. F. et P. ἀλλὰ ζῶν. L.
lin. 22. ἄλλῳ) ἄλλου. F.
ib. πλεονεκτεῖ τε) πλεονεκτεῖται. Laur. et L.
lin. 24. ἀλλὰ στομίας βαδισταὶ) ἀλλ' ἀτιμίας βαδισταί. F. ἀλλ' ἀτομίαι βαδισταί. P. (ni fallor) ἀλλ' ἀτιμίας. S. ἀλλὰ τομίαι,+ Laur. ἀλλ' ἀστομίας. Cod. reg. 2173. ἐτολμίαι. L. M. P.
+ ἤτοι σύρται, βαδισταί.
lin. 25. καὶ ὑβρισταὶ τοὺς ἀναβάτας) καὶ ὑβρισταὶ τοὺς ἀναβάτας. F. et P.
lin. 26. οἱ δὲ) οἱ τε. F.
lin. 28. γεγεννημένοι, δακνοῦσι) γεγεννημένοι. δακνοῦσι. P.
lin. 29. καὶ λακτίζουσιν, ἢ μισοῦντες) καὶ λακτίζουσι, καὶ ἀφιστάνται, καὶ ἀναχετίζουσιν, ἢ μισοῦντες. Laur.
+ τοὺς δεσπότας. Καὶ πολλούς. ib. ὑπερηφανοῦντες) ὑπερηφανοῦντες; τοὺς δεσπότας+ F. (nescio an P.) δεσπότους. L.
+ καὶ πολλούς.
lin. 30. ἔχω, ἄλλον) ἔχω. ἄλλον. P.
lin. 31. ποικίλως) ποικίλλως. L.
Col. 923. lin. 1. ὑφ' ἵππων) ὑφ' ἵππον. F. (nescio an. P.)
ib. τέχναι δὲ) τέχνας δὲ. F. τέχνας μὲν. P. τέχναι μὲν. L. τέχναι μὲν οὖν. Laur.
ib. πωλοδαμνῶν, ὡς οἷόν τε) πολοδαμνῶν, οἷόν τε. F. πυλοδαμνῶν οἷοντες. P.
lin. 3. ὀλιγοσιτία) ὀλιγοστία. F.
ib. κημοῖς τοὺς δάκνοντας) κημαῖς δάκνοντας. P. (nescio an potius habeat τομίας sine τούς.)
lin. 4. τοὺς στομίας) τοὺς τομίας. F. et P. et Cod. reg. 2173. τομίας. L. M. P. τυμίας. L.
ib. λύκοις) λύκος. L.
ib. τοὺς ἀπειθεῖς. τί δ' ἂν τις ποιήσειεν) τοὺς ἀπειθεῖς τί δ' ἂν τις ποιήσει. F. τοὺς ἀπειθεῖς ποιήσειεν. P. τίδον. S.
lin. 5. τοῦ ἀφεστηκότος) τοὺς ἀφεστηκότας. F. τοῦ ἀφεστηκότον. P.
lin. 7. προηρημένους) προειρημένους. F. et P. προηρημένους. Laur.
lin. 8. τὰ ἀγριώτατα) τὰ ἄγρια. F.
+ οὐ τιθασσεύεται + οὐ τιθασσεύεται.+ ἀναπιθασσεύεται. ib. τῶν θηρίων τέλεια ληφθέντα) τῶν θηρίων. τέλεια ληφθέντα+ F. τῶν θηρίων ληφθέντα+ P. (nescio an recte) τεληφθέντα ἄν. S.
lin. 9. χειροήθη) χειρήτης. P. χειροήθης. S.
lin. 11. οὕτως) οὕτω. P. οὑτωσί. Laur.
ib. τόδε) τότε. F. et P. (ni fallor.)
lin. 12. δυσμετάγωγον) δυσκατάγωγον. L.
ib. ἐγχρονισθείσης πρὸς τὰ τοιαῦτα, πληγῇ) ἐγχρονισθείσης, πρὸς τὰ τοιαῦτα, πληγῇ. F. (nescio an P.) πλοιγῇ. Meurs.

lin. 13. καὶ τέχνη φύσεως, καὶ) καὶ τήκνη, καὶ. F.
lin. 14. τροφῇ. Κακία τέχνη) τροφῇ κακία φύσεως, τέχνη. F. et P. et S.
ib. ἡμέρως ἄγω) ἥμερος. L. ἡμερωσατο. Laur.
lin. 15. καὶ γραφὴν) κἂν γραφὴν. Laur.
lin. 16. ὑποπτεύσει, ἣν φορῶν) ὑποπτεύσει. ἣν φορῶν. F. (nescio an et P.)
+ ποδός ib. δαμασθήσεται. Κοίλῳ+) δαμασθήσεται κοίλου. P. (ni fallor.) κοίλου. F. κοίλῳ ὁπλῆς προτέρου ποδός.
lin. 17. ἐγχάραττε) ἐγχάρατται. F. ἐγχάραται. S.
lin. 18. χαλκῷ) ψαλκῷ. L.
ib. σελήνην, καὶ Ῥωμαίας) σελήνης ς' Ῥωμαίας. F. et P. (ni fallor.) Si. Laur.
+ Ἀνάγκην ἔχει ib. προσταγῆς ἀπειλὴν+) προσταγῆς, ἀπειλῇ, ἀνάγκῃ· ἔχει. F. et P. (ni fallor.)
lin. 19. πειθαρχίας) πειδαρχίας. F. (nescio an P.)
ib. ἐν τῷ ς') ἐν ς' Laur.
lin. 20. ὥπερ) ὥσπερ. F. et P.
ib. ἐγγέγραπται) γέγραπται. L.
lin. 21. σημεῖα φι, καὶ δίγαμμα) πεντακόσια δέκα σημεῖα, καὶ γάμμα. F. πεντακόσια δέκα σεμεῖα, καὶ γάμμα. Cod. reg. 2173. (ni fallit editio Florent.) πεντακόσια δὲ καθὸ σημεῖα, καὶ γράμμα: P. δέκα. L. M. P.

Notae.

Col. 922. lin. 21. Ἀλλ᾽ ἀλαζὼν) Ita recte Codices Regius Parisiensis 2173. et Medicaeo-Laurentianus.

lin. 22. Τὸ κάλλος αὐτῷ) Legendum videtur: αὐτοῦ, vel αὐτό.

Col. 923. lin. 2. Ὡς οἷόν τε) Ita emendavi ex Codicibus Regio Parisiensi 2173. et Medicaeo-Laurentiano.

lin. 11. Καὶ τόδε τὸ θρέμμα) Ita Codex Medicaeo-Laurentianus pro: τότε.

lin. 13. Καὶ τέχνη φύσεως) Vocem φύσεως delendam putabat Boivin; = nisi, ait, per ~~vocem~~ ~~in~~ τέχνην φύσεως intelligas eam quã vocant magiam naturalem = Sed videtur Africanus artificia naturalia, plagas nempe, et minas, eaque omnia, quę ad domandos equos adhiberi solent, opponere artificio illi magico, quo equorum improbitatem vinci posse negatur.

+ Desunt hic fortasse aliqua, et locus

lin. 16. Κοίλῳ ποδὸς εὐωνύμου) + ~~Scribendum forte~~ cum Codice Medicaeo-Laurentiano ita scribendus est: κοίλῳ ὁπλῆς προτέρου ποδὸς εὐωνύμου. Κοίλῳ pro κοίλου legendum esse jam animadverterunt Meursius, et Boivin.

lin. 18. Σελήνην, καὶ Ῥωμαίας προσταγῆς ἀπειλήν) Ita locũ corruptissimum emendavit Boivin. Legebatur: σελήνης ς.′ Codex Medicęo-Laurentianus habet: Si. Scribendum puto: σελήνης σῖγμα, idest, C. quae littera novae lunae figuram refert. Lunam, coeli Sigma vocat Aeschrion apud Tzetzem in Commentario ad Hermogenem versibus politicis scripto, qui quem manu~~scriptum~~ exaratum vidit in Bibliotheca Leidensi, adlegavitque in notis ad Longini librũ de sublimitate, Sectionem III. David Ruhnkenius:

Μήνη τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σῖγμα.

Ita enim legendum, non σίγανα. Ex hoc loco refelli observabat Ruhkenius sententiam Isaaci Vossii, et Ezechielis Spanheim, qui illam sigmatis figuram C. serius in Graecorum consuetudinem venisse arbitrabantur.‡ Caeterum, ~~lin.~~ ~~illam~~ eam ipsam Ῥωμαίας προσταγῆς ἀπειλὴν, de quam hic loquitur Africanus, memorare videtur ille infra Capite XIX.

‡ Norunt eruditi equos obsignari solitos fuisse litteris Cappa, et Sigma, qua de re consulendi Vossius in Grammatica Latina, et Scaliger in animadversionibus Eusebianis. (ita de Rogati Anacreon p. 87. tom. 2. in not. Scaligerum et voss. videre necesse est quia de errore suspicor, nam in Servio qui etiam pro hac re ibi citatur, nihil ad hoc.)

lin. 21. ~~Ἐξ~~ σηι Σημεῖα φῖ, καὶ δίγαμμα) Ita recte Codex Medicaeo Laurentianus pro: πεντακόσια δέκα σημεῖα, quae verba imperitissimi exscriptores ~~posuerant~~, huic loco obtruserant, eo quod φῖ, et ἰῶτα litterae numerum denotent πεντακόσια δέκα, idest 510. ~~Apud~~ Hypatodiatori notae phi, et digamma ita pinguntur: ΦF.

Contra equi hinnitum. Caput IX.

Hinniunt equi, vel quod minitentur, vel ideo tantum quod foeminas odorati sint: eorumque tum hinnitus, tum silentium utile bellantibus esse potest; ille quidem, si una cum pugnaturis militibus sonitum edere doceantur equi, ut hostibus terrorem ingerant; istud autem si latitante exercitu, insidiasque hostibus parante, lateant illi quoque simul, et sileant. Hujusmodi vero artificia vel anni tempestas, vel animalium libido plurimum nocet. Aristomenes Messenius, equas ducens, insidiantes sibi Lacedaemonios deprehendit, equorum, qui secũ latebant hinnitu proditos. Ipse vero certas Lacedaemoniis insidias struxit, equis suis silere coactis, etsi equę Lacedaemoniorum adessent. Manetque adhuc, licet pridem adhibitum, Messenii ducis Strategema. Si quis igitur per locum aliquem depopulatum transire debeat, equestribusve copiis hostibus insidias paret, sequenti utatur artificio. Neque hoc Siculis tantum solemne, aut veterum Imperatorum inventum est; nam et Parthi equos suos silentes ea ratione in prelia ducunt. Nervo tortili equorum caudę pili constringuntur

Adstrictus enim equus obligationis vehementia, ardoris quidem, et velocitatis nihil amittit, vocem vero reprimit, etsi ei tempus, vel libido hinnire suadeat.

Cum Graeca descripseris haec verba, quae habet Editio Florentina ita corrige.

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 923. in titulo Capitis) ἵππος.	ἵππον.
lin. 24.) λάφοντες.	λάβοντες.
ib.) ὀδμὴν	ὀδμὴν.
lin. 26.) συναλλάξαι.	συναλαλάξαι.
ib.) διδάσκοντες.	διδάσκονται,
lin. 27.) μοχλῶσιν.	λοχῶσιν.
Col. 924. + lin. 4.) χρεμετισάντων	χρεμετισάντων,
lin. 6.) σιωπᾶν.	σιωπᾶν.
lin. 7.) τὸ μησνέου στρατήγεμα.	τὸ τοῦ Μεσσηνίου στρατήγημα.
lin. 8.) μένων	μένον.
ib.) εἴτ' οὖν ληστευόμενός τις διϊόι χωρίον, εἶτα ὑφιζάναι.	εἴτ' οὖν ληστευόμενον τις διΐοι χωρίον, εἶθ' ὑφιζάνοι.
lin. 10.) πρατέτω.	πραττέτω.
lin. 13.) σιγῶντας	σιγῶντας.
ib.) νευρᾶ ἐν στρόφῳ ἡ οὐρὰ	νευρᾶ εὐστροφῷ ἡ οὐρά.
lin. 15.) ἐπιφανεία.	ἐπιφανεία
lin. 16.) εὐτονία.	εὐτονία.
ib.) ἐπιδήσεως.	ἐπιδέσεως.
lin. 17.) τάχος.	τάχος.
lin. 18.) ἴσχει καὶ.	ἴσχει, κἂν
ib.) κηρὸς.	καιρὸς.

Marginal note: + lin. 3.) λοχῶντας τῶν αὐτοῖς. — λοχῶντας, τῶν ἵππων αὐτοῖς.

Variae Lectiones.

Col. 923. in tit. Capitis χρεμετίσαι) χραμετίσαι. Laur.
ib. ἵππον) ἵππος. F.
lin. 23. χρεμετίζουσιν) χραμετίζουσιν. Laur.
lin. 24. λάβοντες) λάφοντες. F.
ib. ὀδμὴν. Χρήσιμος) ὀδμὴν χρήσιμος. F. et P. (ni fallor) οὐ μὲν. L. (nescio an οὗ vel οὐ nam in exemplari Florent. quo utor spiritus ille bene legi nequit)
lin. 25. αὐτῶν καὶ ἡ φωνὴ) αὐτῶν ἡ φωνή. L.
lin. 26. συναλαλάξαι) συναλλάξαι. F. et P.
ib. διδάσκονται) διδάσκοντες. F. et P. (ni fallor.)
lin. 27. λοχῶσιν) μοχλῶσιν. F. μοχλῶσυν. P. μυχλῶσον. S.
Col. 924. lin. 1. τεχνικὸν) τεχνητόν. Laur. et S.
lin. 2. ἐπὶ) ἐπεί. P. et S.
ib. μᾶλλον) μᾶλλων. Cod. reg. 2173. (ni fallit F.)
lin. 3. Μεσσήνιος) Μεσήνιος. P.
ib. τῶν ἵππων αὐτοῖς) τῶν αὐτοῖς. F. et P.
lin. 4. χρεμετισάντων) χραι.... Laur.
lin. 5. αὐτοῖς) αὐτὸς. Laur.
lin. 6. Σπαρτιατῶν) σπάργια τῶν. L. σπαγιατῶν. Laur.
lin. 7. Θηλειῶν) Θαλειῶν. P.
ib. στάσει. Τὸ τοῦ Μεσσηνίου) στάσει τὸ ~~μ~~ τοῦ μησνίου. P. (ni fallor) τὸ μησνίου. F.
ib. στρατήγημα) στρατήγεμα. F. (nescio an P.)
lin. 8. μένον. Εἴτ' οὖν) μένων εἴτ' οὖν. F. (nescio an P.)
ib. ληστευομένον τις) λεστευομένός τις. F. λεστευομένον τις. P.
~~lin.~~ ib. διΐοι χωρίον) διΐόι ~~χωρίων~~ διΐόι χωρίων. P. (ni fallor) δοίει. S. L.
lin. 9. εἶθ' ὑφιζάνοι) εἶτα ὑφιζάναι. F. + εἶτα ὑφιστάναι. (ni fallor) P. εἶτα ὑφιζάναι. S.
lin. 10. πραττέτω) πρατέτω. F. ~~et P. (ni fallor~~ πραττέτο. P. πρατγέτο. Laur.
lin. 11. ἔργον, καὶ εὕρημα) ἔργον εὕρημα. L.
lin. 12. ἵππους) ἵππους. S.
lin. 13. ἑαυτῶν) αὐτῶν. L.
ib. σιγῶντας. Νευρᾶ) σιγῶντας νευρᾶ. F. σιγῶντας ὑπὲρ νευρᾶ. P. (ni fallor.)
ib. εὐστροφῷ) ἐν στρόφῳ ἡ οὐρὰ. F. et P. (ni fallor) φῷ ἡ οὐρά. Meurs.
lin. 14. τοῦ ἵππου τὴν τρίχα) τοῦ ἵππου ὑπὲρ τὴν τρίχα. Laur.
lin. 16. τῆς ἐπιδέσεως) τῆς ἐπιδήσεως. F. (nescio an P.)
lin. 18. κἂν) καί. F. et P.
ib. καιρὸς) κηρὸς. F.

Marginal notes: + ~~et Laur.~~ et Cod. reg. 2173. εἶτ. ὑφιζάναι. Laur. (ita quidem F. nescio an re[cte].) — + ἡ οὐρὰ

Notae.

Col. 923. lin. 26. Συναλλάξαι) Ita recte Codex regius Parisiensis 2173.

lin. 27. Λοχῶσιν) Hanc emendationem debeo Codicibus Mediceo-Laurentiano, et laudato regio Parisiensi.

Col. 924. lin. 3. Τῶν ἵππων αὐτοῖς χρεμετισάντων) Vocem ἵππων, quae ex hoc loco exciderat reposui ex Codice Mediceo-Laurentiano.

lin. 13. Νευρᾷ εὐστρόφῳ ἡ οὐρὰ τοῦ ἵππου) Ita Codex regius Parisiensis 2173.

De equis, quorum oculi crassi humoris concretione laborant. Caput X.

Celeres quidem Troicos, futuri vero praescios Thessalos equos finxit Homerus, quibus humanam quoque vocem largitus est, non Deos illos esse innuens, sed futura eos praenoscere memorans. Nunc igitur qui equis praepositi sunt, ex eorum voce futurorum notitiam colligere student: sed huc ii jam accedant. Nutus quoque, intuitusque equi, et vox, ac silentium ventura praenunciant. Prata, venationesque prospere gestas, copiososque fructuum proventus, eorum foetus, aliaque praetermitto. Quod vero maxime notandum, adventus hostium docent equi, produntque; futuras caedes, mortemque praesignant. Saepe etiam furta sive adrectis auribus, sive ad progrediendum segnes, sive frementes naribus detexerunt. Nec malos solummodo viros indicarunt. Credite dicenti. Deos quoque vident; ipseque complures eorum novi, qui in triviis oracula edebant, procedebantque, et minas voce praedicabant. Horum cognitione potissimum pollere creduntur equi, qui heterophthalmia laborant, quique bellum, et visa, leonesque contemnunt, solis sibi bestiarum principatum affectantes. Quidne igitur? dos animi potius, vel utriusque oculi valetudo curanda est? Illa quidem disciplina, et arte; haec vero sollicito studio. Equi, non secus atque athletae, venere abstineant oportet, ea enim oculos nocet, quos et vehementior vehementis frigus laedit, diutina equos stillatione, tussique adficiens. Utrique morbo Bacchica planta medeberis.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 924. in tit. Cap.) ὑπύχυσιν.	ὑπόχυσιν.
lin. 20.) Ὁμήρος.	Ὅμηρος.
ib.) Τρωικοὺς	Τρωϊκοὺς,
lin. 22.) ἐδωρήσατο. εὐδαίμονα.	ἐδωρήσατο· οὐ δαίμονας
lin. 24.) ἀφεστηκότες.	ἐφεστηκότες.
ib.) φονῆς.	φωνῆς.
lin. 25.) εἰσιᾶσιν ἤδη	εἰσίωσιν ἤδη.
lin. 26.) σημαίναι ποιῆσαι.	σημαίνει ἴσα.
Col. 925. lin. 2.) ἐπίγονας τό· δὲ.	ἐπιγονὰς. Τὸ δὲ.
lin. 4.) παλλάκις.	πολλάκις.
lin. 5.) φριμαξόμενος,	φριμαξάμενοι.
lin. 6.) οὐκανούσους.	οὐκ ἀνθρώπους.
+ ib.) ἔδειξαν. μόνον πίστευσαν.	ἔδειξαν μόνον. Πίστευσον.
lin. 10.) ἑτερόμματοι.	ἑτερόμματοι·
lin. 13.) ἔργον	ὅργον,
lin. 14.) διδασκαοῖα.	διδασκαλίᾳ.
lin. 15.) τέχνη.	τέχνη·
ib.) ἐπειδὲ.	ἵππους δὲ.
lin. 16.) ἀφροδισίων	ἀφροδισίων.
lin. 18.) πολὺς χρόνων.	πολὺς, χρόνιον
ib.) στάσιν.	στάσιν,
lin. 19.) βῆχα ἑκατέρων.	βῆχα. Ἑκάτερον.
+ ib.) θεραπευέσθο.	θεραπευέσθω.
lin. 20.) φύτῳ.	ῥυτῷ.

Variae Lectiones.

Col. 924. in tit. Cap. Πρὸς) περὶ. L.
ib. ὑπόχυσιν) ὑπύχυσιν. F. ὑπόχεσιν. L.
lin. 20. ἀνέγραψε) ἀνέγραψεν. P.
~~lin. 2~~ ib. τοὺς Τρωϊκοὺς, μαντικοὺς δὲ) τοὺς Τρωϊκοὺς δὲ. L.
lin. 21. ἐποίησε) ποιῆσαι. L. — + ἐδωρήσατο·
lin. 22. + οὐ δαίμονας) + εὐδαίμονα. F. et P. (ni fallor) — + ἐδωρήσατο.
lin. 23. ἐδέσχων ἱππέλου) ἐλέγχων. ~~Laur~~ Cod. reg. 2173. et Laur. ἐσίχων πέλου. S. πελέου. P. (ni fallor)
lin. 24. ἐφεστηκότες) ἀφεστηκότες. F. et P.
ib. φωνῆς) φονῆς. F. (nescio an P.)
~~ib.~~ lin. 25. ἐξ ἵππου) ἐξ ἵππων. Laur.
ib. εἰσίωσιν) εἰσιᾶσιν. F. et P.
ib. ἤδη. Σημαίνει ἴσα ἵππου) ἤδη σημαίναι ποιῆσαι ἵππου. F. ~~ἤ~~ ἤδη σημαίνει ἵππου. P. (ni fallor.) ἴσας ἵππον. S.
lin. 27. τὰ μὲν ἄλλα) τὰ μὲν οὖν ἄλλα. P. et Laur.
Col. 925. lin. 1. λειμῶνας) λειμωνῆς. L.
lin. 2. ἐπιγονὰς. Τὸ δὲ.) ἐπίγονας το· δὲ. F. (nescio an. P.) ἐπὶ γονὰς. L.
ib. μέγιστον, πολεμίων) μέγιστον τῶν πολεμίων. P.
lin. 4. + θάνατον) + λανθάνοντα. (nescio an habeat καὶ) P. ~~et~~ + Laur + λανθάνοντας. S. — + φόνους, καὶ / + φόνους + φόνους, καὶ λανθάνοντα. / + φόνους.
ib. πολλάκις) παλλάκις. F.
lin. 5. τάσει, ~~τάσσει~~. ~~L.~~ ἢ ὄκνῳ προσόδου, φριμαξάμενοι) τάσσει. L. τάσει, φριμαξάμενοι. Cod. reg. 2173. (ni fallor) ~~τασε~~ φριμαξόμενος. F. et P. (ni fallor.) φριμαξάμενος. Laur.
lin. 6. οὐκ ἀνθρώπους) οὐκανούσους. F. οὐκ ἀνούσους. P. οὐκ ἀμοῦς. Laur. οὐκ ἂν οὖσαι. Meurs.
+ ib. ἔδειξαν μόνον. Πίστευσον) ἔδειξαν. μόνον πίστευσαν. F. ἔδειξαν μόνον πίστευσον. P. (ni fallor.)
lin. 8. χρεματίσαντας) χραιματίσαντας. Laur. (nescio quid habeat P.)
lin. 12. καὶ λεόντων· μόνοι) καὶ λεόντων μόνοι. (ni fallor.) P.
lin. 14. διδασκαλίᾳ) διδασκαοῖα. F. (nescio an P.)
lin. 15. ἵππους δὲ) ἐπειδὲ. F. ἐπεὶ δὲ. P. ἐπειδὴ. Meurs.
lin. 16. ἀπέχεσθαι δεῖ τῶν ἀφροδισίων. τοῦτο) ἀπέχεσθαι δεῖ τῶν ἀφροδισίων τοῦτο. F. ἀπέχεσθαι τῶν ἀφροδισίων. P. (nescio an ante τοῦτο aliquod σημεῖον habeat) ἀπέχεσθαι χρὴ τῶν ἀφροδισίων. Laur.
lin. 17. φέρει δὲ βλάβος) φέρει βλάβος. P.
lin. 18. χρόνιον) χρόνων. F.
lin. 19. βῆχα. ~~ἑκ~~ Ἑκάτερον) βῆχα ἑκατέρων. F. et P. (ut puto)
ib. πάθος) βάθος. Laur.
ib. θεραπευέσθω) θεραπευέσθο. F. θεραπεύεσθαι. P. θεραπευέσθω. τὴν ὑπόχυσιν. Cod. reg. 2173. — + τὴν ὑπόχυσιν.
lin. 20. βακχείῳ) βακχίνῳ. P. ~~L.~~ ~~et Laur.~~ et Cod. reg. 2173. et Laur. et L.

Notae.

Col. 924. lin. 23. Ἀλλ᾽ ἀμαθῆ ἐδέσχων ἱππέλου) Codices Regius Parisiensis 2173. et Medicaeo-Laurentianus habent: ἐλέγχων ἱππέλου. Emendat Boivin: ἀλλὰ μάντεις ἐλέγχων πώλους.

Col. 925. lin. 6. Καὶ οὐκ ἀνθρώπους) Ita Codex Regius Parisiensis 2173.

lin. 8. Χρεματίσαντας) Legendum: χρεμετίσαντας, vel potius: χρηματίσαντας.

lin. 18. Στάσιν) Scribendum suspicatur Boivin στάξιν, idest, stillationem, a στάζω; + quod valde probo, non enim postea dixisset Africanus ἑκάτερον πάθος, si unicum hic morbum commemoravisset.

+ laudatque locum Juvenalis petitum ex Satyra VI:
= Acre malum semper stillantis ocelli. =
hanc Emendationem

lin. 19. Ἑκάτερον) Ita recte Codices Regius Parisiensis saepius adgatus, et Medicaeo-Laurentianus.

ib. Τὴν ὑπόχυσιν) Optime notat Boivin, videri haec e margine in textum irrepsisse, referendaque esse ad vocem στάξιν, quae praecedit.

lin. 20. Φυτῷ βακχείῳ) Idest, hedera, de qua Africanus Capite proxime sequenti.

Medicina equorum, qui oculos crasso humore suffusos habent. Caput XI.

Succus ab hedera expressus supradicto humori misceatur. Quibus perpetuis fracus equorum oculi ora hoc modo inungantur, atque humor ille abstergatur, idque ter, pluriesve fiat, donec equus solitam videndi, futuraque praenoscendi facultatem recuperaverit. Nec prohibeo quominus jumenta equis minus nobilia eadem ratione curentur. Medicinam ipsam contra tussim adhibe, nec multo post tempore quid intus positum reperies.

um o= est, fu=

Cum Graeca descripseris, haec verba, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 925. lin. 23.) λειπομένης.	διαλειφομένης.
lin 24.) πολλάκεις.	πολλάκεις,
lin. 25.) συνήδη,	συνήθη.
ib.) πο μαντικὴν.	μαντικὴν.
lin 27.) κτήνεσι.	κτήνεσι.
ib.) δέ τὴν	δὲ τῇδε καὶ πρὸς τὴν.
ib.) βῆχα, μετ'	βῆχα. μετ'

Variae Lectiones.

Col. 925. in titulo Cap. ῑ ὑποκεχυμένων) κελυμένων. L.
lin. 23. διαλειφομένης) λειπομένης. F. διαλειπομένης. P. διαλειπομένη. Laur.
lin. (24.) πολλάκεις, μέχρις) πολλάκεις. μέχρις. F. (nescio an P.)
+ καὶ ὄψιν, καὶ μαντικὴν lin. 25. τὴν συνήθη+) τὴν συνήδη. F. ~~et P.~~ (ni fallor) τὴν συνήδη καὶ ὄψιν μαντικὴν. P. (ni fallor) τὴν συνήθη ὄψιν ~~x~~ μαντικὴν. Laur.
lin. 26. τὴν θεραπείαν) τῆς θεραπείας. Laur.
ib. καὶ τοῖς ἵππου δευτέροις) καὶ τοῖς ἵπποις δευτέρας. P. καὶ τοῖς ἵππων δευτέροις. ex Cod. reg. 2173. et Laur.
lin. 27. κτήνεσι) κτήνεσιν. P.
ib. χρεὼ δὲ τῇδε καὶ πρὸς τὴν βῆχα) χρεὼ δὲ τὴν βῆχα. F. χρεὼ δὲ τὴν δὲ τὴν βῆχα. P. (ni fallor)
ib. μετ' ὀλίγον) μετ'. ὀλίγον. F. (nescio an P.)

Notae.

Col. 925. lin. 21. Κισσὸς γὰρ χυλισθεὶς, καὶ τῇ προειρημένῃ ὕλῃ μιχθεὶς) Post haec aliquid deest, vel legendum, ut conjicit Boivin: χυλισθείη, et μιχθείη.

lin. 22.* ~~Δύο ἑξῆς ἡμέρας)~~ ~~scribendum forte~~ δ

Contra equi pavorem. Caput XII.

Ne equus nova visa umbrasque inaniter paveat, faciet cauda dexterae ejus auri suspensa, feraeque illa dum adhuc viveret abscisa, quae pingitur in pentagono septimo, ubi sunt notae hypates meson, sigma scilicet unum, atque alterum

rum o- ego iat, pu-

Cum Graeca descripseris, hæc verba, quæ sunt

in editione Florentina	ita corrige.
Col. 925. lin. 30.) ἄχος·	ἄχος,
lin. 31.) οὐρά.	οὐρά·
ib.) τῶν τοσαυτοῦ.	ζῶντος ~~αὐτοῦ~~ τοσαυτοῦ.
Col. 926. lin. 1.) ἀποχοπῆ	ἀποχοπῆ.
lin. 2.) ὑπὰ αὐτῆς μέσον	ὑπάτης μέσων,

Variae Lectiones.

Col. 925. lin. 29. δὲ ἵππους) δὲ τοὺς ἵππους. Laur.
lin. 30. δεξιῷ ζώου προσαρτηθεῖσα) δεξιῷ προσαρτεῖσα. P.
lin. 31. ἦν ζῶντος τοσ αὐτοῦ) ἦν τῶν τοσαυτοῦ. F. ἦν ζῶντος ~~τοσ~~ αὐτοῦ. F. (ni fallor) Laur.
+Κεῖται Col. 926. lin. 1. ἀποχοπῆ. ~~Κεῖσαι~~) ἀποχοπῆ κεῖται. F. (nescio an P.)
lin. 2. ὑπάτης μέσων) ὑπ᾽ αὐτῆς μέσον. F. et P. (ni fallor)

Notæ.

Col. 925. lin. 29. Καὶ τὸ μὴ πτοεῖσθαι) Legendum videtur: καὶ τῷ μὴ πτοεῖσθαι.

Col. 926. lin. 1. Ἀποκοπῇ) Scribendum forte: ἀποκόπης.

lin. 3 2.° Ω σημεῖα ὑπέρκειται ὑπάτης μέσων, σίγμα, καὶ σίγμα) Hae notæ ita pinguntur: CC.

De equorum velocitate. Caput XIII.

Equi velocitas remittitur interdum, interdum augetur. Utrique incommodo lupus remedio est. Si enim haereat equus, et pedibus torpeat, cum celeriorem lupus faciet. Maxime equitibus expetita suppellex sunt lupi pedes: ejusdemque ferae suspensu(s) equo talu(s) currentem refraenant; nec tamen nisi raro adhibentur, eo quod accidit ut equum vulnerent, adterantque. Comperimus vero alio quoque modo equum lupo sine ullo detrimento velocem fieri posse. Dentes enim, qui canini vocantur, viventis adhuc lupi malis avulsi, equorum collaribus innectuntur, qui duplici funguntur officio, nam et sine ulla noxae suspicione equos veloces faciunt, et phaleris certatoriis ornamento sunt. Pulchre igitur faciet qui singulos quadrigae equos dentibus illis muniet. Sed et solus ille, qui caeterorum ductor est, si ipsis praeditus sit, equos omnes simul junctos celeres facere valebit.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 926. lin. 6.) γίνεται	γίνεται.
lin. 7.) λύκους πόδες	λύκου πόδες.
ib.) ἀπαρτηθείσης.	ἀπαρτηθεὶς.
lin. 9.) τὸ. καὶ ἀρεῶσαι.	τῷ καὶ ἀραιοῦσθαι.
lin. 10.) συμβῆναι δυνάμενον εὕρομεν δ' ἕτερος.	συμβῆναι. Εὕρομεν δ' ἑτέρως.
lin. 13.) ἐξαιρεθέντες τοῖς περιδεῤῥαί=οις.	ἐξαιρεθέντες, τοῖς περιδεραί=οις.
lin. 14.) συμβάλλονται ἀνύποπτος τε.	συμβάλλονται, ἀνύποπτός τε
lin. 15.) βοηθεία	βοήθεια,
lin. 16.) τετραγώνῳ,	τετραγώνῳ
ib.) προσαρτίσειεν.	προσαρτήσειεν.
lin. 17.) ἡγεμόνος.	ἡγεμὼν μόνος.
lin. 18.) τοῦτο.	τοῦτο,

Variae Lectiones.

Col. 926. lin. 4.) ἀντιπαθὲς) ἀτιπαθὲς. P.
lin. 6. γίνεται. περισπούδαστον) γίνεται περισπούδαστον. F. (nescio an et P.) γίγνεται. Laur.
lin. 7.) λύκου) λύκους. F. et P. (ni fallor.)
ib. πόδες. Καὶ ἀπαρτηθεὶς) πόδες καὶ ἀπαρτηθείσης. F. et P. (ni fallor.)
lin. 8. θηρίου) θηρίον. P.
lin. 9. καὶ ἀραιοῦσθαι) καὶ ἀρεῶσαι. F. et P. (ni fallor) καὶ ἀραιῶσαι. Cod. reg. Par. 2173.
lin. 10. συμβῆναι. Εὕρομεν δ' ἑτέρως τὸν λύκον συνεργῆσαι δυνάμενον) συμβῆναι δυνάμενον εὕρομεν δ' ἕτερος τὸν λύκον συνεργῆσαι δυνάμενον. F. συμβῆναι δυνάμενον. P.
lin. 11. δίχα ἵππου βλάβης) δίχα τῆς τοῦ ἵππου βλάβης. Laur.
lin. 13.) τοῖς περιδεραίοις) τοῖς περιδεῤῥαίοις. F. τοῖς περιδέρεσις. P. (nescio an habeat τοῖς)
ib. ἐμπλέκονται) συμπλέκονται. Laur.
lin. 15. τάχους) τάχος. S.
lin. 16. προσαρτήσειεν) προσαρτίσειεν. F. et P.
lin. 17. ὁ ἡγεμὼν μόνος) ὁ ἡγεμόνος. F. et P.
lin. 18. τοῦτο, θάττονας) τοῦτο. θάττονας. F. (nescio an P.)

Notae.

Col. 926. lin. 4. Λύχος ἀντιπαθὲς ἑκάστῃ ἵσταται, καὶ νάρκα τὸ πόδε. Θάττων δὲ αὐτοῦ χθονὶ ὑπὸ λύκου γίνεται) Sensus hujus loci procul dubio est quem in versione mea expressi. Sed verba mire corrupta quomodo restituenda sint latere me fateor, nec Boivin ad magis novit.

Col. eadem lin. 7. Καὶ ἀπαρτηθεὶς δὲ ἀστράγαλος τοῦ αὐτοῦ θηρίου ἐπιστομίζει τρέχοντα) Videnda quae de lupi ἀστραγάλῳ ex Neptuniani Physicis habentur infra, Capite XXXV. Vocem ἀπαρτηθεὶς + ex Codicibus Regio Parisiensi 2173. et Medicaeo-Laurentiano ~~restaurare~~ ~~restaurum~~. + ~~esse~~ restitui

lin. 9. Σπάνιον μὲν οὖν τὸ θρ..θῆναι, καὶ ἀραιοῦσθαι συμβῆναι) Legendum suspicatur Boivin: τῷ pro: τὸ, adeo ut locus ita verti debeat: = raro tamen adhibentur, eo quod accidat, ut equum vulneret, adteratque =

lin. 16. Εἰ τῷ τετραγώνῳ) ~~Legendum~~ Scrib videtur: τετραόρῳ, quemadmodum in Capite XXXV.

lin. 17. Ὁ ἡγεμὼν μόνος τ ἵππος) Ita Codices Regius Parisiensis 2173. et Medicaeo-Laurentianus.

Eadem prorsus de Sybaritis narrantur in poemate italico cui tit.° il Mambriano di Franc. Bello o sia il cieco da Ferrara Can. 3. st. 62. segg. Singuiné Hist. liter. Ital. t. 4. p. 259 qui rem ~~ab~~ a poeta ~~ut~~ perinde ac ceteras poematis historias inventam putat.

cum o= ... ejus ipiat, fu=

Equorum Conturbatio. Caput XIV.

Fama est Sybaritas ad id quondam luxus pervenisse, ut equos coenatorii spectaculi vice in convivium adducerent, qui audito tibiae cantu in posteriores pedes adsurgebant, et anterioribus, veluti manibus, gesticulantes saltabant. Tibicinem vero injuria a suis adfectum ad Crotoniatas recens equestri pugna superatos transfugisse, seque illis maxime profuturum, ac totum ~~ad~~ Sybaritarum equitatum in ~~illorum~~ ~~m~~ eorum manus deditcurum promisisse. Fide a Crotoniatis impetrata, et ducendi exercitus facultatem adsequutum, civitatis tibicines congregasse, monstratoque cantu, ubi tempus advenerit, egressum ~~ad~~ in hostes indixisse. Postquam vero ~~Sy~~ totus Sybaritarum exercitus plurimum insolescens, equestribusque copiis fidens irrupit, et congressae sunt acies, signum unum editum esse, tibicinesque confestim omnes tibia cecinisse. Tum equos, audito solito cantu, excussis equitibus, quemadmodum in Sybaritarum edibus facere docti fuerant, saltare coepisse. Omnes igitur equites jacentes, equosque saltantes captos esse, hosque consueto cantu monitos saltando destitisse.

Pugnaturi alii preces fundunt, jroque in praelio Neptuno equorum conturbatori sacra faciunt. Nos vero pharmacum repperimus efficaciorem quavis prece, quovis alio pharmaco praestantiorem. Hujus imago juxta finem pingitur in pentagono octavo, ubi parhypates meson notae scribuntur, rho, et sigma ~~jacens~~ supinum. Ea chirurgorum instrumenta, quae Syringes adpellantur, collecta, levibus copiis, quas prior militum corona protegit, ferenda dantur. Irruunt hostes robusti, velocitate, ferro fidentes, qui sive cataphractorum, sive aliam quamlibet armaturam gerant, eidem periculo obviam fieri properant. Illis enim in pedites irrumpentibus, milites ante positi scutorum ope impetum sustinent; qui vero Syringibus instructi sunt, succum ab Euphorbio expressum equorum naribus objiciunt, futurum etiam hominibus exitiosum. Equi enim ~~simulatque~~ simul atque malum odorem perceperunt, furent, fremuntque naribus, et data opera sese adrectos tollunt, veluti exhalationem

ex humo profectam reformidantes, rectique in posteriores pedes exiliunt. Lapsos in terram equites vel nex, vel captivitas manet, quos et propriae eorum loricae pugnare prohibent, proteruntve. Licet autem etiam citra pugnam hujus pharmaci periculum facere, mirarique ~~m~~ virtutem, qua pollet, quaque fit ut in bello magis quam teli valeat.

Cadet etiam equus, si ejus nares testudinis marinae felle adspersae fuerint; atque hunc Domini quidem sui rejicient, nos vero lucrabimur. Adrectus praeterea se tollet ipse, si pares croci liliique quantitates simul mixtas, in ejus rictum quis immiserit. Adsurget itidem, cadentque etiam muli. Sed cappari succus potissimum equis lethiferus est, qui item occident, si phalangion herbam, ~~vel aliquid~~ gustaverint, quod aut in phalangion herbam, aut in salamandram, aut in hederae lacrymam, aut in styracis succum inciderint. Fumus quoque ex humido panno exiens equis officit. Atque haec quidem sine exemplis dicta sunto, quod sequitur vero aliter. Nam Dercyllidas Lacedaemonius, hostium equitatui, peditum phalangem opponens, milites adverso tergo in quadrati agminis latitudine collocavit, jussitque eos, qui clypeis illorum, quos a tergo ~~a~~ habebant, protegebantur, cito fossas pugionibus excavare. Deinde gravis armaturae milites in medium adduxit, quos fossae illae muniverunt, eae enim equitibus infestissimae sunt.

cum o= ... piat, pu= ...

Cum Graeca descripseris, haec verba, quae sunt

in editione Florentina	ita corrige.
Col. 926. lin. 20.) τρυφῆς, ~~λόγος~~	τρυφῆς
lin. 22.) εἰσάγειν	εἰσάγειν·
lin. 23.) εὐθὺ τό.	ἐπὶ τῷ.
lin. 24.) ὀρχεῖσθαι ὑβρισθέντα	ὀρχεῖσθαι. Ὑβρισθέντα.
lin. 26.) ἱππομαχία. νενικημένους	ἱππομαχία νενικημένους·
lin. 27.) ~~α~~ ἐπαγγείλασθαι.	ἐπάγγείλασθαι.
lin. 28.) αἰχμάλωτον πιστεῦσαι	αἰχμάλωτον.* Πιστεῦσαι.
lin. 29.) ἐπιστρέψαι.	ἐπιτρέψαι.
ib.) στρατηγεῖν,	στρατηγεῖν.
lin. 30.) ~~ἀθροίσαντα~~. ἀθλήσαντα.	ἀθροίσαντα.
Col. 927. lin. 2.) πανδημεί·	πανδημεί,
lin. 4.) φάλαγγες	~~φάλλα~~ φάλαγγες,
lin. 5.) πάντες	πάντες.
lin. 6.) ἐδιδάχετο.	ἐδιδάσκετο.
ib.) ἀναβάντας·	ἀναβάντας,
lin. 9.) συνήθον.	συνήθων.
ib.) μελῶν·	μελῶν.
lin. 11.) ἀγώνι καθεστηκότες	ἀγῶνι καθεστηκότες,
lin. 13.) αὐτῶν ὁπᾶσα.	πάντων, ὁπόσα.
ib.) ἀναθεὶς.	ἀναθεὶς·
lin. 14.) τέλει.	τέλει
ib.) ιη'.	~~ι~~ η'.
lin. 15.) ὧς.	ὧ
ib.) παρ' ὑπάτης μέσον	παρυπάτης μέσων,
lin. 16.) ὕπτιον εἰ πυιουλκοὺς	ὕπτιον. Πυουλκοὺς
lin. 18.) εὐκόλως.	εὐκόλως.
~~l. ib.) στέφει.~~	~~στέφει.~~
lin. 21.) τύγωσιν	τύχωσιν,
ib.) ἐσταλμένοι, θεράπεια εἰς.	ἐσταλμένοις εἰς.
lin. 24.) προτεταγμένου.	προτεταγμένοι.
ib.) φέρουσι,	φέρουσι
lin. 25.) ἀσπίδων· φραγμάτιοι	ἀσπίδων φράγματι· οἱ
ib.) ποιουλκοὺς ἔχοντας	πυουλκοὺς ἔχοντες
lin. 27.) σχυλὸς.	χυλὸς.
lin. 29.) κακοῦ	κακοῦ,
ib.) φρεμάσσουσι.	φριμάσσουσι.
lin. 31.) πεφοβημένοι.	πεφοβημένοι,
lin. 33.) ζ' γρίαν.	ζωγρίαν.
ib.) σραγὴν	σφαγὴν,
lin. 35.) παθούμενοι.	πατούμενοι.
Col. 928. lin. 1.) τοῦτο.	τούτου.
lin. 2.) θαυμάσαι, πόση.	θαυμάσαι πόση.
lin. 3.) βελῶν	βελῶν.
lin. 5.) ἡ σχολή.	τῇ χολῇ:
lin. 6.) γὰρ εἰ ἐς κρόκον.	γὰρ εἰ ~~ἐς~~ ἐς κρόκον.

lin. 10.) ἵππους θανατησιους ἀποθάνοιεν.	ἵπποις θανατήσιως. Ἀποθάνοιεν.
lin. 11.) σαλαμάνδρα, περιπτεῖς τε γενόμενοι	σαλαμάνδρα περιπετέες τι γενόμενοι,
lin. 12.) στύλακος χυλῷ	στύρακος χυλῷ.
lin. 13.) δὲ τοῦ ἐξαφέδρου.	δὲ καὶ τῷ ἐξ ἐφύδρου.
ib.) καπνῷ.	κάπνῳ.
lin. 14.) ἄλλος.	ἄλλως.
ib.) εἰρήσθω	εἰρήσθω.
lin. 16.) προσαναγαγὼν.	προσαγαγὼν.
lin. 17.) βάθος παρήγγειλεν ἐξομένοις.	βάθος, παρήγγειλεν ἐξομένοις.
lin. 19.) ἀνῆγη.	ἀνῆγε.

cum o= ... piae, fu...

Variae Lectiones.

Col. 926. in titulo Capitis ~~?~~ Ταράξιππος) τάραξις ἵππων. L.
lin. 20. ἐλάσαι) ἐλεάσαι. L.
ib. τρυφῆς) προυφῆς. L.
lin. 21. εἰς τὸ συμπόσιον τοὺς ἵππους εἰσάγειν) εἰς τὸ συμπόσιον αὐτοὺς εἰσάγειν. P.
lin. 22. αὐλήματος) αὐλίματος. L.
lin. 23. ἐπὶ τὼ πόδε) εὐθὶ τὸ πόδε. F. ἐπὶ τὸ πόδε. P. (ni fallor)
lin. 24. ὀρχεῖσθαι Ὑβρισθέντα) ὀρχεῖσθαι ὑβριθέντα. F. ὀρχεῖσθαι ὑβρισθέντα. P. (ni fallor.)
lin. 25. ~~Κροτω~~ Κροτωνιάτας) χριτωνιάδας. S.
~~li~~ ib. προσφάτως ἱππομαχία) προσφάτως, ἱππομαχία. P.
lin. 26. νενικημένους) νικημένους. P.
lin. 28. αἰχμάλωτον. Πιστεῦσαι) αἰχμάλωτον πιστεῦσαι. F. (nescio an P.)
lin. 29. ἐπιτρέψαι) ἐπιστρέψαι. F. et P.
lin. 30. ἀθροίσαντα) ἀθλήσαντα. F. et P.
Col. 927. lin. 2. Συβαρῖται) Σαμαρῖται. L.
lin. ib. πανδημεὶ) πανδημὶ. Laur.
ib. φρυαττόμενοι) φρυττομένοις. P. φρυττόμενοι. S.
lin. 4. ηὔλησαν) ηὔλισαν. Meurs.
lin. 5. δὲ ἤχου ἀκούσαντες οἱ ἵπποι) δὲ ἵπποι ἤχου ἀκούσαντες. P. (ni fallor)
lin. 6. ἐδιδάσκετο) ἐδιδάχετο. F. ἐδιδάσχετο. P. ἐδεδιδάχατο. Laur.
lin. ib. ἀναβάτας) ἀναβάντας. F.
~~a~~ lin. 7. πάντες τότε) πάντες τε. Laur.
lin. 9. συνήθων) συνήθον. F. (nescio an P.)
ib. μελῶν. Εὔχονται) μελῶν εὔχονται. F. (nescio an P.)
lin. 13. πάντων ὁπόσα) αὐτῶν ὁπᾶσα. F. et P. (ni fallor)
ib. ἀναθεὶς) ἀνεθεὶς. P. et Laur.
lin. 14. τέλει, πενταγώνῳ ἤ.) τέλει. πενταγώνῳ νή. F. et P. (ni fallor.) ἤ. Laur.
lin. 15. ᾧ) ὡς. F. et P. (ut puto)
ib. παρυπάτης μέσων) παρ' ὑπάτης μέσον. F. et P. (ni fallor)
lin. 16. + ὕπτιον. Πυουλκοὺς) ὕπτιον εἰ πυουλκοὺς. F. et P. (ni fallor.)

+ ῥῶ) ῥό. L. M. P. ib.

lin. 18. εὐκόλως) ~~ε~~ εὐκύλως. F. (nescio an P.)
ib. στέφει) ~~στέφει. F. et P. (ni fallor)~~ στέρει. Meurs.
lin. 20. σιδήρῳ) σιδηρέῳ. S.
lin. 21. τύχωσιν) ~~τύχωσι~~ τύγωσιν. F. (nescio an P.)
ib. ἐσταλμένοι, εἰς) ἐσταλμένοι, θεράπεια εἰς. F.
lin. 24. προτεταγμένοι) προτεταγμένου. F. (nescio an P.)
ib. φέρουσι τὴν ἐπιδρομὴν) φέρουσι, τὴν ἐπιδρομήν. F. φέρουσιν ἐπιδρομήν. P. (nescio an recte)
ib. τῶν ἀσπίδων φράγματι οἱ δὲ) τῶν ἀσπίδων· φραγμάτιοι δὲ. F. et P. (ni fallor.)
lin. 25. πυουλκοὺς) ~~ποιου~~ ποιουλκοὺς. F. et L. M. P. et Cod. reg. 2173. ποιήτικους. P. & ποιητικοὺς. S.
ib. ἔχοντες) ἔχοντας. F. (nescio an P.)

lin. 26. τὸν εὐφόρβιον) τὸν ἐφόρβιον. L. τὸ φάρμακον. Laur.
lin. 27. χυλὸς) σχυλὸς. F. (nescio an P.)
lin. 28. οὖν ἵπποι) οὖν οἱ ἵπποι. P. (ni fallor) et Laur.
lin. 29. φριμάσσουσι) φρεμάσσουσι. F. φριμόσσουσι. P.
lin. 31. ὄρθιοι) ὄρθιον. S.
lin. 32. δὲ καὶ οἱ ‡ ἀναβάται) δὲ οἱ ἀναβάτοι. Laur.
lin. 33. ζωγρίαν) ζ᾽ γρίαν. F. ζογρεῖαν. P. ζωγρείαν. Laur.
lin. 35. πατούμενοι) παθούμενοι. F. et P. (ni fallor) πανόμενοι. L.
Col. 928. lin. 1. τούτου) ταῦτο. F. τοῦδε. P. et Laur.
lin. 2. πόση) πόση. F. (nescio an P.)
ib. ἰσχὺς ἔστιν) ἰσχὺς ἐστι. P.
lin. 3. βελῶν. Καταπέσοι) βελῶν καταπέσοι. F. (nescio an P.)
ib. ἄλλως) (hic aliqua dictio lectionis diversitas est in P.)
lin. 4. χελώνης ῥανθεὶς) χελώνης, ῥανθεὶς. P.
lin. 5. τῇ χολῇ) ἡ σχολῇ. F. et P. (ni fallor) ἡ χολή. Laur.
lin. 6. κέρδος. Ἀναστήσεται) κέρδος ἀναστήσεται. P. (ni fallor.)
lin. ib. εἰ κρόκον ἅμα κρίνῳ) εἰ ἐς κρόκον. F. et S. κρόκεκον. L. εἰ κρόκον σμύρναττε ἅμα ῥινῷ. Laur. (de P. nescio.)
lin. 7. ἐπίσης) ἐπ᾽ ἴσης. Laur.
lin. 8. αὐτοῦ. Ἀναστήσονται ~~καὶ~~) αὐτοῦ ἀναστήσονται. P. (ni fallor.)
ib. καὶ καταπεσόντες καὶ ὀρεῖς) καὶ καταπεσόντες ‡ ὀρεῖς. Laur.
lin. 9. ἀλλὰ γὰρ ὁ τοῦ) ἀλλὰ γὰρ καὶ ὁ τοῦ. P. et Laur.
lin. 10. ἵπποις) ἵππους. F. (nescio an P.) ἵππος. Meurs.
+ α᾽ Ἀποθάνοιεν. lin. ib. θανατήσιος) θανατήσιμος ἀποθάνοιεν. F. (nescio an P.) θανατήσιμος. Laur.
lin. 11. σαλαμάνδρα περίπετές τι) σαλαμάνδρα, περιπτεῖς τε. F. (nescio an P.)
ib. γευόμενοι) γενόμενοι. F. et P. (ni fallor.)
lin. 12. κισσοῦ) ~~καὶ~~ σοῦ. L.
ib. στύρακος) στύλακος. F. et P. (ut puto.)
lin. ib. χυλῷ. Ἀδικοῦνται) χυλῷ ἀδικοῦνται. F. (nescio an P.)
lin. 13. δὲ καὶ τῷ) δὲ τοῦ. F. δὲ καὶ τοῦ. P. (ni fallor.) et Laur.
ib. ἐξ ἐφύδρου) ἐξαφέδρου. F. et P. (ni fallor.)
lin. 14. ἄλλως) ἄλλος. F. et P.
ib. εἰρήσθω. Δερκυλλίδας) εἰρήσθω Δερκυλλίδας. F. et (nescio an P.)
lin. 15. πεζὴν) πιστὴν. Laur.
lin. 16. προσαγαγὼν) προσαναγαγὼν. F.
ib. ἀντινώτους) (lectionis discrepantiam esse puto in P.)
lin. 17. ἐζομένοις) (hic itidem.)
lin. 18. τοῖς ἐγχειριδίοις βόθρους ὀρύσσειν) τοῖς ἐγχειριδίοις ὀρύσσειν.
lin. 19. ἀνῆγε) ἀνήγη. F. ἀνεγέν. P. ἀνοίγειν. S. (in sequentibus aliqua in Cod. reg. 2173 diverse legi videntur, sed in Flor. locus obscurissimus est, nota scilicet 69.)

Notae.

Col. 926. lin. 29. Καὶ ἐπιτρέψαι) Ita recte iidem Codices ~~regius Parisiensis 2173 et Medicaeo-Laurentianus.~~

lin. 30. Ἀθροίσαντα) Legebatur: ἀθλήσαντα. Boivin emendandum censebat: αὐλήσαντα τοῖς τῆς πόλεως αὐληταῖς. Sed nullum est dubium, quin vera sit lectio Medicaeo-Laurentiani Codicis, cujus ope hanc vocem restitui.

Col. 927. lin. 3. Τῇ τοῦ ἵππου περιουσίᾳ) Legendum putat Boivin: τῇ τῆς ἵππου, nam, ut ille recte, ὁ ἵππος quidem equum, ἡ ἵππος vero equitatum significat. +

lin. 11. Ὁπόσα ἀναθεὶς) Ὁπόσα recte legitur in Codicibus regio Parisiensi 2173 et Colbertino. Pro: ἀναθεὶς, Editio Parisiensis, et codex Medicaeo-Laurentianus habent: ἀνεθεὶς. Rescribebat Boivin: ὁπόσα ἂν ἔχοις. Legi etiam potest: ὁπόσα ἂν ἐθέλοις.

lin. 15. Ὧ σημεῖα ὑπέρκειται παρυπάτης μέσων, ῥῶ, καὶ σῖγμα ὕπτιον) Hae notae sic pinguntur: P. P◡.

lin. 26. Τὸν εὐφόρβιον) Legendum videtur: τὸ εὐφόρβιον. De Euphorbio, sive Euphorbia, quod herbae genus est, videndi Plinius Libro XXV. Capitibus VII. et XII. et Libro XXVI. Capite VIII. Galenus, Aetius, (Scapula) ~~et~~ Dioscorides Libri III. Capite LXXXVIII. Galenus, Aetius, et Paulus Aegineta. (Scapula not. ad Dioscorid.)

Col. 928. lin. 1. Τούτου) Editio Florentina habet: τοῦτο, quam vocem malui in τοῦ τούτου mutare, quam in τοῦδε, ut legitur in Parisiensi editione, et in Codice Medicaeo-Laurentiano, nam idem verbum (~~paul~~ ~~paulo~~ in posteriori linea occurrit: πόση ἀπὸ τοῦδε ἰσχύς ἐστι.

lin. 8. Ἀναστήσονται καὶ καταπεσόντες καὶ ὀρεῖς) Censebat Boivin delendum: καὶ post: ἀναστήσονται, vel illud quod proxime sequitur, mutandum in οἱ. Atque in Medicaeo-Laurentiano Codice revera legitur: ἀναστήσονται καταπεσόντες sine ~~particula~~ καὶ. Puto tamen vulgatam lectionem servari posse, nec aliquid in hoc loco redundare, ille enim ita verti potest: = Adsurgent muli quoque adsurgent, atque etiam cadent. =

lin. 10. Θανατήσιος) Codex Medicaeo-Laurentianus habet: θανατήσιμος. Legendum videtur: θανάσιμος. Sed vox θανατήσιος occurrit etiam infra Capitibus XVI. et 17. +

ib. Καὶ φαλαγγίοις) De phalangio herba, quae phalangites etiam dicitur, agunt Plinius Libro XXVII. Capite XI. Dioscorides Libro III. Capite CXIV. et Paulus Aegineta Libro VI. (not. ad Dioscorid.)

lin. 12. Καὶ στύρακος) Ita scribendum recte monuerunt Meursius, et Boivin, quorum emendationem confirmat Codex Medicaeo-Laurentianus.

lin. 14. Ἄλλως) Sic idem Codex, itemque regius Parisiensis 2173.

lin. 16. Καὶ ἀντινώτους τάξας εἰς βάθος) Quid sit τὸ βάθος τῆς φάλαγγος docet, praeter alios, Aelianus Τακτικῶν Capite VII: τὸ δὲ κατόπιν τοῦ μετώπου πᾶν μέρος τῆς φάλαγγος μέχρι τῶν οὐραγῶν, βάθος καλεῖται. = Omnis autem pars phalangis, quae a fronte tergo est, usque ad Tergiductus, Latitudo dicitur. = Videndi ~~Budaeus~~ Budaeus in Commentariis Graecae linguae, (p. 631.) et Georgius Raphelius, in notis ad Arriani de expeditione Alexandri Librum I. Caput I. segmentum 6.

lin. 17. Ἐζομένοις) Hanc vocem ~~ποιητικώτερον~~ nimis poeticam censet Boivin, malletque: ἑπομένοις.

Marginal notes:

+ lin. 11. Ταραξίππῳ Ποσειδῶνι) De Taraxippis Olympico, Pythio, atque Isthmio, sive locis circa quos, ut ajunt, in certaminibus equi subito terrore correpti, saepe currus, aurigasque male habebant, videndus Pausanias qui de Olympico agens, rejectis aliorum sententiis ταραξιππίαν illam, Oleni cujusdam, aut Dameonis, aut Alcathoi sepulcro, aut Oenomao, aut Myrtili cenotaphio tribuentium, censet Neptunum dictum esse Ταράξιππον, cuicumque terrores illos equis immissos. Et sane admodum notandus videtur hic Africani locus. (Pind. O. 13. 14. P. 13. N. 4. I. 6.)

+ eaque proinde a Lexicis (V. tamen al. Lex.) locupletanda sunt.

cum o=piat, ju=

De jumentis curandis. Caput XV.

Militi impedimento sunt ægrotans equus, et jumentum, quod in bello arma vehit, & mulusque, quæ sunt usui necessaria ferens. Quos omnes sive pestilenti, sive alius generis morbo laboraverint, hoc modo curabis.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quæ sunt

in editione Florentina	ita corrige.
Col. 924. lin. 22.) σ τρατεώτην ὁ σήσας.	στρατιώτῃ νοσήσας.
lin. 24.) χρεμώδη.	χρειώδη.
ib.) ὀρεύς. οις.	ὀρεὺς. Οἷς.
lin. 25.) τῶν, τε.	τῶν τε.
ib.) λοιμικὴν.	λοιμικῶν.

lin. 25. * θεραπείαν, θεραπείαν

92. cum o= ... ἰᾶσαι, he=

Variae Lectiones.

Col. 928. in titulo Cap. ὑποζυγίων) ἱπποζυγίων. L.
lin. 22. στρατιώτῃ) στρατιώτην. F
ib. νοσήσας) ὁ σήσας. F.
lin. 24. χρειώδη) χρεμώδη. F. χρειώδη. P. (ni fallit librarius Flor.)
ib. φέρων) φέρον. Laur.
~~lin. 25.~~ ib. οἷς) οἶς. F. (nescio an P.)
lin. 25. λοιμικῶν) λοιμικήν. F. et P.
lin. 26. τοιάνδε) τὸ ἂν δὲ. L.

Notae.

Col. 92.8. in titulo Cap. Πρὸς ὑποζυγίων φθορὰν) Hunc titulum ab illo: Θεραπεία ~~νοσούν~~ νοσούντων κτηνῶν, minime diversum ait Boivin, qui proinde hanc et quae sequitur sectionem conjungendas arbitratur, adeo ut unum + caput ~~efficient~~ efficiant.

+ duntaxat

lin. 25. Λοιμικῶν) Ita recte Codex & Leidensis, et margo Parisiensis editionis.

97. eum o= [illegible] ope, [illegible]

Jumentorum aegrotantium medicina. Caput XVI.

Seminis apii cotylam, ac sesquitertiam seminis lini, et duplo hac secunda majorem farinae ervi quantitatem, quadruplam autem foeni graeci sume. Radicis item Panacis, et Iris Illyricae, Bratyosque Sabinae herbae, singulorum drachmas octo, et quadraginta. Horum trium pretera quadruplum axungiae veteris, et sale non conditae pondus. Ea quae ante dixi, jam sicca, singula seorsim incide, eademque postquam per veterem vinum transire feceris, sevo imbue; omniaque in parvas panes redige, qui in umbra positi siccabuntur. Has cum adhibere volueris, partem eorum, quae basilicae nucis magnitudinem aequiparet, (huic autem septem scrupula erunt ponderis) cum melle mixtam, adeo ut cyathos tres implere valeat, contere, ac deinde vino veterrimo, perfectissimoque dilue. Ea sextarii mensuram hoc modo compleat, quam si tribus diebus quotannis jumentum recipiat, a mortali jumentorum morbo illaesum servabitur. Quod si illud jam egrotaverit, non vino, sed aqua supradicta dilue, cetera non secus ac docui parare cura. Si autem resina pinea adversus morbum uti te coegerit parvorum illorum panum defectus, collyras tres vino pertusas in os jumentorum inde, quemadmodum plerique de axungia facere solent. Qui vero lupos venantur, jumentorum morbis facillime mederi possunt: quod sane illi ita prestant. Ex lupi corpore lata robustaque femora a carnibus secernunt, exsiccantque supra fumum suspensa, uti nos de bovinis carnibus facere in more habemus. Quo his utatur aliquis, partem eorum elixet oportet donec dissolvatur, eamque tribus aque, vini, oleique cotylis mixtam, ab jumento quotannis absorberi curet. Sed et mortuo jam, putrefactoque cani abscissa cervix, equo egrotanti funestum

illum morbum expellere valeat; qui cum odorem inde exhalatum crebro percipiat, eos fumigans, et suffimine adficitur.

Cum Graeca descripsero haec verba, quae habet

		Editio Florentina	ita corrige.
		‡ Col. 928. lin. 27.) Σελήνου.	Σελίνου.
		ib.) σπέρματος.*	σπέρματος
+ lin. 1.) ἀλητοῦ	ἀλητοῦ,	Col. 929.+ lin. 3.) βράθυος τὲ τὴν.	βράθυός τε τῆς
		lin. 4.) πόδας ἀνα.	πόας, ἀνὰ.
		lin. 5.) ἀξυγγίου.	ἀξουγγίου.
		lin. 6.) ἀνάλου.	ἀνάλου.
		lin. 7.) σήσεσθαι.	σήθεται.
		lin. 8.) στήρει.	στῆρι.
		‡ ib.) εἰτ'	εἶτ'
		lin. 9.) ἀρτίκους.	ἀρτίσκους.
		ib.) ξηραί.	ξηρὰ.
+ lin. 11.) Ὁ δὴ ἔπτα γράμματα ἕλκει.	(Ὁ δὴ ἑπτὰ γράμματα ἕλκει)	+ lin. 11.) ~~ἕλκει~~ συμμέλιτος.	~~ἕλκει~~, σὺν μέλιτος.
		lin. 13.) ξέστες.	ξέστης.
		lin. 15.) πλείσεται.	πείσεται.
		lin. 17.) ἐπ' ἴσης εἰσηγησαμέων.	ἐπίσης εἰσηγησαμένων.
		lin. 18.) πιτύι.	πιτύϊ.
		ib.) κἀκ.	κατὰ.
		lin. 19.) χρῆσθαι	χρῆσθαι,
		ib.) ἀπουσίαι κολύρας.	ἀπουσία, κολλύρας.
		lin. 20.) καθ'	καὶ
		lin. 21.) ἀζύγγιον.	ἀξούγγιον.
		ib.) ἐνυάσει ~~πολλ~~ πολύ.	ἐνιάσι πολλοὶ.
		lin. 22.) οἶδ'	οἱ δ'
		lin. 23.) κρέου.	κρέως.
		lin. 24.) ἰχυρὰς ἀναφαίνουσιν.	ἰσχυρὰς ἀφαυαίνουσιν.
		lin. 25.) κρεμμάννυντες.	κρεμάννυντες.
		lin. 26.) ἡμεῖς.	ἧμεῖς.
		lin. 27.) συντακη	συντακῆ,
		ib.) ~~ανα~~ ἀνα.	ἀνὰ.
		lin. 28.) σε καὶ ἐλάιου.	τε καὶ ελαίου.
		lin. 29.) κυνὸς.	κυνὸς
		lin. 32.) ~~[illegible]~~ ἀπυφορᾷ.	ἀποφορᾷ.

Variae Lectiones.

Col. 928. lin. 27. Σελίνου) Σελήνου. F. et P.
ib. σπέρματος τρία) ~~σπερ~~ σπέρματος. τρία. F. σπερμάτρια. P.
ib. κάπίτριτον) καπίτριτου. P. κάπίτριτου. Cod. reg. 2173. (ni fallit editio Flor.)
Col. 929. lin. 1.) ὀρόβου) ὀρούβου. P. ὀρύβου. L. M. P.
+ lin. 3. τῆς ἀπὸ Σαβίνων πόας) τὴν ἀπὸ Σαβίνων πόδας. F. ~~et P.~~ τὴν ἀπὸ Σαβίνων πόαν. P. τοῖς ἀπὸ Σαβίνων πόας. Laur.

(margin: + lin. 3. βράθυός τε) βράθιος τε. P. (ni fallor))

lin. 5. ἀξουγγίου) ~~ἀξυ~~ ἀξυγγίου. F. et P. (ut puto.) ἐξυγγίου. L.
lin. 7. σήθεται) σήσεσθαι. F. et P. (ut puto.)
lin. 8. στῆρι) στήρει. F. et P. (ni fallor)
ib. ~~F~~ εἶτ' εἰς) εἰτ' εἰς. F. (nescio an P.) εἴ τις. Laur.
lin. 9. ἀρτίσκους) ἀρτίκους. F. et P.
ib. ἀναπλασθέντα, ἐν σκιᾷ) ἀναπλασθέντα, σκιᾷ.
ib. ξηρὰ) ξηραί. F. (nescio an P.)
lin. 10. ἐπὶ τῆς χρείας) ἐπειδὲ τῆς χρείας. P. (ni fallor) ἐπὶ δὲ τῆς χρείας. Cod. reg. 2173. et Laur.
ib. καρύου) καροιοῦ. Laur.
lin. 11. ~~συμμέλιτος~~ σὺν μέλιτος) συμμέλιτος. F. et P.
lin. 13. σπουδαιοτάτῳ) σπουδαιοτάτων. Laur.
ib. ξεστῆς) ξέστες. F. et P. (nescio an alia etiam discrepantia sit in P.)
+ lin. 15. πείσεται) πλείσεται. F. (nescio an P.)

(margin: + ib. κάπι) κάποι. P. κάπειτα. Cod. reg. 2173. (ni fallit edit. F.))

lin. 17. ἐπίσης) ἐπ' ἴσης. F. (nescio an P.)
‡ ib. εἰσηγησαμένων) εἰσηγησαμέων. F. εἰσεγησάμενον. P. σηγησαμένων. L.
lin. 18. πιτύϊ) πίτι. L.
ib. κατὰ) κἀκ. F. (nescio an P.)
ib. στάσεως) συστάσεως. Laur.
lin. 19. ἀπουσίας) ἀπουσίαι. F. et P.
ib. κολλύρας) κολύρας. F. et P. (ni fallor)
lin. 20. καὶ αὐτὸ) καθ' αὐτό. F. et P. (ut puto.)
lin. 21. ἀξούγγιον) ἀζύγγιον. F. ἀξύγγιον. P. et Laur.
ib. ἐνιᾶσι πολλοὶ) ἐνυάσι ~~πολλ~~ πολύ. F. ἐνιάσει πολλὰ. P. ἐνιάσει πολλῇ. S.
lin. 22. οἱ δ' οὕτως) οἶδ' οὕτως. F. (nescio an P.)
lin. 23. τὰ ὑποζύγια. Κρέως) τὰ ὑποζύγια κρέως. P. (ni fallor) κρέου. F.
lin. 24. πλατείας σχελίδας) πλαθείας χελίδας. Laur. χελίδας. L. M. P. κελίδας. L.
ib. ἰσχυρὰς) ἰχυρὰς. F. ~~et P.~~ ~~[illegible]~~ ἰσχμὰς. Laur.
ib. ἀφαυαίνουσιν) ἀναφαίνουσιν. F. et P. (ni fallor) ἀφαυαίμουσιν. Laur. ἀφαυαίουσιν. S.
lin. 25. κρεμάννυντες) κρεμμάννυντες. F. (nescio an P.)
lin. ~~26~~. 27. συντακῆ, τῷ ὕδατι) συντακη τῷ ὕδατι. F. συντακῆ ~~τῷ~~ τῶτε ὕδατι. P. (ni fallor) τῶτε ὕδατι. Laur. συνακτικῇ τῷ τε ὕδατι. S.
lin. ib. ἡμίξεστον, οἴνου τε) ἡμίξεστον. οἴνου τε. P. (ni fallor.) οἴνου σε. F.
lin. 29. κυνὸς ἤδη) κυνὸς. ἤδη. F. (nescio an P.)
lin. 31. ἐκεῖνο) ἐκεῖν. P.
‡ ib. ὑποθέεται) ὑποθύεται. Laur.
lin. 32. ἀποφορᾷ) ἀπυφορᾷ. F.
ib. ὑποθύεται) ταθέσεται. Laur.

Notae.

Col. 928. lin. 27. Σελίνου) Ita emendaverat Meursius, atque ita recte legitur in Codicibus regio Parisiensi 2173. Colbertino, et Medicaeo-Laurentiano.

ib. Τρία ἡμίξεστα) De ἡμιξέστῳ et ξέστῃ, ~~de~~ quem Afri-canus infra nominat hoc ipso Capite, et sequentibus, consulendi, praeter alios complures, Du Cange in Glossano Graeco-barbaro, et Eisenschmid in Disquisitione de veterum Romanorum, Graecorum, Haebraeorum ponderibus, mensuris et pecunia, ~~Ca~~ Sectionis III. Capite III.

\+ lin. 1. Τὸ διπλάσιον ὀρόβου τε ἀλητοῦ, τῆς τήλεως τετραπλάσιον) Scribendum fortasse: τὸ διπλάσιον ὀρόβου ἀλητοῦ, καὶ τήλεως, vel καὶ τῆς τήλεως, aut τῆς τήλεως δὲ, τετραπλάσιον. Post τετραπλάσιον ~~lin. 1. Τετραπλάσιον μετρεῖν ταῦτα~~ Post ~~τετραπλάσιον~~ punctum adponendum censet Boivin.

Col. 929.+ lin. 3. Καὶ ἴρεως Ἰλλυρικῆς) De hac herba Plinius Libri XXI. Capite VII. et ~~Libri~~ XX. Dioscorides Libri I. Capite I. aliique veteres.

ib. Βράθυός τε τῆς ἀπὸ Σαβίνων πόας) Quam Brathyn Graeci, Sabinam herbam Latini dicunt. De ea videndi, praeter alios, Plinius Libri XXIV. Capite XI. et Dioscorides Libri I. Capite XCV.

lin. 5. Ἀξουγγίου) Hanc vocem restitui ex Codice Medicaeo-Laurentiano.

lin. 7. Καὶ σήθεται) Ita recte idem Codex, et Regius Parisiensis 2173.

lin. 8. Παλεύεται) Rescribendum existimabat Boivin: πηλοῦται = in limum redigitur, = vel: ἀναλύεται = resolvitur, subigitur. = Sed longe melius legetur: παλύνεται, quam vocem viro Graece doctissimo in mentem non venisse miror.

ib. Εἰς ἀρτίσκους) Ita scribendum cum Meursio, et Codicibus Regio Parisiensi 2173. ac Medicaeo-Laurentiano.

lin. 11. Ὃ δή) Legendum videtur: τὸ δή, vel: τὸ δέ; articulus enim sive ad κάρυον, sive ad ὁπόσον referatur, neutrius generis esse debet. (nescio an ita revera sit in P.)

ib. Σὺν μέλιτος) Haec vera lectio est, ut Meursius observavit, reperiturque in Codice Medicaeo-Laurentiano, et in margine regii Parisiensis 2173.

lin. 18. Πιτύϊ) Legendum monet Boivin: πιτυΐδι, vel: πιτυΐνῃ.

lin. 20. Οἵῳ τρόπῳ) Caventia usque ad Caput LXXII. inchoatum ~~desid~~ desunt in Codice regio Parisiensi 2173. = qui fuit nobis hucusque variarum lectionum fons uberrimus, = inquit Boivin.

\+ lin. 21. Ἐνιᾶσι πολλοί) Ita hunc locum resarsit Boivin, cujus emendationem confirmat Codex Medicaeo-Laurentianus.

lin. 27. Ἔστ' ἄν) Rescribendum: ἕως ἄν. (forte ita vere habet P.) (sed et 941. lin. 31. ἕστ' ἄν. ubi neg.)

lin. 31. Ὑποθέεται) Reponendum fortasse cum Boivin: ὑπωθεῖται = submovet = (ita emendari et v. Anal. Pd. 51. v. 20.)

Magis multiplex, variaque medicamentorum compositio. Caput XVII.

Medicamenta pluribus componendi modum, cujus ipse periculum feci, quemque Romani seniores adhibent, discere necesse est. Sume octo Amomi Botrytis, Phyllique, et Pyrethri, atque Aristolochiae drachmas; quadruplumque Abrotoni, hyssopi, sordidae iris, et Gentianae; quintuplam autem, primi scilicet ponderis, nardi spicae, et calami aromatici quantitatem; unum praeterea fasciculum pyrethri, aloes, baccharumque myrti, et costi, casiae, Zingiberis, crocomagmatis, croci, petroselini, Cyminique Aethiopici. Horum singula minutatim incisa, vanno, quo aromata subcernuntur, cribranda sunt. Aliquam istorum partem, quantam tribus digitis sumere potes, vini optimi sextario misce, ac sufficienter tunde, mixturamque hujusmodi cum pauxillo olei per cornu in sinistram narem mulorum quidem, qui sinistra onera dorso ferre solent, adultorumque jumentorum, totam, equorum autem dimidiam immitte. Id mulis tertio, vel secundo quoque anno fiat, jumentis vero aliis, etsi valeant, ter quotannis, tribus scilicet perpetuis diebus. Si egrotaverint, mortalem eorum morbum medicina ista pariter propulsabit, modo, ut par est, curationem quoad reliqua, quae adhiberi solet, non neglexeris. Aliis enim adversus minores, aliis adversus graviores morbos instructum te esse remediis oportet.

Cum Graeca describeris, haec verba, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 930. lin. 1.) πολυΰλώτατον.	πολυΰλώτατον.
ib. πεῖραν.) οὖ πεῖρον	οὖ πεῖραν.
lin. 3.) ἀναγκαῖον,	ἀναγκαῖον.
ib.) ἀμώμουτε.	ἀμώμου τε.
lin. 5.) τε	δὲ.
lin. 6.) ῥυπαρᾶς. ἔστι.	ῥυπαρᾶς, ἔτι.
lin. 9.) σιγγιβέρεως.	ζιγγιβέρεως.
lin. 10.) κροκομάγματος. ἔστι	κροκομάγματος, ἔτι
lin. 12.) ἄκρος.	ἀκρῶς.
ib.) σήσεται.	σήθεται.
ib.) κἄκ.	καὶ.
lin. 13.) ξέστου.	ξέστη.
lin. 14.) προλαβὼν.	προσλαβὼν.
lin. 17.) τελείαν.	τελείαν·
lin. 18.) τριετέσιτε	τριετέσι τε.
lin. 19.) διετέσι	διετέσι,
ib.) κτηνῶν,	κτηνῶν
lin. 20.) τρὶς	τρίς,
lin. 21.) τὸ ζῶον.	τῷ ζώῳ.

+ ἀρωματικοῦ
+ ἀρωματικῷ.

Variae Lectiones.

+ lin. 2. αὐτὸς) αὐτοὶ. L.

Col. 930. lin. 1. οὖ πεῖραν) οὖ πεῖρον. F. οὖπειραν. Laur.
lin. 3. ἀναγκαῖον. Ὅσον) ἀναγκαῖον, ὅσον. F. et P. (ni fallor)
ib. δραχμῶν) δαχμῶν. P.
ib. ἀμώμου τε) ἀμώσου τε. F.
lin. 4. τοῦ βότρυος τὰ φύλλα, πυρέθρου τε) τοῦ βοτρυΐτου. Cod. Colb. τῶν φύλλου. L. M. P. τοῦ υοτρυΐτου. καὶ πεπέριδος ἑκατέρας, μελαίνης τε καὶ λευκῆς τὸ διπλάσιον τριπλάσιον φύλλου πυρέθρου. Laur.
lin. 5. ἀβροτόνου δὲ) ἀβροτόνου τε. F.
lin. 6. τῆς ῥυπαρᾶς, ἔτι δὲ) τῆς ῥυπαρᾶς. Ἔστι δὲ. F. (s. aliam editionem nam in mea punctum non bene distinguo) et P. (ni fallor.)
ib. γεντιανῆς) γεντινιανῆς. P. γοτιανῆς. L.
lin. 9. ζιγγιβέρεως) σιγγιβέρεως. F. et P. (ni fallor)
lin. 10. κροκομάγματος, ἔτι δὲ) κροκομάγματος. ἔστι δὲ. F. et P. (ut puto.)
ib. πετροσελίνου) πετροσελήνου. P.
lin. 11. ἕκαστον κόπτεται ἀκρῶς) ἕκαστον ἄκρος. L. ἄκρος. F. (nescio an P.)
lin. 12. ἀρωματικῷ) ἀρωματικοῦ. F.
ib. σήθεται) σήσεται. F. et P.
ib. Καὶ) κἄκ. F. (nescio an P.)
lin. 13. ξέστη) ξέστου. F. et P. (ni fallor) ξέστην. Laur.
lin. 14. ὀλιγοστὸν) ὀλίγιστον. Laur.
ib. προσλαβὼν) προλαβὼν. F.
ib. εἶτα μετρίως) εἶτα τι μετρίως. P. (ni fallor.) μέτριος. Laur.
lin. 15. ἔγχει) ἄγχει. L.
lin. 17. ζυγὸν τελείοις) ζυγόντε λείοις. P. +

+ lin. 18. τριετέσι τε ἡμιόνοις) τριετέσι ἡμιόνοις. P. (ni fallor.)

lin. 19. ἢ διετέσι, τῶν ἄλλων) ἢ διετέσι τῶν ἄλλων. F. et P. (puto.)
ib. κτηνῶν καὶ ὑγιαίνουσι) κτηνῶν, καὶ ὑγιαίνουσι. F. et P. (ni fallor)
lin. 20. ἔτος τρὶς, ὅπερ) ἔτος ὅπερ. P. (nescio an virg. habeat post ἔτος.) et S.
lin. 21. τῷ ζώῳ) τὸ ζῶον. F. (de P. nescio)
lin. 22. ἐπιμελείας) ἐπεμελείας. P.

Notae.

Col. 930. lin. 3. Ἀμώμου τε τοῦ βότρυος τὰ φύλλα) Legendum: ἀμώμου τε, καὶ βότρυος, καὶ φύλλου, nam de Botry, et Phyllo herbis plura apud veteres occurrunt; vel potius: + τοῦ βοτρυΐτου, ut habet Codex Colbertinus, quam lectionem adstruit etiam exemplar Medicaeo-Laurentianum, ubi scriptum est: υοτρυΐτου, mutata β in υ, uti saepius fit in eodem Codice. Ibidem recte habetur: φύλλου, pro: φύλλα.

+ ἀμώμου τε

lin. 7. Πενταπλάσιον δηλαδὴ τοῦ πρώτου ναρδοστάχυος) Interpungendum hoc modo: πενταπλάσιον, (πενταπλάσιον δὲ emendabat Boivin) δηλαδὴ τοῦ πρώτου, ναρδοστάχυος. Ita superiori capite legimus: τέλεως δὲ τοῦ δευτέρου τὸ διπλάσιον ὀρόβου ἀλητοῦ.

lin. 8. Προσδεσμίου) Rescribendum censet Boivin: πρὸς δὲ δέσμην μίαν.

lin. 9. Ζιγγιβέρεως) Ita recte Codex Medicaeo-Laurentianus. De Zingibere, quod aromatis genus est, plura apud Dioscoridem, Libri II. Capite 146. Plinium Libri XII. Capite VII. Galenum Libro VI. De temperatura, et facultate simplicium medicamentorum, aliosque.

lin. 12. Ἄκρως) Sic laudatus Codex, qui etiam infra bene habet: σήθεται, pro: σήσεται.

lin. 24. Ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν μικροτέρων παθῶν. Μετὰ τῶν σκληρῶν δὲ τὰ ἄλλα εὐπορεῖν ἀναγκαῖον) Haec sensu carent. Emendat Boivin: ἄλλα γὰρ κατὰ τῶν μικροτέρων παθῶν, κατὰ τῶν σκληρῶν δὲ τὰ ἄλλα εὐπορεῖν ἀναγκαῖων. Quam emendationem in versione mea secutus sum. Haec autem ad sequens Caput referenda, immo ex eo perperam avulsa fortasse sunt.

Equorum tussi laborantium medicina. Caput XVIII.

Equum tussi laborantem decorticata lente curabis, quam postquam sine pellicula molens, aut conterens, in laevem farinam redegeris, aqua mixtam, equo potandam praebebis. Unam, eamdemque ejus leguminis mensuram pro quovis animali adhibere oportet, quartam scilicet sextarii partem. Jumentum quodlibet, cujus vires labor fregerit, quive orthopnoea adficiatur, hoc modo curabis. Pediculos, aut cimices in vino contusos, picemve liquidam, cibis mixtam, ei deglutiendam porrige. Aliis morbis alia medebuntur, de quibus sparsim in his libris dictum est.

96.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quae sunt

In editione Florentina	ita corrige.
Col. 931. lin. 1.) ἐπτιομενης, ἣν δίκα	ἐπτισμένος, ὃν δίχα
lin. 2.) λειῶσας	λειώσας,
lin. 3.) ποτίσης	ποτίσῃς.
lin. 4.) αὐτὸ	αὑτὸ,
ib.) τέταρτον,	τέταρτον
ib.) σύμμετρον	σύμμετρον.
lin. 5.) + καμάτων.	+ καμάτῳ.
ib.) ορνιθοπνοία περιπατὲς.	ὀρθοπνοίᾳ περιπαθὲς.
lin. 7.) ἀμ'	ἅμ'
lin. 8.) ὑγρὰν	ὑγρὰν.

+ κτῆνος,
+ κτῆνος

Variae Lectiones.

Col. 931. in titulo Cap. (βησσόντων) (βήσσοντων. P. βοησσόντων. S.
lin. 1. βήσσοντι) βήσσοντι. P.
ib. ἐπτισμένος) ἐπτιομένης. F. et P. (ni fallor)
ib. ~~ἣ~~ ὃν δίχα) ἣν δίκα. F. et P. (puta)
lin. 2. ἄκρως) ἄκρος. Laur.
lin. 3. ποτίσῃς. Μέτρον δὲ) ποτίσης μέτρον δὲ. F. et P. (ni fallit editio mea) (nescio an P.)
lin. 4. καθ' αὑτὸ, ξέστου τέταρτον ἂν εἴη) καθ' αὑτὸ ξέστου τέταρτον, ἂν εἴη. F. (nescio an P.
ib. σύμμετρον. Πᾶν δὲ) σύμμετρον πᾶν δὲ. F. (de P. nescio)
lin. 5. καμάτῳ) καμάτων. F. et P.
ib. ὀρθοπνοίᾳ) ορνιθοπνοίᾳ. F. ὀρνιθοπνοίᾳ. P. (ni fallor)
lin. 6. περιπαθὲς) περιπατὲς. F. (nescio an P.)
lin. 7. ἅμ' ἀλφίτοις) ἀλλ' ἀλφίτοις. P. (ni fallor)
lin. 8. τὴν ὑγρὰν. Τῶν) τὴν ὑγρὰν τῶν. F. (nescio an P.)
ib. ἀλλαχόσε) ἀλλαχόα. P.
lin. 10. καρτερήσει) οὐ καπορτίσει. L. οὐκ ἀπορήσεις. Laur.

Notae.

Col. 931. lin. 1. Ἐπτισμένος) Haec vox recte adposita est ad marginem editionis Parisiensis.

lin. 5. Καμάτῳ) Ita Codex Medicaeo-Laurentianus.

lin. 7. Πότε τε. Ἡ πίσσαν) Rescribendum forte: ποτίζε, ἢ πίσσαν. (nescio quomodo scriptum sit in P.)

lin. 8. Τῶν δ' ἄλλων ἀλλαχόσε θεραπειῶν ~~τοιόδε~~ τοιόσδε τοῖς συγγράμμασι σποράδην ἐγχειμένοις κατηρτίσει) Hunc locum ita restituit Boivin: τῶν δ' ἄλλων ἄλλα θεραπείαν τοιόσδε τοῖς συγγράμμασι σποράδην ἐγκειμένα καταρτίσει.

De mula calcitrante. Caput XIX.

Sed valeat licet jumentum, nullius utilitatis esse potest, si in Dominum obnitatur, aut parere quovis modo recuset, aut calcitret. Quo equa obedire cogas, Romanorum voce, de qua supra dictum est, utere. Mulam vero calcitrantem ut cohibeas, buxi semen, tribulosque vino decoctos ei potandos praebe, quam tu deinceps facilem habebis, mansuetamque.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quae sunt

In editione Florentina	ita corrige.
Col. 931. lin. 13.) λαχτίζοντος·	λαχτίζοντος.
ib.) οὖν τὰ μέγιστα τῶν.	οὖν τῶν.
ib. lin. 17.) καὶ σοι ἐπιμείνας·	καί σοι ἐπιμείνας,

Variae Lectiones.

Col. 931. lin. 11. ὑγιαίνοντος γῆς ὑποζυγίου) ὑγιαίνοντος ὑποζυγίου. P.
lin. 13. εἰς μὲν οὖν τὰ τῶν ἵππων) εἰς μὲν οὖν. τὰ μέγιστα τῶν ἵππων. F.
(nescio an lectionis discrepantiam habeat P.)
lin. 15. ἡμίονον) ἡμίονου. P.
ib. τῆς πύξου) τῆς πήξου. P. (ni fallor.)
lin. 16. ποτίσας) ποτὶς. Laur.
lin. 17. καί σοι) σι. L. M. P.
ib. ἐπιμείνας) ἐπὶ μῆνας. Laur.
ib. τιθασσὸς) τιθασὸς. Laur.

Notae.

Col. 931. lin. 11. Ὑγιαίνοντος γῆν ὑποζυγίου) Vox γῆν deest in editione Parisiensi. Eã tamen ~~servare~~ non delendã, sed emendandam puto, vertendamque in μὲν, vel μήν.

Col. 931. lin. 14. Ἡ Ῥωμαία πρόκειται φωνή) Respicit auctor ad ea quae supra scripserat in fine Capitis VIII. Videnda quae ad eum locum adnotavi.

lin. 16. Τὸ τῆς πύξου σπέρμα τοὺς τριβόλους) Legendum videtur: καὶ τοὺς τριβόλους.

lin. 17. Καί σοι ἐπιμεῖνας, καὶ τιθασσὸς μενεῖ) Scribendum: καὶ σὺ ἐπιμείναις, vel potius: καί σοι ἐπιπειθής, vel, si placeat: εὐμενής.

Militares venationes. Caput XX.

Exercitationis loco militibus venatio est. Leones velocia quidem celeritate adsequuntur, fortia ~~vero~~ autem viribus sternunt. Et vi quidem eos vivos capere nemo hominum potest, quos nonnisi temporis opportunitate, artificiis, fraudibus occupare licet. Quae enim robur exequi non valet, versutia peragit. Qui igitur ferarum principatum obtinet, harum omnium cursu levissimus, velocissimusque, ac pugnacissimus, variis capitur modis, quos utiliter hoc libro persequi decrevi. Quando igitur belli dux exercitationis gratia cum militum catervis egreditur, has venando probaturus, omnes pedestres copias, militaribus, quasi in hostili solo versarentur, indutas, venatum educit. Jamque exploratores fortissimarum ferarum vestigia scrutati, monstrarunt ubi placide Leo cubet. Accedunt milites, viris viri conjuncti, consistuntque circulatim, et clypeos alterum contra alterum, superque alterum simul apte componunt, adeo ut eorum coagmentatio ~~tegularum~~ corpuum figuram praeseferat. Altum resonant buccinae, simulque magnum inclamant milites. Turbatur fera, lustroque exilit, at conspectis armatorum muro, et incensis, objectisque ~~facibus~~ taedis, has enim ~~ante~~ hastar. uno loco ferunt milites, quiescit, atque consistit, nec clypeorum ambitum transilit. ~~Super~~ Machinae vero, quo maxime declivis cernitur locus admotae, amplum, expansumque rete superimponitur, hoedusque ad hoc adligatur. Cataphracti milites post leonem clamores edere, et arida, rigentiaque coria, quae secum adtulerunt, virgis pulsare. Leo sonitu, ululatibusq. et circumstantium rerum conspectu stupens, cursu diffugere donec in rete incidat: inclinantibus se militibus pone machinam collocatis, ita ut a fera cerni non possit; eo autem loci spatio, quod circa rete est, alto tabularum muro ~~circum~~undique obsepto, ut leo illac duntaxat evasurum se putans, in vena-

~~torum ·~~ ~~Cu~~

torum potestatem veniat. Habes unum ex modis, quibus intenti in exercitationem milites, feras venantur. Caeteros alibi exposui.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
lin. 18. (col. 931.) θέρα.	θῆρα.
ib.) προσκείται.	πρόσκειται.
* lin. 19.) ὠκέα,	ὠκέα
lin. 20.) τάφει	τάχει,
ib.) ἄλκιμα,	ἄλκιμα
lin. 22.) μηχανῇ	καὶ μηχανῇ.
lin. 23.) γέννεται Ῥώμη.	γίνεται ῥώμη.
~~lin. 24.)~~ ~~θράσας~~.	~~θηρώσας~~.
lin. 26. ib.) δοκιμάση. Πᾶν.	δοκιμάση, πᾶν
lin. 29.) τὶ.	τό.
lin. 30. προηγγέλκασιν.	προηγγέλκασιν.
lin. 32.) ἥσυχῆ.	ἥσυχῆ.
ib.) τοι γάρ οὖν.	Τοιγαροῦν.
lin. 33.) κύκλοι.	κύκλῳ.
Col. 932. lin. 1.) ἀλλήλαις,	ἀλλήλαις
lin. 2.) ὑπιτυχὴν.	ἐπιτυχὴν.
ib.) σαλπιγγες.	σάλπιγγες.
ib. σφεδρόν.	σφοδρόν.
lin. 3.) ἐξ ἄλλεται.	ἐξάλλεται.
lin. 4.) τετραγμένος.	τεταραγμένος.
ib.) τὸ τε.	τό τε
lin. 6.) ἡμμένας. ταῦτα.	ἡμμένας, ταύτας.
ib.) ὅπλοι.	ὁπλῖται.
+ lin. 7.) φέρουσιν	φέρουσιν,
lin. 8.) ὑπερβάλλεται. Καθ' ὁ. δ' ἔστι.	ὑπεράλλεται. Καθ' ὃ δ' ἔστι.
lin. 10.) ἡ.	ἢ.
ib. ἡπλωμένη, γαλέαγρα.	ἡπλωμένη γαλεάγρα.
lin. 11.) φέρουσα.	φέρουσα.
lin. 13.) τὸν τε.	τόν τε.
lin. 14.) κραυγὴν, καταπλαγεὶς	κραυγὴν καταπλαγεὶς,
lin. 16.) καὶ τῶν.	τῶν
ib.) τὴν μηχανὴν.	τῆς μηχανῆς.
lin. 17.) κεκλημένων.	κεκλιμένων.
ib.) τῆ θηρία.	τῷ θηρίῳ.
lin. 19.) ἐκείνη μόνη.	ἐκείνη μόνη.
lin. 20.) εἰς.	εἷς.
lin. 21.) φάλαγγι	φάλαγγι.
ib.) ἄλλους, ἀλλοχόθι.	ἄλλους ἀλλαχόθι.

+ lin. 15.) ἵεται. — ἵεται,

+ ib.) κρατηθῇ. — κρατηθῇ.

Variae Lectiones.

Col. 931. in titulo Cap. στρατιωτικαὶ) στρατιότικη. P. στρατωτικῆ. Laur.
lin. 18. στρατεύμασι) στρατεύματι. Laur.
ib. θήρα) θέρα. F. (nescio an P.)
lin. 20. τάχει) τάφει. F. et P. (ni fallor)
ib. καθαιροῦσιν) καταιροῦσιν. F. (nescio an P.)
lin. 22. καὶ τέχνη, καὶ μηχανῇ) καὶ τέχνῃ μηχανῇ. F.
lin. 23. γίνεται) γέννεται. F.
lin. 28. θηράσας) θερώσας. P. θηρώσας. S.
ib. δοκιμάσῃ, πᾶν) δοκιμάσῃ. πᾶν. F. et P. (nescio an recte)
lin. 29. τὸ πεζικὸν) τι πεζικὸν. F. et P. (ni fallor)
lin. 30. σκοποὶ) σκοπὸν. P.
lin. 32. τοιγαροῦν) τοι γὰρ οὖν. F. (nescio an P.)
lin. 33. ἐχόμενοι) ἐχόμενος. Laur.
lin. ib. κύκλῳ) κύκλοι. F. et P.
lin. 34. καὶ ἐπ' ἀλλήλαις) (lectionis diversitas procul dubio est in P.)
Col. 932. lin. 2. ἐπιπτυχὴν) ὑπιτυχὴν. F. et P. (ni fallor)
ib. σφοδρὸν) σφεδρὸν. F. (nescio an P.)
lin. 3. ἐξάλλεται) ἐξ ἄλλεται. F. (nescio an P.)
lin. 4. τεταραγμένος) τετραγμένος. F.
lin. 6. ἡμμένας, ταύτας γὰρ) ἡμμένας. ταῦτα γὰρ. F. (nescio an P.)
ib. οἱ ὁπλῖται) οἱ ὁπλοὶ. F. (nescio an P. habeat οἱ.)
lin. 7. τὸ στῖφος) στῆφος. P. et S.
lin. 8. ὑπεράλλεται) ὑπερβάλλεται. F. et P.
ib. Καθ' ὃ) καθ' ὁ. F. καθὸ. P.
lin. 10. ἐφ' ᾗ) ἐφ' ἡ. F. et P. (ni fallor)
ib. καὶ ἠπλωμένη γαλεάγρα) καὶ ἠπλωμένη, γαλεάγρα. F. (nescio an P.)
lin. 11. φέρουσα. Ὄπισθεν) φέρουσα ὄπισθεν. F. (nescio an P.)
lin. 12. αὔας) ἄνας. P.
lin. 14. καὶ τὴν κραυγὴν, καταπλαγεὶς) καὶ τὴν κραυγὴν καταπλαγεὶς. F. (nescio an P.)
lin. 15. ἵεται, τῶν τε) ἵεται: τῶν τε. F. (nescio an P. forte vero ita est et ibi) ἵεσθαι. S.
lin. 16. ὁπλιτῶν τῶν κατόπιν) ὁπλιτῶν, καὶ τῶν κατόπιν. F. et P. (ni erro)
ib. τῆς μηχανῆς) τὴν μηχανὴν. F. et P. (ni fallor)
lin. 17. κεκλιμένων) κεκλημένων. F. κεκλυμένων. Laur.
ib. τῷ θηρίῳ) τῷ θηρίῳ. F. (et P. ni fallor.)
lin. 19. ἵν' ἐκείνη μόνη) ἵνα ἐκείνη μόνη. P. ἵν' ἐκείνη μόνη. F.
lin. 20. εἷς) εἰς. F. et P.
ib. τῇ φάλαγγι· τοὺς δ' ἄλλους) τῇ φάλαγγι, τοὺς δ' ἄλλους. F. (nescio an P.)
lin. 21. ἀλλαχόθι) ἀλλοχόθι. F.

Notae.

Col. 931. lin. 18. Καὶ θῆρα πρόσκειται λέοντες. Τὰ μὲν ὠκέα καταλαμβάνουσι τάχει) Vox λέοντες ab iis, quae praecedunt, separanda, et sequentibus jungenda videtur.

lin. 28. Καὶ θηράσας) Parisiensis editio male habet: θηρώσας, quam vocem Boivin vertebat in θηρῶντας.

ib. δοκιμάσῃ) Reponendum: δοκιμάζει, vel potius: δοκιμάζει, ut et antea: γυμνάζεται. (nescio an hae voces vere sint in P.)

Col. 932. lin. 1. Ὡς εἶναι κεράμων εἰκόνα τὴν ἐπιπτυχὴν αὐτῶν) Legendum forte: κεράων, quam emendationem confirmare quodammodo possunt ii Oppiani versus ex quarto Cynegeticon petiti: (Bochart 2. 163.)

Πεζοὶ δ' ἐκτανύσαντο λίνοιο περίδρομον ἕρκος,
Ἄρκυας ἀσσυτέρης ἐπιδειμάμενοι σταλίκεσσι, (for. in Oppiano ἀσσυτέρης.)
Τόσσον δ' αὖ ἑκάτερθεν ἐπιπρονένευκε κεραίη,
Ὅσσον ἐπημύει κέρας ἀρτιτόκοιο σελήνης.
Τρισσοὶ δ' αὖ λοχόωσι λίνων ἐπὶ θηρητῆρες·
Εἷς μέσατος, δοιοὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκροτάτοισι κορύμβοις,
Ὁππόσον ἐκ μεσάτοιο γεγωνότος ἀμφοτέροισιν
Εἰσαΐειν ἑκάτερθε διπλῶν ἀκρόπτερα φωτῶν. (for. in Oppiano ἀκρότερα)

Loquitur Oppianus de hoc ipso fere, quem Africanus persequitur, Leones venandi modo, ad ὄρας Euphratis παρ' ὄχθαις Εὐφρήταο, (Hofman. art. leo) ut ille ait, potissimum adhiberi solito.

Col. eadem lin. 6. Ταύτας γὰρ ἀντὶ δοράτων οἱ ὁπλῖται φέρουσιν) Ταύτας recte habet Codex Medicaeo-Laurentianus. Caeterum taedas, quibus leones terrificabant venatores memorat etiam Oppianus laudato Cynegeticon libro, itemq. Statius Achilleidos libro primo versu 460. et sequentibus:

= Sic curva feras indago latentes
Claudit, et admotis paulatim cassibus arctat.
Illae ignem, sonitumque pavent, diffusaque linquunt
Avia, miranturque suum decrescere montem,
Donec in angustam ceciderunt undique vallem,
Inque vicem stupuere greges, socioque timore
Mansuescunt; simul hirtus aper, simul ursa, lupusque
Cogitur, et captos contemnit cerva leones.

lin. 7. Καὶ τὸ στῖφος τῶν ἀσπίδων) Ita editio Florentina, atque ita in Parisiensi emendabat Boivin, ubi pro: στῖφος habetur: στῆφος, quemadmodum legitur etiam in Codice Schottiano. Nescio an rectius scribi possit: στέφος.

lin. 8. Ὑπεράλλεται) Sic legendum esse suspicatus erat Boivin, cujus conjecturae veritati Medicaeo-Laurentianus Codex fidem facit.

lin. 10. Ἐφ' ᾗ πλατεῖα, καὶ ἠπλωμένη γαλεάγρα ἵδρυται) Γαλεάγρα sumi solet pro cavea, ut pluribus ostendit Bochart Hierozoici Parte I. Libro III. Capite IV. circa finem. Hic tamen eam vocem sumi pro rete patet tum ex epithetis πλατείας, et ἠπλωμένης, quae eam hoc loco comitantur; tum ex eo quod Africanus leones illa capi dicat, qui certe cavea non capiuntur, sed custodiuntur; tum ex Oppiano, qui hoc idem venationis genus describens, leones, quos ἐπὶ τὴν γαλεάγραν δρόμῳ ἵεσθαι, atque ita venatorum praedam fieri scribit Africanus, capi ait πλεκτοῖσι λίνων λαγόνεσσι = plexis retium lateribus. = Extatque retium, quibus leones capiebantur, mentio etiam apud Suidam. Ἀρ=

κυς, ita ille, τὸ θηρευτικὸν δίκτυον· τὰ λῖνα, ἃ ἵστᾶσι πρὸς ἄγραν τῶν λεόντων. Non aliter Etymologus: Ἄρκυς, εἶδος δικτύου ἐκ παχέος σχοινίου, ὃ ἵστᾶσι πρὸς θήραν λέοντος, ἢ ἄρκτου, ἢ ἐλάφων. +

lin. 11. Ἔριφον φέρουσα) Solebant leones hoedis, vel agnis religatis, aliisque ferae pellici, ut constat etiam ex loco Xenophontis, qui hic de feris non retibus, sed fovea capiendis sermonem habet: Ἔστι δὲ οἷς αὐτῶν (τῶν θηρίων) καὶ ὀρύγματα ποιοῦσι περιφερῆ, μεγάλα, βαθεῖαν ἐν μέσῳ λείποντες κίονα τῆς γῆς. Ἐπὶ δὲ τοῦτον εἰς νύκτα ἐπέθησαν δήσαντες αἶγα, καὶ ἔφραξαν κύκλῳ τὸ ὄρυγμα ὕλῃ, ὥστε μὴ περιορᾶν, εἴσοδον οὐ λείποντες. Τὰ δὲ ἀκούοντα τῆς φωνῆς ἐν τῇ νυκτὶ, κύκλῳ τὸν φραγμὸν περιθέουσι, καὶ, ἐπειδὰν μὴ εὑρίσκῃ δίοδον, ὑπερπηδᾷ, καὶ ἁλίσκεται. Huc faciunt Claudiani versus de leonibus a Diana captis, ex tertia in Stiliconem Panegyri:

= Non illos taedae ardentes, non strata superne
Lapsuro virgulta solo, non vocibus haedi
Pendentis stimulata fames, non fossa fefellit. =

Oppianus agnum nominat:

Ἀτὰρ μεσάτῃ ἐνὶ τάφρῳ
Κίονα δειμάσθην μέγαν, ὄρθιον, ὑψικόλωνον,
Τοῦ δ᾽ ἄπο μὲν κρεμάσαντο μετήορον αὖ ἐρύσαντες
Ἀρνειὸν νεογιλὸν ὑπ᾽ ἀρτιτόκοιο τεκούσης.

lin. 12. Καὶ ὁλοκλήρους) Legendum forte cum Boivin: καὶ ὁλοσκλήρους. (ni fallit editio Flor.)

lin. 17. Καὶ συνόπτων) Scribendum videtur: καὶ ἀσυνόπτων.

+ Non praetereundus Themistii locus ex Oratione πρὸς τοὺς αἰτιασαμένους ἐπὶ τῷ δέξασθαι τὴν ἀρχὴν, quam nuper in Ambrosiano Codice detectam publici juris fecit vir Clarissimus Angelus Mai, Mediolani typis regiis anno 1816. Legitur autem Capite XXII. pagina 58. et 60: Ὥσπερ εἴ τις λέοντα, ἢ πάρδαλιν ἐγκαθείρξας ἐν δικτύοις, μὴ κατασφάξειεν, ἀλλὰ φορτηγεῖν ἐθίσειε.
De feris retibus generatim Dionysius Halicarnasseus in Epitome Romanarum Antiquitatum parte, quae, post Themistium, eodem Doctissimo viro inventore atque Editore Mediolani prodiit, libro XVI Capite V. pagina 58. οὐχ ὁρᾷς ὅτι καὶ τοὺς κυνηγοὺς οἱ θηρευταὶ κύνες, ὅταν ἁλῷ θηρίον κατακλεισθὲν ὑπ᾽ αὐτῶν εἰς τὰ λίνα, περιΐστανται τὴν ἐπιβάλλουσαν μοῖραν ἀπαιτοῦντες τῆς ἄγρας;

De invenienda fluminis, et muri latitudine. Caput XXI.

Qui cyclicas disciplinas sufficienter callent, ad Euclidis elementa aliquantum, ut par est, consideranda, operam contulerunt; nec difficile est ei, qui primum illorum librum legerit, hoc problema solvendum proponere. Fluminis latitudinem, altera ex ripis propter insidentes hostes inaccessa, dimetiri, ut amnem deinde ponte jungere liceat: eademque ratione muri altitudinem, facta eminus mensione, discere, ut aptas illi obsidionales machinas impingere fas sit. Quo autem demonstrationem facile comprehendamus, theorema istud animo concipere necesse est. Si in triangulo rectangulo una ex lineis, quae rectum angulum efformant, duas in partes equales dividatur, atque ad divisionis punctum perpendicularis ducatur linea, ac deinceps ex loco, quo alterum trianguli latus dividitur, alia linea ducatur, priori illi, quae in duas partes equales divisa est, parallela, caetera quoque trianguli latera in duas partes aequales divisa reperientur. Sit enim triangulum rectangulum $\alpha\beta\gamma$, (Fig. 1.) rectum habens angulum β. Duas in partes equales dividatur latus $\alpha\beta$ in δ, et ad perpendiculum ducatur linea $\delta\varepsilon$, ac deinde ex ε ducatur linea $\varepsilon\zeta$ lineae $\alpha\beta$ parallela. Dico caetera quoque trianguli latera in duas partes aequales dividi: latus nempe $\alpha\gamma$ in ε, latus autem $\beta\gamma$ in ζ. Linea enim ducenda est $\alpha\delta$ in ζ. Cum igitur $\alpha\delta$ aequalis sit $\delta\beta$, eadem lineae $\varepsilon\zeta$ et aequalis est, et parallela: $\alpha\varepsilon$ vero, et $\delta\zeta$, quae $\alpha\delta$, et $\varepsilon\zeta$ aequales, parallelasque in aequalibus partibus conjungunt, ipsae inter se aequales, et parallelae sunt. Sed et $\delta\varepsilon$, $\zeta\gamma$ parallelogrammum efformant cum $\gamma\varepsilon$, $\delta\zeta$

$\delta\zeta$ autem aequalis est $\varepsilon\gamma$, itemque a ε. Rursus cum $\beta\delta$, et $\varepsilon\zeta$ invicem parallelae sint, itidemque $\gamma\varepsilon$, et $\delta\zeta$; aequales inter se sunt $\beta\zeta$, et $\zeta\gamma$. Similesque per totum triangulum demonstrationes fieri possunt.

His autem consentanee, amnis latitudinem eminus dimetiemur. Sint ripae, opposita quidem hostibus occupata, in qua est punctum α: (Fig. 2.) nostra vero, in qua figitur humo dioptra ε: pars, quam nos tenemus, ϑ, ubi adscribitur ι, ita ut haec littera a nostra fluminis ripa magis distet quam ab ipso flumine. Is autem oculis scopum petere facile est. Duo puncta ad rectos angulos inspiciuntur, alterum quidem ripae nostrae oppositum, quod sive lapis erit, sive arbor, sive aliud quidpiam longe perspicuus oculis scopus; idque sit α: alterum vero in parte, cui nos insidemus, ex altera decussationis linea, sitque istud υ. Dioptra transfertur in υ, observaturque α. Tum trianguli rectanguli latus $\iota\upsilon$ duas in partes aequales dividitur in $\varkappa$, et ex $\varkappa$ ducitur linea $\varkappa\vartheta$ lateri $\alpha\iota$ parallela; ex ϑ autem linea $\vartheta\varphi$ parallela lateri $\iota\upsilon$. Cum igitur in triangulo rectangulo $\alpha\iota\upsilon$ latus $\iota\upsilon$ duas in partes equales divisum fuerit in $\varkappa$, et linea $\vartheta\varkappa$ parallela sit lateri $\alpha\iota$; hoc autem latus pariter duas in partes aequales divisum fuerit in φ; metiri oportet spatium, quod inter ι, et φ intercedit. Datur sane etiam spatium, quod est inter φ, et α; ab hoc autem si detraxerimus distantiam ι ab φ, spatium reliquum habebimus. Haec erit fluminis latitudo.

Quod si quis difficile censeat distantiam in ripa nostra valde eminus metiri, eo quod necessario futurum esse dicat ut perturbetur visus, opusque confundatur; facile ex

eadem ripa, fluminis latitudinem alio hoc modo dimetiemur. Sumatur rursus in adverso fluminis latere punctum α, (Fig. 3.) in nostro punctum β, adeo ut linea $\alpha\beta$ lineae $\beta\gamma$, quae ripam nostram repraesentat, ad rectum angulum conjungatur. In aliquo lineae $\beta\gamma$ puncto, quod erit δ, ponatur regula $\delta\varepsilon$, in cujus extremitate edita collocanda est norma, ita ut si regula summam aquam adtingat, norma illa superemineat. Regula autem lineae $\beta\gamma$ ad pares angulos admoveatur, donec aliquis ex eadem linea, puncta $\gamma\varepsilon\alpha$ dioptra conspiciat. Res autem per proportiones reputanda est. Qua enim ratione est $\beta\gamma$ ad $\gamma\delta$, eadem $\alpha\beta$ est ad $\varepsilon\delta$. Datur autem ratio, qua $\beta\gamma$ est ad $\gamma\delta$; datur igitur ea etiam, qua $\alpha\beta$ est ad $\delta\varepsilon$: data est $\delta\varepsilon$, data igitur et $\alpha\beta$.

Eadem ratione muri altitudinem dimetiemur figura repraesentatam. Sit propugnaculi summitas α, (Fig. 4.) basis β, linea a muro nos versus usque ad locum positum extra telorum jactum $\beta\gamma$. Dioptra suspenditur pertica, quae λυχνία dicitur, eademque ad perpendiculum humo defigitur. Sitque perticae linea $\delta\gamma$. Dioptram reclinans, muri summitatem observa, idest, α; ac deinde transiens ad alterum . . . . in eadem recta, inspice puncta $\gamma\delta\beta$, et ab uno ex trianguli lateribus nota lineam $\gamma\delta$ lineae $\alpha\beta$ parallelam. Haec quoque per proportiones reputanda res erit. Qua enim ratione est $\varepsilon\gamma$ ad $\gamma\delta$, eadem est $\varepsilon\beta$ ad $\beta\alpha$. Datur autem ratio, qua $\varepsilon\gamma$ est ad $\gamma\delta$, harum enim utraque data est, datur igitur et ratio, qua $\varepsilon\beta$ est ad $\beta\alpha$, ut cum de flumine ageretur, ostendimus. Data est $\gamma\delta$, da=

ta igitur et β a. Quod erat demonstrandum.

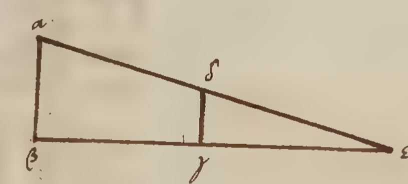
Cum Graeca descripseris, haec verba, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 932. lin. 24.) ἐφήψαντο καὶ τάδε	ἐφήψαντο· οὐδὲ χαλεπὸν ἐκ τοῦ πρώτου συστῆσαι καὶ τάδε.*
lin. 25.) ὄχθες	ὄχθης.
lin. 27.) ζεῦγμα	ζεῦγμα·
ib.) ὕψες.	ὕψος.
lin. 29.) ἐπενεγκεῖν,	ἐπενεγκεῖν.
lin. 30.) ἀποδείξεως.	ἀποδείξεως,
lin. 31.) μίαν.	μία.
lin. 33.) καθὸ.	καθ' ὅ.
lin. 34.) λοϊπὴν.	λοιπὴν.
ib.) ἀχθῆ.	ἀχθῇ,
lin. 35.) τριγώνου δὲ διατέμνονται.	τριγώνου δίχα τέμνονται.
ib.) πλευραι·	πλευραὶ.
lin. 36.) τὴν δευτέραν.	τὴν β.
lin. 37.) τῷ δ.	τῷ δ,
lin. 38.) ἤχθω ἡ δε.	ἤχθω ἡ δε,
lin. 39.) λέγω.	Λέγω
Col. 933. lin. 1.) τὸ ε. ἡ δὲ β γ. κατὰ τὸ ζ ἐπιτεύχθω.	τὸ ε, ἡ δὲ β γ κατὰ τὸ ζ. Ἐπεζεύχθω.
lin. 2.) τῇ δβ. τῇ εζ	τῇ δβ, τῇ εζ
lin. 3.) αἱ δὲ τὰς γ ε. καὶ	αἱ δὲ αε, δζ, αἱ τὰς α δ, ε ζ ἴσας, καὶ
lin. 4.) μέρη	μέρη.
lin. 6.) δ ζ	δ ζ.
lin. 7.) καὶ τῇ α β ἦν ἴση πάλιν.	καὶ τῇ αε ἦν ἴση. Πάλιν
lin. 8.) τῶν β ε ζ γ ε δ ζ.	τῶν β δ, ε ζ. γ ε, δ ζ
ib.) ἡ δε. ἄρα	ἦν, ἄρα.
lin. 9.) β ζ ζ γ.' ἀπεναντίον γάρ. ὥστε καὶ αἱ β ζ ζ γ. καὶ.	β ζ, ζ γ. Καὶ.
lin. 13.) καθ' ἄντικρυ.	κατ' ἀντικρὺ.
lin. 14.) ἔφη σημεῖον τοὶ α.	ἐφ' ἧ σημεῖον τὸ α.
lin. 15.) ἡ φη.	ἐφ' ἧ.
ib.) ε.	ε·
ib.) τῇ.	θ ἡ.
lin. 16.) ἤχηστήκετα.	ἧχι ἕστηκεται.
lin. 18.) ποταμοῦ,	ποταμου.
lin. 19.) μὲν,	μὲν
lin. 20.) κατ' ἄντικρυ	κατ' ἀντικρὺ,
ib.) ἤ τις.	ἤ τις.
lin. 21.) εὐκατοπτός.	εὐκάτοπτος.
ib.) σκοπὸς.	σκοπὸς,
ib.) α.	α·
lin. 22.) ἕτερον α. πρὸς.	ἕτερον τὸ πρὸς.

	lin. 23.) γραμμῆς.	γραμμῆς,
	lin. 24.) ἐπὶ τὸ α.	ἐπὶ τὸ υ.
	ib.) τὸ ω	τὸ α.
	lin. 25.) ὀρθογώνιου, τετμήσθω,	ὀρθογώνιων τετμήσθω
	lin. 26.) ἡ α θ ἀπὸ δὲ τοῦ β.	ἡ κ θ. ἀπὸ δὲ τοῦ θ.
	lin. 27.) ἡ, ο ρ	ἡ θ φ.
	lin. (28.) ὀρθογωνίους.	ὀρθογωνίου.
	lin. 29.) καὶ ἐστι.	καί ἐστι.
	ib.) αι.	α ι,
	lin. 30.) τὸ ρ	τὸ φ,
	lin. 31.) δὴ	δεῖ
	ib.) τὸ ρ.	τὸ φ.
	lin. 32.) τοῦ ρ.	τοῦ φ.
	ib.) τοῦτο* δὲ	τούτου* δ'
	lin. 33.) ἀφελέντος.	ἀφελόντες
	ib.) τοῦ ρ ἐπὶ τὸ φ.	τοῦ ι ἐπὶ τὸ φ,
	Col. 934. lin. 1.) δ' ἐπί.	δέ ἐστι.
+ lin. 2.) Ἐῖ. Εἰ.	lin. 4.) ἐπιτάττεσθαι	ἐπιταράττεσθαι, καὶ
	lin. 7.) τρόπον.	τρόπον.
	lin. 8.) κατἀντικρὺς.	κατ' ἀντικρύ.
	lin. 9.) τὸ α	τὸ α,
	lin. 10.) β. ὥστε τὸ	β, ὥστε εἶναι τὸ
	ib.) ὀρθᾶς.	ὀρθὰς.
	lin. 11.) β γ εἴληπται	β γ. Εἰλήφθω.
	lin. 12.) βγ τὸ δ. ἐφ' οὗ κακὼν	βγ, τὸ δ, ἐφ' οὗ κανὼν
	~~lin. 13.)~~ ὁ ~~δ~~ ε.	ὁ ~~ε~~.
	lin. 14.) ο ε	ὁ ε,
	ib.) ὁ δὲ	ὁ δ ε
	lin. 15.) ἅπτοιτὸ ἐπὶ πολλῆς.	ἅπτοιτο, ἐπιπολῆς.
	lin. 18.) θεωρηθῆ	θεωρηθῇ
	lin. 19.) ἀνάλογον ὡς βγ πρὸς γδ λόγος. δέδοται ἄρα καὶ ὁ τῆς αβ πρὸς δε. καὶ ἐπὶ δοθεῖσα ἡ δ ε. δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ α β τῷ.	ἀνάλογον· ὡς β γ ~~ε~~ πρὸς γ δ, οὕτως ~~καὶ~~ ἡ α β πρὸς ε δ. Δέδοται δὲ ὁ τῆς β γ πρὸς γ δ λόγος, δέδοται ἄρα καὶ ὁ τῆς α β πρὸς δ ε* καὶ ἔστιν δοθεῖσα ἡ δ ε, δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ α β. Τῷ.
	lin. 22.) ὕψους.	ὕψος.
	ib.) ληρθήσεται.	λῆρθήσεται
	lin. 23.) ο ρ θουμένου.	ὀρθουμένου.
	lin. 24.) τὸ α	τὸ α,
	ib.) δὲ, τὸ β ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους.	δὲ τὸ β, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους.
	lin. 25.) β γ	βγ.
	lin. 26.) κάμακος. ὁ δὴ λυχνία καλεῖται,	κάμακος*, (ὁ δὴ λυχνία καλεῖται)
	lin. 27.) τοῦ γ	τοῦ γ.
	lin. 28.) διοπτεύων.	διοπτεύω.

lin. 29.) ὁ ἐστιν α, καὶ μεθελθὼν.	ὅ ἐστιν α, καὶ μετελθὼν.
lin. 31.) β κ	β, καὶ
lin. 32.) τὴν α β.	τῇ α β
ib.) ἡ γδ	τὴν γ δ.
ib.) ὃν γὰρ λόγον ἔχει ἡ εγ πρὸς γδ τοῦτον ἡ ε β. πρὸς β α. δέδοται δὲ ὁ τῆς εγ πρὸς γδ λόγος. δέδοται γὰρ αὐτῶν ἑκατέρα. δέδοται ἄρα καὶ ὁ τῆς εβ ὡς ἐπὶ τοῦ ~~ε~~ ποταμοῦ δέδεικται. δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ β α, ὅπερ ἔδει, δεῖξαι.	Ὃν γὰρ λόγον ἔχει ἡ εγ πρὸς γδ, τοῦτον ἡ ε β πρὸς β α. Δέδοται δὲ ὁ τῆς ε γ πρὸς γ δ λόγος, δέδοται γὰρ αὐτῶν ἑκατέρα, δέδοται ἄρα καὶ ὁ τῆς εβ πρὸς β α λόγος, ὡς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ δέδεικται. Δοθεῖσα δὲ ἡ γ δ, δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ~~β α~~ β α· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Nota hic seorsim in tabula describendas esse figuras, quae sunt in editione Florentina pag. 935. adpositis pro earum singulis, verbis Fig. 1. vel Fig. 2. vel Fig. 3. vel Fig. 4. Figuram vero ultimam non ut est in eadem editione, sed ita repraesentandam esse:



Variae Lectiones.

Col. 932. lin. 22. ἐπήβολοι) ἐπίβουλοι. Laur.
lin. 23. Εὐκλείδου) ἐκλείδου. L.
ib. ἐπὶ ποσὸν) ἐπιποσόν. Bd. Colbert.
lin. 24. ἐφήψαντο, οὐδὲ χαλεπὸν διὰ τοῦ πρώτου συστῆσαι καὶ τάδε. Ποταμοῦ) ἐφήψαντο καὶ τάδε ποταμοῦ. F. et P. (ut puto) κατάδε. L. M. P. ἐφήψαντο, οὐδὴ χαλεπὸν ἐκ τοῦ πρώτου συστῆσαι. καὶ τάδε ποταμοῦ. Laur.
lin. 25. ὄχθης) ὄχθες. F. (nescio an P.)
lin. 26. αὐτῇ) αὐτῆς. L.
~~lin.~~ ib. γεφυρῶσαι ἐπαγαγόντος) γεφυρῶσαι σύμμετρον ἐπαγαγόντος. Laur. (for. Laur. habet ἐπ...ας ut colligo ex nota 59. quae mendosa videtur.)
lin. 27. ὕψας) ὕψες. F. (nescio an P.)
lin. 29. ἐπενεγκεῖν. ~~εις~~ Εἰς) ἐπενεγκεῖν, εἰς. F. (nescio an P.)
lin. 30. ἀποδείξεως, ἡγήσεται) ἀποδείξεως. ἡγήσεται. F. (nescio an P. ubi tamen aliquam interpunctionis discrepantiam esse certum est.)
~~lin.~~ ib. ὀρθογωνίου τριγώνου μία) ~~ὀρθογωνιο~~ μίαν. F. et P. ὀρθογωνίου μίαν. L.
lin. 33. ἀνασταθῇ) ἀναταθείσας. Laur.
ib. καθ' ὃ) καθό. F. et P. (ni fallor.)
lin. 34. ἀχθῇ, καὶ) ἀχθῇ. καί. F. (nescio an P.)
lin. 35. δίχα τέμνονται) δὲ διατέμνονται. F. et P. δὲ διατέμνοντας. S.
ib. πλευραί. Ἔστω γὰρ τρίγωνον) πλευρὰς ω. Ἔστω γὰρ τρίγωνον. P. (ni fallor.) πλευράς. ἔστω τρίγωνον. S.
lin. 36. τὴν β γωνίαν) τὴν δευτέραν γωνίαν. F. et P.
lin. 37. τετμήσθω) τεθμείσθω. Laur.
~~lin. 38. ἤχθω) ἤχθω. F. (nescio an P.)~~
lin. 38. καὶ διὰ τοῦ ε παράλληλος) (discrepat P.)
lin. 39. Λέγω ὅτι) λέγω. ὅτι. F. (nescio an P.)
Col. 933. lin. 1. βγ κατὰ) βγ. κατὰ. F. (nescio an P.)
ib. ἐπεζεύχθω) ἐπιτεύχθω. F.
lin. 2. τῇ δβ, τῇ εζ) τῇ δ β. τῇ εζ. F. (nescio an P.) τῇ δβ. ἀλλὰ + ἡ δ β τῇ εζ. Laur.
lin. 3. αἱ δὲ τὰς αε, δζ, αἱ τὰς α δ, ε ζ ἴσας, καὶ παραλλήλους) αἱ δὲ τὰς γε. καὶ παραλλήλους. F. et P. (ni fallor) αἱ δ ε τὰς γ ε. καὶ παραλλήλους. Laur.
lin. 5. παραλληλόγραμμοι) παραλληλόγραμμον. Laur.
lin. 6. δ ζ. ἴση) δ ζ ἴση. F. (nescio an P.)
ib. ἄρα) ἄκρα. S.
lin. 7. καὶ τῇ α ε) καὶ τῇ α β. F. et P. (ni fallor.)
ib. ἦν ἴση. πάλιν ἐπεί) ἦν ἴση πάλιν. ἐπεί. F. et P. (nescio an habeat ἦν vel ἢν ut F.) ἢ η ἴση πάλιν ἐπεί. Laur.
lin. 8. τῶν β δ, ε ζ) τῶν β ε ζ. F. et P. (ni fallor) τῶν β ε ε ζ. Laur.
ib. δ ζ παραλληλόγραμμον) δ ζ. παραλληλόγραμμον. F. (for. discrepat P.)
ib. ἦν, ἄρα) ἡ δ ε. ἄρα. F. ἡ δε. ἄρα. P. (ni fallor.) deest ἦ. L. M. P. (ni fallit F.)

lin. 9. τῶν β ζ, ζ γ. Καὶ ἴσαι) τῶν β ζ ζ γ. ἀπεναντίον γάρ. ὥστε καὶ αἱ καὶ αἱ β ζ ζ γ. καὶ ἴσαι. F. et P. (nescio an recte.)
lin. 13. καθ' ἀντικρὺ) καθ' ἀντικρυ. F. (nescio an P.)
lin. 14. ἐφ' ἧ) ἔφη. F. et P. (ni fallor.)
ib. σημεῖον τὸ α) σεμεῖον τοὶ α. F. σημεῖον α. P. (ni fallor) σεμεῖον. Laur.
lin. 15. ἐφ' ἧ) ἡ φη. F. (nescio an P.)
ib. ε χώρα) ε γ χώρα. Laur.
ib. διόπτρα) διόπρα. Meurs.
ib. θ ἡ πρὸς) τῇ πρός. F. et P. (ni fallor.)
lin. 16. ἤχι ἐστικται) ἤχηστήκετα. F. et P. (ni fallor.) ἤκιστίκετα. L. M. P. ἡ σχιστὴ κατὰ τὸ ι. Laur. + τὸ ι.
ib. τὸ τοῦ ι) τοῦτο τοῦ ι. Laur.
lin. 18. εἶναι τοὺς τοῦ ποταμοῦ) εἶναι τοῦ ποταμου. Laur.
ib. στοχάζεσθαι) στοχάσασθαι. P. et Laur.
lin. 19. κατόπτεύεται) καταπτεύεται. P. καταπαύεται. Laur.
ib. ἐν μὲν τῇ ὄχθῃ) ἐν μέν, ἐπὶ τῇ ὄχθῃ. Laur.
lin. 20. κατ' ἀντικρὺ) κατάντικρυ. P. (ni fallor.)
lin. 22. ἕτερον τὸ πρὸς) ἕτερον α. πρὸς. F. ἕτερον ω. πρὸς. P. et Laur. et (ni fallor.) ~~ἕτερον ω. πρὸς.~~ S. ~~ἑτερ~~ τῷ ω. L. M. P.
lin. 23. γραμμῆς, τὸ υ) γραμμῆς. τὸ υ. F. ~~γραμμῆς~~ τοῦ υ. P. ~~(ni fallor) et S. γραμμῆς ἐπὶ τὸ υ. Laur.~~ (nescio an P.)
lin. 24. ἐπὶ τὸ α) + ἐπὶ τοῦ α. P. (ni fallor) et S. ~~ἐπὶ τὸ υ. Laur.~~ + ἐπὶ τὸ α. F.
ib. τὸ α) τὸ ω. F. (nescio an P.)
lin. ib. καὶ τρίγωνον) καὶ ποιῶ τρίγωνον. ~~ὀρθογώνιον~~ Laur. ὀρθογώνιον, τετμήσθω, ἡ υ υ. F. (nescio an P.) + ὀρθογώνιον τετμήσθω ἡ ι υ καὶ
lin. 26. ἡ κ θ) ἡ α θ. F. (discrepat ni fallor P. hic vel in seq. linea)
lin. 27. τοῦ θ) τοῦ β. F. (nescio an P.) τοῦ ο. Laur.
ib. ἡ θ φ. Ἐπὶ) ἡ ο ρ ἐπὶ. F. et P. (ni fallor) ἡ ο ζ. S. + ib. παράλληλος) παράλληλοι. P.
lin. 28. ὀρθογωνίου) ὀρθογωνίους. F. (nescio an P.) + lin. 28. τριγώνου τοῦ α ι υ) τριγώνου α ι υ. P.
lin. 30. τὸ φ) τὸ ρ. F. et P. (ni fallor. for. et alia interpunct. discrepant. supra est ib.)
ib. ἀποτεμεῖν) τεμεῖν. P. et S.
lin. 31. δεῖ) δή. F. et P. (ni fallor.)
ib. τὸ φ) τὸ ρ. F. et P. (ni fallor.) ib. διάστημα. Δέδοται ἄρα καὶ) διάστημα δέδοται ἄρα. καί. P. (ni fallor.)
lin. 32. τοῦ φ) τοῦ ρ. F. et P. (ni fallor.)
ib. τούτου δὲ ἀφελόντες) τοῦτο δὲ ἀφελέντος. F. et P. (ni fallor.)
lin. 33. τοῦ ι) τοῦ ρ. F. et P. (ni fallor)
ib. ἐπὶ τὸ φ, καὶ) ἐπὶ τὸ φ. καί. F. et P. (ni fallor.)
Col. 934. lin. 1. τοῦτό δέ ἐστι) τουτο δ' ἐπὶ. F. τοῦτο ἐστί. Laur.
lin. 2. Εἰ δὲ τῷ) Εἰ δὲ τῷ. F. (nescio an P.) εἰδέτῳ. Laur. (ita quidem F. sed dubito hanc lect. revera esse in P. ubi certe hic est lect. discrepantia.)
lin. 3. ἡμεδαπῆς) ἡμιδαπῆς. P. et Laur. ἡμιδαμῆς. L.
lin. 4. γινομένης) γενομένης. P.
ib. ἐπιταράττεσθαι, καὶ συγχῆσθαι) ἐπιτάττεσθαι συγχῆσθαι. F et P.
lin. 5. λάβοιμεν) (discrepat P.)
lin. 8. κατ' ἀντικρὺ) καταντικρὺς. F. (nescio an P.)
ib. εἰλημμένον) (discrepat P.)
lin. 10. ὥστε εἶναι τὸ α β) ὥστε τὸ α β. F. τὴν α β. Laur.

+ lin. 15. ἅπτοιτο) ἅπτοι τοῦ. P. ἅ=πτοι τοῦ. S.

lin. 11. τῇ β γ. Εἰλήφθω) τῇ β γ εἴληπται. F. et P. (ni fallor.)
lin. 12. κανὼν) κακών. F. (nescio an P.)
lin. 13. γνώμων δ ε) γνώμων ο ε. F. (nescio an P.)
lin. 14. ὁ δ ε) ὁ δε. F. (nescio an P.)
lin. 16. ἐπιπολῆς) ἐπὶ πολλῆς. F. et P. (ni fallor.) ἐπιφολῆς. L. M. P.
lin. 18. θεωρηθῇ σημεῖα) (discrepat P.) vel Collert. in not. Boiv.)
lin. 19. ἀνάλογον ὡς) ἀνάλογον ὡς. F. ~~(nescio an P.)~~ ἀνα ὡς. P. (ni fallor)
ib. βγ) γ β. P.
ib. πρὸς γδ, οὕτως ἡ α β πρὸς ε δ. Δέδοται δὲ ὁ τῆς βγ πρὸς γδ λόγος, δέδοται ἄρα) πρὸς γδ λόγος. δέδοται ἄρα καὶ. F. (nescio an P.) πρὸς εδ δέδοται ~~δέδο~~ δὲ ὁ τῆς βγ πρὸς γδ λόγος δέδοται ἄρα, καὶ. Laur.

+ καὶ

lin. 20. καὶ ἔστιν δοθεῖσα ἡ δ ε, δοθεῖσα ἄρα) καὶ ἐπὶ ~~δοθεῖσα~~ ἡ δ ε. ~~δοθεῖσα~~ F. (nescio an P.) καὶ ἔστιν δοθεῖσα ἄρα καὶ. Laur.

+ δ' αὐτῷ.

ib. lin. 21. ἡ α β. Τῷ) ἡ α β τῷ δ' αὐτῷ. F. (nescio an P.) τῷ δὲ αὐτῷ. Laur.

+ ὕψος ληφθήσεται ἐπὶ

lin. 22. τεῖχους) τεῖχος. P. τείχους ληφθήσεται. L. ὕψους. ἐπὶ. F.
~~ib. ὕψος.) ὕψους (nescio an P.)~~
lin. ib. τοῦ διαγράμματος) τοῦ αὐτοῦ διαγράμματος. Laur.
lin. 23. ὀρθουμένου) ο ρ θουμένου. F. (nescio an P.)
lin. 24. τείχους) τείχνους. F. et P. (ni fallor.)
lin. 25. βγ. Κρεμνᾶται) β γ κρέμναται. F. (nescio an P.)
lin. 26. κάμακος, (ὃ δὴ λυχνία καλεῖται)) κάμακος. ὃ δὴ λυχνία καλεῖται. F. (nescio an P.)
lin. 27. τοῦ γ. Ἔστω) τοῦ γ ἔστω. F. (nescio an P.)
lin. 28. διοπτεύω) διοπτεύων. F. et P.
lin. 29. ὅ ἐστιν) ὅ ἐστιν. F. (nescio an P.)
ib. μετελθὼν) μεθελθὼν. F. (nescio an P.)
lin. 30. ἀγγεῖον) ἀγγεῖον. L.
ib. εὐθείας, λαμβάνω) εὐθείας λαμβάνω. P.
lin. 31. τὸ α ε β, καὶ) τὸ α ε β κ. F.
lin. 32. τῇ α β) τὴν α β'. F. (nescio an P.)
ib. παράλληλον) παράλλων. L.
ib. τὴν γδ. Ὃν γὰρ) ἡ γδ ὂν γὰρ. F. et P. (ni fallor.)
lin. 33. πρὸς γ δ) πρὸς γ σ. F. (nescio an P.)
ib. ἡ ε β πρὸς) ἡ ε β. πρὸς. F. (nescio an P.)
ib. Δέδοται δὲ ὁ τῆς ε γ πρὸς γ δ) β α. δέδοται δὲ ὁ τῆς ε γ. τουτέστιν ἡ ε γ πρὸς γ δ. τοῦτον ἡ ε β πρὸς β α, δέδοται δὲ ὁ τῆς. πρὸς γδ. Laur.
Col. 935. lin. 2. καὶ ὁ τῆς ε β πρὸς β α λόγος ὡς) καὶ ὁ τῆς ιβ ὡς. F. (nescio an P.) καὶ ὁ τῆς ε β πρὸς β α ὡς. Laur.
Col. 936. lin. 1. δέδεικται. Δοθεῖσα δὲ ἡ γδ, δοθεῖσα ἄρα) δέδεικται. δοθεῖσα ἄρα. F. et P. (ni fallor.)
lin. 2. ἔδει δεῖξαι) ἔδει, δεῖξαι. F. (nescio an P.)

Notae.

Col. 932. in titulo Capitis Ποταμοῦ πλάτος εὑρεῖν, καὶ τείχους) Hoc caput, quod in Cetorum exemplaribus prae caeteris mendosissimum reperitur, Andreas Norrelius Bibliothecae Upsalensi Praefectus ex MS. Codice se manuscripto Codice, nescio quo, descriptum, Suecia misit ad Joannem Lami, qui deinde hoc idem Caput in Florentina Editione bis repraesentari curavit, primo nempe juxta exemplar Meursianum, cujus apographum ab eodem Norrelio acceperat, secundo vero ad fidem illius, quod dixi, manuscripti Codicis, ex quo ipsum Norrelius ~~decerp~~ deprompserat. Ego Norreliani exemplaris ope nonnullos in hoc Capite errores emendavi, tum (de emendationibus hisce meis, tum de locis, in quibus illud ab hac editione discrepat, Lectorem subinde in notis admoniturus.

+ παιδείας

lin. 22. Οἱ τῆς) Male ipso in initio Norrelianum exemplar: ὅτι, τὰς.
ib. Ἐπήβολοι) Idem habet: ἐπίβολοι, παιδίας.
lin. 23. Στοιχείων) Perperam idem Codex: στοιχείον.
lin. 24. Οὐδὲ χαλεπὸν διὰ τοῦ πρώτου συστῆσαι καὶ τάδε) Ita hunc locum restitui ex Codice Medicaeo-Laurentiano. Verba: οὐδὲ χαλεπὸν διὰ τοῦ πρώτου συστῆσαι desiderantur in caeteris exemplaribus, ideoque Boivin pro: καὶ τάδε, rescribebat: κεῖται δέ, idest, proponitur. Sed si ita legeretur, omissa pericope, quam hunc locum ex laudato Codice supplevi, nulla inter haec, et ea, quae praecedunt, ~~connexio~~ reperiretur, connexio. Norrelianum exemplar habet: καὶ τοῦ δέ.

+ lin. 26. Γεφυρῶσαι) Addendum fortasse: σύμμετρον, hoc est, ζεῦγμα, ex ~~ut est in~~ Codice Medicaeo-Laurentiano, quemadmodum paulo postea legitur: μηχανὰς ἰσοστασίους.

+ lin. 26. Ἐπαγαγόντας) Reponendum videtur: ἐπαγαγόντας.
lin. 27. Τῷ ταυτῷ λόγῳ) Scribendum puto cum Boivin: τῷ τ' αὐτῷ λόγῳ.
lin. 28. Τὰς ἑλεπόλεις μηχανὰς) Male Norrelianum exemplar: τὰς ἡλεπόλεις μηχανοὺς.
lin. 34. Ἀνασταθῇ) Legendum suspicatur Boivin: ἀνατεθῇ, quam emendationem quodammodo confirmat Codex Medicaeo-Laurentianus, ubi legitur: ἀνατεθείσας.
lin. 34. Καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ τριγώνου δίχα τέμνονται πλευραί) Ita fere codex Norrelianus, quod tamen male habet: τέμονται pro: τέμνονται. Pessime ~~alia exemplari~~ edita exemplaria cum pluribus manuscriptis: καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ τριγώνου δὲ διατέμνονται, πλευραί, vel πλευράς.
lin. 35. Ἔστω γὰρ τρίγωνον) Deest γὰρ in Codicibus Schottiano, et Norreliano.
lin. 36. Ὀρθογώνιον) Male Norrelianus Codex: ὀρθογόνιον.
~~lin.~~ ib. Τὴν β. γωνίαν) Ita scribendum pro: τὴν δευτέραν γωνίαν. Norrelianum exemplar habet: τὴν πρὸς τὸ β.
lin. 38. Ἡ δ ε) Male idem exemplar: ἡ δέ.
ib. Καὶ διὰ τοῦ ε παράλληλος ἤχθω ἡ ε ζ) Reponendum forte ex adlegato Codice: καὶ διὰ τοῦ ε τῇ α β παράλληλος ἤχθω ἡ ε ζ.
Col. 933. lin. 1. Ἐπεζεύχθω) Idem Codex habet: παρεζεύχθω.
lin. 2. Ἡ δ ζ, ἐπεὶ) Punctum adponendum censeo post ἡ δ ζ, et scribendum: ἐπεὶ οὖν, quemadmodum est in Norreliano exemplari. (nescio an et in P.)
lin. 3. Αἱ δὲ α ε, δ ζ, αἱ τὰς α δ, ε ζ ἴσας, καὶ παραλλήλους) ~~Male in eodem codice~~ Locus est mendosus, et mutilus in eodem Codice, ut et in aliis: αἱ δὲ δε τὰς γ ε, καὶ παραλλήλους.

lin. 4. Ἐπιζευγνύουσαι) In Norreliano exemplari male occurrit: ἐπιζυεγνύουσαι.

lin. 6. Τῷ γ ε, δ ζ) Scribendum conjicit Boivin: ἐν τῷ γε, δ ξ.

ib. Ἴση ἄρα ἡ δ ξ) Perperam Codex Norrelianus: ἴση. ἡ ἄρα δ ξ.

lin. 8. τῶν β δ, ε ζ. γ ξ, δ ξ) Male rursus idem Codex: τῶν β ε ε ζ γ ~~δ~~ δ ξ ε ζ.

ib. Παραλληλόγραμμον ἦν, ἄρα) ~~Idem exemplar cum aliis Codicibus~~ In eodem exemplari, quemadmodum et in aliis codicibus, improbe scriptum est: παραλληλόγραμμον ἡ δ ε ἄρα.

lin. 9. Ἑκατέρα) Ἡκατέρα male habet Codex Norrelianus.

ib. Τῶν β ζ, ζ γ. Καὶ ἴσαι εἰσὶν) Praeter rem in pluribus Ceterorum exemplaribus huc inserta leguntur post: τῶν β ξ, ζ γ, verba: ἀπεναντίον γάρ. ὥστε καὶ αἱ β ζ ζ γ, quae recte omittit Norrelianus Codex, ubi ~~etiam deest καὶ ante ἴσαι quae a leg~~ pro: καὶ ἴσαι εἰσὶν αἱ ἀποδείξεις, habetur: ἴσαι εἰσὶν καὶ αἱ ἀποδείξεις.

lin. 12. Τοῖσδε) Τούτοις habet exemplar Norrelianum.

ib. πλάτος) Male idem: τιλάτος ἐκ διαστήματος μετρηθέσεται.

+ ἐκ διαστήματος μετρηθήσεται

lin. 14. Ἐφ' ἧ σημεῖον τὸ α) Ita recte idem Codex, et Medicaeo-Laurentianus, qui tamen pro: σημεῖον male habet: σεμεῖον.

lin. 15. Ἐφ' ἧ πήγνυται) Codex Norrelianus habet. ἡ φ η πείγνυται.

ib. Χώρα θ ἡ πρὸς ἡμᾶς) Mendose idem Codex, ut et alii: χώρα ~~τῇ~~ πρὸς ἡμᾶς.

lin. 16. ~~ἐχι~~ Ἤχι ἐστοιχεῖται τὸ ι) Ita hunc locum emendavit Boivin. Norrelianum exemplar habet: ἡ χυστὴ κατὰ τὸ ι, quo cum Medicaeo-Laurentiano codice fere consentit, ubi legitur: ἡ σχιστὴ κατὰ τὸ ι.

lin. 17. Τοὺς τοῦ ποταμοῦ) ~~Legend~~ Scribendum suspicatur Boivin: τοῦ τοῦ ποταμοῦ, deest, τοῦ διαστήματος τοῦ ποταμοῦ. ~~Alio~~ Codex+ Medicaeo-Laurentianus ~~habet~~ tantum: τοῦ ποταμοῦ.

ib.+ Στοχάζεσθαι) Norrelianum exemplar cum edito Parisiensi, et cum Medicaeo-Laurentiano habet: σ.τοχάσασθαι.

lin. 19. Ἐν μὲν) In Norreliano Codice post haec verba additur: ἄν.+ Ἐπ

lin. 20. Κατ' ἀντικρὺ) Levi discrimine in ~~eodem~~ Norreliano Codice legitur: κατάντικρυ.

+ Norrelianus habet: τῆς τοῦ ποταμοῦ.
+ Τοῦτο δὲ ῥᾴδιον
+ Legendum videtur: τούτου.
+ Ego ex Medicaeo-Laurentiano addendum puto: ἐπί.

lin. 22. Τὸ πρὸς ἡμᾶς σημεῖον) Male idem exemplar cum ~~Scho~~ Medicaeo-Laurentiano, Schottiano, et Parisiensi edito: ω πρὸς ἥμας σημεῖον.

lin. 24. Ἐπὶ τὸ υ) Ita bene Codices Medicaeo-Laurentianus, et Norrelianus. (nescio an et P.)

lin. ib. Κατοπτεύω τὸ α) Sic recte secundus ex laudatis Codicibus.

+ ib. Καὶ τρίγωνον ὀρθογώνιον) Vel legendum cum Boivin: καὶ τριγώνου ὀρθογωνίου, vel totus locus cum Medicaeo Laurentiano Codice ita scribendus est: κατοπτεύω τὸ α, καὶ ποιῶ τρίγωνον ὀρθογώνιον. Τετμήσθω ἡ α ι υ δίχα.

lin. 25. Τετμήσθω) Codex Norrelianus habet: τετμέσθω.

lin. 26. Τῇ α ι παράλληλος) Addendum forte, ut censet Boivin: ἤχθω.

lin. ib. Ἡ κ θ) Ita recte Codices Leidensis et Medicaeo-Laurentianus, et Leidensis. Norrelianum exemplar cum editis, et cum aliis manuscriptis habet: ἡ α θ.

lin. 27. Τοῦ θ β) Male plurima exemplaria, inter quae Norrelianum: τοῦ θ β.

ib. Ἡ θ ξ φ) Codex Norrelianus habet: ἡ θ ξ.

ib. Ἐπὶ τριγώνου) Scribendum forte: ἐπεὶ οὖν τριγώνου. (ut in marg. norrel.)

lin. 28. Ὀρθογωνίου) Sic recte Codex Norrelianus. (nescio an et P.)

lin. 30. Κατὰ τὸ φ) Idem Codex ~~habet~~ hic, et postea pro: φ habet: ξ.

lin. ib. Ἀποτεμεῖν δεῖ) Vox δεῖ recte adscripta est in margine Editionis Parisiensis,+ Eadem edito cum Codicibus Schottiano, et Norreliano pro: ἀποτεμεῖν habet: τεμεῖν. Legendum videtur: μετρεῖν. (ut in marg. norrel.)

+ quae in ipso operis contextu cum Norreliano, aliisque exemplaribus vocem δῆ mendosam exhibet.

lin. 32. Δέδοται) Δέδυται habet Norrelianum exemplar.

ib. Τούτου δ' ἀφελόντες) Ita Medicaeo-Laurentianus Codex. Norrelianus habet: ἀφελόντος.

lin. 33. Τὸ ἀπὸ τοῦ ι ἐπὶ τὸ φ) In Norreliano exemplari legitur: τὸ ἀπὸ τοῦ ζ ἐπὶ τὸ φ.

+ lin. 1.

Col. 934.+ Τοῦτο δέ ἐστι) In eodem habetur: τουτέστι.

lin. 2. Εἰ δὲ τῷ) Ibidem legitur: εἰ δὲ τὸ.

lin. 3. Ἀποστάντα) Ἀποστάντι habet laudatus Codex.

ib. Ἡμεδαπῆς) Idem Codex cum Medicaeo-Laurentiano, ~~et Leidensi, nec~~ et cum Parisiensi editione habet: ἡμεδαπῆς.

lin. 4. Ἐκεῖ τούτου) In Norreliano exemplari habetur: ἐκῆ τούτου. Boivin pro: τούτου scribendum putabat: τότε. Sed melius, ni fallor, legetur: ἐκ τούτου = hac de causa. = (Ita Schrevel. art. hac de causa.)

ib. Γινομένης) Norrelianum exemplar cum edito Parisiensi habet: γενομένης.

ib. Τὴν ὄψιν ἐπιταράττεσθαι καὶ συγχῆσθαι τὸ γινόμενον) In Codice Norreliano legitur: τὴν ὄψιν ἐπιτάττεσθαι, συγχεῖσθαι τὸ γενόμενον.

lin. 6. Ἑστῶτες) Ἡστῶτες habet idem Codex.

lin. 10. Σημεῖον τὸ β) In eodem post: σημεῖον additur: ἄν.

ib. Πρὸς ὀρθὰς) Idem habet: περὶ ὀρθὰς.

lin. 11. Εἰλήφθω) Norrelianum exemplar cum caeteris male habet: εἰλήπται.

lin. 15. Ἅπτοιτο, ἐπιπολῆς) Memoratum exemplar habet: ἅπτοι τοῦ ε ἐπὶ πολλῆς.

lin. 17. Μέχρις οὗ) Μέχρι οὗ legitur in eodem Codice.

lin. 18. Θεωρηθῇ) Male idem: θεωρηθήσῃ. (for. cum P.)

lin. 19. Καὶ ἔσται ἀνάλογον ὡς β γ πρὸς γ δ, οὕτως ἡ α β, πρὸς ε δ. Δέδοται δὲ ὁ τῆς β γ πρὸς γ δ λόγος, δέδοται ἄρα καὶ ὁ τῆς α β πρὸς δ ε. καὶ ἔστιν δοθεῖσα ἡ δ ε, δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ α β) Ita fere Codex Medicaeo-Laurentianus, nisi quod verba: δοθεῖσα ἡ δ ε ob vocem δοθεῖσα statim in sequentibus repetitam perperam omittit, et in interpunctione interdum errat. Boivin, qui hujus Codicis lectionem nosse non poterat, ita hunc locum emendabat: καὶ ἔσται ἀνάλογον· ὡς ὁ τῆς γ δ πρὸς τὴν δ ε λόγος δέδοται, ἄρα καὶ ὁ τῆς β γ πρὸς τὴν α β. Δοθεῖσα δὲ ἡ β γ. Δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ α β. Sed cum laudato codice quoad sensum consentit Norrelianus, quod habet: καὶ ἔσται ἀνάλογον ὡς τ β πρὸς τ δ, οὕτως ἡ α β πρὸς ε δ. καὶ ἀνάπαλιν. δέδοται δὲ ἡ β γ καὶ γ δ. καὶ ὁ λόγος οὖν τῶν ἄρα δέδοται, ἄρα καὶ ὁ τῆς α β

πρὸς δ ε. καὶ ἔστι δοθεῖσα ἡ δ ε. δοθεῖσα ἄρα ἡ α β.

lin. 21. Τῷ δ' αὐτῷ λόγῳ) Norrelianus Codex cum Medicaeo-Laurentiano habet: τῷ δὲ αὐτῷ.

lin. 24. Βάσις δὲ τὸ ε) Male exemplar Norrelianum: βάσις ε τὸ β.

lin. 27. Καὶ τοῦ γ) Legendum forte: κατὰ τὸ δ.

lin. 28. Διοπτεύω) Ita recte Codex Medicaeo-Laurentianus.

lin. 31. Σημεῖον. τὸ α ε β) Legendum videtur, ut monet Boivin: σημεῖα τὰ γ δ β.

lin. 32. Τῇ α β παράλληλον τὴν γ δ) Pessime Norrelianum exemplar: τὴν α β, παράλληλος ἡ γ δ. Post haec desiderari videntur verba: Καὶ ἔσται ἀνάλογον, quae supra recte occurrunt, ubi de flumine agitur.

lin. ib. Ὃν γὰρ λόγον ἔχει ἡ ε γ πρὸς γ δ, τοῦτον ἡ ε β πρὸς β α. Δέδοται δὲ ὁ τῆς ε γ πρὸς γ δ λόγος, δέδοται γὰρ αὐτῶν ἑκατέρα, δέδοται ἄρα καὶ ὁ τῆς ε β πρὸς β α λόγος, ὡς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ δέδεικται. Δοθεῖσα δὲ ἡ γ δ, δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ β α) Ita hunc locum, qui antea legi non poterat, ex duobus Codicibus Medicaeo-Laurentiano, et Norreliano mendosis utrisque, mendis, ni fallor, omnibus expurgatum dedi. Eorum codicum primus habet: δέδοται δὲ ὁ τῆς ε γ πρὸς γ δ. τοῦτον ἡ ε β πρὸς β α δέδοται δὲ ὁ τῆς πρὸς γ δ λόγος. δέδοται γὰρ αὐτῶν ἑκατέρα. δέδοται ἄρα καὶ ὁ τῆς ε β πρὸς β α.* Alter: Ὃν γὰρ λόγον ἔχει ἡ ε γ πρὸς γ δ τοῦτον ἡ ε β πρὸς β α. δέδοται δὲ ὁ τῆς ε γ πρὸς γ δ λόγος δέδοται γὰρ αὐτῶν ἑκατέρα. δέδοται ἄρα καὶ ὁ τῆς ε β πρὸς β α λόγος. δέδοται δὲ καὶ ἡ ε β. ὡς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ δέδεικται. δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ β α. In Florentina editione legitur: Ὃν γὰρ λόγον ἔχει ἡ ε γ πρὸς γ σ τοῦτον ἡ ε β. πρὸς β α. δέδοται δὲ ὁ τῆς ε γ πρὸς γ δ λόγος. δέδοται γὰρ αὐτῶν ἑκατέρα. δέδοται ἄρα καὶ ὁ τῆς ι β ὡς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ δέδεικται. δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ β α. Ita fere et in Parisiensi. Boivin rescribebat: Ὃν γὰρ λόγον ἔχει ἡ ε δ πρὸς γ δ, τοῦτον ἡ γ β πρὸς β α. Δέδοται δὲ ὁ τῆς ε δ πρὸς γ δ λόγος. Δέδοται γὰρ αὐτῶν ἑκατέρα. Δέδοται ἄρα καὶ ὁ τῆς β α πρὸς β γ, ὡς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ δέδεικται. Δοθεῖσα δὲ ἡ γ β. Ἄρα καὶ ἡ β α. Sed emendatio mea et ad Africani mentem ~~magis~~ adcommodatior esse videtur, et codicibus certe, quos vir ille doctissimus, paucis exceptis, non adhibuit, magis congruit, atque ~~errantium~~ oscitantium librariorum vestigiis propius insistit.

* ὡς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ δέδεικται.

Sonitus captatio. Caput XXII.

Omnium acutissime cernunt Maurusii, qui adcedentes eminus adgnoscunt, et auditu similiter valent, etsi auditus visu ~~sit~~ segnior est. Aciem vero illi et exercitationis, et naturae vi longissime intendunt. Etenim, praeter quam quod cursus exercent, et aerem respirant tenuissimum, omni insuper calido salibusque omnibus abstinent, quippe quae visus hebetudinem pariant. Ne autem dormientes capi possint, ~~et~~ nocturnos hostium incursus latere se non patiuntur; ideoque collum ligno, quod illis pro lecto est, innixi, aurem nullo ne audiat obstaculo impediri curant, terramque paullum effodiunt, eaque ratione voces, strepitusque eminus audiendi compotes fiunt. Hunc eumdem morem Occidentalium Galatum latronibus communem esse audivi.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quę habet

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 937. lin. 1.) τῶν.	τὸν.
lin. 2.) ἀκρούουσιν ἴσα. καί τοι.	ἀκούουσιν ἴσα, καίτοι.
lin. 4.) βλέπειν	βλέπειν.
lin. 5.) φίσει.	φύσει.
lin. 6.) ἄρα.	ἀέρα.
ib.) κουφότατόν ἐστι	κουφότατον, ἔτι
lin. 8.) ἀλῶεν.	ἀλοῖεν.
lin. 10.) νύκτωρ.	νύκτωρ,
ib.) ὑπερισάμενοι τῷ αὐχόνι.	ὑπερεισάμενοι τῷ αὐχένι.
lin. 15.) ληστάς.	Post hanc vocem nihil adde, sed capiti finem impone, et progrediens ad aliud caput scribe titulum: Τέχνη προγνωστικὴ τῶν μελλόντων κγ΄. Tum incipiens caput scribe: Αὐτοσχέδιος αὕτη ec.

Variae Lectiones.

Col. 937. in titulo Capitis: Ἤχου κλοπή. κβ΄.) Hic titulus deest in P. et in Laur.
lin. 1. Μαυρώσιοι) Μαυρόσωοι. P. Μαυρόσειοι. L. M. P. Μαυρόσωσι. S.
ib. τὸν προσιόντα) τῶν προσιόντα. F. (nescio an P.)
lin. 2. ἀκούουσιν) ἀκρούουσιν. F.
lin. 3. ἴσα, καίτοι) ἴσα. καί τοι. F. (nescio an P.)
+ τὸ του βλέπειν. L. lin. 4. τοῦ βλέπειν. ἀλλ᾽ ἡ μὲν)+ βλέπειν ἀλλ᾽ ἡ μὲν. F. et (nescio an P.) μὲν ἡ. Laur. (et P. ni fallor.)
lin. 5. ~~φύσει~~ φύσει) φίσει. F. (et P. ni fallor.)
ib. πρὸς γὰρ οἷς) πρὸς ... οἷς. Laur.
lin. 6. ἀναπνέοντες) ἀναπέοντες. L.
ib. ἀέρα) ἄρα. F. et P. (ni fallor.)
lin. ib. κουφότατον, ἔτι) κουφότατόν ἐστι. F. et P. (ni fallor.) κουφότατα. L. M. P. κουφότατοι εἰσι. L.
lin. 8. ἀλοῖεν καθεύδοντες) ἀλῶεν. F. ἀλωθεύδοντες. P. et S.
lin. 9. πολεμίων μὴ) πολεμίων, μὴ. P.
lin. 10. νύκτωρ, οἱ δὲ) νύκτωρ. οἱ δέ. F. et P. (ni fallor.)
ib. ὑπερεισάμενοι) ὑπερισάμενοι. F.
ib. τῷ αὐχένι) τῷ αὐχόνι. F. et P. (ni fallor.)
ib. τὸ εὐναστήριον) εὐσυναστήριον. Laur. et L. (ita quidem F. sed puto legendum esse et P.)
lin. 12. ὀλίγον ὑποσκάπτουσι βόθρον) (discrepat, ni fallor, P.)
lin. 14. δρᾶν) δρῶν. L.

Notae.

Col. 937. in titulo Cap. Ἤχου κλοπή. κβ΄.) Ita Meursianum exemplar, quod Florentina editio repraesentat. Deest hic titulus in Codice Medicaeo-Laurentiano: in editione autem Parisiensi Caput XXII. antecedenti immediate subnectitur. Inde factum, ut in Florentina editione septuaginta octo, in Parisiensi vero nonnisi septem et septuaginta Cestorum Capita numerentur. (ni fallor.)

lin. 1. Μαυρούσιοι) Infra Capite XLVIII. legitur: Μαυρουσίους.

lin. 3. Καίτοι τῆς ἀκοῆς βραδυτέρας οὔσης τοῦ βλέπειν) Haud satis intelligo utrum speciatim de Maurusiis dicere voluerit Africanus, eos auditu minus, quam visu excelluisse; vel generatim, segniorem esse auditum visu, etsi posteriorem hunc sensum in versione exprimendum selegi.

lin. 6. Ἀέρα) Veram lectionem reduxi ex Codice Medicaeo-Laurentiano.

lin. 10. Οἱ δὲ) Quae sequuntur hinc usque ad ea, quae in sequenti Capite habentur: ὡς μαντευόμενος διηγήσεται, fere ad verbum repetita occurrunt infra Capite XLVIII. Nescio sane an Africanus ipse eadem duobus in locis perse-qui voluisse dicendus sit, vel potius ille, qui haec excerpta coagmentavit, inopportune hujus repetitionis auctor sit existimandus, quod mavult Boivin, inde patere dicens, non admodum diligentem fuisse eum, qui ista consarcinavit, nec magnam ejus fidem extitisse in describendis hisce fragmentis.

vox coagmentatur non occurrit.

lin. 13. Καὶ αὐτῶν) Legendum forte: καὶ κτύπων.

lin. 15. Ἤκουσα λῃστάς) Post haec collocandus videtur Capitis XXIII. titulus: Τέχνη προγνωστικὴ τῶν μελλόντων, qui in Cestorum exemplaribus perperam additus est post μαθεῖν, una, eademque periodo in duas improbe discussa.

Ars futura praenoscendi. Caput XXIII.

Et ea quidem sonitus captatis tumultuaria est. Si quis vero magnis in castris sive militum suorum consilia, sive occultas hostium machinationes discere cupiat, profundam excavet scrobem, in quam cum aliquem demiserit, foveae os vestimento obtegat qualicumque. Nihil sane latebit in fovea degentem, qui tibi et dicta, quae audivit, et strepitus quasi vaticinans recensebit. Fidem mihi omnes adhibento. Alius quidem sub terram demissus procul sonitus persentiscit, alius vero obscura in nocte abdita videt super solo, sine igne: et jure ea quidem. Superior enim aer plenus est echus, solum autem diffusum ac patens, visum densitate, rerumque tumultu auditum conturbat.

Cum Graeca descripseris, haec, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 937. lin. 18.) μαθεῖν.	μαθεῖν,
lin. 19.) ὄρυξας.	ὀρύξας.
ib.) βαθὺ, ἐπικαλύψαι.	βαθὺ, ὃν βούλεται καθιέτω, ἐπικαλύψας.
lin. 20.) τυχόντων	τυχόντι.
lin. 21.) ἀλλ' ἅ σοι	ἀλλά σοι
lin. 24.) συκαθεσθεὶς, οὐδέ.	συγκαθεσθεὶς, ὁ δὲ.
ib.) ἀλαμπους.	ἀλαμποῦς.
lin. 25.) πυρὸς	πυρός
lin. 26.) ἦχους ἔστι.	ἦχους ἔστι.
ib.) μεστὸς. καὶ ἡ ἅπλῆ	μεστὸς, καὶ ἡ γῆ ἁπλῆ.

Variae Lectiones.

Col. 937. in titulo Cap. Τέχνη προγνωστικὴ τῶν μελλόντων. κγ'.) Hic titulus occurrit in F. et P. post verba: ἐθελήσῃ μαθεῖν. προγνωστική. L.

lin. 18. μαθεῖν, φρέαρ) μαθεῖν. Φρέαρ. F. et P.

lin. 19. βαθὺ, ~~ἐπικαλύψε~~ ὃν βούλεται καθιέτω, ἐπικαλύψας) βαθὺ, ἐπικαλύψαι. F. βαθὺ, ἐπικαλύψας. P. (ni fallor) ναθὺ ὃν νούλεται καθιέστω ἐπὶ καλύψας. Laur.

+ οὐδὲν lin. 20. τυχόντι) τυχόντων + F. τύχοντι οὐδέν. P. (ni fallor)

+ οὐδὲν. lin. 21. ἀλλά σοι) ἀλλ' ἅ σοι. F. (nescio an P.)

ib. ἠχήσαντα) (discrepat P.) ἡσυχάσαντα. Cod. Colbert.

lin. 23. πᾶς. ὁ μὲν) (for. discrepat P.)

lin. 24. συγκαθεσθεὶς) συκαθεσθεὶς. F. (nescio an P.)

ib. ὁ δὲ) οὐδὲ. F.

b ib. τῶν τὶ κρυπτομένων) (discrepat P. vel in F. not. 24. legendum τῶν κρυπτομένων.

lin. 25. ἐπὶ τῆς γῆς) ἐπὶ γῆ. P. (ni fallor) ἐπὶ γῆς. Laur.

ib. πυρὸς· εἰκότως) πυρὸς εἰκότως. F. ~~...~~ et P. (ni fallor.)

lin. 26. ἡ γῆ ἁπλῆ) ἡ ἁπλῆ. F. (nescio an P.) ἡ γῆ ἁπλή. Laur.

Notae.

Col. 937. lin. 19. Φρέαρ ὀρύξας βαθὺ, ὃν βούλεται καθιέτω, ἐπικαλύψας τὸ στόμιον) Locum mutilum restitui bene supplevi beneficio Codicis Medicaeo-Laurentiani, cui adprime suffragantur quae infra legere est Capite XLVIII. Verba: ὃν βούλεται καθιέτω omittunt caetera exemplaria; et Boivin pro: ἐπικαλύψας, quae vox est in editione Parisiensi, reponendum suspicabatur: ἐπικαλύψαις.

lin. 24. τῶν τι κρυπτομένων) Scribendum forte: τῶν κρυπτομένων. (nam κρύπτομαι active sumi non solet ut collige ex Scap. Lex. et Boiv. ita emendabat.)

lin. 25. Ἰδεῖν) Legendum ἰδὼν, ut bene monet Boivin, nisi ἰδεῖν referri velit ad θηρώμενος.

lin. 26. Καὶ ἡ γῆ ἁπλῆ) Ita fere Codex Medicaeo-Laurentianus.

De eo Pro evigilando. Caput XXIV.

Jovem Junone, et Somno vexitte superatum poetę consopiunt sive ut vires Greci reparent, sive ut Hercules opprimatur. Fluvios etiam sępe detinent. Et ipsi sane comperimus quomodo noctu quiescat aquarum cursus, adeo ut eas se consopitas deprehendisse dicere quis possit. Mitescere etiam nocte solent venti; hi quoque fortasse sopore mansuefiunt. Superfvacaneum est enim dicere heroas somno cedere, coelestium, hominumque, et avium, plantarumque, et fluctuum, ac ventorum, Deorumque domitori, qui et membra solvit, et animas a corporibus sejungit. Soror somni mors, cooperator labor: dormientes ipsi sibi aerumnarum remedia suppeditant. Iliacus Dux Achaicum, fessum labore, somnoque occupatum corripere se posse speravit, sed restitit contra Achaici ducis simile consilium. Rhesi, principis nobilissimi vigilantiam quanti faciebant Thraces! quem tamen labor, somnusque prodidit. Nemo armaturam ejus pulcherrimam obstupuit, nemo equos horruit velocissimos. Quantorum spem facinorum evertit unius horae sopor! Inde ortum apud Orientis populos strategema. Adventantibus hostibus, fugam simulant, vinaque multa linquunt in castris, ut etiam non fessis pocula somnos inducant: mox noctu insurgentes, ferro occupant consopitos. Saepe etiam castra panici terrores invadunt: fugatur metu somnus. Casus hominum miseramur, et quo intempesti soporis solemur damna, Deorum calamitates repetemus. Silenum Phrygius Rex somno jacentem deprehendit, obstrinxitque vinculis. Ita et Satyrum fortunatus alius Dux. Hos ego aemulari non dedignor. Humilibus illi Diis, qui terram circumeunt, dum somno tenerentur, vincula injecerunt. At ~~quibus~~ quo hi capti sunt, eum ego capere paro; somnus arti meae concedat volo, ut nonnisi ~~apud~~ penes me rex iste, domitorque omnium maneat. Rex deli-

berans, miles stationem agens, heros fatigatus mecum evigilantes. Tibi, somne, adversus consisto; quemadmodum tu omnibus, ita ego tibi bellum indico.

Animal est volucre, membranaceis alis, loca incolens tenebrosa, viviparum, foetus suos lacte nutriens. Hujus caput exsiccatum, inclusumque corio, eum, a quo geratur, insomnem facit. Integram illi adhuc vivo alam exime, et hamulos: iisque ad potum utere, paucies, si ad breve tempus vigilandum tibi sit, pluries, idque utrisque illis, si diu. Quod si quis insatiabiliter, ut ita dicam, eo potionis genere utatur, insomnis omnino manebit. Si vero per jocum alicui insomniam inferre velis, caput avi illi, dum adhuc viveret, ablatum, pulvinari, in quod ipse recumbere solet, insue. Somnum profecto ille non capiet, quippe cujus cervical integro illo capite praeditum sit, cui etiam qui hoc modo adjacent, vigilare plane coguntur. Noctis filius es, Somne, noctis ave superaris; alis si gaudes, alia ego te ala anteverto. Ope hujus alae Somno nupsit Pasithea. Amor enim vigilantium est; sed Juno ~~em~~ ejusmodi alam, quam furto surripuerat, Somno quasi fidejussionem dedit. Quid mirum etiam si eam ~~a eam~~ a Gratiis acceperit ipsa, quae et Cestum a Venere mutuata est? Si igitur illud animal symbolis perspexeris, haud enim ita ut difficile internosci possit, repraesentatur, forsan laudaveris. Quod si sit, ipsum circa finem reperies in pentagono nono prope postremas Lydii meson enharmonii Lydii modi notas, pi nempe, et sigma aversum.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quae habet

Editio Florentina	ita corrige.
Col. 938. lin. 1.) ~~Ζ~~ δία.	Δία.
lin. 5.) ἡσυχάζει.	ἡσυχάζει.
ib.) ὁ ῥοῦς.	ὁ ῥοῦς,
lin. 7.) πράυτερα.	πραΰτερα.
ib.) πνεύματα ὕπνῳ.	πνεύματα; ὕπνῳ.
lin. 8.) πραύνεται.	πραΰνεται.
ib.) περιττόν ἔστιν.	περιττὸν λέγειν.
lin. 9.) ἐπιπτήσσειν ὕπνῳ.	ἐπιπτήσσει / ὕπνου.
ib.) ἑαλωκότας	ἑαλωκότας.
ib.) κρανίων.	οὐρανίων.
lin. 10.) αἱ μάτων.	κυμάτων.
lin. 11.) ἀνέμων.	ἀνέμων,
ib.) πανδαμάτως.	πανδαμάτωρ.
ib.) λυσιμελής.	λυσιμελής,
lin. 13.) κάμασεος	κάματος,
lin. 14.) ἑαυτοῖς τὰς τῶν.	ἑαυτοῖς τῶν.
lin. 15.) λιεὺς ἡγεμῶν λήψεσθαι, τὸν Ἀχαϊκόν.	Ἰλιεὺς ἡγεμὼν λήψεσθαι, τὸν Ἀχαϊκόν.
lin. 17.) ἀντέστη.	ἀντέστη.
ib.) ἐπείνων.	ἐκείνων.
ib.) ἴσιν,	ἴσον.
lin. 18.) ἀνθράκος.	ἂν Θρᾶκες.
lin. 19.) ὕπνῳ,	ὕπνῳ,
lin. 20.) προδεδομένου	προδεδομένου;
lin. 22.) παχεῖς.	ταχεῖς.
~~lin.~~ ib.) κατορθωμάτων,	κατορθωμάτων
lin. 23.) μιᾶς	μιᾶς;
lin. 24.) στρατήγημα. εἶτα νεώτερα	στρατήγημα εἰς τὰ νεώτερα.
lin. 25.) στρατοπέδῳ πολεμίων ἑπομένης.	στρατοπέδῳ, πολεμίων ἑπομένης.
lin. 26.) φυγῆς.	φυγῆς. +
lin. 27.) πιῶν	πιῶν. +
lin. 28.) ἀνισταμένους καθεύδοντας καὶ παγανικά.	ἀνιστάμενοι καθεύδοντας. Καὶ πανικά.
lin. 29.) φοβηθέντι	φοβηθέντι.
lin. 32.) Σκληρὸν.	Σιληνόν.
ib.) ἔδησεν.	ἔδησεν
lin. 34.) ἡγεμών	ἡγεμών.
Col. 939. lin. 1.) ἰσοτιμίας περιγίους.	Ἰσοτιμίας. Περιγείους.
lin. 3.) ζητῷ,	ζητῶ.
~~lin.~~ ib.) θέλῳ,	θέλω
lin. 4.) ἥττονα.	ἥττονα,
lin. 5.) πανδαμάζων οὕτως οἰκεῖ,	πανδαμάτωρ οὗτος οἰκῇ.
ib.) συναγρυπνείτῳ.	συναγρυπνείτω.
lin. 6.) στρατιώτης.	καὶ στρατιώτης.

Marginal additions:

+ lin. 27.) κοιμήθη.	κοιμήθη.
ib. + ib.) ἀναιροῦσιν ἄλλοτε.	ἀναιροῦσιν ἐπελθόντες ἄλλοι ἄλλοτε.

lin. 8.) οὐ.	σύ.
ib.) στρατηγήσῳ. ζωόν.	στρατηγήσω. ζῶόν.
lin. 9.) ζοφηροῖς.	ζοφεροῖς.
lin. 10.) διαιτώμενον τῶν ὡς τοκούντων.	διατώμενον. Τῶν ζωοτοκούντων.
lin. 11.) ἐσκελευτευμένη	ἐσκελετευμένη.
lin. 12.) κεφαλὴ. καὶ ἐῤῥαφεῖσα.	κεφαλή, καὶ ἐνραφεῖσα.
lin. 13.) ἐπόγει.	ἐποίει.
ib.) ἑστάνα. φονηπτέρογα.	ἑστάναι. Φονηπτέρυγα.
lin. 17.) μαχρᾶς.	μακρᾶς.
lin. 18.) ἄυπνος.	~~αὐ~~πνος. ἄϋπνος.
lin. 19.) πῆ.	πη.
ib.) παίζαι.	παίζαι.
ib.) θέλοις εἰς ἀγρυπνίαν, ἐμβαλῶν	~~εἰς~~ ~~ἐν~~ θέλοις, εἰς ἀγρυπνίαν ἐμ=βαλών,
lin. 21.) τὰ πρὸς κεφαλαίῳ	τῷ προσκεφαλαίῳ.
lin. 22.) σύνηθες ἦν γράψον.	σύνηθες, ἔνραψον.
lin. 23.) ~~τὸν~~ τῶν.	τὸν.
lin. 24.) περικειμένων.	περικείμενον.
ib.) αὔπνον.	ἄϋπνον.
lin. 25.) ὕπνε νυκτὸς. ὄρνις σε νικᾷ	ὕπνε, νυκτὸς ὄρνις σε νικᾷ.
ib.) καὶ ὑπτερόεις.	εἰ καὶ πτερόεις.
lin. 26.) προλαμβάνωσε.	προλαμβάνω σε.
ib.) ἄλλω.	ἄλλῳ.
lin. 27.) πᾶσι θέας.	Πασιθέας.
ib.) γάμοι.	γάμοι.
lin. 28.) ἐγγὺς.	ἐγγύη.
lin. 30.) ἔλαβον.	ἔλαβεν.
ib.) ἥρα.	ἥρα;
lin. 31.) ἐδανείσατο	ἐδανείσατο.
+ μὲν / ‡ μὲν οὖν — ib.) +ἐπέγνω.	‡ἐπέγνως.
lin. 32.) δυσλήπτως, ἔκκειται	δυσλήπτως ἔκκειται,
lin. 33.) ἐπαιγοῖο. εἰ δ' οὖν	ἐπαινοῖς. Εἰ δ' οὖν,
Col. 940. lin. 10.) ~~κει~~ κειμένον εὑρήσεις.	κείμενον εὑρήσεις
ib.) θ.	θ'.
lin. 2.) σημείοις μέσον.	‡ σημείοις μέσων.
ib.) Λυδίου	Λυδίου.
lin. 3.) τοῦ.	τοῖς.
ib.) π,	πὶ,
ib.) ἀνεστραμμένον.	ἀπεστραμμένον.

Variae Lectiones.

Col. 938. lin. 1. Κα~~κ~~ταχοιμίζουσι) κατακοιμάζουσι. P.
lin. 2. καταστρατευόμενον) καταστρευόμενον. P. καταστρατηγούμενον. Laur.
lin. 5. ἡσυχάζει) ἡσυχάσει. F. (nescio an P.)
ib. ὁ ῥοῦς) ὀροῦς. F. (nescio an P.)
lin. 7. τῆς νυκτὸς τὰ) τῆς νυκτὸς ἐστὶ τά. P. (ni fallor.)
lin. 8. περιττὸν ~~ε~~ λέγειν) περιττόν ἐστιν. F. (nescio an P.)
lin. 9. ἐπιπτήσειν) ἐπιπτήσσειν. F. et P. (ni fallor.)
ib. ὕπνου) ὕπνῳ. F. ὕπνον. P.
ib. ἑαλωκότας. πάντων) ἑαλωκότας πάντων. F. (nescio an P.)
ib. οὐρανίων) κρανίων. F. et P. (ni fallor.)
lin. 10. κυμάτων) αἱ μάτων. F. (nescio an P.)
lin. 11. ἀνέμων, θεῶν) ἀνέμων. θεῶν. F. (nescio an P.)
ib. πανδαμάτωρ) πανδαμάτωρ. F. (nescio an P.)
ib. λυσιμελὴς, καὶ τὰς ψυχὰς) λυσιμελής. καὶ. ~~τὰς~~ F. λυσιμελής. καὶ ψυ=χάς. P. (ni fallor.)
lin. 13. κάματος) κάμακος. F.
lin. 14. ἑαυτοῖς τῶν) ἑαυτοῖς τὰς τῶν. F.
ib. κοιμωμένων) κοιμησομένων. P. κοιμησωμένων. Laur.
ib. κακῶς) κακῶς. P. (ni fallor) καλῶς. Laur.
lin. 15. Ἰλιεὺς) λιεύς. F. et L. M. P. (ni fallit F.) λιέες. P.
ib. λήψεσθαι) λήψεσθε. S.
lin. 16. καμάτῳ ἤδε) καμάτῳ ἀδηκότας. ἡ δὲ. Laur.
lin. 17. μέντοι τὸ) μὲν τὸ. Laur.
ib. ἐκείνων) ἐπείνων. F. (nescio an P.)
ib. ἶσον. πόσου) ἶσω πόσου. F. (de P. nescio) ἴσον πόσου. Laur.
lin. 18. αἱ Θρᾶκες) ἄνθρακος. F. ἄνθρακας. P.
lin. 19. ὕπνῳ, προδεδομένου; Οὐδεὶς) ὕπνῳ, προδεδομένου οὐδεὶς. F. ὕπνῳ, προδιδομένου οὐδεὶς. P. (nescio an recte.)
lin. 22. ταχεῖς) παχεῖς. F. et P. (ni fallor.)
ib. πόσων) πόσω. Laur.
ib. κατορθωμάτων καὶ) κατορθωμάτων, καὶ. F. (nescio an P.)
lin. 23. μιᾶς; καταβέβηκεν) μιᾶς καταβέβηκεν. F. et P. (ni fallor.)
lin. 24. τὸ στρατήγημα εἰς τὰ) τὸ στρατήγημα. εἶτα. F. et P. (ni fallor.) εἴστα. Laur.
+ οἶνον. / + νεώτερα οἶνον. F. / ‡ οἶνον. — ib. νεώτερα) +ἐώτερα+ P. ἑώτερα. S.
lin. 25. πολὺν ἐν) πολύν, ἐν. P.
ib. στρατοπέδω, πολεμίων) στρατοπέδῳ πολεμίων. F. et P. (ni fallor.) πολεμί=οις. Laur.
lin. 26. ib. ἑπομένης) ἐπολύνες. P. ἐπολένης. L. M. P. ἐπυλένης. Meurs. ἑπο=μένοις. Laur.
lin. 27. πιὼν) ποιῶν. L.
+ ἐπελθόντες ἄλλοι — ib. ἀναιροῦσιν + ἄλλοτε) ἀναιροῦσιν ἄλλοτε. F. (nescio an discrepet P. in ἄλλοτε.) ~~ἀνε~~ ἀμαιροῦσιν. Laur. ἀνειροῦσιν. S. ἐπελτόντες. P. (ni fallit F.)
ib. νύκτωρ ἀνεστάμενοι) νύκτωρ, ἀνισταμένους. P. ἀνεσταμένους. F.
lin. 28. καθεύδοντας. Καὶ) καθεύδοντας καὶ. F. (nescio an P.)
ib. πανικὰ) παγανικά. F. et P. (ni fallor.)
lin. 29. φοβηθέντι. Τὴν) φοβηθεῖσι τήν. F. et P. (ni fallor.)

lin. 32. Σιληνὸν) Σκλήρον. F. Σκληρὸν. P. (ni fallor.)
ib. ἔδησεν (βασιλεὺς) ἔδησεν. βασιλεὺς. F. (nescio an P.) ἔδεισε. P.
lin. 34. ἡγεμὼν. Οὐκ) ἡγεμὼν οὐκ. F. (nescio an P.)
Col. 939. lin. 1. ἰσοτιμίας. Περιγείους) ἰσοτιμίας περιγέους. F. (nescio an P.)
lin. 2. εἷλκον) εἷλον. Laur.
lin. 3. θέλω τῆς) θέλω, τῆς. F. (nescio an P.)
lin. 4. ἥττονα, ἵνα) ἥττονα. ἵνα. F. (nescio an P.)
lin. 5. πανδαμάτωρ) πανδαμάζων. F. et P. (ut puto.)
ib. οὗτος) οὕτως. F. et P. (puto.)
ib. οἰκῇ. Συναγρυπνείτω) οἰκεῖ συναγρυπνείτω. F. (de P. nescio)
lin. 6. βουλευόμενος) βουλόμενος. L.
ib. βασιλεὺς, καὶ στρατιώτης) βασιλεὺς στρατιώτης. F. et P. (puto.)
lin. 7. ἀντιτάττομαί σοι) ἀντιτάττομαί σε. Laur.
lin. 8. σὺ) οὐ. F. (nescio an P.)
lin. 9. ζοφεροῖς) ζοφηροῖς. F. (nescio an P.)
lin. 10. διαιτώμενον. Τῶν ζωοτοκούντων) διαιτώμενον τῶν ὡς τοκούντων. F. et P. (ni fallor.) ὠοτοκούντων. Laur. et Meurs.
lin. 11. ἐσκελετευμένη) ἐσκελευτευμένη. F. ἐσκυλευμένη. P.
lin. 12. κεφαλὴ, καὶ) κεφαλή. καὶ. F. (nescio an P.)
ib. ~~ἐρρ~~ ἐνραφεῖσα) ἐρραφεῖσα. F. (nescio an P.)
lin. 13. ἐποίει) ἐπόνει. F. ἐποίοι. Laur. +

+ ib. ἄγρυπνον) ἄγρυπτον. L.

ib. ἑστάναι. Φοινηπτέρυγα) ἑστάνα. φοινηπτέρυγα. F. (nescio an P.) φορηπτέρηγα. L. ἔστω φορῆ. Laur.
lin. 14. ἀτελὶς τριάτε) ἀτελίστριά τε. P. (ni fallor.) εἰς τρία ὤκτε. Laur. τριωτάτε. L. +

lin. 17. ἦν) ἦν.

lin. 17. μακρᾶς) μαχρᾶς. F. (nescio an P.)
ib. χρήζῃ τις) χρήζη τῆς. S.
lin. 18. εἰς) ἐς. P.
lin. 19. πάμπαν μένει) παμπαυμένει. L.
ib. παίζαι) παίζαι. F.
ib. θέλοις, εἰς ἀγρυπνίαν ἐμβαλὼν, ζώσης) θέλοις εἰς ἀγρυπνίαν, ἐμβαλὼν ζώσης. F. (nescio an P.)
lin. 21. τῷ προσκεφαλαίῳ) τὰ πρὸς κεφαλαίῳ. F. et P. (ni fallor.) τῷ πρὸς κεφαλαίῳ. Laur.
lin. 22. σύνηθες ἔγραψον) σύνηθες ἦν, γράψον. F. (nescio an P.) ἔρραψον. Laur.
lin. 23. τὸν) τῶν. F. et P. (puto.)
lin. 24. περικείμενον) περικειμένων. F. (nescio an P.)
lin. 25. ὦ ὕπνε, νυκτὸς ὄρνις) ὦ ὕπνε νυκτὸς. ὄρνις. F. (nescio an P.)
ib. νικᾷ εἰ καὶ) νεικᾷ εἰ καὶ. F. (de P. nescio.)
ib. ὑπτερόεις) ὑπτερόεις. F. ὑπερόεις. P. et S.

+ ἄλλῳ) ἀλλὰ. L.

lin. 26. προλαμβάνω σε) προλαμβάνωσε. F. (nescio an P.) +
lin. 27. Πασιθέας) πᾶσι θέας. F. et P. (ni fallor.)
ib. γάμοι. Ἀγρυπνοῦσι) γάμοι ἀγρυπνοῦσι. F. (nescio an P.) ἀγρυπνοῦσι. Laur.
lin. 28. ἐγγύη δὲ ὑπὸ ἥρας τούτου ἡ κλοπὴ τοῦ πτεροῦ. Τί δὲ θαῦμα εἰ) ἐγγὺς. F. (nescio an P.) ἐγγύει. L. ἐγγύη δὲ θαῦμα. Laur.
lin. 29. καὶ παρὰ) καὶ τοῦτο παρὰ. Laur. (et P. ut puto.)

lin. 30. ἔλαβεν) ἔξλαβον. F. (nescio an P.) ἔλαυεν. Laur.
ib. ἢ Ἥρα; καὶ) ἢ ἥρα. καὶ. F. (nescio an P.)
lin. 31. ἐδανείσατο. Εἰ) ἐδανείσατο εἰ. F. (nescio an P.)

+ οὖν

ib. μὲν + ἐπέγνως) μὲν οὖν ἐπέγνως. Laur. ἐπέγνω. F. et P. (puto.)
lin. 32. συμβόλων) συμυόλων. Laur.
ib. δυσλήπτως ἔκκειται, τάχα) δυσλήπτως, ἔκκειται τάχα. F. (pr. et P. ubi tamen forte est ἔκκειται.)
lin. 33. ἐπαίνοις) ἐπαιγοῖο. F. ἐπαίνοις. P.
ib. εἰ δ' οὖν, ἐπὶ) εἰ δ' οὖν ἐπὶ. F. et P. (puto.)
Col. 940. lin. 1. εὑρήσεις ἐν) εὑρήσεις. ἐν. F. (nescio an P.)
lin. 2. μέσαν) μέσον. F. et P. (puto.)
lin. 3. τοῖς) τοῦ. F.
ib. πὶ) π. F. (nescio an P.)
ib. ἀπεστραμμένον) ἀνεστραμμένον. F. et P. (ni fallor.)

Notae.

Col. 938. in titulo Capitis: Ἀγρυπνετικὸν) Legendum videtur: Ἀγρυπνητικὸν, ut habetur in Capitum indice, qui hisce fragmentis praefigitur.

lin. 5. Ἡσυχάζει) Ita Codex Medicaeo-Laurentianus. (nescio an et P.)

lin. 8. Περιττὸν λέγειν) Ita scripsi ex eodem Codice Medicaeo-Laurentiano.

+ lin. 6. Τὸ ὕδωρ εὗρε κοιμώμενον) Legendum videtur: εὑρεῖν, vel: εὕδειν, ut bene monet Boivin.

lin. 14. Κακῶς συμφορᾶς) Scribendum forte cum Boivin: ἄχος συμφορᾶς.

lin. 16. Τὸν Ἀχαϊκὸν προσεδόκησε καμάτῳ ἠδὲ καὶ ὕπνῳ) Legendum fortasse: τοὺς Ἀχαϊκοὺς, et καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ, addita voce ἀδηκότας ex Codice Medicaeo-Laurentiano, ita ut respexerit Africanus ad illud Hectoris apud Homerum, Iliados Libro X. versu 311. et sequenti:

οὐδ' ἐθέλουσι
Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ.

lin. 17. Παρ' ἐκείνων) Rescribendum videtur: παρ' ἐκείνῳ, nisi supra legendum sit: τοῖς ~~A~~ τοὺς Ἀχαϊκοὺς.

lin. 22. Πόσων δ' ἂν ~~α~~ ἔτρεψεν ἐλπίδα) Reponit Boivin: ~~ἀνέπ~~ πόσων δ' ἀνέτρεψεν.

lin. 24. Εἰς τὰ νεώτερα) Εἰς τὰ recte habet codex Schottianus, quam lectionem confirmat exemplar Medicaeo-Laurentianum, ubi legitur: εἰσ τα. Δὲ νεώτερα, quae vox ~~habetur~~ occurrit in editione Florentina, et in Codicibus Medicaeo-Laurentiano, et Leydensi, Parisiensis editio, et Schottianus codex habent: ἐώτερα. Ex quibus lectionibus nescio quam veram dicam. Utraque defendi posse videtur.

lin. 25. Πολεμίων ἑπομένης) Scribendum: πολεμίων ἑπομένων, vel πολεμίοις ἑπομένοις, ut habet Codex Medicaeo-Laurentianus.

lin. 28. Πανικὰ) Sic idem Codex Meursii, et Boivin emendationem confirmans.

lin. 32. Σιληνὸν) Ita recte ~~codices Medicaeo~~ margo editionis Parisiensis ex conjectura, et Codices Medicaeo-Laurentianus, et Leidensis.

Col. 939. ~~Ita~~ se. Περιηγείους) Ita scribendum cum Meursio, Boivin, et primo ex laudatis Codicibus.

lin. 5. Καὶ πανδαμάτωρ οὗτος οἰκῇ) Veram lectionem restitui ex eodem Codice.

lin. 6. Καὶ βουλευόμενος βασιλεὺς, καὶ στρατιώτης φρουρῶν) Deerat conjunctio post: βασιλεὺς, quam reduxi ex Codice Medicaeo-Laurentiano.

lin. 10. Τῶν ζωοτοκούντων) Meursius ~~emendabat~~ adscribebat: ~~ζω~~ ᾠοτοκούντων, quam lectionem repraesentat laudatus Codex. Male, nam vespertilionem vivos foetus edere nemo non novit.

lin. 11. Τὰ ἔκγονα) Scribendum videtur: τὰ ἔγγονα. (nescio an ita P.)

lin. ib. Ταύτης) Legendum forte cum Boivin: ταύτης τῆς ὄρνιθος.

ib. Ἐσκελετευμένη) Ita Codices Medicaeo-Laurentianus, et Schottianus.

lin. 13. Ἐποίει τὸν περιαψάμενον, ἄγρυπνον ἑστάναι. Φονηπτέρυγα) Locus est valde corruptus. = Φονηπτέρυγα, inquit Boivin, aut est mendum est, aut ~~ea~~ est vox hactenus lexicographis ignota, qua fortasse significetur pinna membranacea, aut aliquid ejusmodi. = (v. recentiora lexica) Sed praestat eam vocem mendosam dicere, atque ex ~~duabus~~ duabus fortasse monstruose conflatam. Legendum suspicarer: ἐποίει τὸν περιαψάμενον, ἄγρυπνον ἑστάναι τῇ φορῇ. Πτέρυγα cum sequentibus. Φορῇ revera legitur in Codice Medicaeo-Laurentiano. Leidense autem exemplar habet: φορηπτέρυγα. +

+ lin. 14. Ἀτελὶς τριάστε) Emendandum censet ~~putat~~ suspicatur Boivin: ἀγκίστριά τε, ut per eam vocem intelligamus hamaos, sive extremitates pinnarum, quibus utitur vespertilio ad corpus trabibus, parietibusque adplicandum. (nescio an vere P. in not. Boiv. habeat ἀγκιστρά τε.)

lin. 25. Καὶ πτερόεις) Ita Codex Medicaeo-Laurentianus.

lin. 27. Οὕτως οἱ Πασιθέας πρὸς Ὕπνον γάμοι) Notissima sunt quae de Pasitheae, et Somni nuptiis obiter Homerus Libri ~~I~~ Iliados XIV. versu 267. et sequentibus. = Puto, inquit Boivin, Africanum, quum haec et similia scriberet, nondum Christianum fuisse. = Sed videnda quae dixi in Commentario de Africani vita, et scriptis, §. IX. circa finem.

lin. 28. Ἐγγύη) Ita Medicaeo-Laurentianum exemplar. (nescio an et P.)

lin. 31. Ἐπέγνως) Sic recte idem Codex.

Col. 940. lin. 3. Πὶ, καὶ σίγμα ἀπεστραμμένον) Ἀπεστραμμένον pro: ἀνεστραμμένον habet laudatus Codex. Bene, nam meson enharmonii Lydii modi notae sunt pi, et sigma non ~~inversum~~ in supinum, sed aversum, sic: Ɔ.

De elephantum pugna. Caput XXV.

Elephantes magnae in praeliis utilitatis esse veteribus existimati sunt, qui ad . . . . . et primo viros adspectu percellunt, et viros alios turribus muniunt, terroremque hostibus ingerunt, veluti militis ante phalangem incedentis acutus clangor, aut nec tolerabilis irruptio. Et sane sola elephantum cornua totum exercitum in fugam vertere sufficiunt. Eis, habita magnitudinis ratione, mucrones aptabant veteres, saepissime etiam ipsos patulis thoracibus sepiebant, dabantque jaculos proboscide contorquendos. Phalangem gestandam instruebant, commissumque ea ratione praelium, omnimodum pugnae viribus haud paribus initae exemplum praestabat. Superius milites vidisses, eminente dextera crebra jaculantes . . . . . hostes ante fugientes conspexisses. Aequo tunc Marte confligi non poterat. Clypeorum veluti murum elephanti objicere necesse erat. Sed ea eo semper rupto, versisque militibus, acies hostium impetu dissoluta, in facilem perniciem adducebatur: veluti navis parvo aeratae rostro triremis ictu collisa, quam totam locusve salebrosus, fluctusve dissolvunt, perduntque. Ecquis pendentis, jamque dirupti scopuli casum sustineret. Mons bellator est elephas, cujus vel sola imago evertit, sola imago sternit, conterit, occidit. Nec adstantem hostem contemnit insigne belluarum genus. Equos enim, virosque, et currus proboscide raptat elephas, ac vi dejicit, atque circumagit, et ad suos usque pedes trahit, provolutusque genibus conterit, ind interdum quidem proprio eos pondere obruens, interdum vero etiam addito turrium onere, ita ut non solo sui mole opprimat, sed multa etiam ponderis accessione perimat. Quonam pacto obsisti poterit vix expugnabili belluae, tanta cum naturae dotium, tum humanarum artium vi ad pugnandum instructo? Stantem vertit, fugientem adsequitur, lapsum conterit, equitem terret, aurigam de turri ferit.

Primo necesse est leves ~~ad~~ arcitenentes, sagittariosque elephanti opponere, non vero equitatum, ne totum exercitum conturbent equi, insueto belluarum adspectu territi: horrendum simul tibicines insonare, ut stridoris a bellua editi terrorem tubarum clangor hebetet. Tum peltati milites intenta oculi acie, diligentique studio scopum petentes, in elephantem jaculentur: sagittariique tela ignifera in turres contorqueant, quorum unum si scopum pertingat, infigaturque, turrim belluamque perdere sufficit. Elephas enim simul ac flammam sensit, ignis periculum metuens, turrim discutit, quam gestabat, quamque belluae dorso delapsam, dejectae urbi comparare quis posset. Quod si ~~ea~~ fera in nuda parte, vulnere adfecta fuerit, hostium timore corripitur, vertiturque in amicos, insanitque saevissime, a nec secus furens ac flamma de monte erumpens, aut per praeceps effusus torrens, occidit, vulnerat, perdit, sternit, proterit, ipsos in mortuos saevit, cadavera cumulat, vias fugientibus obsepit, in amicos pugnat, quasi plagam, quam illorum causa sustinuit, ulcisci cupiens.

Ego expedire in primis ~~pu~~ censeo, elephanti non resistere, nec multiplici periculo obviam fieri, sed ejus minas, irruptiones, pugnas, casus antevertere, qui multos aliogui circumdaturus, et corruens interempturus est. Tribuli fabricantur, ferrei, acuti, sesiles, crassi. Hos, milites recedere simulantes, qua bellua transitura est projiciunt. Stant illi rigentes, calcatique elephantem sistunt, quo pelles pedum subeuntes; quibus enim iste, sua usus gravitate, alia conterit, per hos ipse capitur, sua in damna calcans. Qua ex re duplex percipitur emolumentum. Elephas enim sive dolens grassa-

tur in suos, cruciatum immedicabilem solaturus; sive stare non valens, praeceps in terram ruit. Omnia sane honorificae sunt captae in bello spolia sed honorificentissimus omnium elephas est. Non clypeus, non lorica interempto ~~hosti~~ heroi detracta, tam gloriosa est duci, quam elephas vivens captus, aut regi victori, quam elephantum captivorum agmen.

Cum Graeca descripserit, haec verba, quae habet

		Editio Florentina	ita corrige.
		Col. 940. lin. 10.) ἐμβολὴ αὐτάρκη.	ἐμβολῆ. Αὐταρκῆ.
		lin. 11.) ὄχλου τοὺς.	ὄχλου. Τοῖς.
		lin. 12.) ἐφόρμοζον.	ἐφήρμοζον.
		ib.) ἀναλόγως.	ἀναλόγους.
		ib.) μέγεθος. αἰχμαλωτίσαντά τε	μέγεθος αἰχμὰς· τά τε
		lin. 13.) παρέφραζον.	παρέφραττον.
		lin. 14.) θεύραξιν ἐδίδουν δὲ καὶ.	θώραξιν. Ἐδίδοσαν δὲ καὶ
		lin. 16.) ὑπὲρ δεξιῶν.	ὑπερδεξίων.
		lin. 18.) πρός γε. φυγάς.	πρόσω γε φυγαὶ.
		ib.) πολεμίαι, οὐκ εἰ ἰσοτιμίας.	πολεμίαι. Οὐκ ἐξισοτιμίας
		lin. 19.) μάχη τειχῆσαι ἔση.	μάχη. Πρὸς ἐλέφαντα τειχίσαι ἔδει,
		lin. 20.) δὲ, ἤκος σοι.	δὲ οἱ ὄχλοι ἀεὶ.
		lin. 22.) ῥογάδης.	ῥαγείσης.
		lin. 23.) ἐμβολὴ ἀλιγοστή.	ἐμβολῆ ὀλιγίστη.
		ib.) ὁ.	τὸ.
		lin. 24.) τραχωθεὶς καὶ κλύδον.	τραχῶν τις, καὶ κλύδων.
		ib.) τὶς.	Τίς.
		lin. 25.) φορὰν.	φορὰν;
		lin. 26.) καταβάλλει ῥήγνοσι.	καταβάλλει, ῥήγνυσι.
		lin. 28.) εὐγενῶν	εὐγενῶν.
		ib.) προνοίᾳ.	προνομαίᾳ.
+ib. συντρίβει μὲν καὶ ἄλλως.	συντρίβει, καὶ ἄλλως μὲν.	Col. 941. lin. 1.) σύρει.	σύρει, +
		lin. 2.) οἰχείου.	οἰκείου
		ib.) ἠσθημένος.	ἠσθημένος,
		lin. 3.) ἔργον.	πύργων.
	+ τέχναις, + τέχναις	lin. 4.) +καθωπλισμένον.	+καθωπλισμένον;
		lin. 10.) ἁμαρτηλάτας.	ἁρματηλάτας.
		lin. 13.) αὐτοὺς,	αὐτοῦ,
		ib.) τάπτειν.	τάττειν.
		ib.) συνταράττεσθαι,	συνταράττεσθαι
		lin. 14.) τὸ τῶν.	τῷ τῶν.
		lin. 16.) θερειοῦ ῥοίζῳ.	θηρίου ῥοίζου.
		lin. 17.) ὑπερτασταὶ.	πελτασταὶ.
		lin. 18.) στοιβαζέσθωσαν. οὐκ αὐτ	στοιχαζέσθωσαν,
		lin. 19.) σκοπῷ οἱ τοξάται.	σκοπῷ. Οἱ τοξόται.
		lin. 20.) οἴστοὺς φέρουσιν,	ὀϊστοὺς πυρφόρους,
		lin. 24.) ἀποσείεται. ἣν	ἀποσείεται, ἵν'
		lin. 29.) κατάντης, ἢ ὀργιζόμενος	κατάντης ὀργιζόμενος.
		lin. 34.) πέπονθας.	πέπονθεν
		Col. 942. lin. 2.) θηρίων, τῶν.	θηρίων ὑπὸ τῶν. +
+lin. 4. πυκροὶ.	πικροὶ.	lin. 5.) ἐνδύνες.	ἐνδύντες.
		ib.) ὧν, γὰρ τ' ἀλλὰ.	ᾧ, γὰρ τ' ἄλλα.
		lin. 6.) βάρη.	βάρει.

lin. 9.) ἀνίατον.	ἀνίατην.
ib.) ἀλγήδονα	ἀλγήδονα, ἢ
lin. 13.) ἐλέφας.	ἐλέφας.
ib.) αἰχμαλώτοις.	αἰχμάλωτος.

variae Lectiones.

Col. 940. lin. 6. ἵππος) ἵπποις. P. (nisi ita vere scribendum postea compertus sim)
lin. 7. θεάματι.) θέματι. Meurs.
ib. πρώτου) πρώτῳ. Laur.
ib. αὐτοὺς τε πυργώσαντες) (discrepat P.) πεπυργώσαντες. S.
lin. 8. φόβον) φόκον. L.
lin. 9. κλαγγὴ) κλαυγή. P.
lin. 10. ἄφθρητος) ἀμφόρητος. L.
ib. ἡ ἐμβάλη, ἃ Αὐταρκῆ) ἡ ἐμβολὴ αὐτάρκη. F. (de P. nescio)
lin. 11. ἐκ ὄχλου. Τοῖς) ὄχλου τοὺς. F. (nescio an P.)
lin. 12. ἐφηρμοζον) ἐφόρμοζον. F. et P. (ni fallor)
ib. ἀναλόγους) ἀναλόγως. F. et P. (ni fallor)
ib. μέγεθος αἰχμὰς τά τε) μέγεθος. αἰχμαλωτίσαντά τε. F. (de P. nescio) αἰχμασά τε. L.
lin. 13. παρέρραττον) παρέφραζον. F.
lin. 14. θώραξιν. Ἐδίδοσαν) θεύραξιν ἐδίδουν. F. θάραξιν ἐδίδοσαν. P. (ni fallit F.)
ib. δὲ καὶ ἀκόντια) δὲ ἀκόντια. F. et P. (ni fallor)
lin. 15. βαλεῖν. Φάλαγξ) βαλεῖν φάλαγξ. P. (ni fallor)
lin. 16. ὑπερδεξίων) ὑπὲρ δεξιῶν. F. et P. (ni fallor)
lin. 17. ἀφέσεις) ἀφέσει. S.
lin. 18. πρόσω γε) ~~πρόστω~~ πρός γε. F. πρόστωγε. Laur.
ib. φυγαὶ) φυγάς. F. et L. (nescio an P.)
ib. πολεμίαι. Οὐκ) πολεμίαι, οὐκ. F. (nescio an P.) πολέμιαι οὐκ. Laur.
lin. 19. ἐξισοτιμίας) εἰ ἰσοτιμίας. F.
ib. ἡ μάχη. Πρὸς ἐλέφαντα τείχισαι ἔδει) ἡ μάχη τειχῆσαι ἔση. F. τειχῆσαι. P. (nescio an et aliter discrepet) ἡ μάχη πρὸς τὸν ἐλέφαντα τειχοματῆσαι εἴδει. Laur.
lin. 20. ἀνατραπέντες) ἀματραπέντες. Laur.
ib. δὲ οἱ ὄχλοι ἀεὶ) δὲ, ~~ηκοσ~~ ἦκάς σοι. F. et P. (ni fallor) οἶχοι. L.
lin. 22. ῥαγείσης) ῥογάδης. F. ῥαγείσες. P. ῥαγόσεις. L.
lin. 23. ἐμβολῆ ὀλιγίστη) ἐμβολῆ ὀλιγοστῆ. F. et P. (ni fallor) ὀλιγίστη. Laur.
ib. τὸ πᾶν) ὁ πᾶν. F. et P. (ni fallor)
lin. 24. τραχέων τις) τραχωθεὶς. F. et P. (ni fallor) τραχυνθεὶς. Laur.
ib. κλύδων) κλύδον. F. et P. (ni fallor)
ib. τίς) τὶς. F. (nescio an P.) +
+ lin. 25. κρημνοῦ) (discrepat P.)
lin. 25. φορὰν; ὁ Μάχιμος) φορὰν. μάχιμος. F. (nescio an P.)
lin. 26. ῥήγνυσι) ῥήγνοσι. F.
lin. 27. δὲ τὸν κείμενον) δὲ οὐδὲ τὸν κείμενον. Laur.
lin. 28. προνομαίᾳ) προνοίᾳ. F. et P. (puto)
Col. 941. lin. 1. σύρει, καὶ) σύρει. καὶ.
ib. ἐπερεισάμενος) ἐπερεισάμενον. P.
ib. συντρίβει, καὶ ἄλλως μὲν) συντρίβει μὲν καὶ ἄλλως. F. et P. (ni fallor)
lin. 2. οἰκείου) οἰχείου. F. (nescio an P.)
ib. ἡσθημένος, τότε) ἡσθημένος τότε. F. (nescio an P.)
lin. 3. τῶν πύργων) τῶν ἔργων. F. (nescio an P.)
lin. 4. πολλῇ) πολλὺ. L.
lin. 6. τοῖς) τῆς. P.

lin. 7. ταῖς τῶν ἀνθρώπων) ταῖς ἀνθρώπων. P.
lin. 8. καθωπλισμένον; Ἀνατρέπει) καθωπλισμένον. ἀνατρέπει F. (nescio an P.)
lin. 9. συντρίβει, τὸν ἱππέα) συντρίβει, ἱππέα. P. (nescio an vir. post συντρ.)
lin. 10. ἁρματηλάτας) ἁμαρτηλάτας. F. ἁρματελάτας. P. (ni fallit F.)
lin. 11. ἀκοντιστάς τε) ἀκοντιστᾶται. L.
lin. 12. ἀνθιστάναι) ἀντιστάνειν. Laur. (for. discrepat P.)
lin. ib. χρὴ, μηκέτι) χρῆμα. P. et S. χρὴ μὴ. L. M. P. (nescio an P. habeat et μηκέτι, quod si habeat, habet etiam S. deoque delenda ea vox in superiori linea ante parenthesim)
lin. 13. αὐτοῦ) αὐτοὺς. F. (nescio an P.)
ib. τάττειν) τάπτειν. F. (nescio an P.) τάτγειν. Laur.
ib. συνταράττεσθαι, τὸ) συνταράττεσθαι, τὸ. F. (nescio an P.)
lin. 14. τῶ τῶν) τὸ τῶν. F. (nescio an P.)
lin. ib. ἀηθείας) ἐκθείας. L.
lin. 16. τοῦ θηρίου ῥοίζου) τοῦ θεριοῦ ῥοίζῳ. F. (nescio an P.)
ib. κλαγγὴν ἀνθισταμένην) κλαγγὴν. ἀνθισταμένην. P.
lin. 17. ἀμβλύνειν) ἀμβυβλύνειν. L.
ib. Οἱ πελτασταὶ) οἱ ὑπερτασταὶ. F. et P. (puto)
lin. 18. τοῦ ἐλέφαντα) τὸν ἐλέφαντα. Laur.
ib. στοχαζέσθωσαν, οὐκ) στοιβαζέσθωσαν. οὐκ. F. et P. (ni fallor)
lin. 19. αὐτοχείρος) αὐτοχείτω. (nescio an αὖ vel αὐ.) L. M. P. ἀστοχείτω. Laur. αὐτόχει τῷ. L. (for. discrepat P.)
ib. χρώμενοι) χρώμενος. Laur.
+ ἐπὶ lin. ib. σκοπῷ Οἱ τοξόται) σκοπῷ. οἱ τοξάται. F. (nescio an P.) κοπῷ. L.
lin. 20. ὅσ τοὺς πυρφόρους) οι ὁ ἰσοφόρους. Laur. φο ρέρουσιν, ἐπὶ. F. (nescio an P.) φόρους. Cod. Colbert. et L.
lin. 24. ἀποσείεται, ἵν' ἀπεικάσοι) ἀποσείεται. ἣν ἀπεικάσοι. (ni fallit exemplar quoad punctum) F. et P. (ni fallor)
lin. 25. πίπτοντα) τύπτοντα. L.
ib. πόλει πεπορθημένῃ) πόλει τῇ πεπορθημένῃ. P. et S.
lin. 26. Ὅταν) ἂν. L. ἄν. Laur.
lin. 27. φίλους) φιλέους. Laur.
ib. χαλεπώτερον) ~~χαλε~~ καλαιπώτερον. P.
lin. 29. κατάντης ὀργιζόμενος) κατάντης, ἢ ὀργιζόμενος. F. et P. (ni fallor)
lin. 34. πέπονθας) πέπονθας. F. (nescio an P.)
lin. 36. ἐνστῆναι) ἐκτεῖναι. P. ἐντῆναι. Cod. Colbert. et Laur.
ib. ὁμόσε) ὁμόσαις. S.
lin. 39. πεσῶν. Τρίβολοι) πεσῶν. τρίβολοι. P. (ni fallor)
Col. 492. lin. 2. θηρίων ὑπὸ τῶν) θηρίων, τῶν. F. et P. (ni fallor)
ib. lin. 3. ῥιπτοῦνται. Ἱστᾶσιν) ῥιπτοῦνται ἱστᾶσιν. P. (ni fallor)
lin. 4. πυκνοὶ) πυκροὶ. F. (nescio an P.) πύκροι. L. M. P. πυκνοὶ. Laur.
ib. ~~καθη~~ πατηθέντες) καταπατηθέντες. P. (nescio an ante hoc verbum habeat καὶ)
lin. 5. ἐνδύντες) ἐνδύνες. F. (nescio an P.)
+ γὰρ τ' ἄλλα. ib. ὧν ~~ᾖ~~ γὰρ τ' ἄλλα) ὧν. F. et P. (nescio.) ὧν τ' ἄλλα. Cod. Colbert.
lin. 6. στείβει) στέρκει. P. et S.
ib. βάρει) βάρη. F. et P. (ni fallor.) υάρει. Laur. βάρεια. L.

ib. αὐτὸς) αὐτοὺς. P.
ib. ὅλως ποτῶν) (for. discrepat P.) ~~ὁλωπατῶν. Laur.~~ ὁλωποτῶν. L. M. P. ὁλωπατῶν. Laur. ὅλω τῶν. ἐν L.
lin. 7. ἑαυτῷ) ἐν αὐτῷ. L.
lin. ib. ἐκ τούτων) ἐκ τούτου. P. (nescio an habeat ἐκ) et Laur. (non habet ἐκ.)
lin. 8. ἀλγήσας) αἰγήσας. L.
lin. 9. ἀνιάτην) ἀνιάτον. F. (nescio an P.) ἀνία. Meurs.
ib. τὴν ἀλγηδόνα, ἢ ἵστασθαι) τὴν ἀλγηδόνα ἵστασθαι. F. (nescio an P.)
lin. 12. στρατηγῷ) στρατηγοῦ. P. et Laur.
lin. 13. αἰχμάλωτος) αἰχμαλώτοις. F. (nescio an P.)

Notae.

Col. 940. lin. 9. Κλαγγὴ τὸ ξεῖα) Scribendum forte cum Boivin: κλαγγή τ' ὀξεῖα.

lin. 12. Τοῖς δὲ καὶ ἐφήρμοζον ἀναλόγους πρὸς τὸ μέγεθος αἰχμάς τάς τε πλεῖστα) Locum corruptissimum restitui ex Codice Medicaeo-Laurentiano.

lin. 14. Θώραξιν) Ita recte idem Codex. (nescio an P.) Elephantes in praelio loricati incedere solebant. = Ornatusque, ac loricatus elephantus cum esset = : ait Hirtius in Commentariis de bello Africano, Capite 72. Heliodorus Aethiopicon libro IX. de elephante loquens, τὸ γὰρ θηρίον, inquit, πέφρακται καὶ σιδήρῳ, παραγινόμενον εἰς μάχην. (Bochart. 2. 272.) Et Machabaeorum libro I. Capite VI. versiculo 43. memoratur ἓν ἐκ τῶν θηρίων (ἐλεφάντων) τεθωρακισμένον θώρακι βασιλικῷ.

lin. 16. Ἐδίδοσαν δὲ καὶ ἀκόντια) Ita Codex Medicaeo-Laurentianus. (nescio an et P.)

lin. 16. Ὑπερδεξίων) Sic recte Codex Colbertinus.

lin. 20. Ἀνατραπέντες δὲ οἱ ὄχλοι, ἀεὶ ῥαγέντος τοῦ συνασπισμοῦ) Hunc locum emendavi beneficio Codicis Medicaeo-Laurentiani.

lin. 23. Τὸ πᾶν τραχὼν τις, καὶ κλύδων διέλυσε) Haec verba jambum prodere notavit Boivin, et sane voces τραχὼν, et χαλκοστόμου, quae habetur paulo supra, poetam sapiunt. Suspicatur laudatus auctor Africanum adlusisse ad jambum aliquem, et scripsisse: διέκλυσε a διακλύζω, licet metro constet etiam si legatur: διέλυσε, ut idem ~~prde~~ probe animadvertit, et profecto haec postrema vox postulari videtur, ab iis quae supra leguntur: τὴν λελυμένην τάξιν.

lin. 25. Μάχιμος ἐλέφας ὁ ῥοῦς ἐστιν) Legendum: μάχιμος ἐλέφας ὁ ῥοῦς ἐστὶν, vel potius: ῥοῦς, deleto articulo ὁ, qui hoc loco prorsus videtur inconcinnus, vel etiam cum Boivin: μάχιμον ἐλέφας ὄρος ἐστὶν, quo faciunt illa Oppiani de elephante, quae habentur in Cynegetico, libro II: (Bochart. 2. 272.)

Φαίης μὲν ἰδὼν ἐλέφαντα,
Ἢ κορυφὴν ὄρεος κατατπείριτον, ἢ νέφος αἰνὸν
Χεῖμα φερὸν δειλοῖσι βροτῶν ἐπὶ χερσὶν ὁδεύειν.

itaque Isidori ex duodecimo Originum libro, Capite II: = Elephantem graeci a magnitudine corporis ~~dictum~~ vocatum putant, quod formam montis praeferat. Graece enim mons λόφος dicitur. = nec non Dracontii versus 246. Libri I. Carminis de Deo:

= Instar montis habens incedit bestia mole: =

ubi de elephante agitur. (Arevalo ad Isidor.)

lin. 29. Καὶ τὴν ἵππον) Scribendum puto: τὸν ἵππον. (nescio an ita P.)

+lin. 1. Col. 942. Καὶ τοῖς γόνασιν ἐπερεισάμενος συντρίβει) Videnda quae in hanc rem adnotavit Bochart Hierozoici Parte I. Libro II. Capite 26.

lin. 3. Τῶν πύργων) Ita recte Codex Medicaeo-Laurentianus.

lin. 13. Ὡς μὴ συνταράττεσθαι τὸ στράτευμα τῷ τῶν ἵππων ἐκ τῆς ἀηθείας) Equos in bello elephantum visu et auditu et visu terreri solitos fuisse constat ex Hirtii de bello Africano Capite LXXII. Poliaeni de Strategematis Libro IV. Capite XX. et Libro VIII. Capite XXIII. numero 5. Frontini Strategematum Libro II. Capite 4. numero 12. (v. an potius sit 13.) Vegetii de re militari libro III. Capite 24. Flori Libro XLVIII. Capite VIII. Dionis Cassii Libro XLIII. Capite IV. Herodiani Libro II. Capite 11. (ni fallor. Reimar. 2. 1236. §. 110 habet II. 11. 14.) Orosii Libro IV. Capite I. et Libro V. Capite XIII.

lin. 17. Οἱ ὄπιστα πλασταί) Ita bene Codices Leydensis, et Medicaeo-Laurentianus, ac margo editionis Parisiensis.

lin. 18. Οὐκ αὐτοχείρος χρώμενοι τῷ σκοπῷ) Codex Medicaeo-Laurentianus habet: οὐκ ἀστοχείτῳ. Locum evidenter corruptum Boivin ita emendandum censet: οὐ δυστοχάστῳ χρώμενοι τῷ σκοπῷ.

lin. 20. Οἰστοὺς πυρφόρους) Ita scribendum esse recte monuit Boivin. Πυρφοροὶ ὀϊστοὶ memorantur etiam in Thucydidis Libro II. Romanos hoc telorum genere adversus Pyrrhi elephantes usos esse, notius est quam ut hic enarrari debeat. Conferri possunt Florus Libri I. Capite 18. et Orosius Libri IV. Capite I.

lin. 28. Ποῖα) Emendat Boivin: οἷα.

lin. 31. Μισεῖ) Idem rescribendum suspicabatur: μίσγει, quam emendationem neque necessariam, neque, si foret, opportunam existimo.

lin. 34. Πέπονθεν) Ita Medicaeo-Laurentianus Codex. (nescio an et P.)

Col. 942. lin. 1. Τρίβολοι) Instrumenta haecce bellica, quae = Tribuli = vocabantur, paucis describit Vegetius De re militari Libro III. Capite 24. = Tribulus autem, ait, est quatuor palis confixum propugnaculum, quod quomodo abjeceris tribus radiis stat, et erecto quarto infestum est. = Consulendi Rittershuys ad Salviani + Librum VI. Budaeus in Adnotationibus ad Pandectas, Lipsius Poliorceticon Libro XXII. Capite II. et Libro V. Capite III. (ita Hofman. for. perperam. sane lib. 5. ponendus est ante 22.) Stewechius ad Vegetii locum citatum, ~~citatum~~, (Hofman) Carolus de Aquino in Lexico Militari, (Cang. latin.) Du Cange in Glossariis Graeco-barbaro, et Latino-barbaro, Freinshemius ad Curtium Librum IV. Caput XIII. numerum 36. (ita Hofman.)

+ De gubernatione Dei

lin. 2. Οἷοι) Reponendum forte cum Boivin: οὗτοι.

ib. Ὑπὸ τῶν πλαττομένων) Ita Codex Medicaeo-Laurentianus, Boivin emendationem firmans.

lin. 3. Ἱστᾶσιν) Scribendum fortasse cum Boivin: ἑστᾶσιν = stant. =

lin. 5. Ὧ γὰρ τ' ἄλλα στείβει βάρει, τούτῳ αὐτὸς ἁλίσκεται) Idest, pedibus. Hanc esse verissimam hujus loci lectionem censeo. Codex Medicaeo-Laurentianus habet: νάρει, ~~quam~~ quod idem est ac βάρει, nam in illo saepe occurrit υ pro β, ut alibi animadverti. In Editione Parisiensi et in Schottiano exemplari male legitur: στέκει, sed στείβει recte habet editio Florentina. Boivin, cui haec vox mentem non subiit, ~~leg~~ scribendum suspicabatur: ὧν τ' ἄλλα εἴκει βάρει. Τούτῳ αὐτὸς ἁλίσκεται, vel: ᾧ γὰρ τ' ἄλλα ἑστήκει βάρη, (ni fallit P.) τούτῳ αὐτὸς ἁλίσκεται.

lin. 6. Ὅλως ποτῶν ἑαυτῷ) Margo Parisiensis editionis habet: ὁλωποτῶν, (de P. nescio) Leidensis Codex: ὅλῳ τῶν ἐν αὐτῷ. Boivin emendandum conjiciebat: ὅλως πονῶν ἑαυτῷ = totus sibi laborans =, = nisi, inquit, mavis legere, ὀχλοποιῶν. = Sed veram lectionem, ni fallor, eruere licet ex Codice Medicaeo-Laurentiano, qui habet: ὁλωπατῶν. Scribendum igitur fortasse: ὅλως πατῶν ἑαυτῷ.

lin. 10. Πασσυδὶ) Legendum forte: πασσυδίῃ, vel: πασσυδεί. (nescio an ita P.)

lin. 11. Σεμνότερα πάντων) Reponendum fortasse: σεμνότερα δὲ πάντων.

Agriculturae mirabilia. Caput XXVI.

Absit quod rem hic rusticam silentio praetereamus, quae ubique locorũ similis est, quaeque etiam bellantibus emolumenta quaedam importat. Dulce est terram omnia ferentem tranquillo animo colere, variosque inde, pro tempestatibus anni variis fructus percipere; ~~dare~~ decerpere, metere, vindemiare; largas capere unico ex agro opes; bonis non indigere peregrinis, nec spe differri nimis diutina. Non omnia tamen gignere una tellus potest, sed alia quidem excessu frigoris, solas nutrit segetes; alia sabulis ~~obsita~~, vitibus sive oleis apta est: atque arvorũ sane, quae latius patent alia ~~a~~ vites raro excipiunt, vinum itidem raro reddunt; alia reddunt quidem sed malum. Utrumque tentemus: et vinum conficere cum desit, et malum vertere in melius ~~em~~. Aliqua vini mensura, decupla aquae misceatur, coquaturque valido igne, ita ut ~~nec~~ decima ejus pars mixturae pars evanescat. Aquae jactura, vino quaestui est. Melius ille fit virtute, quam flamma parit. Eo artificio veteres cum uterentur, Dionysum ab igne velut obstetrice extractum dixerunt. Qui vitibus, fructibusque, quos eae ferunt plantae, carere coguntur, fastidientes merę aquę potum, aliorum adparatione seminum, fructuumve, aut radicum aliquarum mixtione vinum imitari student. Hinc Zythum Aegyptii bibunt, Paeonii Camum, cervisiam Celtae, Babylonii siceram. Hos enim omnes Dionysus iratus reliquit, nec ullum eis uvarum cultum largitus est, solisque illa Graecis agricolis epinicia servavit. ~~Eo~~ equidem Superbire ~~possumus~~ dicetur. Dionysum imitemur: pocula sine uvis hominibus propinemus. Alios novi fructus vini opifices.

Cum Graeca descripseris, haec verba, quę sunt

in editione Florentina	ita corrige.
Col. 941. in titulo Cap.) κζ.	κϛ΄
lin. 18.) χρήσιμα	χρήσιμα.
lin. 19.) πάμφορον: εἰς	πάμφορον ἐπ᾽
ib.) ποικίλων.	ποικίλον.
lin. 20.) ὡρῶν	ὡρῶν.
lin. 21.) δαψιλῆ.	δαψιλῆ.
lin. 22.) μιᾶς	μιᾶς,
ib.) δεχόμενον ἀγαθὸν.	~~δε~~ δεόμενον ἀγαθῶν.
lin. 23.) περαὰς.	γεραίας.
ib.) ἐλπίδας	ἐλπίδας.
lin. 24.) ὑπερβολαῖ κρύους;	ὑπερβολῇ κρύους,
ib.) λήϊα.	λήϊα.
lin. 25.) ψαμμώδεις.	ψαμμώδεις
ib.) τριτῶσαι.	τρυγῶσαι.
lin. 26.) ἀμφοτέρων.	ἀμφοτέρων.
ib.) πορισώμεθα,	πειρασώμεθα,
ib.) εὕρειν,	εὑρεῖν
lin. 30.) μεταβολὴν.	μεταβολὴν. +
lin. 32.) ἀπαναλώθη.	ἀπαναλωθῇ.
lin. 34.) τῆς ἀρετῆς, ἡ.	τὴν ἀρετὴν, ἣν ~~ἡ~~
ib.) μήτηρ	μήτηρ.
lin. 35.) ἐφήμησαν.	ἐφήμισαν.
lin. 36.) ἐμαινώσατο.	ἐμαιώσατο.
lin. (Col. 943. lin. 1.) τὸν ἀπὸ τῶν δε.	τῶν ἀπὸ τῶνδε.
lin. 2.) ἐμιμήσαντο, οἶον.	ἐμιμήσαντο οἶνον
lin. 3.) ἀκρο δύων.	ἀκροδρύων.
ib.) σκευασίαι.	σκευασίᾳ.
ib.) συνθέσέσεις,	συνθέσει,
lin. 4.) πινοῦσι.	πίνουσι.
lin. 5.) ζυγόν.	ζῦθον.
ib.) Αἰγύπτιοι κάλαμον.	Αἰγύπτιοι, κάμον.
ib.) κελτοί.	Κελτοί.
ib.) βερβησίαν.	κερβησίαν.
lin. 9.) τηρῶν,	τηρῶν.
lin. 10.) πρατίαμεν.	προπίωμεν.
lin. 12.) καρπός.	καρπούς.

+ ib.) μέτρον; μέτρον.

Variae Lectiones.

Col. 942. titulo cap. Γεωργίας παράδοξον) Γεωργίαι παράδοξοι. L. M. P. et Laur.
ib. κς.) κζ. F. (nescio an P.)
lin. 18. ‡ χρήσιμα. Μακάριον) χρήσιμα μακάριον.
lin. 19. πάμφορον ἐπ' εἰρήνης) πάμφορον. εἰτ' εἰρήνης. F. et P. (ni fallor.) πάμφυγον. L.
ib. ποικίλον) ποικίλων. F. et P. (ni fallor.)
lin. 20. ὡρῶν· δρέπεσθαι) ὠρεῶν δρέπεσθαι. F. ὀρῶν. P. et S. (nescio an cum semipuncto aut virg. in P.)
lin. 21. δαψιλῆ) δαψιλῆ. F. (nescio an P.)
lin. 22. χώρης) χώραν. P. et Laur. (for. fallit F. et legendum: χώρας.)
ib. δε μιᾶς, μὴ δεόμενον ἀγαθῶν. ξενῶν, μηδὲ περιμένοντα γεραίας ἐλπίδας. Νυνὶ) μιᾶς μὴ δεχόμενον ἀγαθὸν ξένων, μηδὲ περιμένοντα πεσεὰς ἐλπίδας. F. νυνὶ. F. μιᾶς. νυνὶ. P. (ita quidem F. sed perperam, ut puto) et S. μὴ δὲ περιμεαίνοντα. Laur.
lin. 24. ὑπερβολῇ) ὑπερβολαί. F. ὑπερβολή. P. (ni fallit F.)
ib. κρύους) κρύους; F. (nescio an P.)
lin. 25. ψαμμώδεις ἄλλαι) ψαμμώδεις. ἄλλαι. F. et P. (ni fallor. for. discrepat et in praecedentibus vel in segg.)
ib. τρυγῶσαι) τριτῶσαι. F. et P. (ni fallor.)
lin. 28. ἀμφοτέρων). ἀριφοτέρων. F.
ib. πειρασώμεθα, μηχανήν+) πορισώμεθα μεχανήν. F. πε εὑρεῖν, οὐκ ὄντος, καὶ τοῦ φαύλου εἰς τὸ κρεῖττον μεταβολὴν δέκατον. F. πειρισώμεθα. P. (quoad caetera nescio) μηχανήν. δέκατον. L.

+ εὑρεῖν οὐκ ὄντος, καὶ τοῦ φαύλου, τὴν εἰς τὸ κρεῖττον μεταβολήν. Δέκατον

lin. 32. ἀπαναλώθη. Ζημία) ἀπανολώθη. F. ἀπαναλώθη ζημία. P. (ni fallor.)
lin. 34. τὴν ἀρετήν, ἧς ἡ) τῆς ἀρετῆς, ἡ. F. et P. (nescio an pun virg. ante ἡ.)
lin. ib. μήτηρ. Τοῦτο) μήτηρ τοῦτο. F. (nescio an P.)
lin. 35. ἐρήμισαν) ἐρήμησαν. P. ἐρήρισαν. Laur.
lin. 36. ἐμαιώσατο) ἐμαινώσατο. F.
Col. 943. lin. 1. prima voce. τῶν) τὸν. F. (nescio an P.)
ib. φυτῶν) (discrepat P. ut puto)
ib. εὐτυχήκασι) εὐτυχήσασι. P. εὐτηχήκασι. L.
lin. 2. ἐμιμήσαντο οἶνον) ἐμιμήσαντο, οἶον. F. (nescio an P.)
lin. 3. + σκευασία) σκευασίας. F. et P. (puto) σκευασίᾳ. Laur.

+ ἀκροδρύων) ἀκροδύων. F. (nescio an P.) ib.

ib. συνθέσει, τὴν) συνθέσεις τὴν. F. et P. (nescio an virg. ante τὴν.)
lin. 4. πίνουσι) πινοῦσι. F. (nescio an P.)
lin. 5. ζύθον) ‡ ζυγόν. F. et P. (puto.)
ib. κάμον) κάλαμον. F. et P. (puto.)
ib. κερβησίαν) σερβησίαν. F. et P. (puto.)
lin. 6. Διόνυσος) διόλυσος. Meurs.
lin. 7. ὀκείνοις) ἐκεῖνος. P.
lin. 8. ἀμπελουργίας) ἀπελουργίας. L.
lin. 9. τηρῶν. Ἀλαζὼν) τηρῶν, ἀλαζὼν. F. et P. (ni fallor.)
lin. 10. προπίωμεν) πρατίωμεν. F.

ib. δίχα) (discrepat P.)
lin. 12. ‡ καρπούς) καρπὸς. F. (nescio an P.)

Notae.

Col. 942. lin. 22. Μὴ δεόμενον ἀγαθῶν ξένων) Ita Codex Medicaeo-Laurentianus.

lin. 23. Τεραίας ἐλπίδας) Sic idem Codex. Alia exemplaria habent: περαίας ἐλπίδας, quem errorem Boivin ut emendaret, reponebat: ὑπὲρ ἐλπίδας = supra spem. =

lin. eadem. Νυνὶ δὲ πάντα) Scribendum forte: νυνὶ δὲ μία οὐ πάντα, scilicet, φέρει.

lin. 25. Τρυγῶσαι) Ita recte Codex Medicaeo-Laurentianus. (nescio an P. quoque.)

lin. 28. Ἀμφοτέρων οὖν πειρασώμεθα, μηχανὴν εὑρεῖν οὐκ ὄντος, καὶ ~~τὴν~~ τοῦ φαύλου τὴν εἰς τὸ κρεῖττον μεταβολήν) Parisiensis editio habet: πειρισώμεθα, quod facile ~~vertitur~~ ~~mutatur~~ mutatur in: πειρασώμεθα. Sed in Florentina legitur: ποριςώμεθα. ~~Unde~~ Ideo scribere fortasse quis pavet: ἀμφοτέρων οὖν ποριςώμεθα μηχανὴν, εὑρεῖν οὐκ ὄντος, καὶ τοῦ φαύλου τὴν εἰς τὸ κρεῖττον μεταβολήν = Utriusque rei igitur artem suppeditemus, et vini inveniendi, cum desit, et mali in melius vertendi. = Sed alteram lectionem non immerito mihi praetulisse videor. (ita et Boiv. emendasse videtur, sed notat verbum πειράω velle genit. et proinde scribend. τῆς μεταβολῆς tamen τὴν μεταβολὴν potius retinend. si εὑρεῖν)

lin. 33. Γεγενημένου κρείττονος τὴν ἀρετὴν ἧς ἡ φλὸξ μήτηρ) Ita scripsi ex Codice Medicaeo-Laurentiano. Locus corruptus est in caeteris exemplaribus. Boivin legendum censebat: τ γεγενημένου κρείττονος. Τῆς ἀρετῆς ἡ φλὸξ μήτηρ.

Col. 943. lin. 2. Οἶνον) Ita recte laudatus Codex. (nescio an et P.)

lin. 3. Συνδέσει) Sic bene idem exemplar, quo Boivin conjectura confirmatur.

lin. 4. Πίνουσι γοῦν ζῦθον Αἰγύπτιοι) Ζῦθον recte legitur in Medicaeo-Laurentiano Codice. Zythum,+ quo potionis genere Aegyptios usos esse constat etiam ex Theophrasti de causis Plantarum Libro VI. Capite XV. Diodori Siculi ~~Capite~~ ~~X~~ Libro I. Capite XXIV. et ~~Libro IV. Capite X.~~ Galeni+ ~~Aphorismorum~~ Libro II. Commentario XX. Strabonis Libro XVII. ~~Colume~~ Plinii Libro XV. Capite XXII. et Libro XXII. Capite XXV. in fine, Columellae de re rustica Libro X. ita describit Hieronymus in Commentariis ad Isaiae Caput XIX. versiculum 10: = Notandum quod pro lacunis LXX. ζῦθον transtulerunt, quod genus est potionis ex frugibus, aquaque confectum, et vulgo in Dalmatiae, Pannoniaeque provinciis, gentili, barbaroque sermone appellatur, Sabaium. Hoc maxime utuntur Aegyptii, ut non puras aquas bibentibus tribuant, sed turbidas, et commistarum fecium similes. = (Hieron. p. 100. Gronov. 9. 557. 558.)

+ seu vinum hordeaceum,

+ Commentariorũ in Hippocratis

lin. 5. Κάμον+) ~~Ita~~ Κάμον bene habent Codices ~~Laurent~~ Medicaeo-Laurentianus, et Leidensis, ac margo Parisiensis editionis. Camum quid sit ~~docet~~ docet Priscus Sophista in Eclogis ~~de Legationibus~~ Historiae Gothicae: (Hist. Byz. 1. 38. a.) Ἐκομίζοντο δὲ καὶ οἱ ἑπόμενοι ἡμῖν ὑπηρέται Κέγχρον, καὶ τὸ ἐκ κριθῶν χορηγούμενοι πόμα, Κάμον οἱ βάρβαροι καλοῦσιν αὐτό. Videndi praeter alios Du Cange in Glossario Latino-barbaro, et Meibo Jo: Henricus Meibomius De Cervisiis veterum Capite ~~V~~ IX. (Gronov. 9. 567. 568. 569.) Paeonias, quos camo, hordacei potus genere usos hic dicit

+ Παίονες

Africanus, Brytũ potũ itidem hordeaceum et ~~Sabadi~~ parabiam ex milio conyzaque confectam bibisse refert Hecataeus in Εὐρώπης περιόδῳ apud Athenaeum Libro X: Παίονας φησὶ (Ἑκαταῖος) πίνειν βρῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν, καὶ παραβίην ἀπὸ κέγχρου, καὶ κονύζης. (Gronov. 9. 576. a.)

Vini Opificium. Caput XXVII.

Vinum igitur ita conficies. Sume caricarum minam unam, aquae marinae purae congios tres, glycyrrhizae fasciculos duos. Huius herbae radicem incide, atque aliquid ex ficubus mitte in vas fictile, addens deinde per vices, tres ejus radicis pugillos, quibus perfectis marinam aquam infunde. Sub vase autem sint hippomarathri fasciculi duo, quos postquam quinque per dies macerari permiseris, cola, ita ut dulces fiant. Parem deinceps aquae dulcis mensuram superinfunde, eosque rursus quinque dies macerari sine: tum percola ac misce iis quae supradiximus. Tandem vas operculo clausum in umbra pone, bonumque vinum habebis.

Cum Graeca describenda sumes haec verba quae sunt

in Editione Florentina	ita corrige.
Col. 923. lin. in tit. Cap.) κη΄.	κζ΄.
lin. 13.) Ἡ δὲ οὖν.	Ἡ δε οὖν οἴνου.
ib.) μ α	μ α,
lin. 14.) χ. γ	χ γ,
ib.) β	β΄.
lin. 16.) σύκεον.	συκεου, +
ib.) ἐν μέρει διαίρας.	ἐν μέρει τῆς ῥίζης δράκας.
lin. 16.) δεσμία δύο	δεσμίδια δύο,
lin. 19.) ε.	ε΄.
lin. 20.) γλυκὺ	γλυκύ.
lin. 21.) ε	ε΄.
lin. 23.) σκιᾷ.	σκιᾷ.
ib.) ἔσται,	ἔσται.
ib. καλὸς.	Post hanc vocem capiti finem impone et ad aliud pergens, scribe titulum: Ὄξους σκευασία, κη΄. Tum incipiens caput pone: Εἰ δὲ ἐγχέας etc.

+ ib.) αὐτὶς. αὖτις.

Variae Lectiones.

+ ib. τρεῖς) τρὶς. Laur.

Col. 943. tit. Cap. ~~κη'~~ κζ'.) κη'. F. (nescio an P.)
lin. 13. Ἥδε) Ἡ δὲ. F. et P.
ib. οὖν οἴνου σκευασία) οὖν σκευασία. F. οἴμων. Laur.
lin. 14. β'. ~~κο~~ Κόψας) β κόψας. F. (de P. nescio)
lin. 15. τὰς ῥίζας) τῆς ῥίζης. P. (ni fallor.)
lin. 16. σύκου, εἶτ' αὖτις) σύκου. εἶτ' αὖτις. F. (nescio an P.)
ib. ἐν μέρει τῆς ῥίζης δράκας) ἐν μέρει διαίρας. F. et P. (nescio an recte.)
δίερας. Laur. +
lin. 18. ἱππομάραθρον) ἱππομάρατον. Laur.
ib. ‡ δεσμίδια) δεσμία. F.
lin. 19. ἀπόχεε) ἀπόχει. Laur.
ib. δι' ἠθμοῦ) διαθμοῦ. P. διὰ ἰθμοῦ. Laur.
lin. 20. ‡ διηθήσας) ἐπιθήσας. P.
lin. 21. ‡ καὶ ἔσται οἶνος) καὶ ἔσται, οἶνος. F. (nescio an P.)
ib. καλὸς) καθῶς. L.

Notae.

Col. 943. lin. 13. Ἥδε.) Ita bene Codex Mediceo-Laurentianus, eamque lectionem ~~etiam~~ Boivin conjectando adsequutus erat.

Col. ead. lin. ead. Ἰσχάδων μα, θαλάσσης καθαρᾶς χ γ) ~~M~~ μ α an μέδιμνος εἷς, an μνᾶ μία? dicam cum Boivin. χ γ esse putaverim χόας τρεῖς.

lin. 16. Εἶτ' ~~αὖτις~~ ~~ε~~ αὖτις ἐν μέρει ~~δρ~~ τῆς ῥίζης δράκας) Δράκας jam emendaverat Boivin. Addidi: τῆς ῥίζης ex Codice Mediceo-Laurentiano. (nescio an P. habent αὖθις.

lin. 22. Διηθήσας) Ita recte Florentina editio. Frustra igitur Boivin legendum monebat: ἐπηθήσας aut: ἀπηθήσας pro ἐπιθήσας quod habent editi Parisienses.

lin. 21. Καὶ ἔσται οἶνος καλὸς) Patet hic desinere Caput ~~XXVII~~ et quae sequuntur ~~ad~~ ~~et~~ pertinere ad aliud de aceti opificio. Tamen in omnibus, quae sciam, exemplaribus tum editis tum manuscriptis, titulus sequentis capitis nonnisi post verba: ἕως ἡμέρας δέκα occurrit.

21.3